

Bhairo Pathak

Shiva rahasya: Sadashivakhyam

शिव रहस्य : सदाशिवविद्या - नवमीश
Sanskrit -

Handwritten on paper & printed

138 years old

64 Folio

13.9" x 7.3"

Complete

श्री वरद्विन्द - ललीमांसी पूर्व भाग ॥
३ (A)

॥अथशिवरहस्यनवमोसप्रारम्भः॥ श्रीशिवायनमः॥

त्सुमुनिसत्तमाः २४ हृत्तमोनाशकं ज्ञानं मुक्ता एव भविष्यथ कालांतकं सक्तं तूज्य कालातीतो भविष्यति २५ न कालसदनं याति मदनांतकं पूजया
 जयोपि हि भवेत्सद्यो विभवोपि हि शाश्वतः २६ भवभावप्रपन्नानां भावानां भवनाशनं जायते नात्र संदेहो भवोद्भवपदार्चनात् २७ भवानीरमणार्चय
 यो निष्ठुस्तुष्टु एव सः अणीयोपि सहिज्यायां न द्विजोपि द्विजाद्वरः २८ द्विजराजकलामौलियादपंकजसेवया द्विजानामेव सर्वेषां ध्येयः सांख्यि
 लोचनः २९ उमासहायो विश्वेश जगद्गुः स्वापहारकः तारकः सर्वजंतूनां सर्वेषामेव शंकरः ३० किं करस्तस्य सर्वेपि असुराभूः सुराः सुराः पूजनीयः
 सदा लिंगे विल्वपत्रैश्च कोमलैः ३१ द्वित्रैर्वापि पवित्रैवात्रिनेत्रो मोचकः सदा भस्माभ्यक्तस्त्रिपुंड्रं कोरुद्राक्षामलहारकः ३२ यस्तु संपूजयेत्त्रिंशत्
 गेशां गेमहामनाः अलिंगोपि महादेवस्तत्पापं भंगयत्यपि ३३ तुंगं वाप्यंतरंगं वा तमसंगं करोच्छिवः स्कंद उवाच यः कोपि शंगो मुविभस्मसंगो लिं
 गोत्तमो ये विमलं सतुंगं विल्वं तथा जंकरवीरपुष्पं गंगां भस्माप्लाव्य ददाति भाग्यैः ३४ स एव मातंगहरांगसंगमोक्षैकसंगाय भवेदसंगः ये खंडविल्वी
 दलमिंदुमौलेः श्रीखंडलिपेशिरसि क्षिपंति आखंडलाद्यैरभिवंदनीयास्ते खंडचंद्रशिरसा वहेति ३५ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवास्मिन् नवमां
 शे जैगीषम्य श्रीस्कंदसंवादे प्रथमोऽध्यायः ॥१॥ श्रीस्कंद उवाच शेषां शेषमुखोद्गीतां नाम सारावलीमिमं हाटकेशो रुकटकभूतेनाहीनकेन तु
 सहस्रनामयत्नोक्तं तत्ते वक्ष्याम्यहं शृणु धन्यमानं महामनुप्रीतिदायकमुत्तमं ३ नात्पेषु दापनीयं ते न देयं वेदमीदृशं पंचास्य हृदयाशास्यमनुशा
 स्यामि ते हृदि ४ ऋषिरस्यादिशेषो वै देवदेव महेश्वरः सर्वत्र विनयोगेऽप्यकर्म स्वपि सदा द्विज ५ ध्यानं तस्यानुवक्ष्यामि त्वमेकाग्रमनाः शृणुः स्कंद उवाच
 ध्यायेद्दिंदुकलाधरं गिरिधनुं सोमाग्निफालोज्ज्वलं वैकुण्ठे रुविपाठवाणसुकरं देवं रथे धिष्ठितं वेदाश्च विधिसारथिं गिरिजया चित्ते तु संदग्धं नानाकाम
 कलाविलासजगदानंदं दिसंपूर्तये १ एवं ध्यात्वा महादेवं नाम्नां साहस्रमुत्तमं प्रजपेन्नियतो मंत्री भस्मरुद्राक्षभूषणः १ लिंगमभ्यर्च्य यन्वापि विल्व
 कोमलपल्लवैः पंकजैरुत्पलैर्वापि प्रसादाय महेशितुः २ अष्टम्यां वा चतुर्दश्यां पर्वस्वपि विशेषतः यं यं कामं सदा चित्ते भावयेत्तत्तदाप्नुयात् ३ ॥
 ॐ गंगाधरो धकरिपुः पिनाकी प्रमथाधिपः भवईशान आतार्यो नेकधन्वामहेश्वरः १ महादेवः पशुपतिः स्थाणुः सर्वज्ञ ईश्वरः विश्वाधिकः शिवः
 शांतो विश्वात्मा गगनांतरः २ परावरो विकानाथः शरदिंदुकलाधरः गणेशतातो देवेशो भववैद्यः पितामहः ३ तरणस्तारकस्ताम्रो प्रपंचरहितो हरः

शिवरहस्यन विनायकस्तुतपदोश्मारथोनंदिवाहनः ४ गजानकोधनुर्घोरेवीरघोषस्तुतिप्रियः प्रजासंहरणोचंडतांडवोमन्मथांतकः ५ शिपिविष्टः शाश्वता
 अ०२ त्मामेघवाहोदुरासदः आनंदपूर्णोवर्षात्मारुद्रः संहारकारकः ६ भगनेत्रप्रमथनोनिस्सजेतपरजितः महाकारुणिकः शुभ्रः प्रसन्नासोमखांतकः ७
 घनाभकंठोगरभुकवभ्रुशेवीर्यवर्धनः प्रकटस्तवनोमानीमनस्वीज्ञानदायकः ८ कंदर्पदर्पसंघ्नोविषादीनीललोहितः कालांतकोयुगावर्तः
 २ संकंदनसुनंदनः ९ दीनपोषोपाशहंताशांतात्माक्रोधवर्धनः कंदर्पविलसच्चंद्रोलिंगाध्यक्षोगजांतकः १० वैकुण्ठपूज्योविष्वात्मात्रिनेत्रोवृषभध
 जः जन्तुजापतिरिशनः श्मशाननिलयोयुवा ११ पार्वतीजानिरुद्धाख्यानाख्यविद्यापरायणः सामवेदप्रियोवैद्याविद्याधिपतिरेश्वरः १२ कुमारजनको
 मारमारकोवीरसत्तमः कंवलाश्वतरोद्गारिसुफणोत्कृष्टकुंडलः १३ आनंदवनवासोऽथअविमुक्तमहेश्वरः ॐ कारनिलयोधन्योकेहोरोशेमितप्रमभः १४
 नर्मदालिंगनिलयोनिष्पापजनवत्सलः महाकैलासलिंगात्मावीरभद्रप्रसादकृत् १५ कालाग्निरुद्रोनेतात्माभस्मांगोपतिप्रियः वेदाश्वः कंजजाजा
 निनेत्रपूजितपादुकः १६ जलंधरवधोद्युक्तदिव्यचक्रप्रदायकः वामनोविक्रयोमुंडः सुहृदः कृतसंस्तुतिः १७ फणीश्वरमहाहोरोरुद्राक्षकृतकंकणः
 वीणापाणिर्गोनरनोडक्कावाद्यप्रियोवशी १८ विशालवक्षाः शैलेंद्रजामातामरसत्तमः हृतमानाशकोवुत्थोजगत्कंदोर्दनोवली १९ पलाशपु
 ष्यपूज्योभिः पलाशनवरप्रदः सागरांतर्गतोघोरः सद्योजातोविकासखः २० वामदेवः सामगीतः सोमसोमकलाधरः निःसीमसहिमोदारः दूरिता
 खिलपातकः २१ तपनोतर्गतोधाताधेनुपुत्रवरप्रदः वाणहस्तप्रदोनेतानमुचिवीर्यवर्धनः २२ नागाजिनांगोनागेशोनागेशवरकंकणः
 अगेशशायीभूतेशोगणकोलाहलप्रियः २३ प्रसन्नास्योनेकवाहुः शूलधृक्कालतापन कालप्रमथनः कूर्मसंहारवर्षधधारकः २४ नारसिंहाजि
 नधरोमहालांगलधृक्कलिः ककुंदोन्मथनोहेतुरहेतुः सर्वकारणः कृशानुरेतसोत्फुल्लफालनेत्रोमरीरिहा मृगबालधरोधन्वीशक्रवाहुविभं
 जकः २६ दक्षयज्ञप्रमथनः प्रमथाधिपतिः शिवः शतावर्तोयुगावर्तोमेघावर्तोदुरासदः २७ मनोजवोजातजनोवेदाधारः सनातनः पांडरा
 गोगोजिनांगः कर्मादिजनवत्सलः २८ चातुर्होत्रोवीरहोताशतरुद्रियमध्यगः भीमोरुद्रउदावर्तोविषमाक्षोरुणेश्वरः २९ यक्षराजनुतोनाथोनीतिशास्त्रप्रवर्तकः
 कपालपाणिभगवान्वैष्णवप्रवर्तकः ३० मोक्षसारोद्धराध्यक्षः ध्वजनीयोमरुत्सखा अरुणोऽथस्त्वगाध्यक्षो कामनारहितस्तरुः ३१ विल्वपूज्योविल्विनीशोह

रामः

३

रिदश्चापरजितः दृढद्रव्यतरस्तुत्योवामदेवस्तवप्रियः ३२ अघोरतनुरेजिष्ठेगंभीरेमन्युशिवरः कलिप्रवर्तकोयोगीसंख्यामायाविशारदः ३३ विधार
 गोधैर्यधुर्योसोमधामांतरस्थितः शिपिविष्टेगह्वरेष्टेजिष्ठेदेवः कनिष्ठकः ३४ पिनाकहस्तोवरजोदुंदुभ्योवर्ष्यरैष्यकः कवचीचनिषंगीचरथचोषो
 मितप्रभः कालंजरेदंदशूकः विदर्भेशोगुणातिगः गभस्तीशेमुनिश्रेष्ठे महर्षिः संशितव्रतः ३ कर्णिकारवनावासिकरवीरसुमप्रियः नीलोत्पलम
 हासुग्वीकरहृदपुरेश्वरः ३७ शतचैनः परानंदो ब्राह्मणार्चोपवीतवान् वलीवालप्रियोधर्मो हिरण्यपतिरप्यतिः ३८ यमप्रमथनोष्णीषीचक्रहस्तः पु
 रंतकः वसुषेणोगनादेहः कौलाचारप्रवर्तकः ३९ तंत्राध्यक्षो मंत्रमयोगायत्रीमध्यगः शुचिः वेदात्मा यः संप्रीतो गरिष्ठे पारदः कलिः ४० ऋग्यजुः
 सामरूपात्मा सर्वात्मा ऋतुरेश्वरः हिरण्यगर्भजनको हिरण्यपक्षवरप्रदः ४१ दमिताशेषपाषंडोदंडहस्तोदुरासदः दूर्वाचनप्रियकरोरंतिदेवोमरेश्वरः
 अमृतात्मा महादेवोद्गरः संसारकारकः त्रिगुणो विषनावाग्मी त्वंङ्गासरुधिरासनः ४२ वपाप्रियो वसानिष्ठो विष्णुरक्तप्रियो गुरुः किरतवेषः शोणात्मार
 त्मगर्भोरुणेशणः ४४ सुरासववलिप्रीतस्ततूर्षो गंधदेहवान् ओमकेशः कोशहीनः कल्पनारहितः क्षमी ४५ सहमानश्च विद्याधीस्फटिकोपलनिर्म
 लः मृत्युंजयोदुराध्यो भक्तिप्रीतो भयापहः ४६ गंधर्वगानसुप्रीतो विष्णुगर्भो मितद्युतिः ब्रह्मस्तुतः सूर्यनेत्रो वीतिहोत्रोर्जुनांगकः ४७ गर्वापहारकोवा
 ग्मी कुंभसंभवपूजितः मलयो विंध्यनिलयो महेंद्रो मेरुनायकः ४८ पार्वतीनायको जप्पो जंगमा जंगमाश्रयः कुरुविंदोरुणो तन्वी अस्थिभूषो निशा
 करः ४९ समुद्रमथनोद्भूतकालकूटविषादनः सुरासुरेन्द्रवरदोदयामूर्तिः सहस्रपात् ५० कारणो वीरणः पुत्रीजंतुगर्भो गंशादनः श्रीशैलमूलनिलयः
 श्रीमद्भ्रसभापतिः ५१ दक्षिणामूर्तिरनघोजलंधरनिपातनः दक्षिणो यजमानात्मा दीक्षितो दैत्यनाशकः ५२ कल्माषपादपूज्याधिरतिदातुरगप्रियः
 उमाधवो दीनदयोदाता दांतोदयापरः ५३ श्रीमदक्षिणकैलासनिवासो जनवत्सलः दर्भरोमावलोनेतातामसस्तनुवर्धनः ५४ नमस्कारप्रियो नाथो
 आनंदात्मा सनातनः तमालनीलसुगतो कुतर्कविनिवारकः ५५ कार्यरूपः प्रशान्तात्मा करणानां च कारणः तृणपाणिः कान्तिपरोमणिः पाणिकु
 लाचलः ५६ कस्तूरीतिलकक्रान्तफलोभस्मत्रिपुंड्रवान् वारणांगालंकृतंगो महापापविवारणः ५७ प्रकाशरूपो गुह्यात्मा बालरूपे विलेशयः
 भिक्षुप्रियो भक्ष्यभोक्ता मरद्वाजप्रियो वशी ५८ कर्मण्यो नरकोत्थर्त्ता तरुणो यानहर्षदः वृषगामी धर्मगोप्ता कामी कामांगनाशनः ५९ कारुण्यो वा

शिवरूपः १ जरूपात्मानिधर्मोग्रामणीः प्रभुः अरण्यपशुहस्तश्चैनिकोमेघवाहनः ६० कुमारगुरुनंदो वामनो वामभवो युवा स्वर्धुनीधर्ममोलिश्चतस्रराजो महा
 मनाः ६१ कणाशनस्ताम्रघनो मयप्रीतो जराभरः गाणगारिः फालनेत्रो वर्णाश्रमपरायणः ६२ पुराणद्वंद्वसंप्रीतो इतिहासविशारदः समर्थो नमिताशे
 षदेवोद्योतकरः फणी ६३ कर्षकोलांगलेशश्च मेरुधन्वा प्रजापतिः उग्रः पशुपतिर्गोप्तापवमानो विभावसुः ६४ उदावसुर्वीतरागो उर्वीशो वीर्यवर्धनः
 ३ ज्वालमालोजितागश्च वैद्युदग्निप्रवर्तकः ६५ कमनोया कृतिः पाताआषाढो षंडवर्जितः पुलिंदरूपः पुण्यात्मा पुण्यपापफलप्रदः ६६ गार्हपत्यो दक्षिणा
 ग्निः सभ्यो वसथकृत्कविः दुमआहवनीयश्च तस्करो मयस्करः ६७ शंकरो वारिहो चार्यो वातचक्रप्रवर्तकः कुलिशयुधहस्तश्च विहृतो जटिलः शिखि ६८
 सौराष्ट्रवासी देवेज्या सहजातीरसंस्थितः महाकायो वीरमयोगणगीतो विशारदः ६९ तपस्वी तापसाचार्यः दुमहस्तो ज्वलप्रभुः किंदमो मंकणप्रीतो जातुकर्ण
 स्तुतिप्रियः ७० वेनो वैद्यो विशारदश्च कंपनो रोमधारकः उपायदो दारितांगो नानागमविशारदः ७१ काव्यालापैककुशलो मीमांसावह्नभो ब्रुवः तालमूल
 निकेतश्च विल्वमूलप्रपूजितः ७२ वेदांगो गमनोगमोगमप्रीतः फलादनः गंगातीरस्थितो लिंगी अलिंगो रूपसंश्रयः ७३ श्रान्तिहापण्यनिलयः पललाशे
 र्कपूजितः महेंद्रविष्णुजनको ब्रह्मनातोस्तुतो नम्यः ७४ कर्दमेशो मतंगेशो विश्वेशो गंधधारकः विशालो विमलो जिष्णुजयशीलो जयप्रदः ७५ दारिद्र्यमय
 नो मंत्री शंभुः शशिकलाधरः शिशुमारे शौनकेऽप्योश्चानयोश्चैतजो वदः ७६ सुनिवालप्रियोगोत्रो मिलिंदो मंत्रसंस्थितः काशेशो कामितांगश्च वल्हकीवा
 दनप्रियः ७७ हल्लीसह्यास्यनिपुणो सल्लीलो वल्हरीप्रियः महापारदसद्वीर्यो वह्निनेत्रो जयधरः ७८ आलाद्यो नेकरूपात्मा पुरुषः प्रकृतिः परः स्थाणुर्वेणु
 वनप्रीतो रणजित्पाकशासनः ७९ नग्नेनिरकृतो धूम्रो वैद्युतो विश्वनायकः विश्वाधिकः शान्तरवः शाश्वतः सुमुखो महान् ८० अणोरणः श्वभ्रगतो अवटे
 शो नटेश्वरः चित्रधामचित्रभानुः विचित्राकृतिरीश्वरः ८१ इंद्रोजो मूर्तिरूपात्मा अमूर्तो वह्निधारकः अपस्मारहरो गुप्तायोगिध्येयो विलादनः ८२ नक्षत्ररूपः
 क्षत्रात्मा सुतृष्णाश्रमवर्जितः असंगो भूतहृदयः वालखिलो मरीचिपः ८३ पंचमेतासनासीनो योगिनीगणसेवितः नानाभाषानुचरितो नानादेशसमाश्रयः ८४
 द्वंद्वारकगणस्तुत्यः पुरंदरनतिप्रियः प्रघसाविघसाशी च अन्नाधिपतिरन्नगः ८५ पल्लभाभरणो योगी गुरुर्लोके कनायकः विराजो विश्वतो धर्मी वभुशो
 वाहकप्रियः ८६ प्रदाननिपुणो मित्रो ऊर्ध्वरेता महातपाः कुरुजांगलवासी च नित्यतप्तो निरंजनः ८७ हिरण्यगर्भो भूतादिस्वरद्रुसम्राट् विराट्पदुः पटहध्व

रामः

३

निसंप्रीतो नतमुक्तिप्रदायकः ८८ फलप्रदः फालनेत्रः फणीश्वरमहागच्छकः वास्तुयोवासवोवात्सोवर्मभिद्वसनोज्वलः ८९ मीढुमः शिवतमोवसुः
 शिवतरोवलीनिधनेशो निधानेशो पुरुजिद्राष्टवर्धनः ९० अयुतायुः शतायुश्च प्रामतायुः शताध्वरः सहस्रशृंगो वृषभो उरुगायो रुभीडुकः ९१ गंतागमपि
 तागातागस्त्यानीतवर्धनः रगरगिणिकाप्रितोतालपाणिर्गदापहः ९२ देवेशः खंडपरशुः प्रचंडतरविक्रमः उरुक्रमो महाबाहुः हेतिष्ठक्यावकादनः गणि
 कानाख्यनिरतो विमर्शो वावदूककः कलिप्रमथनो धीरो धीरेदंतो महाहनु ९३ क्षयद्वीरो मुंजिकेशो कल्मलीकिः सुरेत्तमः वज्रांगो वायुजनको अष्टमूर्तिरु
 पाकरः ९४ प्रहृतः परमोदारः पंचाक्षरपरायणः कर्कधुः कामदहनो नलिनाक्षोजडाजडः ९५ कुवेरपूजितपदामहानक्षककंकणः शंखणो मधुरारवो
 मृडस्ससिंजरोजरः ९६ मार्गो मार्गप्रदो मुक्तो विजितारिः परोवरः प्रणवार्थो वेदमयो वेदांतो वुजभास्करः ९७ सर्वविद्याधिपः सौम्यो यज्ञेशो सत्रनायकः पाप
 नाशकरो दिव्यो गोभिलो गोपरो गणः ९८ गणेशपूजितपदो ललितां वामनो हरः कक्षवासो महोक्षांको निस्तमः स्तोमवर्जितः १०० निःसीममहिमो दारुप्र
 भा मूर्तिः प्रसन्नवाक् स्तोभप्रीतो भारभूतो भूभाहरणस्थिरः क्षराक्षरोक्षरोत्थर्त्ता सागरंतर्गतो वशी रेष्म्यारस्योरजस्यो यप्रवाहो वेद्युतौ नलः २ सिकत्यो वाघ
 उर्वर्यो मेघो दध्रियवाक् पटुः प्रपंचमायारहितो कीर्तितो वीर्यवर्धनः ३ कालचक्रांतरहितो नित्या नित्याथ चेतनः गर्वोन्नतो भयकारो मृगयुर्भवहाभवः
 ४ शंगः शतांगः शीतांगो नागांगो भस्मभूषणः त्रियं वक्रो विकाभर्त्ता नंदिकेशप्रसादकः चंडीश्वरदो दिव्यो मायाविद्याविशारदः मृगांगशेखरो भव्यो गो
 शैपूजो दयामयः ५ प्रमाथनो किंकथनो गर्गो वीणाप्रियो वदुः वर्णाचनस्थो यतिराद्गूढगर्भो विरोचनः ६ शंखो वर्धरो धौम्यो विराटरूपः स्थितिप्रदः म
 हाकारुणिको भ्रांतिनाशकः शोकहा प्रभुः ७ अशोकपुष्पपूज्यो ध्रिर्मणिभद्रो महेश्वरः अमृतेशो दुतगतिस्तगोर्जुनमध्यगः ८ दमो विरोधहृत्कांतो
 नीतिज्ञो विष्णुपूजितः सुमप्रियो वातमयो वरीयान्कर्मठो यमी ११० दिगंबरेशममयो धूमपः शुक्रगर्भकः अट्टहासो तल्पशयो आसीनो धावमानकः ११
 नुराघाद्रमेघमध्यस्थो विपाशातीरसंस्थितः कुलोन्नतो कुलो नश्च व्यवहारप्रवर्तकः १२ केतुमालो हरिद्रांगो द्रापिः पुष्पमयो भृगुः विशेषकोर्वा निर
 तः त्वग्जातो रुधिरप्रियः १३ अकैतवहृदा वासी क्षपानाथ कुलाधरः नक्तंचरो दिवा चारी दिव्यदेहो विशासकः १४ कंदववनमध्यस्थो हरिद्रांगोर्मिमध्य
 गः यमुनाजलमध्यस्थो जालको जामरोवसुः १५ वसुप्रदो वीरवर्यः शूलहस्तप्रतापवान् खड्गहस्तो मंगलात्मा मृत्युमृत्युजिदीश्वरः लंकावासो मेघ

शिवरहस्यनः १ मालोगंधमादनसंस्थितः भैरवोभरणोभर्ताभ्रातृव्योनामरूपकः १७ अद्याकृतात्माभूतात्मापंचभूतान्तरोस्मयः अहनन्योशब्दमयः कालाधारक
 लाधरः १८ भृगुतुंगोचीरवासीकैवर्त्तनायकोर्धकः करेणुपोगंधमदः चापेयकुसुमप्रियः १९ भद्रदोचर्मवसनोवैराजस्तोत्रकारकः सुमप्रीतः साम
 अ०२ गीतीऊर्जोवर्चः कुलेश्वरः ककुआन्नीतवसनोवधेशोनारदः पिता ऋग्यादनीतिमयोधर्मचक्रप्रवर्त्तकः २१ शय्यः फेन्येविनिर्नेताकंकणोनाशिके
 ४ शलः एणांकः शलभाकारे शालूरोग्रामसंस्थितः २२ महाविशेषकथनोवारीतीरस्थितः सलः कृषीड्योनिशातात्मागुणवान्ज्ञानवाञ्छुचिः २३
 सर्वपापहरोलिंगोभगमालोप्रतारणः आनंदघनआतार्योईरिण्योद्यप्रपथ्यकः २४ गंगातीरस्थितोदेवः अविमुक्तसमाश्रयः महास्मशाननिल
 योवलयोवालिलपूजितः २५ करंधमोत्रात्यवर्योमानवोजीवकेशवः कर्मदेवमयोब्रह्मकृतेत्यमहेश्वरः २६ सुमंगलः सुखमयोज्ञानानंदोमिता
 शनः मनोमयः प्राणमयोविज्ञानात्माप्रसादनः २७ आनंदमयकोशात्माधामासोमाद्यभूमकः सदाशिवोविशिष्टात्मावशिष्टार्चितपादुकः २८
 नीलग्रीवः सैन्यपालोदिशानाद्योनतिप्रियः केशवोन्मथनोमौनीमधुसूदनसूदनः २९ उदुंबरकरोडिंभः वंभरोपिच्छलस्तलः मूलस्तालकरो
 वर्णोपणीदप्राणनाशकः १३० अपणीपतिराशास्योसंपूर्णः पूर्णरूपवान् दीपमालोजांगलिकोवैतुंडस्तुंडकप्रियः ३१ उत्तूकः कलविंकोद्यशु
 कनाथप्रसादकृत् जैगीषयतयः प्रीतोरावणेज्जोवल्गदनः ३२ मार्कंडेयमहामृत्युनाशकोज्ञानवारकः अहर्गणक्रियातीतः सर्पप्रीतोनिला
 शनः ३३ वेगाधारेधैर्यधनोधनधान्यप्रदायकः नाद्योवैद्योवाद्यरतोगद्यपद्यस्तुतोद्यकः ३४ भेशिभांकारनिरतोमृगचर्मविधारकः पुष्पकी
 र्तिः पुष्पलभ्योमोहनास्त्रविशारदः कैलासशिखरावासः पारिजातवनाश्रयः इलांदरवसंप्रीतोमहेंद्रस्तुतिहर्षितः ३६ यूवावयोभारवकः
 कोमलांगोजनाश्रयः विश्वामित्रप्रियोवालापाकयज्ञरतः सुखी ३७ वामाचारप्रियोनेताशक्तिहस्तोदुरासदः सर्वाकारः शाश्वतात्मावाङ्मनोदूर
 गोहरः ३८ श्रीस्कंदउवाच इत्येनन्नामसाहस्रशेषाशेषमुखोद्गमं शंभोर्द्विभ्यंमुनिश्रेष्ठश्रवणात्पापनाशनं ३९ सर्वाङ्कामानवाप्नोतिशिवार्चनपरायणः
 त्वमेभिमुनिमुखैश्चष्टन्मक्तिमवाप्नुयात् १४० कुमारीपतिमाप्नोतिनिर्द्रोधनवान्भवेत् जयार्थीजयमाप्नोतिक्षयद्वीरप्रसादतः ४१ श्रीस्कंदउवाच
 इतितवगदितमेनामसहस्रमेतत्परवरचरणजाराधनेसाधनंतेमुनिगणगणवर्यैः धार्यमेतत्सुराद्यैः परमपदमवाप्नुंशंकराज्ञावशेन १४२ इतिश्री

रामः

शिवरहस्ये सदा शिवारख्येन वमंशे श्रीशिवसहस्रनामकथनं नाम द्वितीयोऽध्यायः २ श्रीसदाशिव उवाच ॥ जैगीषव्य उवाच
 श्रुतं ते तारकारेण नामसाहस्रमुत्तमं विशेषतः शेषकृतमशेषाघनिवारकं १ प्रश्नमेतं वदाद्यत्वेष्टेष्टत्वं वैकुण्ठहलात् कृतत्रेतद्वा
 पौषसर्वधर्मप्रकाशिषु २ योगेष्वपि महादेवभक्तिर्नैवोपजायते कथं कलियुगे घोरे नृधर्ममतिः शिवे ३ कथं वा कलिजानां तु शि
 वभक्तिर्भविष्यति संकराणां जारजानां दुर्बिजानां विशेषतः ४ वर्णाश्रमादिहीनानां अवेदानां शिवात्मज भक्तिः कथं भवेच्छ्रौभोसाक्षा
 त्मुक्तिप्रदायिनी ५ यासानंततपोलभ्या अलभ्येव दुष्टात्मना यः शिवानुग्रहीतश्चेत्स भक्तेः पात्रतामियात् ६ सानधर्मतपोलभ्या
 अलभ्या योगिना मपि नोर्वरदानतो लभ्या वदंस्तु तमदानतः ७ नमोसहस्रदानेर्वानो वाजिवरदानतः नरथायुतदानेर्वीहिरण्या
 दिकदानतः नरौप्यकूप्यदानेर्वानां वरदिप्रदानतः ननुलापुरुषाद्यैर्वा दशधेनुप्रदानतः ८ नसत्राहीनएकाहदक्षदीक्षोपसंघ
 कैः साभक्तिः शोभवी जानुभविष्यति कदाचन ९ नान्तोयप्रदानेर्वा विप्रग्रामप्रदानतः प्रपामंडपविस्तारक्यावावनसुरोपगैः
 ११ सरसस्तीरबंधैर्वा साभक्तिः शोभवी भवेत् यो महादेवपादाब्जध्यानानंदैकमेदुरः १२ तेनैवलभ्या साभक्तिः साक्षान्मोक्षप्रदायिनी
 नवर्णाश्रमधर्मैर्वानवाचारानुपालेनैः आभिजात्येन शौलेन सानलभ्या कथंचन नवेदोतादिवाक्यैर्वानशब्दैस्तर्कैर्कोटिभिः १४
 नमोमंसासहस्रैर्वानमोमंसाकथंचन प्रसादः शोकरेण्यस्य तस्य भक्तिर्महेश्वरे १५ यंचिंतयति गोरे सोमोचयामीति पाशतः तं भ
 क्तिभाग्यधौरेयं कुरुते कुरुणाकरः १६ शरणागतपालाय शिवाय परमात्मने यो नमस्कुरुते प्रीत्या समुत्तोमोचयेत्परान् १७ द्विजो
 वाश्वपचोवापिन तस्य सुमहानृणः भावप्रीतो महादेवो भावदः परमेश्वरः १८ न तस्य कश्चिन्मित्रो वा शत्रुर्वीस्तिकदाचन सर्वसुरा
 सुराविप्राः पशवस्तद्वृक्षे स्थिताः १९ स एव देवदेवेशः पशुपाशनिहंतनः तस्य मायामयं सर्वजगदेतच्चराचरं २० यस्याष्टमूर्ति
 भिर्याप्तं तेन भिन्नं न किंचन ईशावासेति वेदेन सर्वं शिवमयं जगत् २१ यो सौ सूर्यास्थितो देवः तमिधयति ते जसा यो सावग्निस्थितो देवो
 वर्चसात्तं प्रपूरयेत् २२ यो सौ चंद्रस्थितो देवः त्याजं संपूरयत् यो सौ वायुस्थितो देवः चलनैरविशेचनं २३ यो सौ विष्णुस्थितो देवः

न. ८
 शिवरहस्य
 अ. ३
 ५
 पालक्याशक्ति तोयतः योसौ ब्रह्मणि विश्वात्मा सृष्टिकर्तात्मना स्थितः २४ योसौ रुद्रात्मको देवः सकाले संहरेज्जगत् योसा विद्रात्मको दे-
 वः त्रिविष्टपनि विष्टपः २५ योसौ भूमिमया देवो धत्ते सर्वं चराचरं योसौ सवरूपो देवो आपः पातित्विषां पतिः २६ योसा वाकाशो देवः
 व्याप्य निष्ठति रोदसी योसा वा पांशो रोद वै नदी नदगणाधिपः २७ योसौ सर्वात्मको देवः सर्वभूतगुहाशयः पुरुषः परिपूर्णात्मा तेन पूर्णमि-
 दं जगत् २८ तस्यैव रूपया भक्तिः जायते तेन ते कृया भक्तिज्ञानं विजायेत सैव भक्तिप्रसादनः २९ स्वतंत्रस्य महेशस्य निरिच्छस्य पिना-
 किनः भक्तैः वलभते मुक्तिः नान्यथा वेदवादनः ३० यस्यैव आत्मा वृणुते इति मंत्रानुशासनात् परां चिरवनिदेवेशो व्यनृणां त्परमेश्वरः ३१
 तस्माद्ब्रह्मा देवो देवाः माहिता शिवमायया कश्चिद्दीरो महादेव प्रसादा देवशूलिनः ३२ प्रत्यगात्मानमिच्छेत्त शिवमेव सनातनं सर्वभूतेष्वसंग-
 तं लिंगस्थं वापि भक्तितः ३३ तेनैव सुकरो मार्गो दर्शितः शूलपाणिना सर्वेषां भक्ति लाभाय मुक्तये पि च शाश्वतः ३४ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैस्त्रि-
 कालं भस्मधारणं त्रियायुषणमंत्रेण त्रिपुंड्रस्य च धारणं ३५ त्रियंबकेन मंत्रेण रुद्राक्षाणां च धारणं पंचाक्षरेण मंत्रेण त्रिकालं लिंगपूजनं ३६
 रुद्राध्यायजपश्चैव त्रिकालं सावधानतः विल्वपत्रैर्महादेवपूजनं सोमवासरे कालाष्ट्रस्यां महादेवं विल्वपत्रैश्च पूजयेत् चतुर्दश्यामपामा-
 गैः निशि विल्वैश्च पूजनं ३७ अस्तदोषे प्रदोषे च विल्वैर्लिंगस्य पूजनं शिवक्षेत्रनिवासश्च अविमुक्ते विशेषतः ३८ शिवभक्तार्चनं वा-
 पि भोगभागे पर्यया रुचिः शिवोत्सवादिदशैश्च शिवाश्च मन्त्रिषेवरा ४० शिवध्यानं महामूर्तेः सावस्थं च विशेषतः नृत्तमानं त्रयीनेत्रं सा-
 वंचंद्रकलाधरं ४१ नीलकण्ठं च सानंदं नदिभृगिनिषेविनं गणेशस्कंदजनकं ध्यायेद्देवं महेश्वरं ४२ क्षणार्धं वा तदर्थं वा स मुक्ता भव-
 ति भ्रवे एवं भक्तिर्विरूपाक्षेयस्य साधारणी भवेत् ४३ सनरत्येव संसारमसारं जन्ममृत्युदं साकथं जायते स्कंदकलिस्थानं विशेषतः
 ४४ नृणामत्यंतपापानां संकरणां दुरात्मनां कलेस्वरूपमधुनावदशं करसंभवं ४५ त्वज्जो नान्योरहस्यज्ञो गुह्यं मे तास्ति कश्चन त-
 स्मात्वा परिपृच्छामि इच्छाप्रश्नं निरूपणे ४६ सतत उवाच इति मुनिवचनं निशम्य हर्षाद्भवसन्तुः कमलच्छंदाच्छनेत्रः मुनिमानस-
 हर्षवर्षधारवरके कारवचांतकेभ्युवाच ४७ इति श्रीशिवरहस्ये श्रीसदाशिवाख्ये नवमंशे मुनिवाक्यं नाम तृतीयोऽध्यायः ३ स्कंद उवाच

शिवः
 ५

यदष्टच्छेत्तयातातप्रश्नमेनमनोहरं सर्वलोकोपकारयकैलासेशंकरालये १ मणिसोधसहस्राढेरत्नप्राकारविस्तृते मणिमंडपसाहस्रैरन्वितेख
चितोपले २ नवरत्नमणिज्योतिप्रभाकैलितदिङ्मुखे वैडूर्यसूत्रांतरगकांतिकांचितदिक्ते ३ हरिद्रुमिणीगर्भसंछेनामलभूतले मणिगोपुरगोद्ध
सिकलशद्योतितांबरे ४ चलत्पताकानिवहसंवहोद्भूतवानके सभाविभासिनदनकंपितारिखिलभूतले ५ मणिधारामहोदारादूरीकृततमस्तति प्राकार
गोपुरेत्तुंगगोपुंगवविराजिते ६ मणिगर्भशिवागारसंशोभिसुमनोहरे कैलासेशमहालिंगत्तुंगधामोपशेभितं ७ पंचगंगातटोद्भासिलिंगपंक्तिविरा
जिते तत्तीरसुमनोहारिरत्नसोपानसंयुते ८ अंबिकेशालयोद्दामकंभर्दीधितिदीपिते नंदिकेशादिगणपकृततूर्यरवैर्युते ९ गणेशस्कंदसदनसानं
दगिरिमस्तके देवीश्वरमहाधामधगत्यगितदिक्ते १० महागिरिवरोत्तुंगरत्नसोधविराजिते मणिकारवचितोदारतारहीरविराजिते ११ इंद्रनीलम
हाकांतिनीलकालकितांबरे नंदनानंदनशतसुचंदनवनावृते १२ तमालसालविपिनमध्यप्रासादशेभिते हरिन्मणिमहारेभाचलत्पत्रशतावृते १३
रत्नतालीवनोद्दामधर्षणतुलमारुते महासरोवरोद्भासिफुल्लनोरजशेभिते १४ रत्नकल्हारकुमुदशनपत्रविराजिते चंपकाशोककादंबविल्वना
गवनावृते १५ भ्रमत्भ्रमरतनुष्यशृङ्गादितमस्तके बिल्वमूलस्थितोत्तुंगलिंगसंगतभूतले १६ प्रवालजालकोद्दामस्तभमंडपसुंदरे नानापक्षि
युतापारस्तानंदितकंदरे १७ मृगमातंगशरभसारंगमहिषावृते चमरोसमरोहंडकोलकूलैश्चशेभिते १८ मयूरशुकजाएवपुंस्कोकिलविनादिते
सिंहसृष्टकशार्दूलवनगोखड्गशेभिते १९ गणवक्रमहातूर्यदुंदुभ्याघातनादिते मृदंगशंखनिनदविनादितदिगंतरे २० वीणावेणुस्वनाकीर्णमहा
कैलासपर्वते परिघाकारसंलग्नपादमूलकसागरे २१ सुधासागरजोत्तुंगतरंगोत्थितशीकरैः वातपोतसमानीतैः पुष्परेणुसमन्वितैः २२ तमाले
वनसंलग्नशीतवातमनोहरे महानीपावनीजन्यतत्सुमोद्धृत्यमारुते २३ शरत्कौमोदकीफुल्लकुमुदामोदबंधरे फल्लहल्लकसल्लासिवातवाताय
नैर्युतैः २४ गलत्सोद्रमहाधाराअच्चारद्रोणभूतले करिकुंभमहाधारापंकिलेपुष्परेणुभिः २५ कस्तूरिकामदोद्भूतगंधसंमोदिदिक्ते विवाचक
मलोदारपरागारक्तभूतले २६ केतकीधूलिकापालिपाटलामोदवायुभिः उदयक्रवोद्दामपिप्पलीगंधमेदुरे २७ महागोपुरमध्यस्थमणिसिंहा
सनेशिवौ चिक्रीडनुस्तदातस्मिन्महाकैलासपर्वते २८ कदाचित्धीरफलकमंचमध्यस्थितः शिवः देवास्तिसुमनोद्दामभूषणोगिरिसानुषु २९
क्वचित्प्रासादमध्यस्थविहरत्संबयाशिवः कदाचित्सरसौमध्यसोधेमंचोत्तरे शिवः ३० क्वचित्सुधाफलोद्दामवनेपुविहरेत्थरः कदाचिदंशुलगतौ

न३९
शिवरहस्य
अ०४
६

मुमुदातेशिवोमुने ३१ हीरसारमहोसौधेवोणापाण्याबयासह तजंत्रीवक्रसंबन्धगगरक्तोवयायुतः ३२ तपनोद्दामकिरणसंतत्यांगोवयाशिवः धारासारगृहेजं
गेविहरत्पेवशंकरः ३३ अक्कादर्शतलाच्छिद्रगृहेषुविहरत्यपि चंद्रचंदनसंलिप्तौशिवोविहरतावने ३४ कदाचिदास्थानगतौनंदिभृंग्यादिभिः सह महार्कै
लासलिंगानिप्रासादस्थानिरेसते ३५ कैलासेशमहालिंगेकरोत्यर्चनमंवयाक्वचित्सभासुसंध्यापांनस्यत्यानेदनिर्भरः ३६ षड्भुक्त्रंगजवक्त्रचनिरेक्षतिमु
हूर्मुहुः चिक्तीडतोस्तयोरेवंमहाकैलासपर्वते ३७ कस्तस्यवर्णयेदुत्तपचित्रालीलामहेशितुः त्वयायदुक्तंतेद्देवीष्टकृतिस्ममहेश्वरं ३८ हर्षवर्षयुतंशंभुंसुधासागर
सौधके शंभुः सुधासागरमध्यगोवांसमभ्यवर्षत्करयंत्रमेचनैः ३९ साचालिसंघैस्वकराग्रसंस्थधारिभिराक्कादयदीश्वरांर्क ३९ सितासितसुपाटलीपरलकुंदमं
दारजरजोत्थतमरंदपभ्रमणशीतमंदानिले वसंतसमयोत्ससद्विजदिनांतसन्मल्लिकालतागृहनिकुंजभूप्रथितमंचतलेपिशिवः ४० मंचेसिंचतिपुष्पासारसलिलैः
देवोत्ससन्मल्लिकासरभ्रममधुव्रतप्रकरमोदधारयुतः अनल्पकुसुमोच्चयप्रमथमानतलेविकारिरिसयतिलोकीलामधुरकाकलीनारवैः ४१ परिमल्लमिलद
लिष्टंदमल्लिसंफुल्लवल्लीचलदनिलकुलायोडुीनपत्रांडजैश्चमधरवरसुजाजीमल्लिधमिल्लभल्लीकृतसुमशरवत्यालीलायामासशंभुः ४२ फालेकस्तुरिकाना
तनिलकमलकजस्फारसौंदर्यधार नानागंधानुबंधद्युतिदलिकलसत्सांद्रसिंदूररेखां ४३ मल्लिकङ्गास्तलजंनिचोलमचलाधीशांगजंगेहरः पश्यन्तद्वदनं
मुदापुरहरः सीमंतसीमंतिकानैत्रैः स्वैरनिमेषकैः प्रतिदिनंस्वीचक्रईशोहरः ४४ तोषोन्मेषमिषेणासात्रिभुवनाधीशंपुषंतं हृदापुष्पाशेषविशेषशेषितगरंभूषा
कृताहीश्वरं कालाशेषजगत्त्रियादिविषमव्यापारसागरहरं सौदेविविषयेषुसक्तहृदयंवाचाविशेषेणातु ४५ श्रीशिवाउवाच भोभर्गसर्वजगत्सर्जकपापवर्गसंभ
र्जकोरुभवतर्जकभोगवर्ज दुर्जीवजातजनुषांकलिचित्रकृतसंशंभोत्रिनेत्रवदमेकरुणायदिस्यात् ४६ श्रीस्कंदउवाच तद्देवीवचनेनचारुवदनांभोजोमुदाशं
करः ध्यानोद्धृत्यसमस्तकालजगतांआपारमूचेहरः पश्यंतद्वदनांभुजंगिरिवरेसौधोरुमंचस्थितोमुंचस्वांकरुणाभरीभरदृशसत्त्वर्षवाचंतदा श्रीशिवउवाच
धन्यामन्यामनोज्ञात्रिभुवनजननींशैलरजेंद्रकन्यांसीमंतिनांवरिष्ठांममहृदयमहानंदवन्माचजन्मांमन्येचित्तेपिनान्यातवसदृशमहारूपसंपत्समृत्वांस्वर्धु
न्यावाविशिष्टांभगवतिभवतींनान्येथेतच्छृणुत्वं ४७ इतिश्रीशिवरहस्येसदाशिवारव्यनवमांशमुनिवाक्यनामचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ श्रीसदाशिवायनमः
शृणुपद्मामलोत्फुल्ललोचनेपर्वतात्मजे त्वयानाविहितंकिंचित्कालशक्तिस्त्वमेवहि १ त्वमेवशक्तिः परमाकालचक्रप्रवर्तिका त्वमेवपरमासिद्धिः तंसा शिवः
हात्वंस्वधाशिवे २ त्वमेवब्रह्मणेदेवीसर्गेशक्तिकरीस्मृता गीयसेत्वंपुराणज्ञैः साक्षाद्देवीसरस्वती ३ सर्वशब्दमयीविश्वपुनासिपरमेश्वरि त्वंविष्णोपद्मजाशक्तिः ६

सर्वपालनकारिणी ४ त्वया समृत्त्यं यत्किंचिद्वैशिर्मधिगच्छति त्वमेव रुद्रे परमाशक्तिः संहारकारिणी ५ त्वंप्रभासितथाभा नोदहनेदहनात्मिका पवने
 चालनीशक्तिः त्वं कान्तिः सोममंडले ६ इंद्रे प्रभुत्वशक्तिस्त्वयैव दंडात्मिका ह्यसि धनाधिपेति धिमयी नैऋते खड्गरूपिणी ७ वरुणे पाशशक्तिस्त्वत्सर्वमा
 तमंडलं त्वयेव शक्तिमानसि अस्मिन् भुवनमध्यमे ८ अमूर्ते हंतव्यामूर्तिगृहीत्वा क्रौडया म्पहं लोकमेनं महादेवी तस्मान्मिशक्तिमत्तरा ९ भुवित्वं धरणी
 शक्तिनदीषु स्पंदरूपिणी एवं त्वन्मयमेवेदं जगच्छक्तिसमुद्भवं १० तस्मात्कालात्मिका शक्तिः कालरूपं ब्रह्ममिने शृणु त्वं सावधानेन नारत्विं यं यस्य कस्य
 चित् ११ रहस्यमद्भुततरन्नोक्तपूर्वमेषां विके मत्स्यमवाहदृषभपादास्ते पुगमूर्तयः १२ कृतत्रे तद्वापराण्या कलिकालयुगादयः पादसंधिखुरायेतुने स
 र्वयुगसंधयः १३ युगेषु धर्मदृषभः पादान्संहरति द्वयं मदाज्ञावशतो देवी कालचक्रप्रवर्तकः कृते चतुष्पादृषभः कैलासे धिष्ठितः सदा वर्णाश्रमांगोदृष्टा
 दिपूर्तधर्मो रूपा देवान् १४ पूर्वपादौ दृषस्यास्य कृतत्रे ते निविष्टिमेष्टा पारश्वकलिश्च निपश्चात्पादावुभावपि १६ कृते चतुष्पदस्तिष्ठेष्टदृषभो मेयतः
 सदा कैलासे तेन धर्मोपि सात्विकः संप्रजायते १७ देवतिर्यङ्मुषेषु नृपेषु भुवि चाविकेतपस्विषु दमोदानं संविभागो यथा रुचिः १८ इज्याध्ययनसंप
 तिः क्रोधमात्सर्यवर्जनं ब्राह्मण्यं तत्र वर्धते १९ त्रिपुंड्रधारणं पुण्यमग्निरित्यादि मंत्रतः भस्मना स्धारणं गौरीनथा रुद्राक्षधारणं २०
 लिंगार्चनं रुद्रजपो पंचाक्षरजपस्तथा शापोत्सर्गो न च क्रोधादृषीणां वैकृते युगे २१ मरीचिरंगिराचात्रिः मित्रावरुणा एव च कश्यपोथ भरद्वाजः संवर्तेश्वरुह
 स्पतिः २२ एते कृतयुगे देवीवैतारो धर्मनिश्चयं राजानः सोमसूर्यचसंभवाः पुण्यकीर्तयः २३ हरिश्चंद्रो मरुतश्चाप्राधाता सगरः पृथुः अनरण्यो नृगो ब
 भ्रुस्यतायुः शिवस्तथा २४ एष शासत्सु पृथिवीफलसंस्था रुमालिनी कालवर्षी च पर्जन्यो नद्यस्य दंतिनि तपशः २५ अश्वमेधपराः सर्वदाक्षिणावत्लवत्तएः
 असोहिणीनां पतयः क्षोणी शाशिवभा वनाः २६ भस्मरुद्राक्षसंपन्ना लिंगार्चनिरताः सदा अनरण्ये महीपाले नारण्यानीरभूचभूः निर्दस्युरास्राज्जा
 नोयायजूकाः श्रियंवदाः दातारो रक्षितारस्ते जेताः समरे रिपून् २७ गोरक्षारसवाणिज्यवश्या वैश्याः कृतयुगे धूद्राः शिश्रूषवः सर्वे त्रिषु वर्गेषु नि तपशः २८
 नरानार्यो विशः शूद्राः सत्यनिष्ठाः कृतयुगे न सैरिण्यो नानृत्तकाः सर्वधर्मप्रभावनाः ३० मानवो हि कृतधर्मः श्रुतिप्रोक्तो विशिष्यते वर्णाश्रमे तथा सर्वस्वे
 कर्मण्या धिष्ठिताः ३१ एवं कृतयुगे धर्मो पश्य देवि प्रवर्तते दयादाक्षिण्यसंयुक्तोऽक्षपादानुवर्तनात् ३२ एतत्ते संग्रहेणैव कृतधर्मः प्रकीर्तितः कृतयुगे
 तारशयो भुवि भवति सर्वेषु पि न चानृजुककापथो भवति कश्चिदेव हमे षट्पदं ब्रजसमर्चको भवति लोकमालोक्यः श्रुतिप्रकरितो दृषो भवति तेषु चायुः परं ३३

शतायुतभवंसदाभवपदां वज्राधनात् सुनिश्चितमिदं शिवसुहृन्मेनदालोक्यतां कदाचिदपि हीयते न तु सुहृत्स्य मेति द्रुतं तपस्विजनवद्वभः परमदुर्लभोऽयं युगः ३४
इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवारमेनवमोऽंशे मुनिवाक्कां नाम प्रचमोऽध्यायः ५ श्रीईश्वर उवाच त्रेतासुहृषभे मेघनिपाद्रे प्रणिशितः कैलासे संवसदेवीपादेन हसते नतः
१ इज्याप्रतिग्रहश्चात्र कृशिशोरास्ये विनः ब्राह्मणाश्च त्रयोवैश्यास्त्रिणाश्रदाश्च संकराः २ सात्विको राजसामिश्रो गुणस्तैषूषजायते इज्यैव वर्धते लोको हिंसा ये वा
विकेतदा ३ प्रवर्तिष्यन्ति मुनयोऽश्रुत्पुत्काचारतत्पराः ४ भृगुश्च जमदग्निश्च वसिष्ठश्च पराशरः ४ कात्यायनो जात्रदग्निर्विश्वामित्रादयो द्विजाः क्षत्रियाश्च द्विजाः सर्वे
तत्र धर्मप्रवर्तकाः ५ वर्णाश्रमेषु कथिताः तत्र संवर्तको दिताः तपःफलमयं तत्र इज्या स्वर्गार्थं भवति ६ तत्रापि भस्मनिरताः त्रिपुंड्राका द्विजाः सदा रुद्रासधारिणः
सर्वे रुद्रसक्तजपादराः ७ पंचाक्षरपराः सर्वे रुद्रलिङ्गाश्च नम्रियाः रुद्रक्षेत्रे निवासास्ते त्रेतायां भक्तिनत्पराः ८ सोमसूर्यान्ववाये च राजानो भूरिदक्षिणः ययानिर्न
हृषोरंति देवो यत्तुण विदुः ९ भगीरथो दिलीपश्च रामो दाशरथिस्तथा सायणस्त्यमनुप्राप्य भस्मरुद्राक्षभूषणाः १० जपन्नाम सहस्रं मेरावणंदारहारिणं विजि
गायासुरानामो मेधेनायजदीप्तरं ११ सेतौ मल्लिगमाराधय पापात्मुक्तो बभूव ह दानारो रक्षितारस्ते भुवो मेडलं मेडनाः १२ भस्मरुद्राक्षसं पन्नायायजूकाः शिवार्चकाः
तेषु शासत्सुष्ठु विवोरं सयुक्तौ षड्धौष्यपि १३ पर्जन्यः कालवधौ स्यात्सर्वे धर्मैकजीवनाः वणिजः पण्यनिपुणाः पुण्येषु निरताः सदा १४ विरता पापकर्मभ्योऽभ्याः
सभ्याः सदैव हि शृङ्गाशुश्रूषवः सर्वे सर्ववर्णेषु नित्यशः १५ स्त्रियः सतीव्रताः सर्वा वर्णिनः पर्णीभोजनाः अपर्णापतिपादा जेतूर्णं संपूर्णं दृष्टयः १६ ग्रहस्ता स्वस्थचितास्ते
विश्वस्ता धर्मवृत्तयः वन्यास न्याशिनो पीशेन पसेव प्रवर्तिनः १७ रुद्राक्षभस्माभरणा शरणा शिवपूजने करुणाविष्ट हृदया मरणेऽपि प्रतिक्षरं १८ अयुतेने
पुचायुर्हितपो धर्मोऽपि वर्जते स्वाध्यायशरणाः सर्वे शिवध्यानहताशुभाः १९ नद्यश्च स्यंदने नित्यं फलंति वनराजयः घटोऽध्यस्तास्तथैवाघ्नः सर्वे धर्मैकजीवनाः
२० शिवैकदेवाः सर्वेऽपि शिवार्चनपरायणाः देवाहविर्भुजः सर्वे सर्वदा शर्वपूजकाः २१ त्रिनेत्रपूतपादा उध्यायिनः सत्रजैविनः दैत्याः शर्वार्चनरताः सर्वदा स
मरोत्थनाः २२ कृते हिरण्यकशिपुः हिरण्णाक्षश्च वृत्रकः एते वै दैत्यराजानो मये वै प्रेरिताः शिवे २३ गर्वनिर्वापणार्थं यसुराणां च पदे पदे त्रेतायुगे रावणश्च व
लिः प्रल्हाद एव च २४ नमुचिश्च कुजं भस्मरुद्रपादैस्तं शजास्तथा गर्वापहरणार्थं यसुराणां मिव ते विके २५ मया सृष्टा विशिष्टास्ते मम भूजा पराहिते राजसा
तामसोऽपेताः सुरेषु प्रभविष्णवः २६ यदौ ते नैर्जिता देवाः तदा मम समर्पया तेषां गर्वापहारय धर्मसंस्थापनाय च २७ मत्पदा जेतदा भक्तिं विष्णवे तां ददास्यं त
या भक्त्या युतो विष्णुरवतारेषु मां यजत २८ लब्धचक्रस्तदा दैत्यान्निहंत्या देवसत्तमैः एवं त्रेतायुगमुखे कृतो धर्मो मया विके सात्विको राजसामिश्चो मिश्रो धर्मः प्र

वर्तते क्षात्रत्रेतायुगं प्रोक्तं क्षत्रियस्तत्र वर्धते ३० त्रेतास्वप्नित्रितयजनितः श्रौतधर्मो मखेज्यावणिज्ये च प्रभवति जनोपायजूकः सदैव श्रीरुद्राचार्यनिजनयनहृत्पापं
तापहीनो लोकेः शोकेर्विहीनो भवति युगवरेषु देवेश्वरित्वं ३१ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवंशेन वंशेशमुनिवाक्यनाम षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ५ ॥ श्रीईश्वर उवाच
द्वापरे क्तानि मान्धर्मान् शृणु त्वं न गकन्यके पाश्चात्पदादेः कैलासे दृष्टो धर्मस्थितो भवेत् १ रजसा गुणतः सर्वे भवन्ति युगसंभवाः जीवन्ति च सहस्रं ते ते गुणेनैव पार्वती २
ते च यं निविस्तृणां रुद्राक्षाभरणानराः भस्मजन्यत्रिपुंड्राकाः रुद्राध्यायार्थपारगाः ३ पंचाक्षरपराः सर्वे शिवलिंगार्चनप्रियाः ब्राह्मणाक्षत्रियावैश्याः शूद्रानार्यश्च संकराः ४
शांकरा एव सर्वे पि द्वापरे तपसि स्थिताः वर्णास्त्रमाचाररता द्विजासो म्याः प्रभावतः ५ गर्गः पराशरो धौम्य उपमन्युर्देधीचकः कण्वश्च गौतमश्चैव दूर्वासा दत्त एव च ६ सर्वे शर्वा
र्चका विप्रा भस्मरुद्राक्षभूषणाः तरुणोदुक्लामोलिलिङ्गार्चनपायणाः ७ ग्रहस्थायतयश्चैव वर्णितो वनजीवनाः स्वाश्रमाचारनिपुणाः पुण्याः सर्वे पिरजसाः ८ तत्र धर्मः प्रव
र्तत शंखोलिखितचोदितः राजानस्तत्र सुजनाः गयश्चैव उदावसुः ९ कुरुः पूरुः शतायुश्च पुरुजिह्वरतस्तथा यादवो वासुदेवो थरामोपि बलभद्रकः १० दुर्योधनादयः सर्वे धार्त
रष्ट्रमहौजसः देवासुरसमुद्भूताः द्वापरे विग्रहे रताः ११ अमोऽन्यमुपहिंसंतो रजसानमसेन च यथा संभवधर्मेण वर्तन्ति द्वापरे नृपाः १२ सर्वे राष्ट्रेषु देशेषु विषयासक्तचेतसः तेषु
हंतामसीदृर्तिददामि प्रतिजन्मनि १३ यायजूका वदान्यास्ते दातारो द्वापरे नृपाः वैश्याः कृष्युपभोक्ताः गोवणिज्यरसक्रियाः १४ आढ्यामीदृष्टमाचार्या यानिरताः शूद्रजातयः
स्त्रियः सत्यस्तथा सर्वे शुश्रूषानिरताः सदा १५ काले वर्षति पर्जन्य उर्वरा शर्वपूजया रसयुक्ता भवेत् तस्मिन् युगे वै संयुगे रताः १६ वियोगरहिताः सर्वे योगयुक्ताः सदैव हि या
गैर्देवान्यजंत्येव त्यजंतिकलहं नराः १७ कुलजाश्च नराः सर्वे जलजोपमदृष्टयः विसृष्टयः प्रजायंते शिपिविष्टपदाश्रयात् १८ इष्टा पूर्तमहाधर्मस्त्वभिदृष्टो भविष्यति त
स्मिन् नृपाः शांतनवायादवाः पृथिवीभुजः १९ पांडवा व्यासपोत्रास्ते अक्षेः ससत्यज्यभूमिका वने वने न जीवन्ति त्र्यक्षार्चामहिमावशान् २० पुनस्ते पृथिवीं प्राप्य धार्तराष्ट्रेऽपि
ग्रहं उग्रप्रसादात् कृतैव निग्रहं वीर्यवत्तराः २१ वुभुजः पृथिवीं ते वै यायजूकाः प्रियंवदाः अश्वमेधेन देवेशं साक्षान् मेधयति शिवं २२ यजंति शिवलिंगेऽपि वासुदेवेन चोर्विके उ
पमन्युप्रसादेन कृष्णाय दुकुलोद्भवः २३ लेभे स परमं सिद्धिं मल्लिङ्गार्चाबलेन हि विजिगे बलिजं बाणंदोः सहस्रैकजीवनं २४ तथान्यान्मुरकं सादीनरकंदैत्यनायकं मधुरा
मास्थितो देवि द्वारवत्यामपि स्थितः २५ अश्वत्थामाद्रोणसुतो मम पूजा प्रभावतः मया दत्तेन खड्गे न जिगाय शिन्नरेण तदा २६ लेभे स परमं सिद्धिं लोकेऽपि प्रदृश्यते द्वाप
रं तेऽपि च नृपो पारिस्त्रिज्जनमेजयः २७ अश्वमेधेन देवेशं मियाजाहि मखेन हि पितरं तक्षकोद्भूतविषेणो ह्रीं स्तनं मृतं २८ तक्षकं शक्रसाहाय्यान्मोचितो नृपसूजना द्वापरे
धर्मनिपुणा पुण्यपण्येकजीवनाः २९ अरण्येषु विशेषेण तपसा शोषयन्ति च ऋषयः कृषिवाणिज्यमृषावादपराङ्मुखाः ३० सुमुखाश्च तथा लेखा द्वापरे पारदर्शिनः सज्ज

मानायथाजोषंयजमानामखेधपि ३१ विषयेष्वपिकाषायावसनाकामवासनाः भवन्तिद्वापरजनाः द्विपास्यर्मात्रतत्रहि ३२ द्वापरेधर्मरूपात्मा महान्धर्मवृषोविके प्रभ
वत्येवसहस्रकालचक्रप्रवर्तकः ३३ युगसंधिष्वर्षाणां सहस्रतद्युगानुगं पौर्विकं संप्रवर्तनं ननु युगभवंगुणं ३४ दशलक्षकृते संख्यात्रेतायां पंचलक्षकं द्वापांस्तुत्रि
लक्षं स्यात्कलिः प्रोक्तो द्विलक्षकः ३५ द्वापरे वैश्वयुगः कः तस्मिन्नेवं प्रवर्तने एवं युगानां परिवर्तमानैः शनैश्च कल्पो भवितो विकेतदा ३६ कल्पैः शनैस्तत्र विधेरथा युस्त
स्यायुषो नै हरिणो न्दमानं ३७ एवं हरेस्तत्र प्रतिमैश्च कल्पैः रुद्रस्य चैवायुरिति स्मरं विके एवं मनुनामथ भूतभव्यमानं ऋषीणां मथ शक्र संख्या प्रोक्ता पुराणेषु विशेषतो वि
केन स्मात्तया हं किल कालहीनः मदुन्मेषोन्मेषौ युगशतगतीनां प्रविलयो हरिः त्रिलेशानां शतमखमनूनां दिविषदं ऋषीणां सप्तानां भवति परिमाणं किल शिवे मता कालस्य
यंगतिरपि जगन् श्वरमिदं ३८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारखेनवमांशे द्वापरधर्मकथननाम सप्तमोऽध्यायः ७ श्रीईश्वर उवाच कलिः स्वरूपं वक्ष्यामि त्वं देवि शृणु हर्षदं
यो धर्मरूपो वृषभः कैलासे त्वेकपाद्वेत् १ तेन धर्मो हसत्येव कलौतामसजोगुणः न दंताः क्षत्रियास्तस्मिन् विष्णुमाद्याः ततः परं २ शालिवाहनसंज्ञश्च कलालेषु नृपो भवेत्
मुंजभोजो भवेत्तं वै ततश्चोलाश्च षोडश ३ भस्मरुद्राक्षसंयन्नाशिवभक्तामहोजसः शिवालयकरः सर्वदेशे राष्ट्रचोचलके ४ सहजातीरनिलयाराजो नाद्रविडाधिपाः
चोलापंचशतं देवीराजानः पांड्यवंशजाः ५ मलयध्वजसंभूताः यत्र जाता त्वमेव हिहालास्य निलया देवी मीनाक्षी सुदरे श्वरः ६ अहमेव महालिंगे निवासमि कलौ शिवे
भविष्यति महीपालं चैव चोले च पांड्यके ७ शिवभक्तानराः सर्वे तेषु शासन्तु शंकरि सहस्रवत्सरे सर्वे शालिवाहनविक्रमो ८ ततश्चोलाकलौ पांड्यः सहस्रद्वितयं शिवे भ
विष्यति महीपालाः ततः शृङ्गाश्च संकराः ९ आंध्राणां नृप षड् वै नृपाणां वै भविष्यति आर्यावर्तविमुक्ते च कुरुक्षेत्रे विशेषतः १० म्लेच्छा भूमिभुजः स्वेवं भविष्यन्त्यस्य
मेधसः पंचाशतं वत्सराणां शृङ्गमांडलिका नृपाः ११ दस्युप्राया भविष्यति शिवे मंदशंभूतः शंकरः शंकरोत्तमः १३ चतुर्भिः सह शिष्यैश्च कलावतारिष्यति तस्मै चोप
निषद् द्विद्यामया दत्तामहेश्वरि १४ भूमौ पाखंडषंडानां खंडनं सकरिष्यति कलावपि महादेवि हरदत्ताभिधा द्विजः १५ अशेवदंडनार्थाय भविष्यति महीतले दी
क्षितोऽपि भवेत्कश्चिन्मदंशो भूत्सुरो विके १६ भासुराचारनिरतः शैवः छंदोगवंशजः शैवशास्त्रतथा भूमौ लुप्तं विस्तारिष्यति १७ अन्येऽपि भक्ता देवेशि चेदेवोले च
पांड्यके भविष्यति महाभक्ता मयि सर्वा सुजानिषु १८ त्रिषष्टिपरिमाणं प्रतिप्रमाणा भक्तिहेतवे सुंदरो ज्ञानसंवत्सस्तथा माणिक्यवाचकः १९ तेषु मुख्यास्त्रयोपि मेतच्च
रित्रं वदामि ते अगस्त्यो मम भक्तो हि नथान्पे ब्राह्मणवर्षभाः २० भवभक्ता भविष्यति कालावपि तपो वलात् सहजातीरलिंगानां महिमानं शिवे द्युतं २१ वर्णयंत्येव ते देवि शिवः
अगस्त्योक्तेन भाषया द्रविडैर्नैव देवेशि मयि नत्प्रतिदायकं २२ राजानः किल दस्युवंशजनिताः पापास्तथा मांडलाविप्रद्रोहपरायणाः शिवमहालिंगालयोच्छेदकाः रुद्राक्षा

मलभस्मधारणामहालिंगार्चनावर्जितालोकेकेवलतामसाः प्रतिकलौजायतएवाविके २३ मन्त्रैवेद्यविवर्जिताः प्रतिकलौसद्विद्ययावर्जिताः दुष्टाशिशु
समाद्वमहाकष्टैकनिष्ठाः शिवे संतुष्टाशिवत्रिंश्याहरमहा श्रीलिंगसम्प्राच्यतेचक्रोपलतत्रचक्रसुमहाफालोर्ध्वपुंड्राजडाः २४ कर्मदिनेपिविरलाहरपा
दपद्मसंपूजकाभसितफालत्रिपुंड्राः चेदंनशानिगुरुपूजनसक्तचिचामत्ताद्वप्रतिगृहेषुचमिहितान्ताः २५ उर्वानिर्विर्यताताकलिमलजेजलानिष्ठनि
ष्ठानयुक्ताशिशुचारेकनिष्ठसुभितनृपशनेः म्लेच्छतुच्छप्रतिष्ठा सत्येनिः सत्त्वताधीर्जनजनुएफलमंडप्रापंडधर्मोक्तेश्चित्रभवेतशंकरपदध्यानानुरक्तः
कलौहूणास्थूणकरश्चशोषिमसुखाः २६ प्रभाभाविताः गीर्वाणतपिजेतशक्तिनिर्वहैः पाषाणपाणीगणाः घोणाघर्घरसाम्पवाद्यजमहानिः साणविश्राणि
नोहोभायाध्विषसंचरन्तिहिकलौमीताजिनोभूषणाः २७ नित्यानुष्ठातृशुभनभवतिहिजनः तुष्टिपुष्ट्यावियुक्तः भ्रष्टः शिष्टविनिदकः कलियुगेजेश्वर
नावर्जितः दारिद्र्यार्णवमध्यगस्त्वनुदिदंद्रापिप्रभावर्जितोद्भवाद्रविममुद्रुताखिलतनुः भ्रातोभ्रसंमुह्यति २८ कलिकलकलनाकलाकुलोद्यप्रभवाकीलि
तकालकोलमूले मृगवालधरंजनोभजेत्किंजितकालचरत्समूलजाले २९ पापानुतापमतिभाक् सुकरेनरः किंदुष्टेरुस्सकरसमः सतुरासभोपि भूभा
एवकुनरः कलिकालजानोमाश्रीपादकमलोद्भवाभंगः ३० संतप्तचक्रकोपमानसुमहाचक्राकमुद्रान्वितो नक्राकारकचक्रफालजिलकोभूयाज्जनौवैकलौ
तेनाक्रांतजनेनदुर्जगदिदंशक्रेपिविनासकंउक्रांतुत्तरगर्जनोधमगतौतक्रावचक्रोशकं ३१ इतिश्रीशिवरहस्यसदाशिवाग्नेनवमांशेकलिवर्णनेअष्टमोऽध्यायः
इत्युवाच पुनः कलिभवंदेविगुणंतेकथयाम्यहं नानादुराचाररताः अभक्षानैकभक्षकाः १ सुरसचरताः पापाः भविष्यतिकलौनराः भस्मत्रिपुंड्रहीना
गारुद्राक्षभस्मोद्दिताः २ भविष्यतिकलौपापाः सततंनिरपत्रयाः लिंगार्चविमुखाः सर्वसुमुखाविष्णुपूजने ३ शालग्रामशिलासाम्यशिवपूजाप्रकुर्वते उर्ध्व
पुंड्रधराः सर्वेमुद्राफालोदरेगले ४ तप्तचक्राकिताकेचिद्वात्पात्रतविवर्जिताः भविष्यतिकलौपापाः सततंनिरपत्रयाः ५ वैष्णवाविष्णुपाषंडाशिवोत्कर्षास
हिष्णवः भविष्यतिकलौपापाः सः दंमदालयभ्रंशकरः मन्दिनानिरताः सदा भवि ७ वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाविष्टाक्रिमसमाकुलाः भवि ८ वेदाध्ययनहीनाश्चने
ताग्रिपरिवर्जिताः भवि ९ दुष्टाः कष्टैकमतयः शिष्टवद्भूधर्मिणः भवि १० शिषिविष्टार्चनाहीनदुरदृष्टेनशंकरि भ ११ जाराचोरस्तथाघोरदुष्पूषसोदरं
भारः भवि १२ धर्मध्वजाः द्विजाः सर्वेवृजिनेनविमोहिताः भवि १३ पंचाक्षरविहीनाश्चरुद्राध्यायजपोद्दिताः भ १४ मत्सेत्रवासरहिताअन्यक्षेत्रैक
वासिनः भ १५ सोमवारेदिवास्वेच्छंभोजनाक्कादनेस्ताः भवि १६ प्रदोषपूजारहिताः सर्वदैवनिशामुखे भ १७ कालाष्टम्यामिंदुचूडपूजाध्यानप्राप्नुवाः भ १८

भूतासुभूतनार्थोर्चविहीनमनसेनराः भ. १९ मत्सेत्रमत्सेत्रेणअविमुक्तं च दंति च भ. २० मन्नाममन्यनाम्नेवसमतेहिदंतिचभ. २१ गोघ्रात्रहणोघोरपरस्तादाः
 शिवद्वहाः भ. २२ परापवादकुशलाअनिवृध्यपजीविनः भ. २३ राजानोयेपराः सर्वेपरान्नादाद्विजाः सदाः भ. २४ अरक्षितारेहर्तारः संग्रामविमुखाः सदा भ. २५ वे
 श्यावेशपापः सर्वतुलाचौर्येणजीविनः भ. २६ गोरसानाक्रयपराः द्विजाः स्तंडुलविक्रयाः भ. २७ अफलाश्रमहीपालापलाश्रमांतिलालसाः भ. २८ परदारपरसर्वे
 स्वदररतिवर्जिताः भ. २९ ग्राम्याहारविहारश्चजगत्सहारकारकाः भ. ३० दृक्षोद्धेदपराः सर्वेसरोवरविभेदकाः भ. ३१ नदीकूपैकभेत्तारः तेशिवालयभेदकाः भवि. ३२
 पापसंतापवहुलावहाशावहुयाचकाः भ. ३३ दरीद्राव्याधितामूर्खोअप्रजाः सप्रजाः स्तथा भ. ३४ अल्पायुषेनराः सर्वेस्त्रियोवालावलाद्विजाः भ. ३५ वर्धनिशूद्राभू
 यिष्ठाकाषायालंकृतांगकाः भ. ४० शूद्राधर्मप्रवक्तारेब्राह्मणाश्रवेणरताः भ. ४१ सक्तवर्णाश्रमाचारानिःसारस्ताः प्रजाकलौ भ. ४२ भंडकैतंडकुशलापाषंडागानत
 सराः भ. ४३ गणिकापरिहास्याश्रगणकागुणवर्जिताः भ. ४४ कुतर्काभ्यासकुशलाकमहत्याशिनोद्विजाः भ. ४५ यंत्रमंत्रपराः सर्वेसंवादविचक्षणाः भ. ४६ वै
 चविद्यासुनिपुणाकुत्सिताश्चिकित्सकाः भ. ४७ ज्योतिर्ज्ञानविदः सर्वेद्युतविद्याविदो नराः भ. ४८ स्त्रैरिण्यः किलसंचरंनिविधवावालावलाः केवलं तीर्थोद्या
 नमिरिज्जोत्सवमिषायूनांमनोहरकाः यूनश्चपुसुचरंनिहिमिथोतत्संगनिष्ठाकलावृद्धंशरलनिर्भशुभाजनपदाकेशैकश्रूलास्त्रियः ४९ तीर्थान्येष्यतिपं
 किलानिहिकलौशैवालजालावनान् पश्यसेत्रपांचलिं सरहितं चोच्छिद्यं स्लेष्माधमाः स्वस्यांनर्गतकीकंसानितनुतेकालस्पलीलागतेः क्षुद्राएवभवन्ति
 भोगभरिताविप्राः सुधार्मिण्यः ५० कलिजाकुलजातिमानहीनाधनमर्गेणपरिश्रमनिमित्तं तनुपोषणयोधितोरुसंगेनिरताएवभवन्तिकेवलाद्याः ५१
 योधर्मश्रान्तकश्चेत्कलिकलुषमणवसमवत्तासएधनमोक्षयासुरिनोभवन्तिकुनराग्रामेकभोगंसह्यः वर्मशर्ममयं दधंनिभुवनेचक्षीवृताताः प्रजाः क
 मोण्यप्रतिमानिदुष्टतिपराण्यातन्वनेकेवलं तेषांयुदेशकालौकलिकलुषानराणांप्रसंगेक्षणशक्त्यायुक्त्याभुक्त्यानुसूताकलयनिनियतंचानकोतायमर्तान्
 ५३ मर्त्याअप्यति सर्वशिल्पकुशलाकौशल्यमात्रादहमारयावत्प्रशमिधानसुमहाधीरेकसारः कलौ स्लेष्माचारसुचंचुराः कलिनरस्त्वानराः केवलं
 नंदंतेवसदेवहृष्टमनसोतेपाससश्चाविके ५४ उद्धुस्तप्रतिभासभासिकाहृदाकुर्वन्ति सर्वक्रियाः स्वल्पेनाढ्यमदाभवन्तिचसदासत्तात्रदानोद्विताः यवना
 सवनेषुविप्रवृद्धयसन्नाम्यसमीक्ष्यलुब्धयनिः पिशुनान्निशितानशुनामिवदूनमौशेल्लशुनाशितोग्रदंतेः ५५ कलौ कलुषिताशयाभुविभवन्तिवालावला शिवः
 पितर्ककुशलायसानलविदग्धफालाशयाः पतन्तिनरकेखलामलजलाविलेकेवलं शिलासुबहुलासमाः कथितैतैलदुःखांगकाः ५६ दृढमृडवि

निंद्यापरिवृद्धोस्तद्विहताः विमूढमतयः कलौपरिविशंतिगाढतमः अनर्गलनिर्गलार्गलगलादिपादांघ्र्योलुंठनिकमगड्वाभेदीभटकमेरुशस्त्रा
हताः ५७ मृत्कालाभसितत्रिपुंड्ररहितासुद्राक्षमालोज्जिताः कटुद्राचैनरुद्रजाप्परहितापंचाक्षरेणोज्जिताः कुर्वन्तेवकलौ कलुषयावुधौवक्रमा
णिनेभ्राम्पनेवसदैवमेयमगृहेसंतप्तचक्रौत्कताः ५८ भ्रष्टास्तेदुरहृष्टतः प्रतिकलौविष्टानुलिप्लागकाः शिष्टाचारविवर्जिताष्टकरुणामूर्तेः पदार्थोज्जिताः
तेवैसंकरसंकरैखरखरीयोनिषुभूत्वाचिरंदुष्टाः कुष्ठशरीरेणः प्रतिगृहं हिंडेनिकष्टोजराः ५९ आधिव्याधिउपाधिभिर्विधिवशादाशासुहृन्माशया
सेवेतिप्रसमंकुमांडकनृपा नृधूरविष्टोदराः येवारांनिधिजायिलासलसितैरालस्यतः स्तब्धैवेकैलासाचलवासिन्नकलियुगेनाराधयन्तिक्षरां ६०
विश्वस्ताभ्रासहीनास्वजनपरिजनेश्वानवद्योषमाणयोषाभूषापहाराः सनतमृषवचस्तिष्यजातामनुष्याः मातपित्रोर्युरेवादिजगविसृजनेपूर्वयो
षादिहीनाआयुःशेषंक्षपंतोविषविषयपरमेषवन्माषवर्णाः ६१ वालावलासुबलवस्त्रनहरिणस्तेस्तेनानामुविभवंतिकलिप्रतिष्ठाः उद्धेजकाश्चनृष
गोषुचमूषपापास्तेदस्यवोसुवसुहरिणाएवपश्य ६२ दुःखेदरदरीभराः परसुबलभोगादरासुरासवगरादनामुविभवंतिनार्योनराः कलौपरमतस्कराः शिव
मयस्करानर्चकाअहःस्करविनिंदकाः परमहृष्करस्तेनमः ६३ इतिश्रीशिवरहस्यसदाशिवाख्यानवमंशेनवमोऽध्यायः ९ ॥ ईश्वरउवाच पुनः क
लियुगेघोरेवातवर्षोपसर्गकाः सर्वदुर्गावैनायकार्चकाः २ वराटिकाधराः शक्ताढक्तावाद्यैवजीवनाः चक्रांकाश्चनथापापासर्ववैलिंगवससः ३ भविष्य
निकलौदेविधर्मविक्रयिणोजनाः दुष्टाभक्षप्रियाः सर्वपलांडुलशुनाशनाः ४ शूलपाषंडवेतेडभंडैः सहस्रसंतपि माणकागणिकोवैशपाज्योतिर्वैयां
नजीवनः ५ भयोपजीवनाः सर्वास्त्रियः कामपरहताः भविष्यतिकलौपापाः सततंनिरपत्रयाः ६ अतिदंडाश्चराजानोनिर्दंडाश्चमहत्स्वपि अप
राधेप्यतिस्वल्पेविप्राउच्छोपजीविनः ७ मगधियतयस्सर्वयज्ञशोधनतत्पराः भविष्यतिकलौपापाः सततंनिरपत्रयाः ८ गांवाहयन्तिदुष्टास्तेहले
पुनियतंकलौ मृष्वत्सुतृषलेधेववेदानुसैर्वदन्तिच ९ शिष्याः सर्वपिगुरवः गुरवः शिष्यतांगताः मातापित्रोर्योष्टारेभार्यावाधवहर्षदाभ
वि० ११ वालवत्सांतथागोवैदहंतिक्षीरवांछया श्राद्धेश्वरजामातृभोजयन्तिशिवेधमाः अन्यधर्मान्तापयन्तिस्वधर्माख्यापनायहि समाजोत्स
वकेदेविदेवानांपूजकानराः १३ शूद्राधर्मवीदध्मनिश्रमणाएवशांकराः ग्रहस्थायाचकाएवनान्ददाश्चानिथौशिवे १४ वर्णिनः कामसंसक्ताः स
गंधाभरणप्रियाः वनस्थामानिरताः विरताः सर्वकर्मणि १५ शूद्रास्तपस्विनः सर्वतत्त्वलोमजयधराः तीर्थान्पनुचरिष्यन्तिषाषंडासुकलौशिवे १६

पंचयज्ञोभिताः सर्वपंचपापोपजीविनः भ-१७ उन्मत्ताविकटामुंडाविरूपापाणिवर्जिताः अंधाश्रवधिरस्तब्धाकुजापंगवएवहि १८ हीनोपाधिति
 तंगाकाशस्थूलापिचंडिलाः भ-१९ स्त्रियोवस्यः कलियुगे परुषानिंदकावहू गावोद्विजाश्चनश्यंतिशुद्धर्षप्रदोयुगः २० सरसिचाग्रसन्नातिनिष्कला
 वनराजयः निःसारौषधिधान्यानिद्रमकार्षे सदाकलौ २१ हरिद्रावहवोदविदानासैविरलाभुवि अन्नतोयप्रदोयस्यात्समहाद्यतकृद्देवतः २२ निल
 तैलकयपराफलानाचरसस्पच कंबलकयणाः सर्वद्विजावार्धुषिका अपि २३ निरग्नयाथविधुराज्जात्याः पापपरायणाः दातारमवमन्यते तथा धर्मप
 रायणां २४ क्वचित्क्वचिद्विष्यंतिशैवाः परिमिताः कलौ अशेषास्तान्निघ्नंतिमद्यपाइवकेवलं २५ वृषलोपतयः सर्वनरानार्थश्च संकशः शाकरः
 कोपिनभवेत्सर्वदेवार्चकः कलौ २६ रुद्राक्षमसंपुंड्रा कंदह्वा स्यापरानराः ऊर्ध्वपुंड्रकरः सर्वमृदाचंदनतोषिच २७ वैष्णवाश्च तथा शाक्ताः मद्य
 मांसाशनप्रियाः वहवसे भविष्यतिश्वरश्च कलौ नराः २८ कन्याशुक्ताभिवध्ये वजीवंत्येव कलौ नराः संवाहनकराघोरकीकटैककर्कटाइव २९ वसं
 तिमधुमत्स्यादाद्विजा अपि कलौ शिवे एवं वर्णात्रयोपि मे संकराश्च द्रुभयसः ३० वायसाइव निघ्नंति कार्पासक्रमणानराः हंभाहंकारनिरताः क्रोधास्
 यापरायणाः ३१ दयादाक्षिण्यपरहिताः शौचाचारविवर्जिताः सर्वेषु सधर्माणो भविष्यंति शिवे कलौ ३२ किंपुनर्वहुनो जेतुं सर्वधर्मोभिताः कलौ
 नक्षत्रक्षेत्रगोत्रगणकगद्गुणाज्ञानिनो वै शपवेषावश्याकर्षवतर्षागजहयस्वरागोपण्यपिष्णाकमक्ष्याः हीनाहीनेषु दीक्षासपितधनधियोदी
 क्षितालुक्षचित्ताम्रक्षार्चहीनचित्ताकलिमलजनुषो अद्विजास्ते द्विजापि ३३ सीदत्कासीदमखवेदपदार्थबोधवाधाद्युदायधुतर्कसुकर्कशास्ते
 नानामृत्ताननुगतीप्रभवो रूगर्वास्वर्गगलादिकपथाः प्रभवन्ति तिष्ठे ३४ स्वस्थं द्वास्थं दवाकोत्पथकथमधियः छंदसाः छंन्पापादुरच्छा
 स्वच्छाद्वेच्छाहृदुदरभरणाः छिन्नपण्येकपण्याः पिण्याकेष्वर्थयंतो भुविकलिजनसकृन्नदेहाच्छापासन्ननिवासितो द्विजग्नौ छिंधीति वा
 देरताः ३५ कृत्याकृत्यविवर्जिताः कलिनराः सुप्तादिवार्तोभिता ब्राह्म्यासत्यविवर्जिताः प्रमिष्टहेवात्माइवाभ्रामकाः गर्हितः सततंधनव्रतपरनिर्गत्यो
 हाद्वहिर्मत्पाहीनाश्च भृत्याः भुविकलिजमलासक्त मवसो शिवेने ३६ कलिमित्रानिरपन्नपानराये असिपत्रेषु विदग्ध सर्वगात्राः शतपत्रकलत्र
 मित्ररवेदैरभिभूताश्च त्रिनेत्रभाववर्ज्याः ३७ कलिजाः कुलजातिवर्णधर्मे द्विजकर्मस्वपिनार्हते हं पाय अकुलानकुलाइवाकुलानहिकर्म
 प्यपराहिवर्गिनः ३८ उन्मत्ता भुवने वसंतिकलिजाविजार्थिनः केवलं हृतापिनदिवा निशंस्मरशरव्यावृत्तचित्तानराः चिंताशोकशतेर्विदग्धमन

सोविप्रावमानोद्यताः क्षिप्रं तेन रकार्णवे प्रपतिनामज्जंति दुर्वैजजाः ३९ भूपाः कूपनिवासिनो यमगृहे संवस्थं यूपाजवात्पापाः कंपितसर्वगात्रहृदयाः
 किंपाकतुल्याः कलौ शंपोवेगसमानचारुकशया संपाततापार्दितास्ते सर्वे निरपत्रपामममहालिंगार्चनावर्जिताः ४० रुद्रालंकृतवेदजालमगजाकांतो
 रुनिश्चासकं विश्वासाय न वै भवेत्कलियुगे दुस्तर्ककाचिरताः सर्गचापि नि सर्गतः प्रतिभवं सांगारयोनिंगताः गर्वणैव संदेशिपापनिरतास्तिरासभाभू
 सुराः ४१ मलाविलजलोदरे भरुज्योनिदुःसूकरीवियोनिभवजारजाभविभवंतितिष्येजनाः द्विजा अपि निजव्रतं खलु सजंति लिंगार्चनं व्रजंति न
 रं कश्चिन्नेन भजते हि शंभुजनाः ४२ इति श्रीशिवरहस्ये सदृशिवारत्नेन वमंशेशिवगौरीसंवादे कलिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः १० श्रीदेव्युवाच
 हाहा शंभो महोदव श्रुतो हि कलिविस्तरः कृतत्रेतद्वापरेपित्यभिक्तिः सुदुर्लभा १ अजाप्राय प्रजानां वै कलिजानां महेश्वरः द्विजानां वाहुजानां च स्त्री
 श्रृङ्गाणां विशेषतः २ कलिजानां विशेषेण निस्तारं विस्तारद्वद् श्रीस्कंद उवाच इत्थं देव्या तदाष्टोऽस्मयमानः स्मरंतकः प्राह देवांतदा विप्रमहाकैला
 से सोऽधगः ३ ईश्वर उवाच मा भैषी देवि भद्रं ते भिषग्वर्योऽस्म्यहं शिवे कलावपि भवेद्भक्तिः केषांचित्पुण्यगौरवैः ४ ते भावैः पूजयंत्येव भवोद्भवमतेद्रिताः
 ते नरं त्येव देवेशि कलावपि भवार्णवं ५ देवाश्च मुनयश्चैव मनुष्याः स्थावरावपि कृतत्रेतद्वापरेषु तपः क्लिष्टाः सदां विकेर्दं क्षणसिद्धौ कलौ जन्मवांछं
 त्येव हि नाद्भुतं कलेर्गुणान्प्रवक्ष्यामि यदि स्थान्मपि भक्तिमान् ७ सा भक्तिर्दुर्लभा देवि ब्रह्मादीनामपि भ्रवं प्रसादादेव सा भक्तिः मम सर्वयुगेऽपि विशेषतः
 कलियुगे भवित्री क्वचिदेव हि जन्महन्त्री पुण्यदात्री प्रदात्री सर्वकर्मणां ८ फलं मोक्षं च भुक्तिं च राज्ञ्यपुत्रास्त्रियोधनं पशुवो धान्यनिचयमायुरारोग्यमेव
 च १० कलेर्गुणान्प्रवक्ष्यामि श्रुणु त्वं सावधानतः शिष्टानिष्ठकरेपि सन्प्रतिकलेरेको विशिष्टो गुणः कृत्वा कृत्यगुणा गुणेषु सुमहावृद्धिः भवित्री कलौ
 नैवान्येषु युगेषु तन्निगुणितं ध्यानार्चनावाजपोभूयात्सत्यमिदं विशिष्टं इति तं जानाम्यहं तं युगं ११ एकं नंदा मिनिंदा शतं मपि कुधियां विप्रचंद्रं देवमंद
 ज्ञानानंदमहोददाति सुकलिः नामैव मे सर्वदा किं वक्ष्याम्यगं कन्यके कलियुगे यो वाक्षराणार्धमुहुः मन्नामामृतपानपीनसुमनाः श्रीभुक्तिं कान्तापतिः
 १२ कलिकलेशगुणोयसाधुरेवायमिशेक्षणा मपि मम पूजा ध्याननामैकनिष्ठः सहि कृत्यगत्रेतद्वापरे वा सह स्नाप्य युततपसमृध्या तत्फलं नो लभेत
 १३ क्वचित्कलिभेदानरेभुविभवेत भाग्योदयैः शिवार्चनपरायणाः प्रथितमस्मसंधारणाः स एव शरणा ये वै कलिजनेषु संतारणाः शिवे स सुखकारणे बहुल
 पापसंहारणाः १४ सत्यं सत्यं भवानि क्षणमपि कृत्वा राशिवा राशिकन्यापतिनयनपदाब्जध्यानधारानुरक्तः कलिमलकलशैलाकारपापेषु सक्तोऽप्य

नव९
शिवरहस्य
अ० ११

११

यद्यदिशिवभक्तः सत्यमेवमुक्तः १५ अलंकलियुगेविकेसकलतीर्थसंसेवनैरलंमखमुखक्रियासकलदानविश्राणैः अलंविविधभूसुराश्रम
विचारसंवर्तनैरलंचसुखसक्रियाव्रतभवादिकोर्येपिकिं १६ नालंकिंशशिशेरखरावजपदध्यानेकमोदंमनः मल्लिगार्चनयापितो जमदिनोनामैवना
लंकिमु कालांतकपूजनोत्सवमनिकायंस्पृशंहाकलिः संसारं वधितारकारणमुमेभक्तिः परामेकलौ १७ शिवेसुकृतसाधनंकलियुगेखलिंगार्चनं
वदंतिनिगमाः सदासुगमनमार्गसंदर्शनं अधौघवलतर्जनंकलिमलादिसंनर्जनंभवेत्सुखेचादनंअखिलदुःखसंदीपनं १८ कलावपितपोवले
रमितपुण्यजालोद्वेपेर्भवंतिभुवित्तेनरहरमहेशपादादराः तएवरवलुविस्तरंभवमहाब्धिजंदुस्तरंतरंतिविषयेभिर्मज्जननाशदुःखंमहत् १९ सुरा
अपिसुनीश्वराकृतयुगादिपूयताः तपः परमदुष्करं चिरफलंचकालेनतत् अयंकलिरहोशिवेक्षणिकचिन्तसंवेशनात्पदांबजयुगेममप्रसभमुक्तिला
भप्रदः कलावपिसुरानराजनननाशमव्याहंतंविनिंद्यमभितौविकेअभिवदंतिवांकृत्यपि कदाखलुभवेत्स्थिनोजननमेवतिष्येसदासदाशिवपदार्चनेतदि
हजन्मनः सत्फलं २१ यः कश्चित्प्रभवेत्तैकलियुगेमल्लिगपूजादरोभस्मोद्योतितपुंङ्गुफालतिलकोरुद्राक्षकोटीरकः श्रीरुद्रप्रवरणोपिदेविसुमहापंचा
सुरावृत्तिभाक्एवंयोनियतोवसेतसमुनिः तैसैवमुक्तिस्थिरा २२ धीरः तिष्येकधुष्यत्कपथजनिजरोगनाशैकनश्यत्लोकः पुत्रकलत्रमित्रजरीपथत्कि
लैवंशिवे तत्रैवंयद्विचंद्रचूडचरणाध्यानेक्षणं वामनः कृत्वा मृत्युकृतां तथा कलिकृतामार्तिर्नन्विदेन्नरः २३ कृतेत्रेतायां वैयदिरखलुतथाह्यपरेभवेस
हसंवासह्यातनुकषणमात्रात्फलगणं शिवेलिंगार्चायांतदिहदिनकेवैकलियुगेक्षणं त्र्यक्षध्यानात्प्रभवतिसमुक्तेः प्रियतमः २४ सिकत्पमां देवंदि
भवसिकत्पासुचयजनरजसंमृल्लिगेक्षणमपिचसक्षीणकपथः उमेधन्योमान्योभवतिकलिजन्यपितमसिअहो मन्येमुक्तं सहिपरममान्येप्रियतमः
त्रियायुषमनुप्रभाभसितभूषपूतांगकोविशेषिकलुषोच्चयोभवतिभाग्यपूर्णः कलौ अशेषसुरसंसदंसखलुयानिपूषप्रभाविमानवरमास्थितः स्थिरच
रादिपापापहः २६ मृदंतिमल्लिगसमर्चनेनकलौनरानिष्कृतिदुष्टतानि तान्येवपुण्यानिभवंतिसद्योभवोद्भवाचोबलतोभवानि २७ दभीग्रतोअ
जनिमोत्तमपूजकश्चेद्भनजातुसभवेत्कलिदुर्भगोपि दुर्गाणिसंतरतिमार्गमुमेविमुक्तेः स्वर्गस्पवाममकृपावशतो लभेत् २८ आशीविषोपमवि
षेविषयानुधावच्चित्तेषशेषहृदयोभिभूतकालतिष्ये भूषाविशेषकृतशेषमहोरुहृत्पूषाक्षमीषदपिचितयतेसधन्यः २९ इतिश्रीशिवरहस्येसदा शिवः
शिवारम्भेनवमांशेकलियुगवर्णनं नाम एकादशोऽध्यायः ११ श्रीस्कंद उवाच साश्र्वर्येसातदाश्रुत्वागुणान्कलियुगस्यैव प्रणम्यदेविविनयात्कालका

शिवः
११

लंकृपाकरं १ कैलासहीरसौधस्थं प्राजलिः प्राह शंकरं देव्युवाच देवदेव महादेव जगत्स्थितं तपालक स्वमूर्तिभिर्ब्रह्मविष्णुरुद्रैः शशि
खर २ सोमधाम कलामौले गंगाधर महेश्वर पृच्छामित्वा महादेव किंचित्प्रश्नं मनोहरं ३ वक्तुमर्हसि भूतेश पशुपाशविनाशक कल्पात्तं चामहादेव
कथं प्रलयकारणं ४ किमाहारनराश्चैव किमाचारविहारकाः भवन्ति वैयुगांते नैवराकाः शोकमानसाः ५ ते न्मेव महादेव विस्तरेणैव शंकर स्कंद उवाच
इति पृष्ट्वा महादेवो जगाद जगतापतिः विश्वाधिकः प्रसन्नास्यो महेशो भक्तवत्सलः ६ उवाच च कलेंते प्रजानो वर्तन्ते मुने प्रलये लक्षणं चैव कल्केः प्रादुर्भव
मुने ७ तत्ते ह्यसं प्रवक्ष्यामि यथा दैव्ये महेश्वरः प्रोक्तवान् दुर्गतं रश्मिं त्वं सावधानतः ८ सहैव भिर्मुनिमुखैश्च सुरगणैश्च सत्तमैः शिवो प्रोक्तं समासेन क
ल्पांते प्रलयं तथा ९ श्रीशिव उवाच लीलालोके तु लोके कलिभवसु महापापनाशे लकन्ये मल्लिगालयभेदकाः प्रतिकलो विप्रसहारादराः तद्गणकुसु
मायुधोजमशरासुरैश्च भिन्ना गकान् तातेषु प्रसभं रमन्ति नरके तां नैव संपातये १० प्रतिकलिनरनार्यो जारजाघोररूपा कामाणि पदाब्जभक्तिरहिताः संत
पचक्रां गकाः मृत्फालाभसिनत्रिपुंड्रहिता रूक्षक्षमालोद्भिताः लिंगार्चसु पराङ्मुखा किल शिवे कल्पात्मेताः प्रजाः ११ कल्पांतरे कृतपतिप्रभवो
रूपी द्वासंश्रुब्धलोकमखिलं धनधान्यहीनं दारकमारमपहाय गृहादिकं ते भ्रांता भ्रमं निसकला सुदिशा सुगौरी १२ सुद्राः शौद्राः सालताललिकचाहा
रत्नद्रोहिणो नैकालानलतापतप्रहृदयाः पापैः शुचाव्याकृताः कालस्यो रूग्णा गतिप्रशिथिलव्यालोपमानाने नैका भागद्वविशंति नितरां कल्पांति मेताः
प्रजाः १३ मद्रस्मां गनुषंगस्थिति रिति विमुखा लिंगसंगो भितांगा रुद्राश्चाद्यतिरोशनाम कलने संकीलिताः स्याः प्रजाः मत्तं चाक्षररुद्रस्तु कलने म
त्सेत्रवासारमाभूभाणः कलिकालदुर्जनजनावर्तंति पापालयाः १४ महालयपरिभ्रमद्रविणदीपनैलापहाः मदुत्सवविरोधि नो मम सुभक्तनिंदापराः
पतन्ति शलभा इवानलसुदीप्तैर्लेविकैकलौकलुषवृक्षयो नरकवासकोलाहलाः १५ काषायाश्रयिणाश्रमेषु निरता विप्रद्रुहो वाकूश गलिंगाकाश्च कुत
कतपवपुषो श्रोतद्विषस्तकलौ पापास्ते श्रमणा भवन्ति बहवः श्रुत्युक्तमत्रादराः ते दूरात्परिहारकाश्च नरकाघोरहरद्रोहिणः १६ नित्यं याचकपाचकान्ति
रताः संकोचवार्तोद्भिन्तानिर्मुखा खिलपुण्यपापजनितं चिंत्तारसान्नादराः तिष्ठेयुष्यपरिभ्रमन्मधुकरभ्रांत्येव ते भिक्षवः कक्षासक्तदुरन्नेपठकधरावेदा
नवार्तोद्भिन्ताः १७ वर्णीस्वर्णानुरक्तो भवति यतिवरः वन्यवासी च ग्रास्यो नाकश्चिन्मम पूजनोद्यतमतिः कामादिमात्रादराः अक्षेष्टदत्तचित्तवृत्तिरस
कृद्युते च पाने तथा स्त्रैणानि घृणचेतसः कलिभवावर्तंति ते संघशः १८ स्वस्थायः सगृहस्थ एव गृहिणीपाकादरेयो वडुशि श्रूषः सपटुः कुशिरकपटव्या

शिवरहस्यतर्क

अ० १२

१२

पारमात्रोत्सवः भूयत्कर्षसुकर्षणश्रमपराभ्रानाश्रमोक्तक्रियाक्रान्ताएवकलौ भवन्तिवहवेनिर्द्रमभोगोत्सवाः १९ शक्नेप्याक्रोशयुक्ताभुविकलिजनराः शु
 क्तवर्णचतक्रं विक्रेतारक्रियाणां गुडकरणक्रतुत्पाक्रमंति नैवानुक्रोशयुक्ताभरवरवहनाभूसुरासभाभाहलेयावालवृत्ताप्रतिकलिजनिताभक्तभुक्तेकभावाः २०
 उन्निद्रारूपपद्मसज्जनिन्नानंदेननेनिर्वृताभूपाद्रयोपधौतेः द्विजसुरनिवहंमर्दयंतेवधोरं निर्द्रव्यादिशिनेमृगाद्वमहाव्याधोरुचाणाहताः प्राणानप्यसमीक्ष्य
 हंतकुधियोधावंत्यजासंघवत् २१ हाहाघोषानुभूषामखमुखरहिताद्रोहिणोघोररूपानानाकारविकारकेशजटिलानिःसारभूतानराः दुर्दान्तद्रुहिणेनताहत
 धियोदुःखासुधार्निगताः कालोपारविलासकीलितकलावंतेप्रपश्यांविके २२ निर्मर्यादार्यहीनेसततकलुषीतस्वांतरयासदृधावुध्याभिधायसौरयंकलिकु
 लिशहतानिर्दयंमर्दयंति रुद्राक्षामलभूतिदेहमसक्तकुद्रुद्रपूजापरंश्रीरुद्रार्थविचारकंजडधियः पंचाक्षरेसादरं २३ प्रारब्धारब्धलब्धैरुपनतजनुभिः
 कर्मभिः श्रावमाणंभ्रान्ताविश्रान्तिहीनाः श्रमविविधदृष्टैः दुःखसौख्यैकयुक्ताः नानादेहेष्ववस्थान्तिनयतनुभूतोभूभारस्तेष्ववस्थाः स्वस्थाइत्येतेषामन्तिपिगिरि
 जेतेकलौवर्तयंति २४ रासभविकसेरुशोफधाराजनितास्तेकलिनारियेनिजाः कुसुमेषुशरवधूतसारावरकाकोदरद्वारपाददूराः २५ अंगावंगकलिंगतुंगज
 महाराष्ट्रेषुसौराष्ट्रेकेवंगंगादिविदर्भनार्मदमहाकालेतथाकोंकणे भंगारादिषुचीनसालसुमहागंगाप्रयागादिषुम्लेच्छाएववसन्ति संततकुरुक्षेत्रेतथापुष्करे २६
 आर्यावर्तानुवृत्तिः क्वचिदपिनभवेदार्थकाणांकलौवैकांचीकोसलचेरचोलजमहापांड्येद्विजानांस्थितिः सहाद्रिप्रभवोरुतीरजमहालिंगोत्तमांगेक्षणक्षी
 णप्रायजसह्यभूतकुकलौस्थानंवरंवेसतां २७ पर्णादाअपिसंविशन्तिमुनयः श्रीताम्रपर्णीतरवर्णाद्याश्रमतत्पराः शिवमुमेपर्णीपर्णिसंश्रिताः वातसु
 व्याधिजातप्रबलदुरुमहावीचिचाचालिताशा और्वस्योर्ध्वशिखाभितापितमहामेघोदयानोघना २८ वर्षंत्युद्यतविद्युदार्भटरेवेः प्रातः प्रदग्धावर्णोर्कुर्वन्तोभु
 दिवासंदेवनिमिरंलोकेनुलोकोद्भिन्नं मत्पादार्चविमुखहृदयोभारसूपोभुवोसौतिष्येपुष्येपिमध्वार्जनभुविसरिदिस्तानहीनोतिहीनः २९ डिम्भः कुंभीश
 लिंगेक्षणनिरहितोमोधिनायुर्महाघोमाघेमाध्यामघशैशिवसरसिमहास्नानहीनोतिहीनः तिष्येपुष्येनुष्येष्वृजिनयुतजनाः स्वागतंसहजायांस्ता
 तामत्त्वामहेशंसकलजनिजरनाशपाशैकनाशं ३० संसारणैवमध्यतोहृतजनानंदैकमोदप्रदं श्रीमध्वार्जुनवृक्षमूलविलसल्लिंगंशिवेमुक्तिदंकलौ
 माध्वेगंगाप्रमुनवरसंगालुतजनाप्रयागेवायोगैः गमयन्तिगतिनेषुसशिवः ३१ कलौगंगासंगाज्जनिमृतिजमंगोपिहिभवेत् महालिंगासंगान्धुपर
 ममुक्तिगिरिभवे भावानांभवतारणायगिरिजेमंत्रचपंचाक्षरंतारेणोपदिशामितत्वकमुमेसायुज्यमुक्तिप्रदं ३२ तस्मात्सत्रवरंनमुक्तमगजेहोस्व

शिवम्

१२

मुक्तिप्रदं कैलासोपममेतदद्यगिरिजे पुण्याविमुक्तं मया तन्नैमिशं सेव्यं मुनेन ते युगेनेता सुतत्पुष्पं शस्तं तद्वापरस्थे कुरुजागलं महत्तु गौव
 सेव्या कलिजैर्विमुक्तये ३३ दुस्तकैरादुस्तिक कर्कशधियस्तं शर्करादंतुरे भूमौ शंभवसत्तमान्कलियुगे निघ्नति विघ्नोद्यताः करालकरवालधृक्त्रि
 जगतोषु विभ्रन्वधं शुल्कं धर्ममयं दधाति भुवने कल्कोद्भिस्तान्यामएन् ३४ शुल्कान्यान्नुते सपुल्कं सवराण्डः पल्लवान्छ्वं वरान् हूणान्घोणविम
 दितांश्च कस्ते कल्पंति मे सौ हरिः आज्यं एज्यभृतोऽपि दुर्लभतरं न क्वापि पक्वान्धीः दग्धादुग्धकथामनो न लभते दध्नादिन ध्यानतः तत्रं शक्रप
 दंतथापि कलिजा जीवंति धीवचिताः इत्यं केरलनामकोस्ति गिरिजेशेन देशान्तिके स्वद्यातद्युतिभिश्चरन्ति वसुधांरात्रावदत्रासकाः शुद्रादुष्टं
 लुब्धतस्करवराते मस्करे दुषकाः ३६ असह्युपापैर्यदि निष्कृतीच्छुः समह्यजायां किल नौलिभास्करे गोदां मुदा स्नानि च केसरि स्थितृहस्य तोपाप
 णेर्विमुक्तः ३७ यो हस्तिणां भो निधितीरचापकोणे विगाह्यैव विमुक्तपापः कन्याधितीर्थे वरगांगसंगे गोकर्णे जसागरवारितायः स्कंद उवाच इत्यं
 शंकरवाग्विलासमधुरेदारं वचः साविका श्रुत्वा हृष्टतनू रूढा श्रुजमहाभक्त्या नुलोके हरं कैलासामले मौलिपालि सुमहारलो रसौ धस्थिता पा १३
 द्योरां कितवक्षसं त्रिजगतामध्यक्षमेवैश्वरं वीरीचास्करावभाण हृदयानंदानुवस्थां विका ३८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवेशेन वमंशे द्वादशोऽध्यायः
 देव्युवाच देवदेवो रविंदाक्षसंपूजितपदद्वय विश्वेश प्रमथाधीशमन्मथांतकशंकर १ कल्पान्ते प्रलयं शंभो विस्ताराद्वक्तुमर्हसि त्राहो य प्रलयः
 शंभो कथं वा जगतः शिव २ कालस्यास्य गतिः शंभो तस्मिन्काले विशेषतः प्रणता हंतव्यत्पदाजो प्रणयाद्वक्तुमर्हसि ३ कुमार उवाच इति देव्या तदाष्ट
 ष्ठः शिपिविशेषमूर्तिमान् किंचिद्व्यात्वा महादेवः प्रहसन्नाकाम ब्रवीत् ४ ईश्वर उवाच श्रुणु देवि प्रवक्ष्यामि महाप्रलयकारणं ब्रह्मणः परमं चापः
 शतार्धमिति कथ्यते ५ कल्पसंख्यादिनं चैकं ब्रह्मणः कथ्यते शिवे चतुर्युगसहस्राणां परिवर्तो हि कल्पकः ६ ब्रह्मणो ह्यायुषो ते च महाप्रलय उच्यते ॥
 विष्णोरेकमहः प्रोक्तं तस्यांते रोद्रकं दिनं ७ तस्यांते ईश्वरस्याहः तस्यांते सदाशिवः सर्वे सृष्टिस्थितिपरान्तिरोधाना अनुग्रहाः ८ मन्मूर्तय इमे दे
 विमय्येव विलयं गताः तत्पूर्वाघोरसद्यादि वामदेवेशवक्त्रजाः ९ मूर्तयो मी ब्रह्मविष्णु रुद्रेश्वर सदाशिवः भविष्यंति महादेवि मन्मूर्तय इमे सदा
 १० कालातो तोहमी शानि अमूर्तो मूर्तिमांस्त्वया त्रिनेत्रो नीलकंठश्च त्वया कैलासमौलिगः ११ विहराभिगणैः सार्धं असंगो लिंगसंस्थितः असं
 गः पुरुषश्चाहं सर्वभूतगुहाश्रयः सर्ववेदान्तसारार्थप्रतिपाद्यो हमीश्वरि भूमानंदधनश्चाहं क्रतुं सत्यं महेश्वरः १३ ब्रह्मकेवलमेवाहं सत्यविद्

नरं वहि नित्यानंदो ह ममलः सर्वदा ह्येत एव हि १४ मतो नेहा स्तियत्किंचिदीशवास्यमिदं मया रसो हं परमानंदः ये गिद्येयो ह मीश्वरी १५ मानजानं
 निसर्वेषां सर्वभूतेषु संस्थितं योगसांख्यविमुह्यति अन्येषां तत्र का कथा १६ यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह सर्वध्यानार्थमेवेह नित्यो रूपभागहं १७
 मद्रूपचित्तनाम्नैः भुक्तिभाभवने जनः मल्लिगपूजनं देवि निर्गुणं परिकीर्तितं १८ सर्वेषां मेव देवानां मूर्ती पूजा प्रवर्तते सकलामे परामूर्तिः नीलकंठान्नियं वका १९
 उमा सहायं विश्वेश लिंगमे निर्गुणेशिवे मत्तानसाधनं प्रोक्तं भस्मरुद्राक्षधारणं पंचाक्षरजपश्चैव रुद्रलिंगार्चनं तथा मत्सेत्रवासो नाम्ना मे अनुवृत्तिः सदैव हि २०
 अविमुक्ते च परमो निवासो भक्तपूजनं प्रदोषे सोमवारे च निशि पूजा प्रवर्तते २१ इत्येतत्कथितं देवि प्रलयं शृणु वतः परं कल्पं ते कुलिशयुधेन हारिणा विद्राविता तैर्गता
 तुच्छं स्लेच्छ गणानि रुच्छं सनुषच्छन्नाग्निं संकुर्द्दिनः क्लृप्तप्रायमुत्वाश्च देहनि करैश्छिन्ना प्रजातास्तदा छंधी त्पार्ते रेवण देविकरवालेनाशुक्तेन तदा २२ उत्फुल्लारुण
 पंकजो यममहानीलीतमालप्रभाकोपोत्तारुणरक्तकाभमनिचेर्याप्तं चरंतत्र हि तस्मिन् स्तमिते प्रपंचमिहिका ज्योतिर्गणेषु द्योतो रद्योत प्रभपूष्णिमद्रुतमहाकांक्षा
 सोमकलोत्तमो गयंताया एकश्चराम्यविके २४ वाताः शर्करकर्षणानदनदीनाथोर्ध्वसंवाहिनो वांत्पे वाश्रुभशंसिनः प्रतिकलरंते च कल्पातिमे तस्य श्चाद्वरुणेन चो
 दितमहामेघप्रजानां शताः वर्षे त्युद्यतविद्युतो गिरिसमाः सूर्यास्तपंत्यं भसि २५ दिग्दाहाः प्रभवन्ति संततमुमकल्पन्ति मे भूगजाः भूमिं मौलिगतां च पापजमहाभारेण
 कंपयिन्ता कुर्वन्ते व मे महाव्ययोगि र्गणवाता वधूतोर्ध्वभिः मृदं त्येव तदं विके मम महाकैलासवासं विना २६ तन्मेघप्रभवानुलोद्यतमहाविद्युत्प्रभाता भेदी घोर एव
 विदग्धसर्वजगतीर्न त्यामिमो दाधिकः शुंडादंडो रुकांडो पमगिरिवरशिखरास्फालमेघोत्थधारपागवारानुधो गुरुणतरुणजराजालमोलो वहामि २७ तद्वर्षोत्कर्षे
 तर्षश्चुतिवचसामेघवर्षास्मि विद्युद्भव इति गदितो बवेद धामो रूगीतः तत्राधिर्जा नुदग्धो भवति सुमहर्लोककल्लोलजालः आमोघमेघोत्थितवानं जान भूकंप
 पंकिलसमुद्रधारधरोर्वी २८ निदग्धदग्धवसुधारस्सशेषपूषाभूषाविशेषकलिशेषणकालमूले तरुणिकिरणजालदग्धशैलारुणभस्माद्रिचयोर्मिमांसदा २९
 नपुंजनरामृण्डजा कलिकालातिमकालतो भवानी वेलाहता नुलोमप्रतिवहविहिता संवहाधारवाता जाता विस्तीर्णपृथ्वीनिहतगिरिचयंदो ध्रुवं ते वलेन तेनैवे स्थित
 शब्दजालजमहाकल्लोललोलाद्ययो आसत्यावधि वीचयो मरुतलांस्तेनाशयंतो दुत ३० तन्मध्यसंस्थवडवानलवाडवोत्पशाखाविधूतविधूमतिप्रदग्धाः तसां गग
 रुणमहाद्रिचयो रूभस्मपंकान्विता भुवि भवन्ति सुरासुरेश्च ३१ कालेन स्मिंश्चरामि शुभितमहितलेशैलराश्यादिहीने शूलप्रोतकपोलकंकणमहाशेषांगभस्मांगकः
 तद्ब्रह्मातिमकालमूलजमहाकल्लोलकोलाहले काले नीलतमालसंन्निभगोलानित्यं वसाम्यविके ३२ नक्षत्रसोमनयमार्के दिशाधिपावानो वांतरिक्षकमही

जगतीप्रनष्टा नब्रह्मानहरिः सुरासुरगणानोवादिशेषाविदिक् नोभूतानिमहाजडाजडजगच्छेषनकिंचिच्छिवे ३३ तस्मिन्निस्तीर्णलोकेऽसुभितकलुषितशूल
मूलेविमुक्तं प्रोक्तं कृत्यवसामिसोमशकलालंकारमौलिस्तदा नद्वह्मदेहदहनोत्तमभस्मभूषणविशेषितमहोरुशरीरकांक्षा विष्णुं प्लवंतमनिलाहतिबाललीला
लोलंग्रसामिभुवनेश्वरितत्रवाधौ गायन्नुच्चैश्चसामान्यतुलितघनजैस्त्वघोषास्मियाव ब्रह्माहं निवसंश्चनृत्यपरमस्कंधात्तशूलः शिवे ३५ इति श्रीशिवरहस्ये सदा
शिवांशेनवमंशे प्रलयकथनं नाम त्रयोदशोऽध्यायः १३ देव्युवाच एकार्णविकले रंते ब्रह्मणः प्रलये शिव दग्धब्रह्मांगसंभूतभस्मना त्वमलेकृतः १ निगीणो बालरू
पो सौत्वया विष्णुः सदा शिवः प्रतिसर्गप्रसूतानां ब्रह्मविष्णुहरेण्मना २ उद्धवं च महादेव वक्तुमहेति शंकर किमन्य ब्रह्मविष्णुवीणापौर्विकां वा त एव हि ३ वद मे संशयं देव
कालकालजगज्जुरे श्रीस्कंद उवाच इति देवामहो देवः पृष्टस्तामभ्युवाच ह तत्तेहं संप्रवक्ष्यामि शिव प्रोक्तं सनातनं ४ श्रुणु त्वं सावधानेन रहस्यं सर्वपापभीत ईश्वर उवाच
श्रुणु देविरहस्यं ते प्रवक्ष्यामि समासतः गोपनीयं प्रयत्नेन नाख्येयं यस्य कस्यचित् ५ ब्रह्मणः प्रलये सर्वे तत्सृष्टाः सर्वे एव हि तत्प्रजापतयो देवा मानवा मुनिमानवाः ई सु
रासुरास्तथा शक्रादिवृक्षायांस्रपूतृषाः किं न्तरानागगंधर्वा नैथैवाप्सरसांगणाः ७ सुपर्णा सागराद्दीपानदीनदवनान्युमे गिर्यो पुराणाणि लोकाश्चैव चतुर्दश ८ संप्रैब्र
ह्मादरे देविलीनां संप्रतिशंकरे कृत्वा पितामहः सर्वसोदरस्य चराचरं सपिधायेंद्रियग्रामं कल्पमेकं वसंतदा नदिवानतमोरात्रिः नैव भूतं किमप्युमे १० स्वमूर्ध्नि योगमायाप
मम योगं युनक्तु सौ युंजं नात्मानमेवेशि मय्येव परमात्मनिः ११ तदंति मे महायोगसे जातानलसात्तुं कृत्वा दग्धो भवेद्ब्रह्मा तन्नाहं भस्मसुतं १२ अवगुह्या ह मीशानि
कृत्वा म्यानं दनिर्भरः मद्रो मजालमूलेषु न ब्रह्मांगसमुद्धवं १३ भस्मे वसंतं यावत्तावते विधेयं विके भवन्ति प्रतिकल्पादौ सोदरस्येश्वराचरैः १४ प्रतिकल्पं वेदजालं सरह
स्य षडंगकं विधये साधकायाहं स्रज्वा दौ परमेश्वरि १५ यथा पूर्वं नियोगापतस्मादुपदिशाम्य हं मयोपदिष्टः सोऽप्येवं विनियुक्तं चराचरं १६ लोकां लोकांश्च सतदा यथा
पूर्वं प्रजापतिः भूताभाव्याश्च मनवोऽक्षयश्च परंदराः १७ प्रजाः प्रजानां पतयो नदीनदपरं वनं गिरयः सागरा घोरा भूतानां वर्णधर्मकं १८ आश्रमाणां च वर्णानां धर्मा
धर्मचक्रत्तनशः देवा सुरा विस्मिं च नृपाणां च परंपराः १९ यान्येव प्राक्तनं युगे तान्येवागामिकेऽपि च भवन्ति मन्त्रियोगेन धातुर्वैत्तिप्रदानता २० सौपि स्रज्वाभितृधर्थे
रुद्रं ध्यायति तत्र हि तन्मौलिपद्मं निर्भिद्य रुद्रः कालाग्निसंभवः २१ नानर्तिचाग्रतस्तस्य शूलहस्ते दिगंवाः जयं लमौलिजालेंद्रः महाशूलाहिभूषणः २२ भस्मदिव्यतपुंङ्गवः
करास्त्वक्कुंवावरः तद्वह्वाचाग्रतो रुद्रं नृसंतं शूलपाणिनं २३ उत्थायात्प्रसृत्येनं प्रणम्याथ मदर्शजं मन्वानस्तं चतुष्टयसंस्थितं विस्तारकारणं २४ ब्रह्मो उवाच भो भो काल
गिरुद्र त्रिनयनजगतीहेतवे सेतवे त्वं विश्वेश ज्ञानियुक्तः सकलजगमहास्रष्टिसाहाय्यभारं योक्ष्येयं स्वत्वया हं स्रजजनमपितते कया क्षाग्रजाग्रभस्मावेवाद्यशूलोद्य

तकरभगवन्नेवमेवेति मन्ये २५ इत्युक्तो वेधसायं मनयनभवः कालरुद्रो रूघोषं कृत्वा कं पचरोदसौ ससस्रजे रुद्रानेकास्त्रिषे नानावेषमहोरुहेषणमहावाणमि
पाशोद्यतानुत्थूतां बुदनिस्वनानि रिभवेदं स्त्रेव विभ्यद्विधिः २६ तन्नत्वा पुनराहसाहसमहोरुद्रत्वयायुक्ता तं मास्वासीः पुनरेव सुमहोरुद्रास्त्रिनेत्रप्रियान् येभिर्मास
मिदं चराचरजगज्जातं च जन्मार्तिमं त्वं चाप्यद्य सजस्व जंतुनि वहं मैवं विधाते प्रजाः २७ इत्युक्तो वेधसायं वरमखिलमहोरुद्रसंस्था सुतस्माद्रूपं ते दिवि रोदसि त्रिभ
वने तान्ने नियुज्यादरात् नाहं मृत्युवशानुगान्स्रजेहमखिलान् सर्गानमेतादृशस्त्वकौ लालकर्मणा जनिमृतिप्रायां प्रजौ वै सज २८ इत्युक्त्या निरगाच्च तत्र भवना
स्थाणुस्ततो सौ भवतत्रैव तिसृजत्सचाज भवनः सृष्टिं स्वकीयां सजन् एवं रुद्रसमुद्रवाविधिभवासृष्टिप्रतिष्ठाकथि एवं कल्पपरंपरासु ते हरिहरब्रह्मादयश्चाविके
२९ अयो न्यगुरवो भवन्ति जगतां संत्राण संस्था परे नाशायंति मकालकेपि सुमहोरुद्रो भवेदं विके तद्ब्रह्मोद्भवभस्मसंगतमहावामांगतस्तपनः सद्भर्मे स्थितविष्णु
मेव सुमहोरुद्रचमत्कालतः ३० तानेवाश्रुविसृज्य वेदमखिलं दत्त्वेव तद्ब्रह्मणे तत्फालोत्तमसंभवं च सुमहोरुद्रं करोम्यविके स्वच्छंदं पुनरेव सर्वजगतीं संपूरणे केवलं
मत्फालानलकीलदग्धभवनीजालं सृजाम्यविके ३१ ब्रह्मा हरिहरसुरास्त्रिजगत्प्रतिष्ठासृष्टं तपालनविसर्गे करभवंति पूर्वयथैव मम चित्तवशानुगाले एव तवाद्य
कथितानियतिश्चोरी ३२ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारखेन वमोशे ब्रह्मरुद्रसंष्टौ चतुर्दशोऽध्यायः १४ देव्युवाच दामोदरस्तु वोदार उदरोदरि संस्थितः अवात्सी
त्सकियं तं वै कालं कालविनाशन १ तन्मत्स्रकौतुकवतीं वाचमां च याधुना स्तं धउवाच इत्येदेया तदाष्टौ महोदेवोभ्युवाच न २ ईश्वर उवाच शृणु मे कौतुकं दे
विकमलामललोचने विष्णुर्वभामतत्रैव कल्पे मद्दुरस्थितः ३ सागरान्सरितः शैलान् द्वीपान् नवपुराणि च देवादीन्ससुरांश्चैव भूतभव्यमनुंतथा ४ सशक्रमुक्ता
दिग्रहान्सोमसूर्याश्चक्रक्षकां गंधर्वां सरसः सिन्धुसाध्यान् स्वश्चि नो तथा ५ स्वसमानान् तथा विष्णुन् ब्रह्मरुद्रमुनींस्तथा वेदाश्च त्वार एवैते वेदांगाः शास्त्रजालकं
सर्वभूतं च भवं च कालकलौ तु यक्षकाः अहर्निशावषेजालं युगाश्च त्वार एव हि ७ सर्वचराचरं हस्वा विस्मयोत्फुल्ललोचनः हरिस्तुष्टावमां देवित दामदुदरोस्थितः ८
प्रणम्य भोजलिः प्राह धृतं रुद्राक्षभूतियुक् सम्पगाकर्णया पर्णे मम विष्णु कृतांस्तुतिं ९ तथास्तु त्यासु प्रसन्नः तमपानादमोचयं अधरेन्द्रियजातत्वादधोक्षज इति
स्मृतः १० विष्णुस्त्वाच उग्रो नुग्रोसि शंभो पुरहर भगवन् न धकारेकपद्मीन् भूतेशमरपाल शंकर महाशोसि वेदे रितः मापाहीश्वरसामिसोमशकलालं कारेमोलेहर
सामिन्देवदयानि धेकरुणयान् सर्वं सर्वेश्वर ११ हे मन्मथान्तक महेश्वर देवदेव श्रीवामदेव जितकाम उमासहाय व्यामादिभूतश्रुति सीमसुरादि धामसामैस्तु वाम
हरसोमललामपाहि १२ भो भर्ग त्रिजगत्करुण्य करुणा तारुण्य वारां निधे हे कालान्तक देवदानवसुराध्याक्षश्च संसेविन वोक्षाशिक्षितमन्मथान्तक महादक्षादिदी

क्षापहउक्षाध्यक्षभगाक्षिनाशकमहादेवाद्यसंवीक्षय १३ जयजूयभूषातचसुरसरित्पूरमसत्कृतमहाघोषीधायिश्रुतिवचनकोशिरक्तविभो वधूटीशैला
 जानरुणशशिचूडालभगननाथमंशभोसुखयतुसनाथातवक्तृणं १४ वेदाध्वसारथिविधेवरचक्रकेदूक्ष्मास्यदनक्षितिभगनशरसनेज्यसोमाग्निविष्णुशर
 कृतनपरादिकस्त्वजेतारथेष्वधिपतिः सुरसैन्यपालः पशुपत्यशामिशंभोतववरकरुणापारपूरैकराशींवागशीनमरासुरद्विजवरंलोकांश्चलोभ्यानपि मंनिस्तार
 यविस्तरेरुजङ्गरीकांतारतृत्त्वविभोविभ्यंतकरुणारुणस्थिपदिनेचित्तेनहृतोहर १६ अरीरचदिमंस्तवंमुरहरोजनेत्रेविकेप्परीरममदथोत्थितोममसुभक्तिपुरादरः
 भरीभरदथाजसाममपदाज्जपूजोत्सैवेरवीभरदिदंजगन्ममवरोदग्निसूतः १७ विष्णुर्जिष्णुर्भविष्णुर्मददरपिदशेपीठसंस्थोरुलोकान्संवीक्ष्येवसुरासुरब्रजह
 रब्रह्मेन्द्रनायणान् द्वीपाधिप्रवरान् नदीगिरिवनकिंवैत्युमेविस्मयन्नयोपटदिमंस्तवंश्रुतमधोघनाशायहि १८ प्राणंशीर्विधरप्युमेहरिमथोदृष्टोदग्निसूतंवास्तौ
 धीन्ममपादपंकजलसङ्गो गंगसंगोपमः प्रहृष्टैर्वदनच्युतोस्तुसुरसानंदोत्थसत्कंदलीवाचामासुरसायनो नरद्वारे पूरणपश्याविके १९ यक्षाधीशसत्त्वलक्षभ
 सितानंगंगमुसुस्थितं प्रक्षीद्रप्रियवाहपूजितमुमावसोजशेलप्रियं भिक्षापूर्णकपालपाणि सुरतापसस्थितं त्वां भजेन्महदक्षसुशिक्षकं पुरहरंचसुश्रवाकल्यकं २०
 मातंगत्वगलेकृतो गमगजाकांतं करंगाकष्टकृ हरिभूतभुजंगराजविलसद्गंगाकपर्दीज्वलं लीलांगिहृतं लिंगसंगतमहाफालेपतेगस्फुरज्वाला लोलवरा
 गभंगसुमहाद्विध्यजमागंभजे २१ हरपरहरघोरकाकोदरहारावभवेद्भवांतकैयार्तिपरिहरकराद्यशंकरत्रिजगद्धंधविरामदेवपाहि भवतवविभवावलोकभावा
 भवनाशायकिलप्रबुधभावाः प्रभवायविस्तृष्टिसंस्थितौममकिंचित्त्वयिभावमादधस्व २२ शंभोबालेंदुचूडचुतिविजितदिशस्तोमसीमानुधामप्रमानेमहिमावन
 लोकनविधौकाहंहरिर्वाहरः विष्वाधीश्वरवेदजालसुमहानिश्वासविश्वासितंतद्वातुं प्रभवेद्भवान्प्रभुरहोकिंचित्तत्तेग्रतः २३ ईश्वरउवाच तद्वास्तुनितोषि
 तोहमगजेतंचाब्रुवेलोकयन्तस्मैवाचमिमामवादिषमिमंतावैश्रुण्ण्यविके तेनैवाशुविनिर्गतौविधिहरीलोकंचस्त्रसुतदापातुंमाप्रभिमतः प्रणम्यससृजेब्रह्मा
 हरिः पात्यपि २४ अगाधबोधवेदजालमेवनेनिसृष्टमष्टमूर्तिनामया ततोविसृष्टिरधुतेभवेत्सचायपूरिणीभवोद्भवार्धनस्तव एवैतेकथितं पुणोद्भवमहाधर्म
 गुणंचार्पुणंश्रुत्वाहृष्टतरभवाशुगिरिजेकैलासमौलिप्रिये २५ सारंतेप्रवदाम्यहंपुनरपित्वं तूर्णमाकर्णमाकर्णयनिस्तीर्णाहितएवभारभुवनेमत्पादपूजादरा कृतं
 त्रेतातांताअनशनतपोभिश्चिरतरंमखादौदीक्षायामुपसंदिशि वेद्वापरयगे २६ कलौक्षीणेधर्मप्रभवतिसृणार्धक्षतधियांशिवाचीयांपुण्यममभवतिनामैवविपुलं
 नामकिंममतारोणकलियुगेगंगेवपापापहंकिंदोनेमखजालवेदपठणे स्तीर्थीष्टनेनापिकिं २७ मह्यं गंगदिदृष्टिसंगतमुमेभाग्पानिस्तुतेकलौतेनापारतपः क्रियादिचरणां

सायंप्रदोषे भवेत् मल्लिगालयतुंगगोपुरमहाशृंगाग्रसंवीक्षरौतक्तुं भस्मशिवान्तपोतकवैः पुण्यैः कथाकर्षणैः २० चंडालाश्रयपचाश्रयपुल्कसनः संकीर्णजासुद्रवाः
 तैवे शंकरिस्थावरअपिचरः मल्लोक्तवासाः कलौ महुत्सवविलोकिनासुक्ततपुजेतत्कलौ भवेत् विभवाधिको प्रभवते च नीचो जनः २१ अनंतमहिमास्पदं भुविकलौ
 हिलिंगार्चनं करोत्यपि च पश्यति सममुमेतयोर्वेफलं कांतोरे निवसंति शान्तमनसा स्वातर्हदृजस्थितं तं कालांतकमंधकांतकमुमाकांतं समर्थो दरात् ३० कालप्रायं महा
 न्वलोत्तरकलौ तत्कीलजालानलज्वालादाहविवर्जितार्जवपुतास्तिष्ठंतिलोकोत्तरः स्कंद उवाच एवं साशेलकं न्याश्रुतिवारशिवरेत्तं ससद्भारं संश्रुत्य प्रमथाधिर
 जमगजावाचं च भूषे पुनः भाव्यानां कलिकालजातजनुषां भक्तिप्रभाविस्तरं श्रोतुं भव्यचरित्रमद्भुततरंदेयै चंदेवेदितं ३१ देव्युवाच केभा व्याभव्यरूपा त्वयि शिव
 भजनाद्वावपूताश्च भावास्तेषां किंचरितं भवैकतरणं मह्यवदेत्तमभो त्वद्वावानुगता भवोद्भवमवांभोधेः श्रुतं तारकं भूमानंदघनप्रसीद भगवन् त्वद्वावपूतास्य हं ३२
 योषा प्रमोषरहितः सुकृती कृती सभाषा सुवापरशिवं स्तुवते विशेषात् संशेषिता घनिचया स्तवनभक्तिभावे रूढो पितत्रिवनाप्यतिशेषजाताः ३३ इति श्रीशिवरहस्येन व
 मांशे सदाशिवस्त्वेषिवगैरे संवादे विष्णुब्रह्मकृतशिवस्तुतिर्नोमं पंचदशोऽध्यायः १५ स्कंद उवाच नदागिरिजयाष्टष्टः त्रिकालज्ञस्त्रिलोचनः भविष्यद्विबभक्तानां भक्तिं
 संवीक्ष्य विस्मयन् १ मोलिमांदोदयन्देवो बभाषे वचनं मुने श्रुणु त्वमेभिर्गणपैः मुनीशैश्च सुरैस्तथा २ प्रभावं शिवभक्तानां भविष्याणां कलावपि ईश्वर उवाच श्रुणु देवि
 भविष्याणां भक्तानां चरितं कलौ वदामि संग्रहेणैव श्रवणाद्भक्तिवर्धनं ३ गोपनीयं प्रयत्नेन नास्म्येयं यस्य कस्यचित् पापघ्नं पुण्यमायुष्यं श्रोतॄणां मंगलावहं ४ पापक
 र्मेक निरतान् विरतान् सर्वकर्मसु वर्णाश्रमपरिश्रानधर्मप्रवणान् जनान् ५ कल्पय्यौ मज्जमानांस्तान् दृष्ट्वा नुक्रोशतोर्विके मंदं शजानंदेवेशिकत्वावपि तपोधनं
 केरलेषु तदा विप्रं जनयोमिमहे श्वरि तस्यैव चरितं तेद्यवस्था मिश्रणशैलजे ७ कल्पादिभे महादेवि सहस्रद्वितयात्परं सारस्वतास्तथागोडमिश्राकर्णजिनाद्विजाः ८
 आमामीनाशनादेवि आर्यावर्तानुवासिनः ओज्जरविंध्यनिलया भविष्यति महीतले शार्धज्ञानकुशलाः तर्ककर्कशवृत्तयः जैनाबौद्धावस्थियुक्तामीमांसा निरताः कलौ १०
 वेदबोधदवाक्यानां मन्यथैव प्ररोचकाः प्रत्यक्षवादकुशलाः शल्पभूताः कलौ शिवे ११ मिश्राः शास्त्रमहाशस्त्रैरहैतोक्तेदिनोर्विके कर्मैव परमं श्रेयो नैवेशः फलदा
 यकः १२ इति युक्तिपरामृष्टवाक्यैरुद्धेधयंति च तेन घोराकुलाचारा कर्मसारभवस्तथा १३ तेषामुद्धाटनार्थाय सृजामांशे मंदं शजः केरलेशल्लग्रा मेविप्रप
 ल्यामं शतः १४ भविष्यति महादेवि शंकराख्यो द्विजोत्तमः उपनीतस्तदामात्रावेदान्तगोत्राद्विष्यति १५ अब्धावधिततः शचे विहृत्य ससुतर्कजा मतिमीमांशिवम्
 समानोसौ कृत्वा शास्त्रेषु निश्चयं १६ वादिमत्ताद्विषयान् करोजमकेसरी भिनत्येव महाबलान् स्थविद्यानपिद्रुतं १७ जैनान् विजिग्येतरसातथान्पाकु

मत्तानुगान् तदामातरमात्रपरिब्राह्मणसंविध्यति १८ परिब्राजकवेषेण मिश्रानाश्रमदूषकान् दंडहस्तस्तथाकुंडीकापायवसनो मलः १९ भस्मदिग्घृतिपुंड्राकोरु
द्राक्षभरणोज्वलः तारुद्रार्थपारिणीशिवलिंगार्चनप्रियः २० स्वशिष्येस्तादृशैः घृष्यन्भाष्यावाक्यानि सौर्विके मद्वत्तच्चयाभिस्तुर्विराजति शशांकवत् २१ सो द्वैतो
छेदकान् पापालुच्छाद्य क्षिप्यतर्कतः समातानुगतान् देविकरोत्येव निरर्गलं २२ तथापि प्रत्ययेनैवं नैवा सीकुरुति दर्शनैः मिश्राः शास्त्रास्त्रकुशला तर्ककर्तृकेशबुद्धयः २३
तेषामुद्बोधनार्थाय तिष्ठे भाष्यं करिष्यति भाष्यघृष्य महावाक्यैः तिष्ठजातान्हनिष्यति २४ आसौ यदिष्टस्त्राणां द्वैतवाक्यात्मनां शिवे अद्वैतमेव स्वरार्थं प्राप्ताप्येन
करिष्यति २५ अविमुक्ते समसीनं व्यासवाक्यैर्विजिग्य च शंकरस्तौ तिहृष्टात्मा शंकरश्चाख्यमस्करी २६ शंकर उवाच सत्यं सत्यं नेहनानास्ति किंचिद्रीशावास्यं
ब्रह्म सत्यं जगत्सि ब्रह्मैवेदं ब्रह्म पश्चात्पुरस्तादे को रुद्रो न द्वितीयो वतस्थे २७ एको देवः सर्वभूतेषु गूढो ना नाकारो भासिमानैस्त्वमात्मा पूर्णो पूर्णो नाम रूपैर्विहीनो
विश्वातीतो विश्वनाथो महेशः २८ भूतं भव्यं वर्तमानं त्वयो श सामान्ये वै देशकालादिहीनः नो ते मूर्तिर्वेद वेद्य स्वसंगो संगी वत्सल्लिंग संस्थो विभासि २९ तद्वा
सावे सोमसूर्या न लेन्द्राभीषे वो दे तेष सूर्यश्च देवः त्वेदा दो सै र एको महेशः वेदानां सार वाक्यार्थ वेद्यः ३० वैद्यो भेदः सर्वभूताद्ये वैद्यो भिद्ये दृष्ट्या वेत वह
त मोद्य ओ कार्थः पुरुषस्त्वक्तृ च सत्यज्ञानं नंद भूमा सि सोम ३१ वत्सो मुक्तो नासि संगी घसंगो प्राण प्राणो मनसस्त्वमनश्च त्वेता वाचो मनसा संनिहत तास्तवा
नंदज्ञानिनो बुधभावाः ३२ त्वतो जातं भूतजालं महेश त्वया जीवत्येव मेवं विचित्रं त्वैवांते संविश्यत्येव विश्वं त्वा वै को वास्तुवते स्वयमीश किंचिज्ज्ञात्वा सर्वभासेव
बुध्यात्मा मात्मानं वेद्मि देवं महेशं ३३ ईश्वर उवाच इति शंकरवाक्येन बिम्बे शराख्याद हंत हा प्रादुर्भव लिंगास्त्वादलिंगोपि महेश्वरि ३४ त्रिपुंड्र विलसत्फाल
चंद्रार्धकृतशेखरः नागाजिनोत्तरसंगो नीलकंठस्त्रिलोचनः ३५ वरकाकोटरान्धराजद्वारस्त्वयांवया तमब्रुवं महादेवि प्रणतं यतिनावरं ३६ शिष्ये श्रुत्वा
श्रुयंतं भस्मरुद्राक्षभूषणं ईश्वर उवाच मदं शजस्त्वजातो सि भुवि चाद्वैनसि स्थये पापमिश्राश्रितैर्मार्गे नर्जे दुर्बल्यै बोध्यकैः ३७ भिन्ने वेदैक संसि त्ये अद्वैते द्वैतवा
क्यतः तद्देहगिरिब्रजस्त्वसंजातो सि मदं शतः ३८ द्वात्रिंशत्परमायुस्ते शीघ्रं कैलासमावस एतत्प्रतिगृह्णाण त्वंपंचलिंगं सुपूज्यं ३९ भस्मरुद्राक्षसंपन्नः पंचाक्षर
परायणः शतरुद्रावर्तनैश्चतारेण भसितेन च विल्वपत्रैश्च कुसुमैः नैवेद्यैर्विविधैरपि त्रिवारसावधानेन गच्छ सर्वजयाय च त्वदर्थं कैलासाचलवरसुपालीगनमहा
समुद्य चंद्राभस्पटिकधवलं लिंगकलकं समानीतं सोमोद्यतविमलमौलय च य परं कलौ लिंगार्चीयां भवन्ति हि विमुक्तिः परतरा ४० संशंको मां प्रणनाम मस्करी मयस्क
रं तस्करवर्यमार्यैः संगृह्य लिंगानि जगाम वेगवान् भूमौ सुबुद्धार्हतमि श्रेजेनान् ४१ तयोगभोगभोगवरमुक्तिसुमोक्षयोगलिंगार्चनात्याप्तजयस्वकाश्रमं तान्वै विजिग्यत

नवमंश
शिवरहस्य
अ०१७

१६

साक्षतशास्त्रवादेर्मिश्रीन्सकांचामथसिद्धिमाप ४४ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्येनवमंशेशंकरप्रादुर्भवेषोडशोऽध्यायः १६ श्रीशिवउवाच पुनः कलौ सह
स्त्राणां त्रितयामंतरं शिवे भूसुरोभासुराचारो भवोद्भवपदार्चकः १ भस्मरुद्राक्षसंपन्नः पंचाक्षरजपादरः रुद्रसक्तजपासक्तः त्यक्तान्यसुरपूजनः २ शिवलिंगार्चनपः
शैवः शिवपदार्चकः तस्यांगसंगतः शैवाभविष्यतिकलावपि ३ ममभक्त्यंतरा संगपापसंघैकभंगकः चोलेयभविता देशे सद्यजातीरशोभनः ४ लिंगसंघैकसुभगः
शिवक्षेत्रचराश्रयः तत्तीरे चंपकाशोकनारिकेलोरूपानसैः ५ लिङ्गचैवैरमोचाम्रतमालद्रुमशोभिने नानाशिवालये जुगगोपुराग्रविराजिते ६ विल्वमंदारपुत्रा
गकोविदारमलककैः शोभिते सद्यजातीरे विनिंदितत्रिविष्टपे ७ कास्मीररससर्वस्वसारभूतोत्तमोत्तमं श्रीकंठदिमहालिंगसेवितं तीरयोर्द्वयोः ८ जंबुक
शंभान्तभूतत्तणालेश्वरालये ऐरावते पुष्पवने धने शंखशमीवनं ९ जपेशं श्रीप्रयाणचक्षीरिणीविपिनं शिवे श्रीसुंदरपुरे दिव्यदक्षिणावर्तमेव च १० कुंभघो
णस्वामिशैलदुर्गेशं च नुकेश्वरं मध्यार्जुनंतथा पुण्यनागेशं गोवटे श्वरं ११ कोटीशं मंगलेशं च तथा म्बचद्रुतीश्वरं तथैव कंसनगरं श्रीवांछने जनीवनं १२
श्वेतारण्यमयूरेशं श्रीकालहरं तथा छायावनं च ऊहालं वेदारण्यं सदां विके १३ कमलालयमीशानीलिंगालयमनुत्तमं अन्यानि दिव्यलिंगानि तस्मिन् चोले
महेश्वरी १४ निचोलभूतदृष्ट्या स्तेदेशोयं भारते विके तस्मिन्सद्योद्भवातीरे ग्रामसाहस्रशोभिने १५ द्विजाग्रहारसंपन्ने नानासस्यविराजिते वेदवाटरे तैर्विप्रैः
शास्त्राध्ययनकोविदैः मखिभिः सुरवसंवासेः सेविते जनसंयुते भस्मरुद्राक्षलिंगार्चनिरतैरुपसेविते १७ मठोपकरणैर्दिव्यैर्यत्यावसथकल्पितैः यतिभिर्नि
यतैश्चैव शिवयोग्युपसेविते १८ तनूच्छिवालये द्रूनदिव्यतर्यविनादिते नरनारीगणाकीर्णं ब्रह्मविद्भूद्भूतसंकरैः विपणापणवीधीभिः शोभिते वणिजेरपि
फलपुष्पावनमितवनराजीविराजिते २० राजीवहृत्कोह्लासिसरोवरविराजिते छायाचक्षाक्षतच्छायामंडपैश्च विराजिते पानीयशालाविरतपानीयह
षिते जने दिव्यान्तसत्रसंघुष्टद्विजराजोपशोभिते २१ महेश्वरस्थोद्योगकर्षज्जनविराजिते क्लृणत्कं कलानिस्वानशां शुभ्यगणिकावृते २३ नक्तं दीपावली
जालैरुद्यल्लिंगालये दृते महादेवमहोद्योगअभिषेचनकोद्यतेः २४ पुरुषैश्चावौ शैव नानासंभारपाणिभिः नारिकेलेषु सारां प्रफानसैर्लिङ्गचैरपि २५
मोचापंचामृतक्षीरघृतक्षौद्रमुशर्कराः तिलतैलदधीभिश्च गंधपुष्पाक्षतदिभिः २६ विल्वपंकजमंदारमल्लीसरविराजिते नैवैद्यशर्करापूपस्वाह्न
पायसैरपि २७ चूपदीपावलीभास्वन्नीराजितशिवालये तांबूलवीणावेणूथदुंदुभ्याधानपूरिते २८ शिवालयेषु लिंगाग्रन्त्यद्वारांगनायते विच्छिन्नसं
धिकरणवरगोपुरमंटपान् २९ सुधाधवलिनोधारानूषाणैरिष्टकाचितान् नदीसुरोवरस्वच्छतीरबंधोरुमंटपैः ३० कूत्रचामरपंक्तीभिर्वीहनानां च

शिवम्
१६

कारणैः तद्विचित्रोत्तराणामुद्राक्रीडादिलेखनैः वृषोत्सवस्थास्तुष्टिशिवोत्सवनिरीक्षणैः कुर्वन्ति चोलावनिपास्तेषोऽशमहेश्वरी ३२ एवं कैकर्ययुक्तास्ते चो-
लास्तत्रैव शंकरितस्मिन्देशे विप्रचरोहरदत्तो मन्दशजः ३३ अशैवगजपंचास्यो भविष्यति मेहेश्वरि तत्र कंसपुरे देवि अग्नीशे भक्तिमान् द्विजः ३४ वभूवहरद-
त्ताख्यो मन्दशो यं द्विजोत्तमः श्रीवोच्छावासिनः कन्या भस्मरुद्राक्षधरिणः ३५ शैवस्य तस्य सामाता दत्ताशैवाय सातदा तत्पिता कलिकालुष्यबलतो मोहमाप्ति-
तः ३६ तत्तत्तत्क्रांतैः सार्धं नत्तत्क्रांतो भवत् मृदोर्ध्वपुंड्रसच्छिद्रं दधारकिलेपापतः ३७ द्वाविडान्निभषण्पापेषु नामिव निरंतरं एवं स्थितेऽथ विप्रस्य महीला-
कमलोपमा ३८ वीधीस्थविपत्नीभिः ययौ नित्यं शिवालयं स्नात्वा मरुद्दधातोपेन त्वाचाग्रीश्वरं ग्रहात् ३९ सखिभिः साययौगे हं भर्ता संताडितापि सा तस्यास्व-
मेवित्तोस्त्वेकदीपोपमं महत् ४० मयैव प्रेरिते तेजः प्रविशंत न्मदं शकं सादधारतदागर्भं वर्धमाने दिने दिने ४१ ततः सुषावकालेन कुमारो मित्रपार्वती सोऽप्यव-
र्धत कालेन पित्रो रानंददायकः ४२ पांसु क्रीडास्वपिशिवं पांसुसोऽप्यपूजयत् भस्मरुद्राक्षधृक् नित्यं सवयेभिश्च वालकैः ४३ तत्पिता प्राहरन्तं च नित्यं पुत्रं शि-
वार्चकं उपनीतः सकालेन वेदान्जग्राहशास्त्रवित् ४४ अग्रप्रसादादस्युग्रातस्याभूत् ह्यस्ति रुजमा सससौ सहाजातो ये कृतनित्यक्रियावदुः ४५ भस्मदिग्ब्रि-
पुंड्रं कोरुद्राक्षस्वगलंकृतः श्रीमदग्रीश्वरं तत्वातथान्यान्कं भवान्यतीन् ४६ अगृहीत्सर्वविद्यां साः विद्याधिपपदार्चकः तत्पिता प्राहरन्तं च नान्नतोय-
प्रदायकः ४७ तन्माता पुत्रवात्सल्याद्गृहं प्राते च तं तदा समाहूय तथैकांते ददात्यन्तं दिने दिने ४८ भिक्षित्वा सोऽपि विप्रेभ्यो गृहीत्वान्नमभूत् भुजत् कालेन नि-
धनं प्राप्तः तत्पिता नरकं गतः तस्योचितक्रियापुत्रश्चकार द्विजपुंगवैः मात्रावासीद्गृहे नित्यं शिवमभ्यर्चयन्तदा ५० विवाहाय मतिं चक्रे कन्याको प्रददाद्विजः ता-
मुद्राह्यमहासोमैरागध्याश्रमतत्परः ५१ देवं लिंगे च यं नित्यं त्रिकालं भस्मभूषणः अग्नीश्वरं तथानत्वा सप्तग्रामाणि संचरन् ५२ तत्र तत्र महेशानं नत्वा याति स-
नित्यसः तस्य भक्तिं तथा स्नात्वा दत्त्वा मानाहि वैष्णवाः ५३ ऊत्सं क्रोधताम्राक्षाः क्रुद्धा इव द्विजाधमाः वैष्णवा ऊत्तुः भो भो विप्रार्भक त्वं हि महादेव पदार्चकः
शिवो त्वर्षे त्वमस्माकं प्रमाणं कुरु माचिरं ५४ नो चेत्स नत्तत्क्रांको भवत्वं त्वत्पितो यमः शिवो त्वर्षे प्रमाणेन यदि प्रामाण्यदोहिनः ५५ भस्मरुद्राक्षसंपन्नाः शिव-
लिंगार्चकाः सदा भवामो नात्र संदेहः संतप्ताग्रीत्वमावसा ५६ स्कंद उवाच इति वैष्णवाववाको नहरदत्तो निहर्षितः निवेदयन्तदा राज्ञे चोत्तमभूषणं निरीक्षितुं ५७
शिवलिंगाख्यचोलोपितत्रागात्सेनया सह अग्रीश्वरं तथानत्वा हरदत्तं च वैशिवे ५८ वैष्णवांस्तान्समाहूय लिख्यपत्राणि चैतयोः विस्तारमाय संतप्तं कृत्वाग्नी-
शस्य संनिधौ ५९ आहूय नृपतिं तत्र ब्रह्मक्षत्रविशस्त्रियः वैष्णवांस्तान् तथा शूद्रान् संकरान् हरदत्तकः ६० स्नात्वा कवेरजातो ये भस्मरुद्राक्षभूषणः प्रदक्षिणं त्रयं

त्वानत्वाचाग्नीश्वरं शिवे ६१ उत्फुल्लपद्मसंकाशं तमारुह्य तदाय सं ऊर्ध्वं बाहुरथोवादि वेदसारवचो द्विजः ६२ पश्यत्सु जनसंघेषु वैष्णवेषु नृपेषु च हरदत्त उवाच
 महादेवो देवः श्रुतिशिखरमौलिस्थवचनैतथान्ये विष्णवाद्या विधिहरिहरेन्द्रानलयमाः महादेवाज्जाता श्रुणुत वरसो मे न जनिता अतो वेदैर्वैद्यो भवति शिव एकः शि
 वकरः ६३ मखानामेवायं प्रभुरखिलविश्वधिकहरे महर्षिर्वेदादोस्वरज्जनिततारः परशिवः यतो ब्रह्मैन्द्राद्या हरिरविरहोरुद्रनिवहः प्रसूता ध्येयो यं श्रुतिशिखर
 परवाक्यैः परशिवः ६४ ऋतं सत्यं देवः पुरुष परमो भूत हृदयानमो तानां शेषौ श्रुतिवरमहोरुद्रवचसा खेरं तर्ध्वे यो भवति सहिभर्गे न वचसा द्विजैर्गीयन्त्यां च प्र
 तिपदमुपास्यः परशिवः ६५ यतो वाचः शंभो भवति च निवृत्ताश्च मनसामहानंदो यस्माद्भवति जनतास्ते वनिपुणः जगद्यस्माज्जातं प्रभवति महेशेन जनितां अतो ते
 तस्मिन्पद्मवति च विलीनं परशिवे ६६ द्विजानां जावालश्रुतिशिखरवाक्यैश्च विहितो महात्रैविद्योक्तः श्रुतिगदितवर्णाश्रमविधिः शिवस्याचौलिंगे श्रुतिगदितम
 स्मास विधृतिः जपो रुद्रस्यायं शिवगदिनपंचाक्षरमनोः ६७ विष्णुब्रह्मानलेंद्रा मुनिनृपदिति जायसीलिंगार्चनाद्देसंप्राप्ताः पदवीं सदैव मुदितास्ते कर्मदेवाजनाः
 एतत्सत्यमहोत्रिसत्यमधुनावचीदमग्नीशितुः सानिध्ये निवसामि शीतसुमहापद्मे वत्सरायसे ६८ इत्युक्त्वा हरदत्तकस्त्रिजगतीनाथं प्रणम्य दत्तं निस्तौणं सु
 महायसोरुशयनादुत्तीर्य राजार्चितो शैवेन्द्रैर्हरभक्तिभावजनितैः सानंदवाण्यां बुभिः लोकैः साध्विनिर्दिता मम कृपापि यूपचारान्निधौ मम स्तान्द्विजैर्वैष्णवाधम
 पश्यन्मस्मात्पूतान्करोत् ६९ विप्रः कश्चन विप्रवध्यजमहादोषैर्धृतो निर्दिता विप्रैर्वैहरदत्तकेन सतदायां संभोजितः पावितः मन्त्रास्ते वशिष्ठेति न संकृदुमे म
 ल्लिंगसांनिध्यगोविप्राघासवरं प्रहाय वृषभं व्यादत्त वक्रं करोत् ७० एवं कलावपि भवेति ममैष्टुशैवालोकाय दर्शितुमुमे मम भक्तिभावं ते सामिसो मसुल
 लामविदीप्तेनेत्रा कैलासमेतपसुखितानि वसंति शैवाः ७१ शैवग्रंथानुबंधश्चुतिजितजनेषूद्यततमोप्यभेद्यनिर्भिद्य श्रुतिगदिततात्पर्यवचनैः द्विजैः शैवै
 रंते कलिकपथकालुष्यजनितं सदेहः कैलासं मम सहि शिवेयास्य निद्विजः ७२ कलौ क्लृप्तो गोपि श्रुतिशिखरितात्पर्यवचनैर्महाग्रंथोद्धेर्जयति मतवादि
 द्विपकरीन् भिनत्येवं दीक्षां सपितसुखवृत्तिः शिवपदं शिवेदभ्रस्थाने भवति च ततो ते मम गणः ७३ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमोऽंशो हरदत्तचरिते
 सप्तदशोऽध्यायः १७ ॥ श्रीदेव्युवाच केनेभाव्या शिवे भक्ता भव्या भवपदार्चकाः किंतेषां चरितं शंभो विस्तरेण वदस्व मे १ स्कंद उवाच इति देव्या महा
 देवः पृष्टुस्तुष्टौ भुवाचतां कैलासे त्वास्य सद्ने मद्भुतांत करो हरः २ महादेव उवाच श्रुणु धैकमना भद्रे मद्भक्तचरितं मुदा कलावपि भवंत्येव मत्प्रसादाच्च शिवम्
 शांकराः ३ शांकरांशं करे भक्तिमानसाः कमलानने मत्सुत्यास्वस्ते यलोके ते भवंत्येव तारकाः ४ वारकाः पापसंधानां वराका अपिशंकरि तदग्रे चरितं तेषां

लोकानां विस्मयावहं ५ भविष्यतिकलौ देविमद्भक्तचरितं सदा भक्तिं दर्शयितुं लोके मही सस्यामहेश्वरी द्दत्रिषष्टिपरिमाणास्ते भक्तिप्रामाण्यदर्शिनः तद
 प्रेममुनिमुख्यानां उपमत्पुमहाद्युतिः ७ भक्तिप्रभावं सर्वेषां भक्तानां वदति स्वयं तदेतत्ते प्रवक्ष्यामि नास्ति संग्रहविस्तरं ८ वदामि ते मुदा देवि सदा लोकेषु भू
 तेषु मङ्गलस्य महादेवि सुन्दरस्य कथा श्रयं ९ कैलासे मम देवेशि नाना श्रयसमन्विते उद्दालसालकृतमालतमालतालबालाप्रजालवरविल्वसमूल
 मूले लिंगानुषंगवरभूधरसंगशंगमातंगतुंगसुकरंगकिर्णाधिकान्ते जालावलीजरिलफालतलाभिरामनिर्यत्कृशानुशरजालविशालमार्गे लो
 लाक्षकालकृतनीलसंमूलदग्धकामांगभस्मसगिरीश्वरमौलिमूले ११ उच्चच्छांककरसन्निभपर्वतैर्द्रुश्रीमौलिलिंगकलधामकलोत्तमांगे गंगा
 तरंगभवनीरजकुल्लगंधवंधद्विरेफवरसारसकोककांते १२ उत्पुल्लकैतककदंबजकर्णिकारमालूरपुष्पसहकारभवोस्त्वाते केकारं वैः परभृताशुकशा
 रिकानां सांगं वृंहितरं वैः गिरिसानुजाले उद्घोषितांतरमुखांतरसारभारनिर्यप्रभाकरकरैः कलधौतशैले भुल्लोजमल्लिवरवल्लिसमूहपालीक्षित्रीगणै
 श्वररावृंदजाले १४ निःसाणवाणकरघोषमहोरुहासवाद्यन्मदंगवरदुंदुभिनादयुक्ते कुंदेदुसंनिभमहावरसागेत्यंकजोरुनादवधरीकृतदिङ्मुखौघै
 १५ मुग्धेष्टैर्द्रवरगर्जनतर्जितोरुमातंगसिंहहरीणिकरुणक्षकूले उत्पुच्छचामरगणैस्समरीचकादिदंष्ट्रैः ह्यारिगणधावनमौलिजाले १६ वातादिघ
 र्षणमहावरवेणुमौलिसंजातवह्निशिखरारुणकांतिकांते सदग्धगंधवह्वंधुरधूमतांतगंधैर्विसीर्पितवरागरुदेवदारैः १७ कैलासे शैलमणिगोपुरमो
 लिजालकुंभोद्यतामलमणिव्रजकांतिकांते दोधूयमानसुपताकततिप्रभाभिरादीपितेतिमिरह्यारिगणपर्वतैर्द्रु १८ अदलितकदलीदलेरुभारस
 नारिकेलसुरसालसुमौलिभारैः आंदोलिते च सुसमोरणकारणे च संतारणे गिरिशिखासुसमोरकांते १९ मणिगणसुखवालुकाभिरामे गिरिमौलौ
 गणवृंदतोषयुक्ते गिरिगिरिमाधुरिमानुसानुभानुद्यतिविद्युत्प्रभभाविते तते च २० फणिफणिमणिजालवालविद्युत्प्रभयाभासितकाशितांतरे गिरौ च
 तरुणारुणप्रभाभीरमद्युतिविद्युत्प्रभशैले मौलिजाले २१ तत्सौधजालपरिकल्पितगवाक्षशिक्षाशिल्पनाल्पमतिभिः परिचिंतनैषि तस्मिन् कैलास
 मौलौपरिमलकुसुमासारधारानुगंधद्वंधाभिधावप्रतिनगकुसुमामोदषट्पादकांते २२ शांतेशौचांबजवृंदवभररवेवैतंसिकेमास्ते मत्सादांबु
 जपूजनेत्सवमतिकश्चिद्गणेषु तमौतत्पुष्पापचयापसंप्रतिययौ कैलासमौलोवनं समुल्लसितयौवनोमदनकोटिकांतप्रभाविभासितदिगंतरे भसित
 भूषदिब्यागकः २३ मदेभकरसप्रभप्रवत्तहस्तदंडोज्वलत्रिपुंड्रललितालकोसुरवरगिरिसंमर्दनः रुद्राक्षान्तमहारकंठवल्योनंगंगभंगार्चकोलिं

नवमास
शिवरहस्य
अ०१८

१८

गेतुंगसरोजविल्वकुसुमासारैश्चसंपूजकः २४ तस्मिन्पुष्पवनेसमीरणगलत्पुष्पोच्चयोच्चद्रुमशौद्रासारपरागंजितमहीपीठेसुशीनेतदा माकंद
द्रुमपल्लवोत्सवलसद्भासंतिकेचोतिके उत्फुल्लारुणपद्मरागसदृशेप्रोद्यन्मणोद्रप्रभाभास्वत्कोकिलकाकलौरवयुते नाम्नाप्यसौसुदरः दृष्ट्वातांचको
मेकलासुकुशलोपंचेषुबाणाहतः २६ मुंचन्त्वंनयनाबुजांचलगलस्यैर्योवरोसोयवा तवालीपालींगतिजितमगलीचसतदाशिवेव्यालीवेणिंमणिगण
सदृशालकभरां स्मरांभोधेःकेलींवनभुविमुगांधर्वसरलींविशेषाज्ञायंतींस्मरसरणिकांतांसदृशे मत्तेभक्तंभसदृशोरुक्ताग्रभागसंलग्नचूचकभराध
रोतोस्त्विवां २८ धंमिल्लभागकृतमल्लिसमूहगंधबंधद्विरेफचिक्करांमुक्कराभवक्त्रा तस्याननेदुपरिकल्पिकलंकशंकराजत्सुधांशुभिवतांतिलकान्ता
ला २९ आलोलमारशरकृतमहोरुवक्षान्मक्षार्चकोपिनशशाकतदाक्षजालं सापिप्रभोदमदभारकटाक्षसौरैरीषद्विकासिमुखपंकजजातहर्षी
तंचापिसुंदरवरोत्तमयौवनोद्यत्सदृजगात्रमभिवीक्ष्यजगामहर्षं तावद्यतोस्थतसुमन्मथवाणजालविधंगकौमदनगेलिषजातहर्षो ३१ किंचिद्विहस
वनमध्यनिकुंजसीम्रीसेवाभिलग्नहृदयौययतुस्तदानीं तावागतावभिसमीक्ष्यममांतिकेतंत्वत्सन्निधानरसिकामथतांचदृष्ट्वा ३२ दृष्ट्वासहर्षमभु
नातमवोचमेवंतंसुंदरंमदनवाणगणाभितप्त ईश्वरउवाच त्वंसुंदराशुभुविभोगपरंपरासुकिंचिद्विहस्यममसद्यस्सुपश्यलिंगं योषातवैवभवतां
कमलेवविष्णोरेषासखीकमलिनीसततंहिदेव्याः ३३ इत्थंमद्वदनावुजाच्युतमहाविद्युत्प्रयातोपमेवाकंपसंश्रवणावजंचलभरैःसंश्रुश्रुवेतादृशं
प्राणंसीद्धिनयेनपाहिमतिमान्मागस्करः सुंदरःतुष्टावाष्टननुप्रकृष्टहृदयोनिष्ठावताचेतसा ३४ सुंदरउवाच नाकनाथविनायकस्तुतमेकभ
क्षकहारतक्षककुक्षिसंस्थितलोकरक्षकवीक्षणक्षनमन्मथानकपालकमुनिसुतजीवदायकहस्तशस्तविरेचिमस्तकपाहिमामखिलांतकांत
कदेवदेवभवांबुधेः ३५ सुखतारकाचमदुत्मुखप्रभपार्श्वेषणमुखदुःखभजेकसर्गसर्जकतर्जितासुरगर्जनोर्जितवर्जिताखिलपापतापनिवारका
वमखान्मुखान्मुकलेखशिखकगांगतुंगजरोत्तमांगसुसंगवालकुरंगफणिधरलिंगसंगतभस्मधूसरितांगाहस्करास्तुतिक्षणाक्षतपापघस्मर
तस्करेनमघानप्रभोत्तमकंधरेश्वरभूयस्थितचंद्रखंडंशिरोमणे ३६ गजचर्मवमैचराचरस्थितविष्णुचक्रविदायकपंचवक्त्रचतुर्मुखस्तुतच्छंद
सांगादायकाच्छादिताखिलविश्वजन्मजगत्स्थितिप्रविनाशनावनजजपूकवरप्रदायक ३७ गुणद्विगुणद्रवद्रुपेणमपादपंकजटंककरहर
देवतटिनीजूटजटरीलोककंठितपापचंद्रविकंठपूजितपादमृडहरडमरुगंधनिनादितभुवनडंवरकंडलीश्वरकंडलप्रियचंडभानु सुतानिदा

शिवं
१८

यकमंडलीकृतपर्वताधिपचंडदंडितवैरिपरवरखंडनोत्थतकांडगुस्तरमुंडपंडविराजितेश्वरखंडवाशनलोचन ३९ पुंडरीकत्वचावि
 भूषितवेतंडवरशुंडगुस्तिभरम्भुजदंडधारितवरकोदंडपंडितोत्तमभंडजनहरकर्मकांडनिषूदन भक्तिदृढतरमुक्तिदायकगूढपादरद्धार
 सूढजनतागाढहृत्तमभेदकार्कविभूषणीकृतपद्मगेश्वर सद्गुणगोत्रोत्तमवासगुणगणनेदिताननताभ्यमानभवस्थितावनताम्रसंस्थितनस्करा
 धिपदीनसदयसनाथनाथितमन्मथांतकदंदशूकफणामणिद्युतिरंजितांगदरिद्रनाशकदेवदेवदयानिधे ३९ मामवाद्यधनाधिपप्रियधेनु
 पुत्ररथप्रियाध्वरशिखवननायकावविनायकप्रियवाहपूजितांबुजपादानतारिविलमुक्तिदायकपद्मपूजितपापभयहरपद्मगप्रियपुत्ररथवरपूज्य
 मानपद्मांबुजपाणिताखिलवेदजालफणीश्वरोत्तमकुंडलबंधमोचनबंधुरलकविल्वपूजितविल्वनेत्रवाणलिंगविहारशंकर ४० भद्रदायक
 भस्मभूषितभक्तिदायकभीमभूममहेश्वरेश्वरमन्मथांतकविश्वसूक्तरहस्तशस्तकमस्तक यक्षपक्षविवर्जितेक्षणायक्ष्मरोगविनाशकराजग
 जकलाविराजितमस्तकसर्वदेवललामसोमभवहरभीमलोचनललितोत्तमहस्तशूलसलीलकीलितविश्वकवामनांगविभूषणीकृतवामदेव
 विशेषकशाश्वताव्ययशंकरेशनिशाधियोत्तमशेखरं ४१ षण्मुखस्तुतषड्भुजमध्यगपापपंडविशेषणसर्वमुनिगणाहृत्यथोजविहारभंगवरोत्त
 मसामजप्रियकृतिधारणसामसंस्तुतदेवभवहरीशरभूतविषोत्वणीकृतसत्फणीगणशोभितहावभावविलासवैभवहारिताखिलविष्टपक्षत्रि
 यांतकरामपूजितदक्षयज्ञविनाशन ४२ लोकशिक्षकभिक्षिताखिलमौनिपक्षगत्रक्षजगदाध्यक्षमामवपाहिमां पाहिमामखिलार्तिनाशन
 हरमहेश्वरशंकरकिंकरस्तवसंकरेपिभवेद्वरः किलतेक्षणात् ४३ क्षम्यतामखिलार्तिनाशनमत्कृतौसहमानतानेश्रुतावीपिविश्रुताप्रणामाभित
 तोमहेश्वर वीक्षणेनमहोक्षवाहउत्थप्रियः खलुतेतारंनेतरोहिभवोद्भवतेपद्मांबुजपूजकस्त्वत्तुतौ परमूककोपिभवेद्वरोद्यच्छहस्यतिः ४४ रक्षमांशिव
 त्रक्षरक्षकपक्षपातदृशानवपाहिमामपराधिनंभवमूढदार्ढ्यपरायणं यातवाप्यधिवत्कृताशिवमहेश्वरपाहिमावाङ्मनोविषयानतेस्तुतिरियंश्रुतिर्मा
 ल्लिजेः ४५ भक्तितः शशिशेखरावमहेश्वरेश्वरपाहिमां ईश्वरउवाच इत्थंसंस्तुयमां देवि सुंदरो विनयानतः अवाङ्मुखोदीनमनायतिष्ठतकृतोजलिः
 गवैरनंगमदभिप्रियलिंगमौलिंसंक्षिप्तचंदनविलेपनविल्वपत्रैः ४६ संपूज्यधूपवरदीपनिवेदनाद्यैर्नत्वास्तुवंतिनतिभिः किलशेववर्षाः योमानुकास्तवमिदं
 पठतिप्रदोषेनत्वाविभूतिकवचोमदजासुमालः भूत्वाविभूतिकवचोप्रसमीक्ष्यलिंगस्तुत्वामहाधनिचये सविमुक्तएव भ्रातृव्यं विनिहत्यभयपदवीम

नवमास
शिवरहस्य
अ० १८
१९

आहतात्मासुरीकायौतेजिशरीरकांतिविलसत्तमं त्विदं व्याहरन् ४८ नव्यादृष्टिमुपैति दिव्यसुमहायानैश्वर्येवसोमं तमं मनुते यस्य सौश्रुतिशिरो गतेति गंगार्गति
इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्य नवमासे सुंदरस्य शांतिनाम अष्टादशोऽध्यायः १८ ॥ १८ ॥ श्रीदेव्युवाच देवदेव महादेव सृष्टिस्थितं
तकारक अनंगेनांगनायाश्च कमलिन्याविशेषतः १ सुंदरस्य महादेव किंवाचोक्तं गणाग्रणेः त्वयैव देवदेवेश शशिशिखरधूर्जटे २ अनुग्रहः
कथं तस्य कृतो देवदयानिधे तन्मेवदविशेषेण त्वत्कपाहरशंकर ३ श्रीस्कंद उवाच इत्येदेव्यात्तदाष्टः शिपिविष्टो महेश्वरः तुष्टः कष्टहरस्त
स्यावचसाप्यष्टमूर्तिमान् ४ उवाच देवीमालोक्य सहर्षं सत्रिलोचनः मुनिश्रेष्ठ सुरश्रेष्ठैर्गणश्रेष्ठैश्च त्वं शृणु ५ महेश्वर उवाच शृणु ध्वगिरिजेतत्र
सुंदरेण स्तुतस्तदा तमब्रुवं महादेवि सुंदरं लोकसुंदरं हं श्रीईश्वर उवाच त्वं सुंदरगणश्रेष्ठ कमलिन्या नया सह सहाजायास्तरे पुण्येशिव
क्षेत्रतटद्वये ७ श्रीकंठरत्नगिरिगद्गमात् भूतगिरी तथा तृणज्यातीश्वरे पुण्ये पुण्ये च नंद तथा शमीवने कंभघोणे तथा मध्यार्जने मुने मायू
रे तेजनीनाथे ध्येतारण्ये दुतिस्थले ८ विल्वारण्ये च श्रीवांछे तथा छायावने गणे लिंगालये तथा पुण्ये विशिष्टे कमलालये १० वेदारण्ये सेतुव
धेहालास्ये च विशेषतः श्रीमदक्षिणकैलासे पुण्ये चैवास्तुलाचले ११ गोपर्वते च दृष्ट्या द्रौपदीकपुरे तथा स्तुत्वा मां संप्रगाध स माया ह्यनया
गण कमलिन्या नया सार्धं माचतै च स्मृतिप्लवः भविष्यति च मानुष्येति ष्ये मद्रक्तिगौरवात् १३ इत्युक्त्वा मां प्रणम्या सौ त्वां चापि गणपाग्रणिः म
लिनी सा कमलिनी मद्नेन हृतांतरा १४ ह्रिया किंचिन्नतामांसात्तुष्टावशशिशिखरं कमलिन्युवाच चंद्रभानुकुशानुलोचन सर्वपावननाम
भुवनविरामबुधजनसोमस्तुतवरसाममदनशमनगराशनकोनुवेदमहिमानमीश्वरतेजसासनवारिजेश्वाकावपीह सुवंचि तौमौलिमू
लविलोकेनेपि च कस्तवेमतिमीहते त्वमवेशमानंगसंगसंगर्दितांगामंगना धर्कता धर्गात्र शिवत्रिनेत्रपवित्रमां १५ उद्धृता दृष्टदक्षयस्सुर
तामीक्षाभुजाध्यक्षताध्वांसांगप्रभदेत्यहं तमदभित्तत्संधुक्षिताधोक्षजं उक्षाधीश्वरकेतनं स्मरहरापांगेश्वां त्वां भजे वक्ष्याणामधिपं वल
क्षमसितोपांगत्र्यक्षाक्षते १६ मरुवमुखेशिखिशारखाशेखरे दृत्तलेखा सुखविशिश्रवमयूखात्पक्तदुःखारुवाहाः शिखिवह मुखनेत्रोतेजि
पद्मो रुमालाविकसनसुखलोत्कंत्वां भजे खंडपशु १७ यज्ञोशविज्ञानददक्षयज्ञविनाशकाज्ञाननिवर्तकेश त्वदाज्ञयायं विधिविष्णुसर्गः स
वर्तते स्तापय मां विमुक्तये १८ पवनानलदाशुषात्मको शिखंगोतपनेद्रतनुभाक्त्वमेव शंभो तवमूर्तिभिरभिरेव लोकं शिवधत्से कुरुते स्तिवर्णि

शिवम्
१९

नाशः १९ स्कंद उवाच इत्थं देवितया सरया तव स्तुत्या स्तुतस्तदा प्रसन्ने स्मितया स्तुत्या तामवादिष्ये मे वहि २० ईश्वर उवाच शृणु भद्रे विशा
लाक्षि भूमौ त्वं सुंदरेण हि विहृत्य मम कैलासमागच्छ द्रुतमेव हि २१ जातिस्मरं भवत्वं च मम भक्त्या विशेषतः कमलालयमासाद्य लिंगालयम
नुत्तमं २२ गाननृत्तपरासाध्वी सुंदरेणामुना सह स्मरकेलिषु विश्रान्ता समायाहि मंदंतिकं २३ इत्युक्तमात्रे च मया तदा कमलिनी गणौ प्रणम
तुः मत्पदाब्जं भक्तियुक्तौ दृढव्रतौ २४ प्रोचतुः परया प्रीत्या भान्चत्वा चापि तौ तदा सुंदर उवाच देवदेव महादेव शरणागतवत्सल यत्र यत्र भवेज्ज
न्मतस्मिं भक्तिः पदेतव २५ भवतां भवपादाब्जे भवोद्भवसदावयोः कस्मिन् क्षेत्रे महादेव तव सान्निध्यमुत्तमं २६ पुण्ये सहायगातीरे शिवक्षेत्रे
विराजिते नानाशैवजनाधारो द्विजग्राम समावृते २७ तद्गदाद्यमहादेव त्वद्भक्त्या पृच्छतो मम स्कंद उवाच इति सुंदरवाको न जानहर्षो महेश्वरः
उवाच सुंदरं वीक्ष्य तदा कमलिनी मपि २८ ईश्वर उवाच भवो मंडलमेतत्स्थितं सप्ताधिपरिवेष्टितं वर्षेऽपि च सर्वेषु भारतं पुण्यमुत्तमं २९ द्वीपेषु च
गणश्रेष्ठजंबुद्वीपो यमुत्तमः देशेषु च सर्वेषु चोलो यं पुण्यं कृतमः ३० तस्मिन्सागरितां श्रेष्ठाकावेरी पुण्यनिम्नगा दिग्भ्यो दशभोगाण्यदक्षि
णादिक् विशिष्यते ३१ घटोद्भवमुनिर्यत्र विंधत्संस्थितः पुराः व्याघ्रपादमुनिर्यत्र सन्निधत्ते महेश्वरः ३२ पुंडरीकपुरं यत्र धाम तत्र कपर्दिनः त्व
याहं नित्यं सन्निध्यात्सायं तां उवतत्पर ३३ सर्वैर्देवैश्च मुनिभिः गणैश्च देवैः सदानतः तत्र स्थितो हं देवेशि गणैर्द्रष्टुं तत्सदा ३४ श्रीमदक्षिणकैलासे वि
लासो मम सर्वदा यत्र दंतावलः पूर्वपूजया मासमातदा ३५ विरिंचिनारायणयोर्हंसक्रोडशरीरयोः अदृष्टमौलिपदयोः निसर्गगतगर्वयोः ३६ अरुणा
चलरूपो हंत रणेन्दुशिरवामणिः अचलैर्द्रुमसदापश्य प्रदक्षिणपरः सरं ३७ अहं चिरगिरिस्तत्र देवाद्युधो वया त्वया सन्निधास्याम्य हंत तत्र तथा गोप
वैते द्विज ३८ कं पातीरे गणश्रेष्ठस्मरक्ष्मा हंतवया सह एकाम्रमूलनिलयः सन्निधास्याम्य हंत तत्र तं थौ गौदा ३९ सहायगापा मूलैर्वैश्रीकंठेश्वरसंज्ञितः
साक्षाद्रत्नगिरी शोहं नृणां ज्योतीश्वरोऽप्यहं ४० तथा मातृगिरौ पुण्ये सिंधुगणपसंस्थितः ४१ तस्यानेन तथा पुण्ये तथा जप्येश्वरे गण ४२ तथा हंसुंदर
गिरौ क्षीरिणी विपिनेऽपि च दक्षिणावर्तके स्थाने कंभघोणेर्जुनेऽपि च ४३ ब्रह्मारण्ये विल्ववने श्वेतारण्ये गणोत्तमं क्वायावने च श्रीवांछेते जनी विपिने
पि च ४४ दुर्गे श्वरे मंगले च त्रिकोणैश्च महेश्वरि तथैवांशुवणे देविवेदारण्ये तथैव च ४५ कमलालयसंज्ञे च वल्मीकेश्वरसंज्ञितः श्रिया यत्र तप
सप्तं बहुवर्षगणाग्रणे ४५ तत्रैव वससेवांशुकमलिन्या नया गणा तत्राहंतव भक्तिं च परीक्ष्य सुचिरं गण ४६ कमलिन्या विवाहं ते कारयामि समाहितः

सेतुबंधेहममलोहालास्येप्यहमास्थितः ४७ ताम्रपर्ण्यास्तरेपुण्येशिवक्षेत्रेषुसंस्थितः अन्यानिपुण्यस्थानानिभैवगणपोत्तम ४८ एषुस्थानेषुनियतंसंव
 सन्नानधारया सुत्वाभानियतोगौर्याकमलिन्यानयासह ४९ भक्त्यामातंसमभ्यर्च्यकैलासंत्वंसदामम समापहिमुनिश्रेष्ठैः शैवैः सर्वजनार्चिनैः ५० चोले
 द्रविडभूपालैः सेवितेदेशसत्तमे कमलालयसंस्थितोस्मिन्त्यमुचकुंदाद्यभिसेव्यपादः हरिणाशनमन्युनाचतत्रगणचंदैः मुनिभिश्चमेवितोस्मि ५१
 तत्रत्वंगापात्रेणनयात्वंसेव्यामरवेदपूज्यपादं परितुष्टः सत्तनवसेवभक्त्याममभक्तैरनयाविलासलोत्तः ५२ इतिश्रीशिवरहस्येसदाशिवारख्ये
 नवमांशेसुंदरायशिवस्थाननिर्देशोनामएकोनविंशोऽध्यायः १९ जैगीषम्यउवाच सगणाः सुंदरंशंभोः कथंक्षोण्यामवातरत् सावैकथंकमलिनीसंजा
 ताभुविकस्यवा १ कुलेविचक्षिमगमदुद्धाहोवाकथंतयोः तद्वदेवानुपूर्वेणगणैर्द्रचरितमहत् स्कंदानंदितमंदारत्वंसंक्रंदनंवदित सहैभिर्मुनिभि
 र्देवैः गणैरुत्कंठतेमनः २ वैकुण्ठपूज्यपादाब्जश्रीकंठचरितंसदा श्रोतुमुत्कंठितंचेतोभक्तस्पचरितंसदा ४ सूतउवाच तच्छ्रुत्वातंमुनिप्राहक्रौंचारिश्च
 रितमहत् शृणुषेतितामाहयध्यायनशिवपदांबुजं ५ उवाचचरितंतस्यसुंदरस्यगणाग्रैः स्कंदउवाच शृणुष्वजैगीषमाद्यकलावपितपोबलैः भवंशि
 वपादाब्जध्याननिर्धूतकल्मषाः ६ सुसुंदरः शिवादेशात्कमलिन्याभुवंगतः कस्यचिच्छिवभक्तस्पशिवक्षेत्रनिवासिनः ७ जंबूद्वीपेसह्यजायास्तीरेज
 न्मापसत्तमः विप्रस्यदेवदेवस्यप्रसादाद्भक्तितत्परः ८ कुमारजन्मानंदेननिधिंप्राप्येवनिधेनः सवाधैरिवचंद्रेणहृत्प्रापसभूसुरः ९ विप्रेषुशिवभक्तेषुददौ
 गासधनादिकं कुमारोमारसंकाशः पूषवत्सपुपोषह १० तदृष्ट्वातत्पितामातामोदाब्धिविवशांतरो अन्वभूताचतद्वात्यंतक्रोडांनेत्रमंगला ११ सकाले
 चोयनीतश्चवेदाज्जग्रहावैक्रमात् मातंगराजंगमनंयौवनोह्लासितांगकं १२ दृष्ट्वाकुमारंविप्रेद्रोविवाहायमतिव्यधात् कन्याविप्रकुलोद्भूतादृष्ट्वा रूप
 वयोचिता १३ बांधवैस्तद्गृहं गत्वासेभारैर्भूषणादिभिः ज्योतिर्विदासमादिष्टेमुहूर्तेकर्तुमुद्यतः १४ विवाहंतस्यविधिवद्बांधवैस्तत्पितामुदा एतस्मिन्नंतरेत
 त्रवृत्थविप्राकृतिः शिवः १५ पत्रंतत्रसमादायप्रादर्शयदहोत्तदा तत्पित्रौश्वैवबंधूनांदास्यार्थं सुंदरस्यहि १६ शृणुध्वंबांधवायेस्यसुंदरोयद्विजात्मजः
 मयापरिगृहीतश्चपत्रंसंस्पृशतामिदं १७ तद्विप्रवचसातस्यबांधवाः पितरौचंतौ दृष्ट्वातत्पत्रमतुलंतद्दास्यपरवाचकं १८ ह्रियानताननासर्वेपि
 तरोत्तेचबांधवाः विप्रमेनंसुंदराद्यनुगच्छस्वसर्वदा १९ शरण्यः शरणीयस्तेपत्रसंदर्शनेनहि इत्थंतद्बांधववचोवभूषनतेनसाययो २० तंसुंदरं शिवम्
 हीत्वैवंजगामसेसितांदिशं तेबांधवास्तत्पितरौदुःखव्याकुलमानसाः २१ ययस्तेस्वाश्रमाणेवमानयंतोगतिंविधेः तत्रवृत्थेनेविप्रेणययौकंचिच्छिवा

लये २२ तिरोभवत्सद्योपितस्मिन्निगेमनोहरे सुंदरोविस्मयाविष्टः तुष्टावशशिशेखरं २३ सुंदरउवाच योमत्वंमोमकेशश्रुतिशिरवचसांसीमभू
मात्वमेव धामासोमादिवाभस्तववरमहिमासामसीमास्तुतस्त्वं २४ संसारोद्दामपासाप्रसिथिलतनुभिः सेवनीयस्त्वमीशोमामेवंदास्यभावेनियति
परवशंभक्तिभावेकुरुष्व २५ इति सुंदरवाकेन देवस्तद्वर्णनं गतः आरुह्य वृषभदेवः सहदेव्याद्रिकन्यया २६ जयगंगातरंगानचलदिंदुकलाधरः
खेलद्भिः भुजगं द्वंद्वैरावस्थमुकरीनदः २७ पतंगतलसोमोद्यत्पारावरीणालोचनः गौरीमणिमयादर्शकपोलतललंविना २८ मंडितं कंडलीशान
कंडलेन फणिभृता दंतमुक्तानिवस्थोऽष्टप्रवालमणिपेटकं २९ स्मितश्रीपुंजकिंजल्कमंजुलाननपंकजं कंठशंखनिधिस्फूर्जन्मदिरोर्जितवैभवं ३०
मृगटंकवराभीतिवृत्तहस्तचतुष्टयं वृषधाद्येचलद्भाररुद्रासस्थानवैभवं ३१ ककदास्फालनोदंचत्फलीकंकणसिंजितं सहास्वद्धाद्रिजाश्लेषोद
चंद्रोमांचकंचुकं ३२ उत्तरीयायनोदंडवेतंडाजिनमंडितं करिस्तूत्रोस्थितव्यालनखव्याघ्राजिनावरं ३३ सुमेरुवरकोदंडचंडवाहुविराजितं हरिसो
मानलोतेजिशरशोभिकरंहरं ३४ आखंडलादिकोदीरकोटीमणिमरीचिभिः ओम्रेडितप्रभापूरस्फूर्जन्नीरजपादकं ३५ सोमधामसमानोद्यत्कोरिकं
दर्पसन्निभं धृतकाठिण्यवन्मूर्तसच्चिदानंदसंपदं ३६ आकारंवीक्ष्यनेत्राभ्यां प्राणंसीत्सुंदरस्तदा नानर्तिदेववोक्ष्यैवमस्तुवीदीदृशंशिवं
३७ सुंदरः सतदाचिंतासंसारेतामरीरमत व्यरीरचत्स्तुतिशंभोस्तस्यभक्तिमपूषषत् ३८ सुंदरउवाच भूमेराग्नेववस्थाद्रवमणिगणवह्लोकजा
लत्वयीदं सोमेसाग्नास्तुतंत्वाभजतिभवहरंभूतयेस्वस्तयेच वाहाम्नायसदाभिरेतैपदयुगपश्येच्चकश्चिह्नदातत्वादृक्षसुदृक्षमक्षरहितवी
सेतकः प्रेक्षकं ३९ अतिचलकमलाविलासजालैर्महिलाभिश्चरमतिमूढवालाः जरवालेषड्वातिभारखिलाभवतांताः कसुमेषवाणानुनाः ४०
खंडउवाच सदेवः स्तुतिमाकर्ण्य अपर्णीपतिरीश्वरः तदाकंदलितानंदमवादीत्सुंदरंहरः ४१ माध्विहरीपरिपाकाचमत्कारजितागिरा हरउवाच
यद्वादिमयासोम्यतादिदानीमनुष्ठितं यदनाद्भवान्दास्यपत्रेणपठतासता ४२ तदद्यकिंविवाहेनप्राज्यराज्येनकिंतव स्मरस्मरहरन्नामस्तो
त्रंत्वंसुंदराधुना ४३ साचापितेकमलिनीकमलालयमध्यगां कमलेवाविरासीत्साकमलंसरसीधिव ४४ तत्रागच्छविवाहंतेकारयाम्यहमेवहि
इतिशभुवचः श्रुत्वाहर्षयुक्तः ससुंदरः ४५ मन्नामपदमावध्यस्तुहीत्यादीक्षदीश्वरः इत्यादिष्टस्तदानेनश्रीकंठेनदयालुना ४६ अरीरच
दनेकानिगानान्यवससुंदरः वेदांतागमतत्त्वार्थनामधारारसेः शुभैः कवीणोसुंदरेशंभोः श्रवणामृतपारणां पपातचामरैः स्रष्टादृष्टिः पुष्पमयी

दिवः ४८ नरनामृतनिष्ठाभेसुरवामदृशोगणः पुनस्तमाह देवेशो सुंदरं विनयानतं ४९ श्रीमहादेव उवाच द्विजगोवधदासुणा शयेन यो
धोष्यवधोवाविबुधाधिपमहेश सकृदारग्वधपुष्यतोभ्यर्चयित्वा धनो निपापजालं ५० कम्पाम्भताम्रनवपद्मवनम्रशाखासंलग्न
मौलिमनलार्कशशिचिनेत्रं साम्राणिधूपमगजेप्रसमीक्ष्य दत्त्वा साम्राज्यमेव लभते कलिजोपिमर्त्यः ५१ अपापात्पोदारान्त्यजतिचक्रमारुण
पिनरो तथागरे वह्निस्त्रिपतिसुजनानाक्षिपति च सपापानां नाशं कलियुतिर्यदि सैरमगजे चिरं वत्थाद्रीशं भजतु भवनाशाय सुलभं ५२ तस्यै
दुकला कलापमीशं शरणे ये प्रतिसांदिता सुणाचलेश भवदावोत्तमवा सुणा लयं ते परिमृच्छन्ति च गोष्यदप्रमाणं ५३ हालास्यलास्यसुमुखं ममपा
दपद्मं हालास्यजातमपहाय यदेक्षिता स्यात् कालास्यमेव न हि पश्यति कालकालं मावस्य कंखलुनरेषु सदेहमेव ५४ यत्पुंडरीकाक्षसुपूजितं
प्रिहृत्य पुंडरीके सकलेषु संस्थं मां पुंडरीकाजिनवासमीक्ष्य तत्पुंडरीकं परमात्रजं त्वं ५५ कमलाविलाससंघं कमलैर्मत्पदपूजको ह्यविष्णुः कम
लालय मे हि सुंदरं त्वं समलानां न हितत्रवास इष्टः ५६ स्कंद उवाच इत्थं तं सुंदरं प्रणतिपरवशं चोपदिष्टाष्टमूर्तिः दिव्यधामस्वकीयगणगण
सहितो वै तिरोधत्त देव्या पौरैरीरितवै भवोपि स न दाश्री सुंदरो न त्यधीः धामान्ये बजगामशंभु कृपया संसेवितुं भक्तिः ५७ इति श्रीशिवरहस्ये
सदाशिवारविनवमासे सुंदरचरिते विंशोऽध्यायः २० ॥ मुनिरुवाच कानि धामानि देवस्य सजगामाविकापतेः स सुंदरो गणः श्रेष्ठः तन्मेव द
सुविस्तरं १ गणेशानुजसर्वज्ञकमलिन्यामहोत्सवः उद्धाहो वाक्यमभूद्वषवाहप्रसादतः २ सुंदरस्य महादेवप्रसादेन विनोदकृत इति त
द्वचनं श्रुत्वा उवाच कौंचस्तदनः ३ जैगीषव्यं समालोक्य मुनीन्द्रानाणान्सुरान् स्कंद उवाच शृणु त्वं सुंदरस्यास्य कथाविस्तरमादरात् ॥
परारिणा समादिष्टः सुंदरः शशिशेखरः ४ ननु मुदा ययो विप्रः भक्तिनिर्भरमानसः श्रीमहेश्वरकैलासं बिलासस्थानमैश्वरं ५ यत्र हस्तीपु
राशं भुशुंडादंडार्जितैः शुभैः बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य पुष्करसारसेचनैः ६ दंतिजन्मविसृज्यैव दंतित्वक्कुरिचेलकः त्रिनेत्रो नीलकंठश्च भूषण
णपोत्तमः ७ तां कालहस्तिनगरीं प्राप सुंदरशेखरः कालोपि फणिराज्यत्र स्वमौलिमणिभिः पुरा ८ समभ्यर्च्य विकानाथं वभूव फणिभूषणः
ऊर्णनाभिः पराकृत्वा सुखतंतुविज्ञानकं ९ प्रपेदे परमं स्थानं कैलासं देवदुर्लभं स तत्र गत्वा संस्नाय सुवर्णमुखरीजले १० स्नात्वा भस्मांगविभ
वो भूतिदिव्यत्रिपुंड्रकः रुद्रासुमालाभरणाः शिवालयमथागमत् ११ नत्वा तु दृष्ट्वा देवेशं कालहस्तीश्वरं शिवं पश्यन् नन्दरोमांचकं च कालं कृतांगकः सुंदर उवाच

हे कामनाशनहिरण्यदंसनांगहेमोमकेशगरलाशनकालकाल हेशाश्वताम्यविभोमुदिगभकंठतद्वत्प्रभाममहदिप्रसरत्ववंश्यं १३ एवंस्तुवनस
 नियतमासमात्रमनन्यधीः तस्मात्स्थानादपक्रम्यकांचीमभ्यागतोगणः १४ कं पापापाद्रिशं पातामालुलोके गणेश्वरः तस्यास्नात्वा भस्मदिग्धो दिव्य
 फालत्रिपुंड्रकः १५ कामाक्षीतपसा कं पातये देवमतोषयन् यत्र विष्णुस्तपोद्यापितपने हरदर्शनं १६ कं पितानि भवत्येव पापानि सकलान्यपि
 कं पास्तानेन चैकेन नाविनाश्यं त्वं कृतः पूतचूतो तमालोलपल्लवालं विभूतले मूलेरसालवृक्षस्य शूलहस्तं निरीक्ष्य सः १७ सांष्टांगं लभूषणः
 तुष्टावाष्टकृतिहरं सुंदर उवाच शंभोरशालवरमूलगकालकालहाह्लाहलोत्तमगलामलहस्तमूल फालानलज्वलितकामसुदेहतूलालोत्तमा
 लपरिपाहिजगत्सुमूल १८ कामाक्षीमपि तुष्टावसुंदरो नंदमेदुरः सांष्टांगं प्रणतो भूमौ मौलिबन्धाजलिस्तदा २० सुंदर उवाच देवित्वं गिरि राजसागर
 कुलोत्तुंगोदचंद्रोज्ज्वले नीले दीवरलोचनोरुयुगले नीलालकालं कृते पर्वेदद्युतिकांतिरजितमुखे विवाधरे कंदजभाजत्कोरकदंतपंक्तिमधुरे कामा
 क्षितुभ्यं नमः २१ हेमन्ते भमरालाजगमने मन्ते भक्तं भाभजित्कान्तोत्तुंगकचद्वयीपरियुगे तैव्यालाभवेणीस्फुरत् रत्नभ्राजिनपद्मपुष्पविलसन्नासा
 लसन्मौक्तिके मंजीरद्वयपादपद्मजरणत्पद्माभपादद्वये कांचीकांचितसत्करीतटयत्तेहस्तोत्तसत्कं कणे को सुभद्युतिचेलचंचलांगलनिके कामाक्षि
 तुभ्यं नमः २२ एवं संस्तुत्य हृष्टात्मानिर्जगामा रूणाचलं शिवतीर्थे न तस्नात्वा भस्मरुद्राक्षभूषणः २३ नत्वा शोणाचलाधीशं तस्ते दुर्गिस्वामिणिं अरूणा
 धिपते त्र्यंशरणसंययोगाः २४ अस्तावीत्स तदा देवं देव्यामौलि कृतं जलिः सुंदर उवाच भगणाधिपचुडमौलि शंभो दुर्गाणां त्वांगणं द्रवदितं
 ध्रिं अरूणाद्यधिपाधुना पदने शरणं गामिशरणं मिंदुमौले २५ वरूणालयपारणानंतं ते पदपद्मं मरणेऽपि ये स्मरन्ति तरां च भवेद्भवां वधेः करूणा
 शालिकयाक्षवीक्षणं ते २६ इत्युत्कानिर्जगामाश्रुनिर्जरैः सेवितं पुरं वृत्वा चलंतदा पुष्पं सुंदरः शिवमंदिरं २७ स्नात्वा समणिमुक्तायामणिमाद्यष्ट
 सिन्धये भस्मरुद्राक्षधृग्योगीवृत्वा द्वीशं प्रणम्य च २८ सांष्टांगं चाभितुष्टावभक्तिनिर्भरमानसः सुंदर उवाच विद्युत्पिंगजयेत्तमांगसुमहामातंग
 चर्मवर्गं गातुंगतरंगसंगतमहालिंगं गसंस्थप्रभो उष्टांगस्थितकामिनीविलसिताद्यधौ गैरंगसहस्रमालं कृतमौलिवीक्षणं भवत्यातंगनं
 गांगते २९ पादाब्जं दृग्पांगतोद्यकलये मोक्षश्रिया संगतं इति संस्तुत्य तं देवं तस्मात्स्थानादपक्रमे गोपर्वतं ततः पुष्पं प्राप्य तुष्टावशंकरं ३० भ
 स्मरुद्राक्षपूतंगो गोपर्वतनिवासिनं सुंदर उवाच त्वमघ्नियाणां पतिरिन्दुमौले गिरिशइत्येव श्रुते गिरेरितिः कृते स्तुतिर्विद्मन्सामगोचरानमेतुभा

व्यापद्वीमथाणु ३१ इति तत्रापि संस्तुत्य देवदेव प्रणम्य च पुंडरीकपुरं प्राप हृदयं वैतदाभुवः ३२ प्रहृष्टहृत्पुंडरीको पुंडरीकाक्षपूजितं अभ्रं लिहैः गो
 पुरैश्च श्रीमदभ्रसभांतदा ३३ स्नात्वा सशिवगंगायां भस्मरुद्राक्षभूषणः प्राणं सौंदर्यं तं सितेन्दुमनलालं कारफालाक्षधृक् हस्तोत्तेजितधांघुम
 ध्वनिभृता सद्गोमरेणां बिकां पश्यन् हेमसभाविभासि चरणभोजहिरेक्षोगणघ्यक्षाक्षप्यगतिप्रदानकुशलं विन्यस्य नृत्तं सदा ३४ कुर्वन्तं चललोलं
 वितजगसाम्राज्यवित्रासितानक्षत्रोरूपतन्सुवर्षणभरणत्कारैरुसत्कं कणं सभासम्बरद्वयारुणलताभ्राजत्सुभीतिहरल्लोकानामभयप्रदानकुशलं
 चान्येन चालं विना ३५ पादेनोरुनि कुंचितेन मधुना संसिंचता सिंजिता लोलालं वितपादकंकणफणीफूत्कारलोलस्रजा ब्रह्मोत्तुंगकरं कषंडसुम
 हारल्लोरुमालां शुक्रभ्राजद्वक्रसमुल्लसद्युनिभृता पर्वदुपूर्णश्रया ३६ सोमानलार्कसुकटाक्षरसावलोकैरलोक्यलोकमखिलं शरदिदं कंदं कां
 तापितांगं सुभुजंगमहोरुहारं मान्तं गच्छति वसनं हृदयांतरं ३७ तत्पार्श्वगामचलराजसुतां नतानपादां वृजान्तरद्वगंचलतां दिदृक्षे उत्फुल्लपद्मव
 दनोत्थितनीलनीरजानेक्षणाचितकपोलतलायनाक्षि ३८ कर्णानिरेद्यन्तसुरत्नजकांतिकानताटकयुग्मविनिवारयिनेंदुविंवा विवाधरांचिकुर
 वेणिरत्नपद्मश्रुकोपमोरुनसलेविनमौक्तिकांतां ३९ ग्रैव्यकावलिभवोत्तमकंबुकंठी श्रीनीलकण्ठहृदयावृजकेलिभृंगी पाणिप्रभाविजिततामर
 सोरुनालबाहुद्वयीविधृतकंकणनिखनांतां ४० हीरानफालफलकामलिकातलतत्सुरेखासिंदुरमिंदुवदनारदशेभिर्कुंदां कौसुमचेलगच्छतां च
 लशानकुंभशानोत्तरीयविनिवस्य मदेभकुंभां ४१ तं भ्राजि वल्लिकचवणीकुज्ज्वाननांगबंधप्रभात्रिवलितोदरमध्यभागां रत्नोरुहेमखचितान्तमचाक
 कृत्वांचीकचत्करितं चितमौलिकांतां ४२ रंभानिभोरुकमठीनिभष्टलग्रलाक्षारुणप्रियगलामणिचूपुरांतां मत्वा हृदं वरुहमोदविकासितां की
 तं स्यावसुंदरगिरासचसुंदरोहि ४३ सुंदरउवाच शंभो वालेदुचूडद्युनिविजितदिशां स्तोमसीमानुरागं फुल्लोत्तरेखामुखोत्तमंगकुमुदां स्तोमाविभूमानि
 ४४ सामस्तोमगुणाभिरामनिरां श्रीवामदेवप्रभो कामांगोत्थितभस्मरंजितनोभां पाहिसावप्रभो कालव्यालमुखानलोत्थिमहासंजीवोत्तुज्वालादिद
 गंधजगत् तत्सोमत्वरलोचनेन निरं पुष्पेन तिष्येपि च ४५ पृष्यते पदपद्मसंयुतमहामंजीरसिंजद्वानोदूरीकर्तुमलं महाघजनिंतं सतापहृंदं हरं मंदारहृंदं
 मकुटीतरपादपद्मनिर्यन्मरंदरसलग्नमधुब्रतोयं नान्येष्टदेह्यनिसुरांतरसं विलग्नं भृगुं सदा भजति ते पदपद्मममः ४६ संसारसर्पोत्थनसर्पदृष्टा दुष्टा अपि
 प्रमथनायनवेहभावात् शिष्टास्तएव जगन्तौ शिपिविष्टनिष्ठाकांक्षासुतेतनुभृतां सतएव हृष्टाः ४७ वरं कैपीशत्रिभुवनवने वापि च नरो वरो घोरो वापि प्र

मथपतिनृत्तचकलयन् भवेच्छंकांकाविरहितहृदैवाशुसंभवेच्छंकांकांतांतेवरसदसिउमाकांतसततं ५८ सुमं विल्वेवापिप्रथितंयशसासैवसुलभंल
भेन्मोक्षंशंभोतवपद्यगेभक्तिभजनान् विकीर्यैवार्योभवतिविनिवार्योहिसंभवेत्सुराणांवेवैर्योप्रभवतिसविस्तीर्णतरवाक् ५९ त्वामंभोरुहसंभवोत्तम
महावाणीगणैसंस्तुत कःस्तोष्यत्यचिराच्चिरं चिरगिरं प्राप्येनसर्वात्मना कोवापूजयिताभवेत्सुमनोयन्मौलिमूलंहरिः ब्रह्मावाप्नुमीतिमानववि
भोक्तैसदृक्षोगुणः ६० कामंभेशिवकामसुंदरिभशंसंपूरयेथां विके मद्भावंविनिवेद्याशुगिरिजे श्रीमोमकेशयत्तु त्वंमाताजगतांजनित्रिसपिता
विश्वेश्वरोमेधुना तस्मात्तेपदभक्तिभावमतुलं त्वं देहि सर्वेश्वरी ६१ इत्युक्त्वा प्रणामशंभुपदयोः सानंदवार्योत्तदामग्नः शंभुसलीलतास्यविलसद्यो
केतुलोकोत्तरं स्थित्वाचाभ्रसमांतरेचसतदावर्षस्तुवनशंकरयातोमौकमलाविलाससदनंनेतुमहेशगणः ६२ इतिश्रीशिवरहस्येसदाशिवाख्ये
नवमांशेसभादर्शनं नाम एकविंशोऽध्यायः २३ ॥ मुनिस्त्वाच कमलालयसंज्ञास्यशिवक्षेत्रस्यशंकर कथमासीद्वदस्वाद्यसमुत्कंठनिममनः १
नीलकंठचरित्रेषुकैवधनगर्जनात् इति तद्वचनं श्रुत्वा स्कंदः स्मदिततारकः २ उवाचमोचामधुरवाचाचंदनसौतया स्कंद उवाच जैगीषयश्चुण
धाद्यकमलालयविस्तरं पराकमलयान्नत्रतपस्तप्तशिवाश्रये ३ बहुवर्षगणंतातेवल्मीकेशार्चनेनसा निनायवासरान्तस्मिन्सच्यग्रेसंस्थितास
ती ४ मुनिस्त्वाच कस्मात्कमलयान्नं कामातन्मेवदाधुना कमलायाः प्रसादेनसर्वपिविमलोभवेत् ५ तादृश्यपिकथंस्थानेतपस्तप्तवतीपरा स्कंद उ
वाच अपत्रस्तप्यमानोवैहरिर्वीर्योपरास्थितः नागपर्यंकशयनेशिष्येकमलयासह ६ ध्यायेन्नास्तेमहादेवसांवंचंद्रकलाधरं मृगटंकधरंसौम्य
लोचनत्रयभूषितं ७ नीलकंठविरूपाक्षरत्नसिंहासनेस्थितं कुल्लकल्हारमालांकंदिव्यपीतांबरवृतं ८ अनल्परत्नाकलेनशोभमानंमहत्तरं सह
उत्फुल्लपद्मस्थमेवंध्यायतशंकरं ९ बहुवर्षगणंविप्रस्वपन्नेवहरिस्तदा मानसैरुपचारैश्चपूजयन्सांवमीश्वरं १० तुष्टाववाग्भिर्हृष्टाभिः शिपिवि
ष्टमहेश्वरं विष्णुस्त्वाच सोमस्कंदविभोत्वदीयविमलंरूपं सुधांशुस्फुरज्ज्वाहिस्फुटमौलिकंचितमणिस्फारांगरागोत्थनं अक्षंसौम्यसुधांशुकां
तिविलसन्तिर्यत्रिपुंड्रांकितंवीक्षेक्षादिविदूरगंतवविभोवक्रंकटाक्षोदयं ११ त्वत्पादाब्जमरंदसुंदरमहावीचीस्फुरन्मौलयोर्द्वंद्वद्वन्द्वद्वन्द्वद्वन्द्व
महानंदंवाधुरास्यदं ध्यायेद्ध्यायमुपास्महेतवमहापापोघभित्केवलं मुक्त्याकिंममसांप्रतंतवविभोभक्तिं हियांचिसदा १२ इतिविष्णुवचः श्रुत्वा
सोमास्कंदोमहेश्वरः विष्णुमाहृतदादेवः दृष्टुकामंतवेष्टितं १३ श्रुत्वाशंभोश्चवचनंतदाविष्णुः सुहृष्टधीः ययाचेदेवमीशानंभक्तिस्तत्सदपंकजे १४

जेतारं सर्वलोकेषु पुत्रमेकमयाचतः सुंदरं सुंदराणां च कुसुमेषु हरिस्तदा १५ विष्णुहृत्काममतुलं पूरयामास शंकरः प्रहृष्टस्त्र्यसमीक्षितदृशसिंहासुरा
 रिह १६ तदंतरे महादेविकोपसंरक्तलोचन विष्णुं जिष्णुं तदा वीक्ष्यतिर्यगीक्षतसक्रुधं १७ देव्युवाच मामनादृत्य देवेश हेरेस्ता वीश्वरूपतः तस्मान्ने शिव
 दंतोपि सुतो नाशमुपेक्षति १८ शिवफालानलज्वालाकीलतूला इतो हरे देवी वाग्वज्रमुत्सृज्य श्रुत्वा चिंताकलो हरिः १९ प्रणम्या हससां गंगिरिजा
 मश्रुलोचनः हरि उवाच कथं शापास्त्रपात्रं मां कृतवत्पसि शैलजे क्षंतम्ययं ममांगाथा अगकन्ये सुदारुणः २० इति विष्णुवचश्रुत्वा शंकरस्तामभाष
 त ईश्वर उवाच हरिः कंदर्पजननेनैव दर्पात्तलवीज्जमां २१ ममाधोगगतां त्वांच मन्यमानस्तवैकतां नास्य मंतुश्च मंतव्यो तंतुभूते सुते स्यैव २२ मत्फाला
 नलनदग्धोपि कालेन महता तव मत्कटाक्षां करो भूतः पुनरुज्जीवतां स्मरः २३ इत्युक्त्वा विष्णुहृदये उवास सतदा हरः ततः कालेन महता सुषावकम
 ला स्मरं २४ मदनं सर्वदमनं सुरसाहाय्यकारिणं कुसुमेषु समुत्पन्नं दृष्ट्वा विष्णुः प्रहृषधीः २५ अनिष्टदुत्सुकः पुत्रं वीक्ष्य त्र्यक्षप्रसादजं ततः कालेन व
 महता सुरकार्यार्थमुद्यतः २६ शिवफालानलज्वालावलीढो मदनस्तदा शंभुना दमिते तत्र मदने सर्वभेदने २७ चिंताकलासावैकुण्ठतूनीलकंठं
 समाश्रयत् कमलाविष्णुना सार्धं क्रोधाद्वचनमब्रवीत् २८ कमल उवाच तवैवानयतो विष्णो मदनो नंगतांगतः नाहं वसामि वैकुण्ठे पुत्रत्वे शृणु प्रीति
 ता २९ दुःखोपमर्दयस्थानं संगच्छामि कपर्दिनः इत्युक्त्वा साथं कमला कमलालयं मेत्य च ३० विमलं सानपत्तेपेष्मूलहस्तार्चनेन च वल्मीकेश समा
 राध्य देवमेव मनोषयत् ३१ कमलोवाच श्रीबिल्मिने कवचिने वरसो मधामसामि प्रकामसिरे सममदुःखहं त्रे पात्रे समस्तसुरतावनदीक्षिणा यव
 ल्मीकमध्यनिलयाय नमः शिवाय ३२ गौरीविलासमुखपंकजभानुनेत्रे प्रोक्ष्य त्रिभाषवलिनायमहेश्वराय उच्चत्सुधांश्च यवार्धितं गंगिरिखड्गं गातं
 कलितेन्दुजयकलाय ३३ उद्दंडचंडकरधारितमेरुमहोरुमध्यकोदंडकायसततं हरं शंकराय इति तत्कमलास्तुत्या वल्मीकेश प्रहृषधीः मा भैष्टे
 ति श्रियं चोक्त्वा कालानि स्यात्सुतोदयः ३५ देव्याः प्रसादादचिरात्पुत्रः संजीवतां श्रिये इति शंभोर्वचः श्रुत्वा हर्षोत्प्लिलदिगंतरा ३६ स्मरत्प्रादुर्भव
 तत्र पद्मा देव्याः कटाक्षतः उवास तत्र नियतं चिंतयंती स्मरेद्भवं ३७ चिंतयंती महो देवमदनांत करं शिवं तदा प्रभृति तक्षेत्रे कमलालयसंस्तिंत
 ३८ प्रथितं सर्वलोकेषु मन्मथानकरस्पृच तत्कवा विष्णुश्च वैकुण्ठं तदा श्रीविरहातुरः ३९ श्रीवांछुस्थानमगमच्छ्रियं वांछुत्वं तदा हरिः भस्मरुद्रास
 धृक्कनित्यं त्रिपुंड्रो ज्वलफालकः ४० तपस्तेपे निराहारः शतवर्षाण्यनन्यधीः तपोद्यौरतरं तेपे मुनीनां विस्मयावहं ४१ त्रिकालमर्चयच्छुं विलपै

श्रकोमलेः पंचामृतैः पंचगव्यैः गंधचंदनवारिभिः ४२ धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैरुपचारैरेकैः स्तुवन्नेवं महादेवं चिंतयन् अधिकन्यकां ४३ विरहात्स
 श्रियो देवाकार्षे चाहरह्ययौ वाञ्छितार्थप्रदं देवं श्रीवाञ्छेशं विचिंतयन् ४४ विष्णुरुवाच वाञ्छीशतुच्छफलदेषनमेष्टहास्यात्पुच्छं त्वमेव श्रुतिमै
 लिगिरांसदेव इच्छाभवेत्तवपदे मम भक्तिभावत्वात् सनकलयतो मम किं हि भोगैः ४५ इत्युक्तं हरिश्च च न निशम्य शंभुः तस्मै तामचिरात्तदा ददर्श मूर्तिं स्वा
 त्रिनयनीमिदं दृष्ट्वा युक्तो अभो च प्रथितो रूचा रूचिं वा संप्रोचि वान् स्मरिषुः प्रणतं मुनिं देव्याः कटाक्षवशतः तव जन्म भूयात् ४६ मारस्य ते तनुभ
 वः कमलावशात्पातु निर्याहिलोकमधुना तव लोकगुप्त्यै असव्यपाणिस्थितलिंगमेशं मृदु चर्म मृदूनां सपापजालं योगाल्पवाद्यं विरचय्य भक्त्या म
 ल्लोकमेवाशु वसेत्स धन्यः ४७ निरगादुरगारिकेतनः शिववाक्यामृतसारवर्षतर्षः समवाप्य निजां प्रियां तदानीं स्मरमुद्रोध्य तदा त्रिजाकटाक्षैः ४८
 इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे द्वाविंशोऽध्यायः २२ ॥ श्रीस्कंद उवाच ततः स सुंदरः प्राप्य कमलालयमुत्तमं हृदयानंदसंदोह
 तमुद्राहस्थलउमे १ देवर्षी स्थापितो जुगलिंगसंगविराजितं आनंदेशादिसिस्थेशमचलेशसुंदरः २ हाटकेशं चतुष्टाय श्रीवल्मीकमहेश्वर
 स्नात्वा देवेशि सरसि भस्मरुद्राक्षभूषणः ३ संप्रणम्य महादेवं सुंदरः शशिशेखरं क्रमेण पंचलिंगानि तुष्टावाप्य सुंदरः ४ सुंदर उवाच आनं
 देश सुनंदिन त्रिभुवनमंदारवृंदानतं पादाब्जौत्थ मरंदं सुंदरमहानंदावुवीचि स्थितः मच्चिताख्यमिलिद एव नितरां पातुं तवाद्यादरा निंदनार्थं च
 तुष्टयं कलयते पुण्यदिगायाः पुरे ५ इति संस्तुत्य दृष्ट्वा त्मासि च्यवृत्तं गतिप्रदं सिस्थेशं संप्रणम्य प्रतुष्टावस सुंदरः ६ सुंदर उवाच सिस्थेश सिस्थ
 निगमोत्तममौलिवाचा मोचा सदृशवचसां त्वयि विस्थिभावं मुग्धेन्दुसिस्थसुललामनिजाक्षसोममामद्यपाहि भवसि स्थिकरो महेश ७ इति संस्तु
 त्य सिस्थेशं मचलेशं यौतदा विनयावनतो भूत्वा प्रास्तावीदिदं भूषणं ८ सुंदर उवाच अचलाधिपराजकन्याकुचलीलायितवक्षसा विशाल इभ
 संभवचर्मचेलफालानलदग्धस्मरपाहि मां ९ अचलाधिसराजकन्याकुचलीला जाजानेन माम्पादाब्जं ते नत्वा सावचलाधीशं दृष्ट्वा तं हाटक
 श्वरं १० अभितुष्टाव दृष्ट्वा त्मा राजराजकलाधरं सुंदर उवाच अहिकटका इतपाददेवमौलिकोटिविलासज्जगजदोरुजूरपाहि नटनेन निम
 ग्नभूतलकटिचलत्वक्कुतहाटकेशपाहि ११ एवं स्तुत्वा हाटकेशं सुंदरः प्रययौ ततः वल्मीकेशं ततो नत्वा स्तुत्वैव भक्तिभाविनः १२ सुंदर उवाच
 चंद्रापीडकृतो रूमौलिसुजटाजूराहि मौलिमणिभ्राजद्भागनरंगसंभवत्सद्रक्तोरुसखल्लकं तत्र त्पोरुत्थमीरलोलितमहागंधानुबोधोद्यत दिग्व

आणियणितानिहिविभोपायाभिहृणिते त्वंशुः काल्मलौकिः श्रुतिगदितयशविल्मनिर्विल्वपूज्योचलमीकोरुसुमध्यस्तस्थितमहालिंगत्वद्द्रक्षिषं
 धैन्यस्तेनसुरादिमान्यपदवींप्राप्तांचमन्यविभोकोन्योमांसमुजीवुरवभगवनसंसारसंतारणे १४ भवभूतपतेभवोद्भवविभवंभावुकमेवतेनुभावं
 भवसंतराणायसंभवेहरभर्गमलभोमभमपाहि १५ भर्गनंगविलोपिलोचनविभोगंगावतसाज्वलज्वालोक्षातुलजालकीलितपरसंमेलितेतेक्षणान्
 घूर्णतित्रिदशोरुधोरपटलीभूर्णिदेशतेविभोसंपूर्णपनेरेधतहरविभोपलीयतेपाहिमां १६ इति संस्तुत्य देवेशं सोमास्कंदमहेश्वरं रत्नसिंहासनासीनव
 ल्मीकेशस्पदक्षिणे १७ रत्नप्रभासुविलसत्पर्वतंदुविजिताननं सोमसूर्याग्नियनंगंगाचंद्रकलाधरं १८ वरदाभयहस्तचनागपादविराजितं त्यागा
 जमहादेवमगजाकांतमीश्वरं १९ मृगटकधरं सोम्यविकटं सावमीश्वरं इंद्राय विष्णुनादतं सोमास्कंदमहेश्वरं २० इंद्रेणापि पुरादतो मुचकुंदाय भूभुजे
 सुराध्यक्षो रुसाहायेतदोजैदिनिजार्दनै २१ तेन जैत्रस्थेनैव समानीता महेश्वराः सप्ततेषां मादिनोत्रस्थापितः कमलालये २२ तं नत्वा देवदेवेशं सोमेशं
 मंसोमार्धेश्वरं फल्लकलहारमालोकं शशांकद्युतिदेहकं २३ प्राणसीद्वक्तिपरमातया स्तावीन्महेश्वरं सुंदर उवाच गंगातुंगतरंगसुमहामौलेकरंगंकधृक्
 मातंगत्वगलंकृतंगभुजगभोगंगसेगप्रभो उक्षां गस्थितदिमभस्सुमिलद्वेधांगरागोल्लसत्यागाधीशमुदागजामुखकृपापांगेभजेशंकरं २४ मातंगानेगभंगं मु
 रीपहृदयानंदसंदोहकंदं कुंदं दुद्युतिरंजितांगमसक्त्यश्यामित्यागाधिपं मद्भागधेयमगजार्धकृतंगसंगं सारंगं रंजितकरं वरलिंगसंगं मागस्कंगंतक
 हरंगरनीलकंठत्यागाधिपं हृदिभजामिमहाघनाशं २५ उत्सूक्ष्महृत्कलसत्कमनीयमालंब्यालानलाक्षकरधारितनेजशूलं उल्लासिना बुहदयेतवपद्मपा
 दमुल्लासतोहिभगवन्हरत्यागराज २६ रत्नप्रभापरिलसत्कुमुदोरुमालाजालोत्तमांगकुसुमात्तसुगंधगंधं उद्यच्छशांकधवलंगिरिजार्धगात्रपश्यत्रितेत्रम
 धनासुपवित्रगात्रं २७ स्कंद उवाच इत्थं त्यागाधिपं स्तुत्वा अगजानायकं तदा सानंदश्च लसद्कोहृष्यद्रोमाचकंचकः २८ शिपिविद्याग्रतस्तस्थौ निष्टा
 युक्तेन चेतसा तस्मै प्रसन्नो भगवानिन्दुचूडसुंदरं २९ भस्मरुद्राक्षयतांगं हरं संगिहृदतरं उवाच देवीमालोकाप्रहृष्टश्चाभ्युवाच न ३० महेश्वर उवाच
 सुंदरागच्छ भद्रं ते भक्त्या सुंदर एव हि मंदारैस्त्वं नियुक्तो हि भक्तो सित्वममाधुना ३१ वसत्वं कमलावासे विमले मुक्तिदायिनी देवतीर्थे निशं स्नाहि भस्मरुद्रासभूषण
 ३२ वसत्वं नियतं भक्त्या क्षेत्रे स्मिन् सर्वकामदे पश्य मांसतनं भक्त्या नित्यमुक्तो भविष्यसि ३३ अविमुक्तशरीरः सन्मंदगलयं भयसि यासां पूर्वकमलिनीतस्मिन् मीलितेक्षण
 ३४ संजाता सामदादेशात् वरं पश्य कलांकुरा तस्याः पाणिग्रहं ते द्यकारयाम्यधुना गण ३५ कल्याणा कलितं त्वाच संपश्यामि दिनेदिने ममादेशं कुरुष्वेति नमुवाच महेश्वरः ३६

स्तुतवाच इत्यस्यागाधिपस्यप्रियवचनमहोत्सुदरः शंवरंकोदुच्यन्मौलिपद्मं वजेसुरसदृश्याविलोकांदरात् तस्मिन्वैकमलाविलाससदनेदेवंहिपश्यन्सदाभ
 क्त्यानिर्भरमानसेनसुमहात्कालं सनिनेद्विजः ३७ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवारेखनवमोशेमहेश्वरप्रसादोनामत्रयोविंशोऽध्यायः २३॥ मुनिरुवाच
 तस्योद्वाहः कथमभूत्सुंदरस्यगणग्रणेः तन्मेविस्तरतोबूहिश्रवणेवधृतोस्मृते १ स्कंदउवाच शृणुतेविप्रवर्याद्यवदामिचविशेषतः कमलिनास्तथोत्प
 त्तिकमलालयमध्यमे २ ततः पूर्वपरेतस्मिन्नाम्नाशृंगारनायिका विद्यतेचंद्रगणिकासौंदर्यामृतसीमभूः ३ दिग्भवल्मीकरंभ्रेशंसासुजननोत्सुका अ
 र्चयच्छिवभक्तांश्चद्रव्यैस्तनन्मनोरमैः ४ कन्याश्चपूजयामासहरिद्रवसनादिभिः गौरींचपट्टवसनमालाकंकमभूषणैः ५ असंक्रतपूजनानुष्ठौज्ञाततद्वा
 विनोशिवा वरंददतुरेतस्यैदुहितोभवत्विति दत्तदोकेलासनाथस्यदेव्याश्रीपरिचारिका नाम्नाकमलिनीयासातस्याकुस्मिवानरत्न ७ तस्याश्चकारद
 हितुर्नामशृंगारनायिका कान्तिशृंगारवेलायास्तदासागरीकेतिच ८ मातुर्मूर्तिमिवानंदमेकलक्ष्यप्रियादृशा पुषोषसासागरिकासौंदर्यनिलयंचपः ९
 किमियंतरुणीमुग्धाकिमियंतरुणमधु प्रतिपच्चंद्रलेखाकिंइयमानंदकंदली १० कारणेनावतीर्णीकिंकमलाकमलालये इतिवारविलासिन्यस्तावीक्ष्य
 जगदुर्मिथः ११ पांसुपद्मादिक्तकपुत्रिकाकंतुकादिभिः निनायसातदावात्संमूर्तेवाज्ञामनोभुवः १२ वाल्योचितासुलीलासुतासुतासुचवालिका अ
 गापदात्मस्वामिन्यागौर्यागीतिस्तवावली १३ गायंत्यामधुरंतस्यावीणाभूत्परिवादिनी शुकानांकोकिलानांचशरणावरुणालया १४ वाचिवक्रोचितान
 स्याः चंचलत्वदृशमवत् तालाकारः समुन्मेषः कांतिसारउरस्पभूत् १५ एकदावंदितुं नाथं वल्मीकनिलयंशिवं ससुत्सुकासागरिकास्वनिवेशद्विनिर्गयौ
 १६ समरूपवयोभिः सासखिभिर्निर्गतावभौ आज्ञाशक्तिचमूयजोदेहबंधेवमात्मथी १७ यदासागरिकाप्रापदेवश्रीमंदिरांतकं तदासुंदरनाथोपितंदे
 वंवंदितुंययौ १८ तस्मिन्नेवसमुद्देशेतरुणीनांशिखामणिः सुजातहसितज्योत्स्नांचारुसंधारुणाधरं १९ भ्रूवल्लीविभ्रमाकृष्टवीरकंदर्पकार्मुकां विष
 मायधजैत्रास्त्रवीरायुतविलोचनां २० अचक्रंभविनिर्धृतमदकंजरमस्तकां प्राजन्मभाग्ययोगेनतांदर्शतलोदरीं २१ मनोभवेन्द्रजालास्त्रमायामय
 रपिंकिकांतादृक्षातनुरूपंगीतस्याभूतरलंमनः २२ किंकल्पभूरुहस्यंप्रसूतनवशाखिका किंकामस्यमहासंयत्पुष्पपण्णसकिंफलं २३ किमद्भुतं
 किमासौत्प्रेशः शिवः कारुण्यसारिणीं नवेतीनिसखाशंभोरसातिशयवानभूत् २४ साचसागरिकादृष्ट्वाकांतं सुंदरनायकं तत्सौंदर्यमहापूरममदृष्टि
 भूतदा २५ कोयंकमारोमारः किंसौंदर्यामृतसागरः किमुविद्याधरः शंभुकरुणारसवर्धितः २६ कोयंहंतममपि वंमानसाकर्षणीन्मुखः इतिचिंताकुला

तत्र श्रीवल्मीकपतिपयो २० तांयाती सुंदरं दृष्ट्वा प्राहरथा चरांजनान् कान्वियंकांति सीमाभूरिति प्राहुरिमंजनाः २८ सेयं सागरिका त्वेयमिति संचित्य
सुंदरः वल्मीकरं ध्रुवं देवं दितुं शिवमाययो २९ सा च सागरिका देवं नत्वा वल्मीकनायकं कृत्वा प्रदक्षिणं भूयो द्वारेणैकेन निर्ययो ३० गत्वा सोपिहरं
स्तुत्वा प्रिया सागरिकास्तु मे इति संचित्य देवं अभ्यवन्दत सुंदरः ३१ तथापि वंद्यस्तुत्वा च कमलालयशंकरं निर्ययो मनसा विभ्रत्सतां सागरिकां शुभां ३२
मत्प्राणराजहंसी सा कृयातामनसः प्रिया इति तां सस्मितमुखीं कांतां मृगयते स्मरः ३३ मृगी वल्मीकपनयने स्मित्वा वक्तुमिवोत्सुरी पुनः केन पथा याता
पुष्पनाथस्य मे दया ३४ तेजोमयमवाप्येवं मोहयित्वा स्थिरं मनः पुनः केन पथा याता पुष्पनाथस्य मे दया ३५ इति काममपारीणः सोढुं सुंदरनायकः ताम्
नेष्टुं नदौत्सुक्याद्देवाश्रयमुपागमत् ३६ तस्मिन्सुन्दरेशः प्रिया सागरिका मिव गंतुमैकतदा रागी भानुः पश्चमदिग्बध् ३७ गते ज्ञानद्वालोके भास्वर
रस्मनमोभवत् सागरं च तमोयुक्तं सुंदरस्य मनोयथा ३८ स्त्रियं निरीक्ष्य विह्वलः शिवभक्तोऽप्यसाविति हासश्रीरिव यामिन्यां चंद्रिकाददृशे तदा ३९ मच्चि
तनिर्गतं तात्वा देवं प्रायो मनोभुवः बाधसे मां शशंकोपिनन्मोहलिस्थो नलायते ४० वासं निकं पृष्परजः किममुर्मूर्च्छावत् मन्मथं ज्वलयत्युच्चैः अनलं
मलयानिलः ४१ एवं स्मरन्तुरः सोभूत्सुंदरेशोपिमंदधीः मृद्धा सागरिकायास्तु स्मरार्तिः केन वर्ण्यते ४२ सा च सुंदरसौंदर्यं दर्शनोत्थं स्मरां कुश
विष्टे वगृहं प्राप मंदमंदपदक्रमा ४३ सखीजनेनापि समं सल्लापमपितन्वती सौधोत्सेधं समा रोहता मोहविवशाशया ४४ तारयन्तायतज्यात्सना
स्वच्छां वरवितानके तन्वी पुष्पमयेतत्प्रेनिषसादनिवृत्तवत् ४५ ततो निकस्थितां कांचिच्चरिकां मब्रवीच्चः नितरांतर्पयन्निश्वासाग्लपिताधरप
ह्रवा ४६ निषेवितुं नीलकंठं मया यांत्या निरीक्षितः कुमारं कोटिभाराभः कित्वा विदितः पुरा ४७ तथैव मुक्तासाप्राहसनाम्ना सुंदरः किल शंकर
स सखातेन वलिवत् किं करीकृतः ४८ इत्युक्त्वा सा च तं स्मत्वा गुणप्रेम्णा निविह्वला कृतसीतोपचारापि स्मरार्तोपर्यतप्यत ४९ हिमां वुचं दनसैः
प्रेरितैस्तु सखीजनेः तस्यास्मराग्निज्वालायाः प्राज्जेराज्यापितं तदा ५० तस्या हिमां वुसि ज्ञानिकुसुमानि सखीजनः अवाकिरं चान्वभूवन्मनोभवविषा
युगाः ५१ उत्थाय सामयूरी वश्लथक्ते शकलापिनी मुखं नम्रमिविबोद्धं वचो निर्लक्ष्म ब्रवीत् ५२ किमिदं मम शीतांशुः सख्यः कल्पानलायते मंदा
निलांकरस्तस्य सहायो भवति स्वयं ५३ नवेनि मां मेव विधां चंद्रशेखरकिंकरः किं करोमि दयां नाथेन करोति दयानिधिः ५४ इति ब्रुवाणां तां त्यक्त्वा शय
नान्मुहुस्तथिता पतंती निश्चसंती च कामार्ति सोढुमक्षमा ५५ प्रिया मासानयोरेवं सांभवद्विरहार्तयोः तस्याः सागरिकायाश्च सुंदरेशस्य तस्य च ५६ तपो

स्तुचरमेयामेक्षणसंज्ञातनिद्रयोः स्वप्नेप्राहृशिवोप्यस्तुविवाहोयुवयोरिति ५७ सेयंसागरिकाकन्यामद्रुक्तायमहात्मने सुंदरेशायदेयेतिस्वप्नेपौं
 जगादच ५८ तस्तेण्दुधरस्वप्नकरुणारम्भास्तुणोदयान् विरामतयोरिषीद्विरहप्रभवतमः ५९ पूर्वनिघ्नतसौम्येशविवाहालोकनादरः तंद्रस्य
 भिवनिर्विघ्नमुदियायदिवाकरः ६० ततःप्रभातेपौंस्तेज्ञात्वास्वप्नेशिवोदितं मुहुर्तेकल्पयामासुर्मौहूर्तिकवरोदितं ६१ तस्याःसागरिकायाश्चसुंदर
 शस्यतस्यच विवाहंकारयामासुर्विभवेनमहीयसा ६२ कृतोद्वाहोयथाकामं सुंदरेशस्तयासह रत्याकामद्वानेकान् विषयानत्वभूजदा ६३ शिवंस्तु
 वनसदाचिंताधृततत्पादपंकजः सोम्यःसागरिकोपेतोविजहारविलासवान् ६४ कदाचिद्वेदवेशंसर्वदेवनमस्कृतं नमःकर्तुमनश्चक्रेसभक्तैःसहसुंद
 रः ६५ परिधायनवंवासौमानवीयःसुरैरपि चर्चितःकुंजमरसैःअतःकल्हारचूलिकः ६६ करेवहनहेमवेत्रफालात्कीर्णत्रिपुंड्रकं चंचत्काचनतारकोवश
 श्रृणुगुणत्रयः ६७ आप्तेःपरिवृतोभक्तैःकमलालयशंकरः सर्वतोमुखमाहात्म्येनिरीयायनिकेतनान् ६८ गौरींबलवद्वासीभूसुराणांपरःसरःइति सा
 गरिकानाथं प्रशसनप्रणतंजनः ६९ वीथ्यास्थित्वामुहुःशृण्वनृजनकोलाहलं परं कपिकुक्कुरमेषादिरणकर्मविलोकयन् ७० वृतःकदाचित्तांबूलच्छत्र
 चामरचादिभिःहयमुखेनचायातस्वर्णपर्यंकचारुणा ७१ कविराजकलानाथाःशिवश्रीपादशेखरः आदिदेशिकशैवानांशैवागमधुरंधरः ७२ श्रीमज्जं
 वपुराकल्पकमलालयशंकरः जयेतिपुरतःशश्वत्सूर्जद्विरुतकाहलः ७३ कांत्पानेत्रोत्सवंकर्त्तुं सुंदरीणांससुंदरः परितःसवितोविप्रःशंभोःश्रीगोपुरंययौ
 ७४ तंनत्वाप्राविशद्वक्तःप्राप्यदेवश्रियस्थितान् नत्वा नन्यसमानभक्तान्कदैर्षांकिं करोम्यहं ७५ स्म्याद्भृत्यभृत्यइत्येतद्वारंगर्भगृहस्यसःसुगर्चितंनदभ्य
 र्च्यशंभोरभ्यंतंरययौ ७६ पूर्वदृष्ट्वाइतिदृष्ट्वासात्मेशंचंद्रशेखरं सानंदवाष्परोमांचःप्राणंसीत्यादयोःप्रभोः ७७ नत्वाचनिहितात्माचसौम्योस्तुवततप्रदेयद्दे
 वतादृतंतस्मैपादाजायनमोस्तुते ७८ यत्तांडवोत्सवंतेनमहाहमसभांतरे तस्मैकालस्यसहत्रैपादपद्मायतेनमः ७९ देमासंचाह्यमानंयत्पण्णचहृदि
 योगिनां अंतर्ज्योतिर्ज्योतिषांचपादपद्मायतेनमः ८० यद्वीक्षितमाद्येनहंसेनापिचपत्रिणा नमस्तेपादपद्मायेश्रुतिमानंगरीर्षग ८१ नाथषोढापराधा
 नांपोमेमोहनमोपहः नमस्तेपादपद्मायनावेसंसारवारिधेः ८२ इतितेनस्तुतःप्रीतस्तस्यज्ञात्वामनोगतं तद्वातुकामःसौम्येशंप्राहतंपार्वतीपतिः ८३ ददा
 म्यभिमतंतेमद्भृत्यानांब्रजभृत्यतां तेध्यात्वासदृशात्मानोलब्ध्वामामपिनिर्मनाः ८४ न्यूनतादोषरहितामस्थानविलसत्सुरवाः ब्रजतांछरणंज्ञानंमया
 दत्तंस्तुतिक्षमं ८५ परंपरात्वंभक्तानांश्रुत्याभिस्तुहिसक्तिभिः इत्युक्तःसुंदरस्तेनपुनःप्राहमहेश्वरं ८६ आरभ्यसौमिकिन्नामप्रकारेणतुकेनवा कोह

मित्युदितो देवः प्राहेनं पंचभिर्मुखैः ८७ श्रीमन्निहृषिपुरीभूष्णद्विजकिंकरकिंकरः आस्मीत्यारभ्यनिःसीममाहात्म्यस्तुतिमत्परां ८८ इत्याज्ञां देवदेव
 स्पसुन्दरः शिरसा वहन् तद्भक्तान् दूतौ दृष्ट्वा प्रणनाम प्रहृष्टधीः ८९ त्वद्भक्त्यभक्त्यभक्त्योस्मीत्यस्ताविता नृपयक्रपृथक् अस्मत्संघातरंगस्य इत्याहसेस्तु
 शाश्वते ९० इति स्तुतौ स्तुते एव सुन्दरः परे पररेः कमलालया द्ये प्रणम्य गायन् न निशं स भक्तिमानिहाव सत्सागरिका सखस्सुखी नैवाविमुक्तं समवाप्य च
 तेशंभो पदाजे सविलीन एव नया सहायंगणिका सखः सुखी स सुन्दर नैव निजं कलेवरं ९२ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवस्तेन नवमांशे चतुर्विंशोऽध्यायः २४ ॥
 स्कंद उवाच पुनरन्यच्च रित्रं ते कथयिष्ये समासतः शृणु त्वं श्रवणानंदं शिवभक्तमहोत्सवं १ अस्ति चोलमहीकांता कर्पूरतिलका इतं पुंडरीकपुरं नाम पुरं
 रभिदो महत् २ हृत्पुंडरीक कमलं विरजं पुरुषस्य यत् दहरे पासनादक्षधेये तेजः करं वितं ३ मल्लिवल्लीमनल्लीभिर्विलितोपांततं कानने यस्मिन्नातनु
 तेनाखं क्रीडानटा शिरवामणिः ४ दर्श दर्शत दशंभोः परमानंदतोडवं आसते यत्र शृणु पंतो व्याघ्रपादपंतजली ५ श्रीमत्स्थेमसभामध्ये नृत्यंतं चंद्रशेखरं
 वेदपादान्वितैस्तोत्रैः यत्र तुष्टावजैर्मिनिः ६ यत्रास्ते जगदाधारवटस्पसविधं हरः श्रीमूलस्थानलिंगात्मा भवपाशविमोचकः ७ त्रिकुटस्पगिरेः शृंगे क्वचि
 स्तेमसभाक्कचित् तत्र ब्रह्मादयः क्वापि श्रीमूलस्थाननायकः ८ यत्र बाकुलिवेदैर्द्रुचंद्रछेत्तुं परादृतं अश्रून्शयनं चक्रे रक्षितः शेषशायिना ९ शिवगंगा
 तटे यत्र शिवकामादिसुंदरी त्रैलोक्यरक्षां कुरुते करुणोर्मितरंगिते १० कृपापांगेन तद्देव्या अनंगो जीवचारुणा संति निस्त्रवनेन तत्र समुल्लसितचूलिकाः
 ११ हिरण्यवर्णीनीताभूभूसुराभासुरा परा समधीतचतुर्वेदाषडंगध्यायनोत्सुकाः १२ अद्वा अद्वा ज्ञानकशलमोचोपशलवाक्कुलाः पराणां ज्ञानभूता
 र्थाधर्मशास्त्रप्रवर्तकाः १३ प्राज्ञः स्नानाद्वतोद्वाहाविधिना हितवन् हयः पाकयज्ञहविर्यज्ञे सोमसंस्थाधुरंधराः १४ वाजिपेयार्जिते श्वेतच्छत्रस्य गितदिकृताः
 त्रिसहस्रद्वारशाहपुंडरीकविधाडनः १५ यैरध्वने समाहूते पुरहूते चिरंशची श्वासेरुष्यमयां चक्रे मरुदुद्यानमासुतान् १६ ते सन्निपाः सदाशंभो रचका कर्म
 कर्मठाः तीव्रशक्तिनिपातेन शिवानुग्रहगोचराः १७ समयेन विशेषेण दीक्षाभेदेन संस्कृताः निर्वाणदीक्षानिष्णाताः कृतचर्याभिषेचनाः १८ क्रियातत्त्वविद
 श्रयीप्रवर्तनपरायणाः त्रिप्रमाणपरिप्राप्तत्रिपदार्थविवेचनाः १९ सशिष्यज्ञानषट्त्रिंशत्तत्त्वबुद्ध्या धूमृतयाः दीक्षाच्छिन्नमलारोपादीक्षयंतो नतानपि २०
 नित्या नित्यविवेकाद्युसर्वत्र विगतस्थहाः शान्तिदानि महादीक्षा उपरत्या समाधिनाः २१ विश्वासेन समायुक्ता मुमुक्षो ह्यासिमानसाः अधीतब्रह्ममोमांसा शिवध्या शिवम०
 नैकतत्पराः २२ चिद्वारतरे शानपूजोत्सवविधायिनः पश्यतः सर्वदशंभोः परमानंदतोडवं २३ सदाप्राप्तसमस्तार्थोद्दिजाः स्वात्मनिसंस्थिताः ते रणेनीपाकथमसदाद्यैः मनुष्य २६

कीटैर्महितानुभावैः येसौम्यभक्तिसुतिसाधकेनदेवेश्वरस्यैवमुखेन संस्तुताः २४ रुद्राक्षमालाभरणाविभूत्याशश्चसमुत्थूलितसर्वगात्राः वर्ण्यकथंते शतरुद्रं
 त्रः परायणैकप्रवणामहानः २५ क्रियासुचर्यासुपचेलिमश्रमाः प्रबोधमार्गेपटवेति योंगिनः कृतत्रिसाहस्रमखाः सभापतेः जयंति भक्ताः त्रिसहस्रभूसुराः २६ अ
 जयफालचंद्रेण अफालोत्तरचक्षुषः अवामावामभागेन वपुषाशंभुमूर्तेयः २७ श्रीस्कंद उवाच अथ तिलवनावासी त्रिसाहस्रमहीसुरान् नत्वा श्रीनीलकंठस्य
 कथां वक्ष्यामि पावनी २८ निर्माल्यपुष्पनिर्मुक्तमाध्वीतुंदिलषट्पदः आसीत् तिलवने कश्चित्कुलालकृत्तिलशेखरः २९ भक्ताग्रगण्यश्रीकंठपूजामृत्पात्रिकाकरः
 माहेश्वरजनाभीष्टेभिक्षापात्रप्रदायकः ३० सदाशंभुपदासज्जमानसः शिवकर्मसु निष्णातधीर्निगधाटकैर्कर्याद्वारनोद्भवः ३१ वीक्ष्य वीक्ष्य विभोः स्वेत्तं
 नीलकंठसमाकलः नीलकंठपदोच्चारि नीलकंठ इतीरितः ३२ सजन्मनः प्रभृत्येव त्यक्त्वा त्यदेवतांतरं सेवमानो महादेवं वयः कौमारमत्यगात् ३३ पंचवाण
 भुजारोपपरिपाटीपरीयसा प्रसीयसामहो ह्लासैः पस्यु शेवयसा ततः ३४ तस्यासीद्वलनानूनं केलिकल्पनशिलिना शृंगाररससर्वस्ववेधसा वयसांचिता
 ३५ पातिव्रत्यादसंधत्यामाहात्म्यमनुसंधती कंदर्पवैजयंती सा तस्य सारसमावहत् ३६ सव्याघ्रपादलिंगस्य कुर्वाणो दर्शनं व्रती चिदेवरपतेर्नीद्वं वीक्ष्य
 णोति कौतुकी ३७ सकदाचनशर्वर्यामंधकोरेति दंतुरे धारं लीमेघघोषासु तथा हि क्षुविदिक्षुच ३८ सेवित्वा तां उवेशानं व्याघ्रपादेष्वरं तथा प्रत्यागत नृपयः पू
 रकंठदधेन वर्त्मना ३९ आसारवातपातेन वेपमानकलेवरः भल्लझलितकेशाग्रः प्रार्थसाद्रितं रंवरः ४० सनीलकंठकस्याश्विद्वेष्यायावेदिकां ययौ नील
 कंठपदोच्चारन् नीलकंठमुपागतं ४१ उध्वासीद्दीपिकाहस्तामृदित्यागत्य तत्पुनः तं कथं विदुपच्छंदं सानीत्वा भवनांतरं ४२ संमृज्यागंदुकूलेन हसंती मर्पय
 ततः भटित्यं वरमास्तीर्य तत्र तूलपटीं पुनः प्रसार्य हेमपर्यं के मणिशृंगवलि कंचिते स्नापयित्वा मरुदृष्टिवाधमुत्थूय सा क्रमात् ४४ चंदनागरुक् स्तूरीमिल
 न्मृगमदादिभिः विलय्यागं कृताहारं तिष्ठे शाययति स्मृतं ४५ तेतो माहेश्वरप्रोत्पातं रंतुं वांछति स्म सः दुर्वीरत्वाद्द्वत्तौ शस्यतस्यां दोक्षिण्यतोपि सः ४६ तस्मा
 स्तद्गतिं प्राप्नुं अनुमेनेति कौतुकी तस्याविध्यानुसारेण किंचित्कालं मनोभुवः ४७ सांम्राज्यमनुभूयासौ निजालयमुपाविशत् तत्रालोकानि जांकांतां शंख
 रानिशंखरीं ४८ पुनस्तुदीपितानंगस्तारंतुमुपचक्रमे सांम्राज्यमात्रेषु पटीरचर्चामच्छाकलेशचलतोरतांकान् संप्रीणयंचादुपरंपराभिस्तदीयशय्याशन
 कैः प्रपेदे ४९ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवात्मिनं वामांसे पंचविंशोऽध्यायः २५ स्कंद उवाच तथा सनीलकंठो सौ नीलकंठपदाश्रयः तदापरिमलो ह्लासैः
 सार्धवारस्त्रियारतिं १ अन्वभुक्तेति चेद्यो नीलकंठोप्यंश्रुतः तदाचंद्रमुखी रात्रौ वारस्त्री कृतसंगति २ पतिंदृष्ट्वा तु तलेन स्पर्शस्तेहेन खंडिता भवतः श्रीनी

लकंठः प्रमाणं चेदिमास्मि ३ इत्याह सा रूपानाथं तमालिंगनलालसं इत्युक्तः श्रीनीलकंठो रूपाविष्ट उवाच तं ४ नीलकंठ उवाच मनसां त्वं स्त्रियश्चान्यानस्य स्था
 म्यद्यचेतसा विनायेन्यांगसंस्पर्शमनंगोद्वेगवर्जितं ५ सापिचक्रे व्रतं भर्तुः इष्टं तन्वी वितं न्वतो गार्हस्थधर्मसाचक्रे परैरज्ञानसंगरा दं तावेव दंपतीतादृगसिधा
 राव्रतस्थितौ निन्यतुः किल तारुण्यं शिवकारुण्यभाजिनौ ७ प्रवृत्तशिवभक्तौ नौ वृत्तौ शिथिलविग्रहौ चक्रतुः शिवैकैकं यतथापितरूपाविव ८ ततस्तयोर्मनं
 ज्ञातुं शिवस्तापसेषभृत् दीर्घपिंगजगधारे कौपीनी नौ दंडवस्त्रधृक् ९ यत्तस्यो ह्यासदृशाभस्मांगश्रीत्रिपुंड्रकः स्मेननः पात्रपाणिः नीलकंठाय लयं ययौ १०
 श्रीनीलकंठः तं दृष्ट्वा हृष्टांगः शिवयोगिनं शिवयोगी महोनेष इत्यपूजयदादृतः ११ नाथ किं करवाणीति भक्त्या तेनेरितः शिव तमेन माह मेपात्रमिदमादाय स्थिता
 अस्त्यस्मिन् समं पात्रं पनात्यंतरर्पितं रत्नाद्यादपि रक्षं स्यात् भूयो मे रक्षतामिति १३ ततः श्रीनीलकंठः स्तुपात्रमादाय तत्क्षणतः गृहेतन्यस्य तद्रक्षां कृत्वा भूते
 स्तमानसः १४ तं यां तमनुसृत्या से निवृत्तो भूत्तदा क्षया देवदेवोपि दिव्यान्तां प्राविशत्कांचनीं सभां १५ गते काले शिवः पात्रं यापयित्वा स्वमायया भृत्या यपुनरादि
 त्सुतमागात् पूर्वेष्वान् १६ तमागतं प्रणम्या सौकुलालकुलसंभवः आगतं तव मद्भाग्यादित्यास्तां तन्मुखे स्तणः १७ शिव उवाच पात्रं परात्पिन्यस्तं सहसा तस्य
 दायमे निसेत्युवाच तं शर्वः सर्वदानधिपः शिवः १८ तच्छ्रुत्वा नीलकंठोपि प्रविश्यात्तर्हं क्वचित् मुहूरन्विष्य तत्पात्रमदृष्ट्वा दुःखमाश्रितः १९ अतस्थे सिन
 निर्योसि को विलंब इतीरितः सज्जदानिर्गतो मे दवचः प्राह विषादवान् २० स्तत उवाच जयाजूरो रूशोभां कमस्तकं भूतिभूषितं रुद्राक्षस्रग्भिराकीर्णत्रिपुंड्राव
 लिभूषितं २१ सकलालः कुलालेशं प्रणम्य विनयानतः प्राजलिर्विनयेनाह नीलकंठस्सदा शिवं २२ कुलाल उवाच तन्न पश्यामि ते पात्रं ददाम्यन्यच्च तं निभं मन्ना
 थकोपरधो मे भवता क्षम्यतामिति २३ कृतप्रणामं तं प्राह कोपप्रस्फुरिताधरः शिवयोग्युवाच धोरं त्वयोक्तं किन्नाभयत्पात्रं तद्ददस्व मे अपिरन्न स्वर्णमयम
 न्यन्नादात्तुमुत्सहे २४ इत्युक्तः सो ब्रवीद्भूयः प्रमादो मे महानभूत् किं तेन्न पात्रं स्थाप्य तद्ददामीत्यवदन् स्थितः २५ न्यायवत्सुतिगुह्यं त्वं भक्तिमुद्राव्यशुस्ववत्
 किंचिन्नलज्जसेवाचानया ह्यद्यपदात्पदं २६ लोकः पश्यतु रूढात्वा मनादाय च पात्रिकां नयामीत्युद्रया लापं कुलालः प्राह तं द्विजं २७ पात्रं न्न वंचितं भ
 क्तचौर्यन्नास्त्यत्यकं मयि किं वात्र कुर्यामित्युक्ते देवस्तं पुनरब्रवीत् २८ शिवयोग्युवाच यद्येवं तनयं हस्ते गृहीत्वा दीर्घिकां भसिनिमज्जत्वं विश्रुत्वा त्मापुनर्य
 हि गृह्णामिति २९ तच्छ्रुत्वा नीलकंठोपि तमाह कपटद्विजं किं कर्तव्यं सुतो नैव ममास्तीति भयाकुलः ३० यद्येवं महिलां हस्तं गृहीत्वा वापिकाजले निमज्जेन्मज्जगच्छेति
 व्याजविप्रो वभाषतं ३१ इत्युक्तः शंकरेणासौ शंकरेणानया सह निमज्जनं ममायुक्तं महमेकः पुरस्तव ३२ दीर्घिकां सकलां मत्वा द्वागुन्मज्ज निमज्जतां इत्यवादीतु

लालाग्योभावनाब्राह्मणस्तदा ३३ यद्येवंचेरितं नैवदित्सिसिस्त्रीकरंकरे कवेच्छसिनवामंतुंयाहीतिल्लवनं द्विजान् ३४ द्विजउवाच अहंयास्यामितैस्ते
 करिष्यामिमाहात्मभिः इत्युक्त्वा सहतेनेशेयाहितिल्लवनं द्विजान् ३५ महत्तापात्रिकानैषादानेमहिलायासह ननिमज्जत्यतीचे शेषाहरद्विजसन्निधौ ३६ ब्रूही
 नितैर्द्विजैस्ते सकुलालवरोब्रवीत् कलालउवाच एतदुत्तमयागुप्तपात्रेनैवप्रदृश्यते तदाकर्ण्यद्विजप्राहयद्येवंभार्ययासह ३७ निमज्जत्वंजलेतेनयथोक्तं नीति
 रदृशी तदाकर्ण्यकुलालाग्योयद्येवंक्रियतेमया ३८ प्रतिवाद्यनुमितेतिभणित्वाभवनंयथै भवनं प्राप्यगेहिन्यादेहिमेवनवश्रिया ३९ सहागत्यसभाभेवंकारवाचम
 वोचते उभयोरंतरेकाममावाभ्यांदंडमज्जने ४० पाणिभ्यांदंडमालभ्यनिमज्जतइतीरयन् तथानिमंक्तुमुद्योगमतानीदृषिकाजले ४१ नंतथाविधमालोक्यद्विजाएवम
 वादिषुः द्विजउवाच नैवंनिमज्जनंकार्यप्रत्यर्थनानुमन्यते करेणकरमालं व्यतयासहनिमज्जतां ४२ इत्युक्तेनीलकंठसैवोघ्रपादेशसन्निधौ प्रकाशसंविधेषु
 यनिममज्जतथैवसः ४३ उन्मज्ज्यनस्तयासाधेदृशेसहतेर्द्विजैः तरुणाकृतिरुस्यायावार्धकंतस्तीवसा ४४ नादृश्यततदायाजब्राह्मणस्तत्रोर्धसिबालोकिह
 भारूढोमूडस्तत्रसहोमया ४५ दंपतीतौसरस्तोयेनिमज्जेतौयवाकृती देवप्रसन्नवस्याकौनिमग्नागोवभूवतुः ४६ तद्युवातेतदाशंभुकलालौतौचदंपती कलालः
 उवाच नमोस्तुतेदेवभ्यानिधेहरप्रपन्नपालावयसोममौले व्यालोलव्यालामलहस्तभूलमापादिसर्वेश्वरकालकाल ४७ शिवस्तुतल्लवनं द्विजैर्द्वैः जाया
 पतीतौप्रणतौस्तुवंतौ संप्राप्यभोगानिहयातमंतेमदीयधामेति तदातिरोभूत् ४८ सनीलकंठस्तरुणिसमेतोभोगाभुर्जद्वैतस्तेन्दुमौलेः निधायपूजात्रतैवेभवेनक्र
 मादयासीद्रजताद्रिशृंगं ४९ इतिश्रीशिवरहस्यसदाशिवारखेनवमांशेनीलकंठचरितेषुद्विंशोऽध्यायः २६ स्कंदउवाच स्वभावरिपसंज्ञस्यकथयामिकथांशुभा
 मेरुमुद्रितशार्दूललालिनेनजगज्जितां १ नृपणाभंगचोलेन्द्रनाम्नार्कान्वयजन्मना कावेरीवारिभरितेपालितेचोलमंडले २ कवेरपृष्यपरीत्यस्तिदेवपूरीसमा
 तस्यामासीद्वैशंपर्यः स्वभावरिपसंज्ञकः प्रथमः शिवभक्तानांश्रीशंभवपदार्चकः शिवभक्तपदार्चतोसंपदाधनदोषमः ४ तस्मिन्ददातिभक्तेभ्योवस्तुतस्तद
 भीक्षितं तस्यभक्तस्यदातृत्वंजिज्ञासुरभवच्छिवः ५ स्थिरायागोचरोभक्तः स्रग्भक्तेशस्त्रयीमया देवेशसूक्ष्मगम्योपिसभादर्शिततांडवः ६ गौर्पाचगंगयाज्ञातः किं
 तवोद्धूतवेषवान् बणिजोऽप्यगृहंप्रापस्तदाभस्मपांडुरः ७ तिर्यक्त्रिपुंड्ररुद्राक्षामालाभरणभूषितः वणिक्कतिर्भक्तवेषंतंमूर्तिमिवमन्मथं ८ दृष्ट्वातद्दर्शनानंदो ननामशि
 वतत्त्ववित् पचेलिभैः पूर्वपुण्यैः भूषितोऽस्मीतिहृष्टधीः उचितैरुपचारैस्तुउरुजातउपाचरत् ९ वणिगुवाच मामेवंपरांशोसि किंनैभाग्यमहोदयं त्वत्किं करोमिभगवन्किमा
 गमनकारणं १० इतिब्रुवाणंवणिजंप्रांजलिंप्राहसप्रभुः मंदस्मितशशिज्योत्स्नालोकनेनमनोहरं ११ विप्रउवाच धनेनभक्तसंघानांवांछितंयद्ददसितत् इतिश्रुत्वातेवाहंत

शिवरहस्य. मागतोस्मितदंनिकं १२ ददासिचेतददामि तूचिचान्सनदाद्विजः प्राञ्जलिः प्राह तं वैश्वः प्रेमातः संप्रकाशयन् १३ वणिगुवाच यदस्तुनवरत्नानि धनं मे भक्तसात्कृतं
 माभैषीर्वाच्छिन्तेद्यददामि भगवन्निति १४ विप्रउवाच धनादिषु न मे वाञ्छा शिवेच्छाया प्रियोस्पृहं त्वत्प्रियावाञ्छया प्राप्नोति स्थितिं वणिग्वर १५ तां ददातु भवान्सहो
 ३०२७ इति प्राह तदाद्विजः तच्छ्रुत्वा वचनं वैश्वो विरुध्य मपिलोकतः १६ तदानीं प्रथमप्रीतेरप्यनिप्रीतिमानभूत् वणिगुवाच यदस्तु मे प्रियं वस्तु तदस्तु तव वाञ्छितं १७ वैश्ववर्य
 २८ स्तदा वशं प्राह भार्या तदाद्विज विप्रेणानेन गच्छत्वं दत्तासीत्यवदच्चतां १८ तच्छ्रुत्वा शनिसंकाशं वाक्यं सा व्याकलाभवत् पुनस्वस्त्वमना प्राह प्राणेशं पतिदेवता
 १९ इयमेव त्वदाज्ञा चेज्जीवितेशस्त्वमेव मे यत्त्वयोक्तं मया कार्यं न स्वतंत्रास्मि भर्तारि २० इतीरयंती सानाथं स्तुवंती भन्मथांतकं तयोरह्मन्निभं भावं ज्ञात्वा देवो निवि
 स्मितः २१ मंदस्मितो ह्यसद्गंडविलासो ह्यसि भूषणं प्राप्य प्रणम्य सा विप्रंतस्थौ स्तब्धानतानना २२ त्यक्त्वा प्रिया किमस्य न्यत्कार्यं नाथेति वादिनी अतोत्यमान
 यततो न भयं विद्यते ततः २३ इत्युक्तः संवणिकप्राह मया विप्रविचिंतितं त्वयोदितं मया कार्यमिति प्राप्य गृह्णातरं २४ वत्स चेत्लोदयत्तव द्रुपलकश्च विनिर्ययौ स
 तं निरोधकान् तु मकरोदृढमानसं २५ प्रणम्य तं प्रयाहीति प्रयातं द्विजमन्वगात् तस्मिन्क्षणे श्रुतो दंताः तस्य तस्याश्च वांधवाः २६ निर्ययुर्निजधामभ्यो सर्वे क्रो
 धात्पृता युधाः विनाभ्रांतं स्वभावादि केन नीतिरियं कृता २७ तामादाय कथं यान्तिकश्चित्काचित्पतिव्रतां शमवर्णो महाज्ञातेतामनुसूयवीर्यतः २८ लोकस्थिति
 स्थापनीया इति मारुतरं हसः कगेरतरवाचस्तेनिंदतस्तं समन्वयुः २९ क्वयासितिष्ठतिष्ठेति दुद्रुवस्तंचतोचते स्वभावायाहिनास्ते वैश्वपास्तिविधृता युधाः ३० पतिव्रता
 मिमां हित्वा त्वं याहीत्यब्रुवन् द्विजं सा ब्रवीत्सुमुखं वीक्ष्य तापसं भीरुवत्स्थितं सा ब्रवीद्विस्मिता सा धीरं गितज्ञास्व भर्तारि माभैषी नीथता नेता स्वभावा रजयेदिति ३१
 तच्छ्रुत्वा वणिगित्याह धीमतामीशमास्तुभीः हनिष्यामि च तेनाथ पश्यतः स्वाश्रवां धवान् ३२ वैश्वउवाच न स्थीयतां मम पुरोगम्यतां जीवितेषुभिः नेचेमन्वद्वृकतागाः
 सहसालुं हतस्मिनौ तच्छ्रुत्वा हृश्चते मूढाः स्वकलंकं न वीक्ष्यसे द्विजाय दत्त्वा पत्नीं स्वां किं दर्शयसि पाठवं वयं सह विनश्यामो नैनां दानुं सहा मेह इत्युक्तश्च स्वभावारिः तान
 भाषतरोषतः ३३ वणिगुवाच विभिद्यंगानि वे विप्रं नयाम्येतां सुखाध्वना इति प्राह स्वभावारिर्धौरो दंतः स्ववांधवान् ३४ दुष्टेतेनामुना किं न्न इति ते परिहृत्य तं प्रियासहा
 यंतं विप्रं रुद्धुः चिक्कधस्तथा ३५ स्वभावारिस्ततो वधूं मुनिं शिवभावितं चरन्मंडलमार्गेण कृदंतान्निशितायुधान् ३६ सतानेनेकोनेकः सन्ननिघ्नवदिसुचिजं भिताव्या
 घ्रवद्विजहारजोमृगानि वीरपुत्रजे ४० केचित्कनपदापेतुः केचिद्विच्छिन्नबाहवः केचिन्निवृत्तशिरसः केचित्खडितमध्यमाः ४१ दलितोदरनिष्ठाताते सांद्रं निस्ततासजः शिवम्
 अन्येनिभिन्नसर्वांगानि पेतुरवनीतले ४२ स्वभावारिहतानांतु पतितानां रणाजिरे तेषामुपरिवीरणं निपेतुर्गृध्रसंचयाः ४३ ये ये युस्थाय सन्निधाः ते ते तेन हतास्तदा ॥

ये ये समरवित्रस्ता अमरैर्हसितातदा ४४ दुद्रुवर्द्धकाः दिक्षु त्रस्ता मृगा इव हतेषु तेषु वीरेषु विदुतेषु परेषु च ४५ सचैकवीरः संप्राह तत्र तं द्विजता
पसे भगवन्पाहि मा भैषीरनुगच्छामिते पदे ४६ इति सौनुगतं बध्वा तं यातं मुनिमन्वगात् ब्रह्माच्युताज्ञानमूर्तिरनुयातो विशामुना ४७ सविप्रतापसः
शंभुः धामच्छायावनययो तत्प्रविश्य प्रियायुक्तश्चंद्रमौलिर्द्विजाकृतिः ४८ द्विज उवाच क्षेममस्ति परं मे त्वेति निवर्तस्वेत्यशोधितं सतं प्रणम्य स्तुत्वा च अ
पश्यन्प्रययाविति ४९ स्वभावरिभक्तमुख्यः शिवेद्रविणदानतः शुक्लात्मा दुष्करानहंतुं वहिस्थास्यामि चाब्रवीत् ५० समयाहीनि देवेन प्रेरितोऽपि मुहुर्मुहुः
द्विज उवाच ह ता किं पुनरयं नियाहि वैशेष्युवाच सः आहरेत्नेव हस्ताजं भृंगदासिनाममत् ५१ आजगाम स्फुरद्द्यौषे वितन्वान्मंडलभ्रमीः ततस्तिरोहिते
मायाविप्रेपश्यन्मृगदृशं ५२ एकाकिनीं दृशेद्विदुषि दिक्षु च विचालयन् दृशे गगने देव्या समं वृषभवाहनं कैलासशिखरारूढं चंद्रविचित्रिं हरं करुणाले
हरीरेखातरंगितदृगंचलं ५४ सुमनः परिषद्वृष्टसुमनोवर्षमौलिनं अनंसीदद्य चास्तौ पितृसंवेशो वश्यवाक्हरं ५५ गंगाचंद्रकलासदुल्लसभरीसारस्फुरन्मौ
लिनं कंठेनेति कंठं कंठितगरं श्रीनीलकंठधुनावर्हीं चर्कमवाक्षकोणजकृपायांगोल्लसन्ते मुखपादाजं सुरमौलिजालमणियुक्कांतभजे शंकरं ५६ मच्चित्त
भ्रमरः सदा शिवतवपादाजमासीदतां स्तुतेत्यंसं प्रणम्य सौभार्यया शशिशिखरं ५७ अजागरीप्रयोधेनुः सुखभूमन्यरत्नसः संतुष्टः प्रययो शंभुस्तस्वभाव
रिपुंततः स कैलासनिजं धाम सकुटुंबनिनायकः ५८ देवेषु पुष्पविकरत्सु वरस्तु तोतापाहीति संप्रवदस्तु च पुष्पकस्थैः तस्मिन् देशे भुपदं नदीयं शस्त्राहता
श्वापुरमर्त्यलोकं ५९ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवाख्ये नवमोऽंशे वैशेष्यप्रसादो नाम सप्तविंशोऽध्यायः २७॥ स्तदुवाच इलानंदारव्यभक्तस्य चरितं कथयामिते चिदं
वरसभानृत्यं देवश्रीचंद्रशेखरः १ शिवभक्तजनस्तोत्रभूमधारिहृदंतरः चतुर्थजातितांदृक्ष्य चेति मतपः फलं २ कनिष्ठकटिवास्तवशान्तिदंतिविभू
षणः भस्मरुद्रास्रपूतंगोअनंगारिपदारचकः ३ यः सदा शंभुभक्तो नासंतोषकलयं स्थितः असंख्यैश्च हलैः कुर्वन्संतत्येन कृषिक्रियां अनन्यजनसा
मान्या संपदं प्राप्य सर्वदा सुधितेभ्यो दिशन्नन्मनिवारितमेजसा ५ प्राणिनस्तोषयामास सर्वभूतदयापरः विशिष्य भगवद्भक्तान्भस्मोत्थूलितविग्रहान्
ई सद्राक्षमालाभरणानभ्युपेत्य प्रणम्य च विधाय कशलप्रश्नं नीत्वा च भवनांतरं ७ पादौ प्रक्षाल्य विधिवद्भोजयामास वाञ्छितं एवं प्रतिदिनं शंभोः किं करे
विधाय च ८ हर्षोत्कर्षप्रकर्षणतस्मिन्धनदसंपदि संपदीवदरिद्रत्वे तस्य निष्ठा मच्चंचला ९ देवो दर्शयितुं तस्य विततानदरिद्रतां असंकुचितचेतस्को संको
चेपि संपदः १० विक्रीय प्राक्तनद्रव्यभूषणादीनि चानतः पूर्वोधिकतया शंभोः भक्तभक्तप्रदानतः ११ विन्यस्य भारं नृत्पेशेन दुर्गतिमजीगणत् नृणामस

दौर्गत्यैवाराधनतत्परे १२ प्रकाशयितुमेतस्मिन्नन्नदानव्रतंहरः हरिब्रह्मापरिच्छेदोविधायवृषभस्वयं १३ स्वीचक्रेभूमिकांकांचित्तपस्विजनमुद्रिकां
 कहनान्तमसाचंचत्तरित्यंजरीतोवरे १४ दंभोलिजंभितोद्वंचस्त्वजनस्फूर्जदिगंतरे निशीथसमयेमेघविगलद्वारिसंकुले १५ सुप्तभक्ताखिलजनेभस्मादि
 गधत्रिपुंड्रवान् प्राप्यभक्तस्पतद्देहं सुधातर्जिद्वभाचयन् १६ शंभुरुवाच गृहेशंशंभुभक्तोहं सुधातर्जिस्मीत्युवाचनं तच्छ्रुत्वाररमुत्थाद्यगृहीचनिरगागृहात्
 १७ वर्षधारनिलामर्शकंपमानांगमेवनं नीत्वागृहानः शोनातिशमयित्वानलार्चिषा १८ भक्तः प्राहनिजांभार्यामुपोष्यहमोदनैः शिवभक्तान्प्रीणयामीत्येवं
 संविन्मयाकृता १९ तत्कथंपरितपस्यारत्रौवर्षः समागतः इत्युक्तासातथाभत्राशिवाकल्पाब्रवीत्यति २० गृहेकिंचित्त्नपश्यामिनवेलेयंहियाचने प्रतीयुः
 प्रतिवेशमस्थाननुवेलेकरोमिकिं २१ दिनादावधिकेदारंउत्संवेजसमुच्चयं समूह्यादायगच्छावोनान्यत्कर्तव्यमस्तिवै २२ तदन्नंपरिकल्प्याथक्षुधाति
 शमयातिथेः विनोपायमिदंनान्यदितितत्प्रेरितः प्रियः २३ कृषीवलउवाच ममादिसंपत्सुलभाभवनीत्यनुगम्यतां सर्वधाराभिहतः कलमक्षेत्रमभ्यगात् २४
 कालेनीलघनच्छन्नेतमोदृतदिगंतरे पद्मामन्विष्यपदवींनिमित्तं धीकृतेक्षणः २५ मध्येमध्येस्फुरद्विद्युत्प्रभादर्शितपत्थतिः विदारितश्रुतिपथोभोगंभीरुभोदग
 र्जितः २६ पयःपीठकंसंछन्नमस्तकसुप्तपक्षिणं प्राप्यकैदारमुत्सार्यसलिलंवीजसंचयं २७ आदायपीठकानर्धीनस्सवनत्वंप्रसादवान् द्वास्थैर्वसतदादायप्र
 विश्वभवनंप्रिया २८ प्रक्षाल्यपंककाष्ठानिनसंतीत्याहतंपतिं भित्वासंगेहपरलेभित्वादासुपथाययौ २९ आदायस्सतदाउत्पादीपयामासपावकं सप
 वांकरुजातंतप्तेभांडेनिधायच ३० विशेष्यमुशलाघातंचक्रेसाश्रुभ्रंतंजुलं पद्मान्यं पतिमित्याहव्यंजनंनस्तिकिंचन ३१ ततः सपिषुधातौयंभक्तइत्या
 कुलोभवत् निर्गत्यनिष्कृतं प्राप्यभक्तः पूर्णफलान्यपि ३२ सस्वपाशान्निवौलुंमंअशाकान्यादायचागमन् नानाविधानितान्निव्यंजनानिच्यधत्तसा ३३ अन्नं
 पन्नमितिसाप्रीणयेत्साहचातिथिं सप्रीतचेतस्संवेत्थुमशकंनिजवोधतः ३४ शनैः शनैर्वैधयितुमुद्यतः प्रणयोक्तिभिः कृषीवलउवाच उत्तिष्ठनाथमदुः
 खमोचनार्थत्वमागतः पूजां गृहाणवेलेयमत्येतीत्यब्रवीच्चसः ३५ भास्वतेजदिशश्चैवद्योतयंद्यादिशश्चसः विस्मितोभूतदालोक्यदंपतीविस्मयाकुलो ३६
 ब्रह्मादिभिर्मृगंमाणाः तत्रज्योतिर्मयः शिवः उमासखीवृषारूढोविस्मितोप्राहदंपती ३७ ईश्वरउवाच मद्रक्तममपूजांत्वमेवंकृत्वास्थिरोभव मुख्यत्वंशिवभक्तानां
 प्राप्तवानसिशाश्रुतं ३८ एतयासहपत्न्यात्वंममकैलासपर्वने धनेशादधिकंभुंस्वशिवदत्तांश्रियंस्थिरं ३९ ततः शिवशिवेत्युच्चैर्वदनजयजयेतिच प्रहृष्टात्मासं
 भक्तस्तंतुमुवेभिप्रणम्यच ४० कृषीवलउवाच भोभर्गशाश्वतविभोत्रिजगच्छरण्यशकेंदुधामवदनामलचारुमूर्तेविश्वेशशाश्वतविभोशशिखंडचूडमामद्यपाहि

सुहृशाकरुणावरुणालयाद्य ४१ स्कंद उवाच इति संस्तुवते तस्मै देवः पत्नी युताय च दत्त्वा कैलासममलं तत्रैवातर्द्धे हरः ४२ सानंदं सनकादि
वीरपदं नत्वा धिवंदारकोदुच्यन्मौलिनिघृष्टपादकमलं लोकां त्विलानंदकः लेभे सौशिवेयारपारपरमानंदं सदा सदा भजित्वा रिरजताद्रिशृंगमम
लं ब्रह्माद्यगम्यं तदा ४३ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमोऽंशो कृष्णवलचरिते अष्टाविंशोऽध्यायः २८ स्कंद उवाच सत्यार्थनाथ नाम्नोऽस्य भक्तस्य कथये
कथां अस्ति चेदिपतिः कश्चिच्चिंतामणिरिवार्थिनां १ मण्डनाथसत्यार्थ इत्यनर्थपदाभिधः सगोपालपुरे गोत्रमंडलाखंडलप्रजां २ जुगोपभावा
द्रक्तान् भवं स्वहृदि भावयन् सतामर्थं सभक्तार्थं सत्यार्थः समुपार्जयन् ३ तन्मयितदर्थार्धं तनंधरणिशेखरः कदाचिद्वर्क एवोद्येत्करालकरवालाः
४ जिगाय जगतीपालो वैरिणः सरणां करो अथोत्तरंगमानं गपदातिरथपतिभिः ५ उपायनमिवा नीयात् भुवो भारमिवाग्रतः कृपाणपरिभूतः स्वरूप
णां वृत्तिमुत्सिदन् ६ पलायितबलं हित्वा परिपिन्नाणमात्मनः निजमंदिरमाध्वगिरिं मंदिरमासदन् ७ बलमंदिरमनादं तसहिमंदस्तपस्विता उत्सृज्य
स्तकं हस्तेशिरसां स्तिजया स्तरः ८ प्रशस्तितापसस्वास्थ्यं भावस्थं प्राप्तभूयतेः अवारितद्वारनयानदावारिनेकेन चित् ९ अवाप कस्याश्चोद्ध्वं प्रवासक
तपस्विवत् तत्र दत्ताभिधः कश्चित्तरुणो द्वारितापसं १० शेते नरपतिर्नैयं वेला गंतुं तवांतरं दिदृक्षुः संनिधे देशे क्षितिभत्वाय दीक्षितः विवसुरभवद्विस्तुर्दत्त
वाचमलस्य यन् मृगेक्षणाक्षितिभत्ताभिस्तुमालक्ष्य वल्लभं ११ अवोध्यत्प्रबधः सन्तमुपाचरदंजसा नृप उवाच कलं शुखं गृहं पूतं प्रसन्नं मम मानसं
तवागमनमाहात्म्यात् किं करः किं करोम्यहं १२ धनं च संपदं सर्वं जीवितं च ददामि ते इति ब्रुवाणे संतुष्य परीक्षितुमिवास्पगां १३ कोशान् निष्कृष्य राजानं अ
सिमुच्य जघान सः सत्यनाथः क्षतः क्षिप्रं पपात क्षितिभक्षितो १४ ततः कवाटं रंध्रेण दृष्ट्वा तत्रेक्षितं गताः कृदिलभू कृदिवस्थं विकटासिपयोद्यतं १५ द
त्तमालोक्य संनयः त्यक्तमूर्च्छं नृपो वदन् राजोवाच मेन विधीमविधीषु परे चापि यथा तथा १६ शपेन्मां चोत्सृजे देनं त्वं दत्तेत्यादि शन्नृपः ज्ञात्वा तत्क
र्म न हंतुमागतान् ब्रजशासने १७ उद्ध्वोष्य तान् निवोर्ध्वेन दत्तः प्रस्थापयत् पदं कृपाणपाणिस्तदत्तः पापयत्यावनं वनं १८ तपसैव प्रयागृहः ततः शक्तिपुरं पुनः
पथि दत्तेन नीतस्य वंचकस्य तपस्विनः १९ अक्षतत्वं कथं तस्यादित्यभूद्वाकुलो नृपः दत्तान्समागतान्सर्वे तद्वृत्तांतं महीपतिः २० श्रीनृमिच्छं निजं प्राणधार
यामास चात्मनि सशटः तापसः कैश्चिदक्षतो विजनं वनं २१ मयानीत इति प्राप्य दत्तोऽंशं सन्महीपते त्वया सौम्यकृतं यत्तत्केन वा वर्ण्यतामिदं २२ इति दत्तं ह
रपालं प्रशशंस मुहुर्मुहुः आहूय पुत्रामात्यादिनिजं भावं न्यवेदयत् २३ विधिना च कृतं ते दयया जाकेन लंघ्यते शिवभक्तिप्रकाशेषा भक्तिभीषणवशाद्देवत २४

नोपक्षणीया सर्वेषु कालेषु भिमतप्रदा इत्यादी शनमस्तुत्यशिवभक्तद्वयानिधिः २६ आनन्दतांडवेशांघ्रिमेतः स्वातमचिंतयत् तांडवेशः सदा नु
 सृः तस्य भूतगणैर्वृतः २७ वृषारूढस्तिलवननाथः शोतांशुभूषणः देवचपावत्सनतो नृपाग्रणीः निजोघ्रिचप्रेमपरंपरायाः समुक्तिनाथाकृतिरेष
 नैजपरंपरेन निजधासंभोः भक्तांघ्रिनाथप्रतिपन्नसत्पसार्थनाथाकृत्यचोदितस्य परस्य शंभोः पदमेति विप्रोचरित्रमेतत्सुपेच्छणोति २९ स्कं
 दउवाच चरितं चेदिरजस्य प्रथमं प्रथितं मया वीरोद्भूतस्य भक्तस्य माहात्म्यमिति वर्ण्यते ३० शिवपादौ समभ्यर्च्य लब्धो येन परश्वधः सरामः क्ष
 त्रियाहृत्वा विप्रसादं नवान्धरां ३१ वासार्थं याचमानाय तस्मै रामाय सागरः केरलं स्थापितं यं विषयं संपदाददौ ३२ मौक्तिकैः शंखनिर्मुक्तैर्वैष्णुपंडै
 सुसंभवेः सदा लंक्रियते न तत्र वारुणीनां तरङ्गय ३३ अरुणाद्रिरिति ग्रामः शोभते शंभुगोचरः मंत्रश्रुत्यैतौ विप्रैः शापानुग्रहणक्षमैः ३४ ग्रामे तत्रैव
 महिते रुद्रवंशशिखामणिः अभूद्भारभरो नाम शिवभक्तो दृढव्रतः ३५ छिन्नसंसारवंधेषु शिवांघ्रिदृढभक्तिषु शिवभक्तेषु नियतं शिवमेव विभावय
 न् ३६ सगत्वा शिवधामानि नत्वा तेषु नदीश्वरान् उल्लंघ्य केरलादेशं श्रुत्वा चारुसकलामही ३७ शिवभक्तसमाचारस्थापनव्रतदीक्षितः कल्पाराः प्रा
 पकल्याणं कमलालयमास्थितः ३८ यस्मिन्नेव सतः शंभोचक्रे चंद्रविदीवाकरौ रथावेदरतो भूमिर्यतावेधाः शरोहरिः ३९ वासुकिर्ज्याधनुर्मैरुः दिविल
 स्यं परत्रयं तपस्तप्तापुरायत्र कमलाहरिवल्लभा ४० परमेशप्रसादेन प्राभूदखिलसंपदा कृपाकयक्षविक्षेपैः कृपणानां विशेषतः ४१ प्रनम्राणां क
 लयने प्रायेणाखिलसंपदा शंकरोघ्रिसमासक्त किंकराग्रेसरो भुवि ४२ गणित्वचिंतकं भाग्यमाणि कयस्चिरप्रभोः कुंकुमक्षोदनिकरे रंकितायतवक्षसं
 ४३ शिखाग्रविगलत्युष्णसुखाद्यविशिखान्तरं कृणत्किंकिणिकानादकृणत्किंकिणिभूषणं ४४ कस्तूरीनिलकामोदविस्तारिजदिगन्तरं गंडप्रलोलरू
 द्राक्षमंडलंचारुकुंडलं ४५ आजानसि स्थगंभीर्य आजानुविलसद्भुजं अवमत्य महाभक्तानुपमित्यात्मनो भुवं ४६ मंदमंदं समायात सुंदरलोकसुंदर
 हंतुमेनं मनश्चक्रे हंत हंत हरप्रियं ४७ गर्भगेहं भियां शंभोः गर्भमातुरिवाविशत् कवारदृढमावध्यललाटनयनालये ४८ भक्तवाह्यं नमालक्ष्य युस
 वीरस्तमब्रवीत् वीरोद्भूत उवाच अवनीते यदि प्रीतिस्तव यूनि शिवद्विजे भवबाह्यो महादेव भवबाह्यो महानपि ४९ वीरोद्भूतस्य विकटांघ्रीरोत्तिकल
 यच्छिवः शरणागतमाहे भंकरुणावरुणालयः ५० ईश्वर उवाच स्तुतिवीरोद्भूतमुखान्जहिभीतिं च सुंदर इति गर्भगिरास्तौषीन्मतिमत्तमशेखरः ५१ शिवम्
 सुंदर उवाच शंभो शंकर किंकरा शिव परारुद्राक्षभस्मादरालिगाचसुपरायणाश्रुतिशिरः सारथ्यमोदाहराः व्याहारेपि सदैव ते हरहोतीशेति शब्दादराः ३०

भक्तास्तेमुहुरप्यपारविभवास्तेशंकराः शंकराः ५२ महाभुवास्तेप्येनं महादेवस्य किंकराः आकर्ण्यन्तस्तुतिप्रोचर्भक्तानां प्रथमं तदा ५३ ततो देवाश्च
 यंगत्वा सुंदरो भक्तिवेषितः शिवभक्तांतरंगः सन् अवतिष्ठ भियोक्तिः ५४ एवं अवस्थारचयं धरण्यां माहेश्वराणां महिमात्मनां सः तस्योत्पनाथो
 दितशंभुभक्तप्रबंधहेतुर्विचचारकामं ५५ वीरेन्द्रः शंकरकिंकराणामग्रेसरः साहसभक्तिधुर्यः अवाप्य काले भगवत्प्रसादाज्जगत्प्रणीरूप
 महीधरेभूत् ५६ वीरेन्द्रस्याद्भुतभक्तिवीर्यं शृणोति यः साहसचंडभक्तेः प्राप्नोति स श्रीकलधौ तत्रैले भवप्रसादेन गणधिपत्यं ५७ इति श्रीशिव
 हस्ये सदाशिवस्मिन् नवसांशे एकोनत्रिंशोऽध्यायः २८ ॥ श्रीस्कंद उवाच वक्ष्याम्यसुरनीतारख्यवणिजः शोभनां कथां कावेरीलहरीमुक्तशंखमौ
 क्तिकसुंदरे १ कल्हारकैरवोह्रासि फलपद्मविराजिते कोककेकारवोन्मिश्रशालिकेदारमंडिते २ केदारवृत्तिकामुक्तपुंड्रे सुसुक्तमौक्तिके व
 त्थकल्यातये सेतुपत्थतीव्रभूरुह ३ चिक्रोउदंननिर्भिण्णानरिकेलपयोभरैः उद्यन्तागलताख्ण्डेकदलौदलवीजिते ४ फनसंभवनोद्गमफलंगंधे
 नवंधुरे द्विजाग्रहारपङ्क्तिभिः तटद्वयविराजिते ५ आसह्यादुद्गतायाश्च कावेर्यस्तीरयोर्द्वयोः शिवागारवरोद्गमकुंभस्थगितदिक्तेरे ६ यत्र यत्र शिव
 क्षेत्रे वस्तु संसविनुं हरं विष्णुधामशैनेयुक्तैर्यदि वृंदमैर्युते ७ सह्यजासह्यपापानि नाशयंती स्वपावनैः चलनरंगसंगोत्थपूजितवानैश्च पापिनां ८
 देवीशतमुखानां तत्रावयंती च सागरं तरंगितं शिवागारं शंसदुदुभिनिस्वनैः ९ निचोलभूते पृथ्यांतुपालिते चोलमंडले चोलैश्च पालिते तत्र शिव
 कैर्कर्यतत्परैः १० शंभवैर्भस्मरुद्राक्षधारिभिः परिसेविते मृत्सेकतमहारत्नबाणस्फाटिकसंभवैः ११ शिवलिंगार्चकैः शैवैर्वित्वा च न परायणैः सं
 वृत्तं विविधैः शंभोरयात्सवविराजिते १२ पुराणसरिदित्यास्तिकावेरीमुखसंभवा तज्जीरेशंभुपरमित्यस्ति भुवनभूषणं १३ रत्नोदीप्तसंदनौघवीथीसं
 पदमास्पदं तस्मिन् मरनीत्याख्ये वैशेषो वंशसमुद्भवः १४ कश्चिद्दासीत्सुवणीदिनचरन्तनिधीश्वरः शिवमेव सदा ध्यायन् भक्तेभ्यो भुक्तिदायकः
 १५ कौपीनकंथाश्रकरः संपदाफलमन्वभूत् श्रीकांतारख्यपुरे अक्षन्तत्वात्तत्पादसेविनां १६ भुक्तेषु च भक्तवर्गाणां मठतत्र अधात्सवै सतत्र कल्पि
 तमैरे देवयात्रोत्सवे वहन् १७ अन्नाद्यैः प्रीणयन् भक्तानुवासालोकयं क्त्विं जातुकांतपुराधीशः तं भक्तं चंद्रशेखरः १८ पातुं कौपीनमाहात्म्याद्वाजा
 दूर्णीबभूव सः अलक्षितजटावत्सत्रिपुंड्रशिखाचितः १९ सपवित्रो यज्ञसूत्रययौ कृष्णाजिनोज्ज्वलः कौपीनोज्ज्वलमावस्थस्वडवासकरीतरे २०
 निर्मले भक्तहृदये निक्षेपुं पादयोर्युगं न्यस्तन्यासौ चितं क्षोण्यां यांतं साधारचक्रं २१ वर्णितं तं जनीवीश्वसर्वे हृदि मुदन्विताः तस्य हस्तकश

शग्रंथिकौपीनचित्तदुभृत २२ सप्रापमरनीतीतं महिम्नानंदयनजनान् अदृष्टपूर्वतंदृष्ट्वासवणिकब्रह्मचारिणं २३ लब्धंतपःफलमिति प्राण
 मनप्रशंससच सवर्णीत्याहतेदृष्ट्वाप्रीणइत्वा न्नदानतः २४ वर्णीउवाच कौपीनकथावस्त्राणि ददासीत्यहमागतः तच्छ्रुत्वासवणिकप्राप्यमठं पा
 कविदोद्विजात् २५ आदरेणोन्नपानादिकर्तृत्वस्येतिचादिशत् भूयोवर्णिनमभ्येत्य त्वमठेस्मिन् द्विजोत्तम प्रसीदभोक्तुमित्येनयमाचेत्साजलिद्विजं
 वर्णीउवाच धार्मिकत्वं मे भो ह्येस्तातुं यामिकवेरजां स्याद्वर्षे पथि चेदेतत्तया या त्कोपीनमार्द्रतां अतस्त्वन्यच्च मे भूयाप्यर्थयेति वणिक्करो आषाढात्
 तदा दानादासत्सपरतः परः २६ कौपीनस्यास्यमाहात्म्यमयावक्तुं न शक्यते इदं संस्पगतयमस्य देहीत्यशाद्वदुः ३० वणिक्कौपीनमादाय न्यस्परसां
 करोद्गृहं स्नातुं यातस्य च वयो रगतिप्रत्यपालयन् ३१ कौपीनं यापयित्वा नन्मायया बहु राययौ किं कावेर्य्याजले शर्द्रं स्वर्नद्यां वा घनोद्भवेः ३२ भक्तसंप
 न्नवान्नश्चंद्रमौलिपदस्थधीः आर्द्रमूर्ति तमायांतं प्रहः प्रत्युद्योय बद्धं ३३ भृत्यप्रेमजलैस्तानु कामः कौपीनतस्करः भक्तस्याग्रे स्थितः प्राह कौपीनं
 गतमार्द्रतां ३४ आषाढवैश्विंतं चैतदा र्द्रपरिहृतं मया परित्यक्तं त्वयि न्यस्तमानयेत्याह वणिगराट् ३५ सगृहं प्राप्य कौपीनं मदृष्ट्वादुःखितो मुहुः
 वैश्य उवाच क्वाद्यया न केन नीतं कौपीनं मायया मम अदृष्ट्वा मुहुर्न विष्य स वैश्यः साध्वसाकुलः ३६ वटो मायावीनः कूटपाशेन लग्नः करोतु किं प
 लो बंधु सुत प्राप्तमहती विपदित्यसौ ३७ अन्यदादाय कौपीनं रस्य निर्गत्य चाब्रवीत् वैश्य उवाच न्यस्तं गृहे ने कौपीनं तदृष्टमिदं मद्रुतं गृहाण चा
 द्रुतं चान्यतन्नापश्यामि पौर्विकं ३८ शिव एव विजानाति केन पातयितुं वदे इदं नवीनं कौपीनं धारयस्व सितोज्ज्वलं ३९ अपराधं क्षमस्वेति प्रणवं
 तं बद्धुं नदा इत्यंतेनेरितं वाक्यं श्रुत्वा वर्णीतदा ब्रवीत् ४० वर्णी उवाच मैवं वद वणिक् प्रेष्टुं कालो भूया न्निवर्तते तदेव देहि कौपीनं दत्तं मे गुरुणा पुरा
 ४१ नीतिः सा धी देव नीते त्वय्यद्यैव मया पितं महत्कौपीनमादाय गृहाणान्यनुत्तमं ४२ इति वक्ति भवान् रस्य कौपीना हरणाय किं कौपीनं दत्तं
 निमृषा प्रयां प्राप्ते विभूतले ४३ अयत्नमेतद्वाणिज्यमिति वैश्य यदुद्यते द्विजे कृष्ये परिभ्रांतमानसः शुष्य दानतः ४४ वैश्य उवाच इदं मया न विदि
 तं मया त्वं तलघीयसा अपराधं क्षमस्वेति प्राणमद्यथितो वणिक् अन्यत्करोमि कै कर्तव्यं कौपीनं किं करोमि ते अन्यत्करोमि कै कर्तव्यं कौपीनं किं करो
 मि ते गावो महिष्यो रत्नानि धनानि विविधानि मे ४६ ददामि वा सोभारांश्च प्रणमामि पदं च ते अंतर्हृष्यन् बहिः कृष्यन् किं रत्ने मे धनादिभिः ४७ कौ
 पीनं देहितत्साम्यं जहीत्याह विशंबदुः कौपीनेनास्ति मे चौर्यं अनेकान्यं शुक्रानि मे ४८ ददामि धनं जातानि वणिगे नं प्राह सौवर्णिक भूयः सवर्णितं प्रा

हकौपीनं मुषितं हितं ४९ एतदाषाढविष्टतन्मानसदृशं भवेत् कौपीनं तु लयाधृत्वा कौपीनं देहि मे परं ५० इत्युक्तो बडुनो वेश्यः प्रीतिमानानयत्
 ला स्यात्पां कौपीने मे कस्यानीलं केने निज न्यधात् ५१ सर्वाणि तस्य गेह्यानि तस्मिन् विन्यस्य वेश्यः कौपीनं जातस्यैवेष तस्य नालमभूत्तदा ५२
 न्यस्य स्थाल्यामिदं चासिद्धं नतान पुनर्नत्ता कौपीनं मस्य मायीयमिति पट्टावरणिसः ५३ स्वर्णादीनप्यहं न्यस्यत्पादिशेत्पानमर्चत् तं प्राह वणिजं
 वर्णीधने शवचनेन किं ५४ निधेह्यत्र धनादीनि मत्कौपीनतुलास्त्विति स्वस्थाल्यानि दधे स्वर्णलोहरत्नादिकं तदा ५५ उदस्थात्सर्वमादाय सर्वभूदि
 स्मितोजनः वेदसूत्रकृतस्यैष कौपीनस्य वणिक् धनं ५६ नालमित्युत्तं नैव जगच्च न हितत्समं कैवल्यशेषः संप्राह वणिक् किंचिच्छनने मे ५७ अतः
 त्रकलत्राभ्यामारोहामितुलामिमं अकृत्रिमं प्रेमरसं देवो वेश्यतुला वलात् ५८ पाशां छित्वा पदं नेतुं सेतयेत्यवमन्यत नत्वा नमर्थं सोऽहो वणिक्
 दारसमन्वितः ५९ तुलां प्रदक्षणीकर्तुं मारुतसुः जगाद सः वेश्य उवाच शिवभक्तं घ्रिदास्पन्नो लघितं च तस्मास्त्वियं इति कांतपुंरेशानमुभाकांतं प्र
 णम्य सः ६० आरुरोह तुलां तस्मिन् तुत्कापं चाक्षरं मतुं तदा स्पतच्च कौपीनं तुला तुल्यमिथो भवत् ६१ भक्तिनिर्मलभावं तं स्तुत्वाने मुर्जेनास्तदा ७
 प्याणिवदृषुर्देवासवर्णी च निरोदधे ६२ पुष्पवर्षेति रोभूते सच कांतपुंरेश्वरः समास्थाय निजं रूपं प्रादुरासीन्नभस्थले ६३ भक्तस्तुलामधिगतः सुतदार
 यक्तस्तुष्टावतं शिवशिवेति तदा प्रहृष्टः देवो पिमानवदुदरतुलास्थितेनेनेन प्रिया सुतयनेन समं तिरोभूत् ६४ अमरनीति चरित्रमिदं शुभं दुरितजातविना
 शनकोर्तनं यदतिभक्तीयुतः श्रुणोति यः स शिवलोकमनामयमाप्नुयात् ६५ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 श्रीस्कंद उवाच ॥ श्रीवीरभक्तनाथस्य चरित्रं कथयामि ते व्याघ्रमृदितहेमाद्रिरनपायः स भूभुजः १ असिभिन्नाद्रिनिचूतकावेरीदुर्गमाध्वनः पुं
 गर्भपुरं नाम संपदामस्ति भाजनं २ यद्रीधीस्थानि रत्नानि भांति रंजितदीपवत् तत्रास्ति हेमप्राकारं भक्तैः सेव्यं सुरैः सुतं ३ हरधामेति विख्यातं श्रीम
 च्छंकरमंदिरं तस्मिन् श्रीवीरभक्ताख्यः शिवद्विजकुलोद्भवः ४ अभूच्छिवो ह्यसद्भक्तिः शिवशासनवर्धनः भस्मरुद्राक्षकलितत्रिपुंड्रावलिदीप्तिमा
 न् ५ यदा श्रीशिवभक्तानां केनचाप्यपदं भवेत् स सिंहवज्रदातृ वेतं डानचंडकोपनः ६ कदापि शिवकामाख्या हरधामेषु सेविता मालार्पकः शिवे
 भक्तः पुष्पाहूतिपरो भवेत् ७ प्रातस्नात्वा मुखं वेध्वासहमानं दसंगतः पुष्पाण्याहृत्य वेलियं शिवं सेवितुमागतः ८ महानवम्यात्सवाद्यौ चोलेन्द्रजय
 कंजरमदधाराकरत्रुद्यद्गंधाङ्गनदिगंतरः ९ निमज्जनद्यामायातः प्रसक्तपटहध्वनिः घराटुहितफूत्कारस्पर्करासारसचनैः १० विधूताधोरणाया

सोविचचारसवीथिषु वेगादग्रे प्रयातस्य शिवकामस्य सद्दिपः ११ पुष्पपेरकमध्यस्थपुष्पाण्युर्वामवाकिरत् यन्मननीयमानेनपियं त्रमुखेर्भेयाकुलैः १२ कु
 धोरुविततोशुंडां कृत्वा वितंडादुत्तदा दंताभ्यामुत्खिदन् भूमिमादाबुद्धतपंकिला १३ तं यातमक्षमः प्राप्नोवृत्तः प्रः सवलितः पतत् भुवमास्फाल्यहस्ताभ्या
 क्रोशं शिवशिवेति च १४ शिवशंकरमांघाहिगजराजत्वगंवर चंद्रगंगानत्थजगभूषणकुसुमोच्चयं १५ शिवकामउवाच अवाकिरद्दहो नागः वीरभक्तो ग
 तः क्वनु तच्छ्रुत्वा वीरभक्तो यं आगतः प्रज्वलनरूपा १६ प्रथमः शिवभक्तानां परियंथिभयंकरः तं शिवद्रोहिणं हत्वा भोक्ष्यामीति तदा जगौ १७ माभैषीः शि
 वकामेति गर्जितपुर्जन्यवद्ययौ पश्यन् विकीर्णपुष्पाणि रथ्यांतेन पथाययौ १८ दृष्ट्वा नागेन निर्भिण्णमस्तकं धावमानकं शिवकामे तदा द्राक्षीत्यादिवीर
 तिवादिनं १९ साचौ षं परं शुविभ्रन्ननुदुत्यतमेक्षत पुरायमीशः कृत्तित्वकृन्नागरूपो तस्तुः किल २० सुरैर्निरुध्यमानोऽपि खंडशोहन्मिंतगजं इति पादेन
 तन्नागं परभागे जघान सः २१ क्रोधाधृताधोरणः सन्नित्वनोभूत्सचद्विपः हस्तलग्नं न रं चापि निर्गतं सः क्रुधाधिकः २२ उत्फुत्तवीरे गतभीः नागस्याभि
 स्थितो दृढं कृत्वा परश्वधेना स्पृहस्तमग्रेन्यपातयन् २३ वेत्तंडखंडितो चंडशुंडादंडे पतत्यसौ मेरुकोदंडहस्ताध्वनाडवं हृदि भावयन् २४ द्वौ तस्कं सग
 तौ पार्श्वचरात्रीन्सायधान्वधीत् यंत्रिभिः पंचभिः सार्धं हतः साम्राज्यजंजरः २५ राज्ञे निवेदयं त्यन्ये द्वास्त्रयं त्रसमीरितं श्रुत्वा तेषां वचो द्वास्थाः प्रविश्यात्त
 र्भियाकुलाः २६ वस्यां जलिपराग्रे पथावृत्तं न्यवेदयन् राजोवाच राजाजितारिरपि मे किमद्येन दुपागतं अकार्यनीतिः केनेति कृष्णापालान् समदिशत्
 २७ राज्ञा तेन समादिष्टा सेना तं नृपमन्वगात् चतुरंगबलोपेना धृतनानाविधायुधागंभीरभेरिनिस्वाणशंखकाहलनिस्वनैः हेषितैर्हयमुख्यानां गजानां
 वृंहितैरपि २८ भयानां सिंहनादैश्चरथनेमिस्वनैरपि अधः कृताब्धिरवयोसेनयानुगतस्तथा ३० त्वंगतुरंगमारूढो जवेन पवनोपमं वीथीमवापसं
 भ्रातो नृपो घोरैर्निरंतरं ३१ नृपो मत्तद्विपं तत्र ददर्श निहतं भुवि यंत्रिभिः पंचभिः सार्धं पादेष्वेव पर्वतं ३२ न कश्चिद्वदन्पाद्विषतो नृपो भक्तं च वैक्षत पर
 श्वधधरं वीरं श्वसंतमिव पन्नगं ३३ अयं भक्तो न हतास्पात्केनायं निहतो गजः इति पृष्ट्वा नृपेणाहर्हतशेषाविषादिनः ३४ यन्तारउवाच वीरेषुकः पुरस्था
 तुं समर्थास्तव दंतिनः कृत्थेनानेन भक्तेन नागः परशुनाहतः तच्छ्रुत्वा धूर्जटे भक्तानहिनिघ्नं त्यनागसं इति सेनां निवार्यैनां सतुरंगदवातरत् ३६ मत्ते
 नानेन भक्तेन मत्तेभो निहतो मम ३ तं पृच्छामि समागम्य इति चिंताकुलोनृपः भक्तैः पुष्किं करिष्यामि शंकरे किं करायदि न चेतत्र यथावृत्तं श्रुंतं तत्र नि
 स्तु ३८ स्केदउवाच प्रणम्य तं वीरभक्तं शिवकामं शुचाकुलं स्वमूर्धभेदादधिकं पुष्पनाशं शुचाकुलं ३९ उवाच प्राजलिभक्तं चोलेन्द्रोऽद्भुतनिभः

राजोवाच यंत्रिभिः सह नागेन कोपराधः कृतो मुना करुणां कुरु भक्तेति स भक्तस्तुवाच ह ४० वीरभक्त उवाच शिवकामः शिवार्हाणि पृष्ठाण्याहृत्य वा
 गतः नान्याच्छिद्याकिरुदंतीदं तैर्मूर्धन्यं हतः ४१ अवारयंतो यंतारः एवमागस्तुतं गजं इमे हता इति प्रोक्ता त्रस्तः प्रक्षोब्धो ब्रवीन्नुपः ४२ नृप उवाच वे
 नंदरं विनो मे च हतस्वेनैव चागसा परश्वधेन भद्रेशां निहतुं न युज्यते ४३ मदीयेनैव खड्गेन जीहि मामपराधिनं इति कोशात्कृपाणं स्वमाकृष्ट्या
 स्पददौकरे ४४ अस्मभक्तिरहो भक्ते व्यतिरिक्ते निश्चितयन् सद्योजिघांसात्मानं वीरभक्तो सिमाददे ४५ गृहीतासेः परस्तस्य स्थित्वा नत्वा च तत्पदे
 राजोवाच खड्गेनानेन हत्वा मां जीहि मामपराधिनं मया कृतं त्वया नागे कृतं मां गो निवारणं ४६ अथ मां श्रियं कृतेन भक्तोऽप्यनर्भियं दधनः ४७ हते नि
 यंतृभिः नागे मां जह्या गोमहत्कृतं ४७ इति ब्रुवन्त्यं राजा कथं वध्यो सिनामुना निस्त्य हस्ते भक्तेऽपि राज्ञि साहसतत्परे ४८ तदा शिवाज्ञया व्योम्नि प्राह
 वागशरिणि वाण्युवाच भक्तिं दर्शयितुं भूमौ पृष्ठाणि व्यकिरद्भजः ४९ कृत्यं चैतत्कलानाथरेखामौलिदयाकृतं इति तावत्समुजस्थो यंतृभिः सह कुंजरेः
 ५० खड्गमुक्ता नमद्भक्तो भूपो भक्तं तमानयन् पृष्ठाणि वट्टुर्देवाभूयो मूर्धनि भक्तयोः ५१ भक्तचौलेंद्रयोर्दिवा वाचं तां श्लाघ्यमानिनः हृष्टो भूच्छिव
 कामोऽपि पृष्ठसंपूर्णपेठकः ५२ ततः सुप्तोऽस्थितमिव कृष्णहंटा कृष्णारवं जयद्विपं परस्तुत्प्रापुणधोरणानृत्यं ५३ अधोरण उवाच इममास्तु हराजं
 द्रगजेंद्रं गिरिं संनिभं सुकथास्तरणस्तीर्णमिन्मथारानि पूजक ५४ कक्ष्याविस्तीर्णकक्ष्यते साक्षात्प्रसादजं इत्युक्तो वीरभक्तेन संप्रोतेनास्तुरो हसः
 ५५ भक्तेनातिगभीरेण पोस्तुषेण कृतं बहु वैभवं च स्रग्भ्रांसं स्ववधार्य महीपते ५६ भक्तमाहात्म्यमेतद्वैको वाचेति महीतले अंतरेण शिवं नित्यं स्वभ
 क्ताभीष्टदायिनं ५७ स वीरभक्तः शिवकामभक्ते जातु न शक्यः शिवभक्तिभूम्नः इति ब्रुवंस्तं नृपतिप्रशंसनभूतेशं कैकर्यपरो बभूव ५८ इति तौ शिव
 कामवीरभक्तौ शिवभक्ता निर्हरो चिरं बहून् रजताचलसीमिधाम्निशं भोगणनाथप्रथमविमावभूतां ५९ चमूभेरेष्वधिसमारवेषप्रचरन् वदित्प्रवर
 स्तवेषु सुखी सचोलः स्वगृहं विवेश नरे शपादां किततुंगमौलिः ६० माहेश्वरापतिविमोचकस्य श्रीवीरभक्तस्य चरित्रमेतत् पठंति वाचा मनसा स्म
 र्ति येनेलभंते पदमिदुमौलेः ६१ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवारख्ये नवमांशे एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ श्रीस्कंद उवाच श्रीवीरभवभक्तस्य प्र
 थिनं कथितं मया चरितं विहृताशेषदिङ्मुखं सुखदंसतां १ भक्तस्येन दिनाथस्य माहात्म्यं वप्यते धुना निचोलभूतं पृथ्वास्तु चोले धर्मस्य मूलकं
 रदेशोऽस्ति शिवरामेनाम्ना शरवरत्रतः तस्मिन् नदिनाथस्य असीत्यक्षिकलोद्भवः ३ नृपशस्त्रकुलाचार्यः शिवभक्तां प्रसक्तधीः समूहेशर्चको नित्यं

नवमास

शिवरहस्य

अ०३२

३१

द्रव्यैः शस्त्रकुलोद्भवैः ४ महेश्वरस्य भक्तांश्च तोषयश्चान्नदानतः अनिश्रूयन्ति रमातिरभूत्थर्मस्थितस्य सा ५ अवमन्यत सोऽप्यन्यन्तवद्भविद्यासुग
वितातु कुलक्रमसमुत्पन्नानृत्तिरस्यायुधस्य मे हे येनादिनाथमाश्रयन्तस्ते हे पौरुषेणसः सूर्योदये सवर्ण्ये दुसमस्वजनसंघतः ७ येनादिनाथेन
समंसयो धुधियमानेनात् नद्गहद्वारमासाद्य शार्दूलस्य वज्रकः ८ विद्याहि वीरभोज्येति सेति श्रूयस्तमाव्ययत् साहसांको वस्य चेलः सवीरः खड्गखे
रभूत् ९ केनाहूतो ह मस्मीति हर्यक्षद्वनिर्ययौ पार्श्वस्थितेषु शिष्येषु च तौ वैचात्यबंधुभिः १० एनादिनाथं वीरं तं शार्दूलं आहरद्रिपुः वीर उवाच
ग्रामाद्बहिर्मुह्य बलमावयो ध्यमानयोः ११ विजेतुं शस्त्रविद्यायां वृत्तिः सैषानयोरिति एनादिनाथनिर्याहि शस्त्रैः शिष्यैः परीतः १२ इति तद्वचनं
श्रुत्वा शस्त्राचार्यविनिर्ययौ नदाहृद्यो रणक्षोणीययो न दुभयोर्वलं १३ वीरैर्विरव्यात्तविरुद्धा कटकादिलसत्पदः सेनयोरंतरे चेरुः खड्गो रचिलस
त्करः १४ अनुज्ञातानृपेणापि पौरै रीरितवैभवाः धन्विना धन्विनो जघ्नुः खड्गिनः खड्गिनो मिथः १५ सशक्तयः शक्तिभूतो तथा त्वेव समाययुः प्रदी
पशक्तयस्तत्र वीरहस्तप्रसारितः १६ परस्परस्फुरन्ति काफणि रज इवावभुः शरकृतशिरः पादपार्श्वजान् रूवाहवः १७ उद्धाता स कृष्णतास्तत्रेपेत्
वीरारणाजिरे नोका संज्ञवने यावत्तावत्सस्तुर्वरापगाः १८ पिशाचवेतालगणास्तत्तीरे ताडयन्मधुः भक्षयन्तः पल्लालानां पिंडानि विकटाननाः १९
द्वौ खड्गौ मिथो यतौ नयो र्येनासिकाद्वान्तः अनूरुः संपतन्तस्मै चिक्षेपसिमुभोहतौ २० आकंदक्षिप्तकृताग्रेणेतौ विगतजीवितौ शौर्यमिथो मा
नयस्पादौ विमानां विवस्थितौ हतवीररुणाक्षूध्वबलाकां ध्वाक्षमंडलाः लोहकारानलगुहं गारधूमनिभावह २१ एनादि वीरशार्दूलो वमद
हि कृपाणकः चिच्छेदहतशेषाणां पादपार्श्वशिरोभुजान् २२ श्रूयमेनादिनाथं तं भूतेनाथपदार्चकं सवीरः सोत्पगात्तत्र हतशेषबलान्वितं २३ धृता
शिराचिः छिन्नो गोयावदन्ति विशत्परिः एनादिस्तावदात्मानमुन्मीच्या रिपलायनं २४ अरिभूरो जितलेशाच्छयाने निशिभूतले जाग्रन्विचिंतयन्
शत्रुकहनाय निहन्मह २५ सद्धूतं प्राहिणोत्तस्मै प्रभाते युधमस्तु नो उभयोः किं वृथैवान्यैः हन्यमानेर्जनैरिति २७ एनादिनाथस्तच्छ्रुत्वा तथा स्ति
त्यपरेहनी खड्गखेटधरः प्रापस्वैरज्ञातोरणक्षितिं २८ श्रीभस्मफालमेनादिर्नहतीति विचिंतयन् श्रीभस्मभाण्डद्वैरपि भस्मफाले दधौ तदा २९ मा
लिन्यमनसा विभ्रन् खड्गखेटधरारिपुः वीरस्थानमगात्पुण्यं यत एनादिरास्थितः ३० लघुकोयमिति स्मृत्वा वीरसिद्धस्थितेरिपुः खेटच्छन्नालिकः प्रा
प्रांश्चान्वेषितदंतिकं ३१ महोक्षवन्निधौ वैकेसरीवरिपौ ललन् एनादिपार्श्वमेखेटे तस्यापश्यन्निपुंङ्कं ३२ हंत हंत रिपोः फाले भस्मापूर्वनिरी

शिवम्

३१

श्यसः शिवभक्तो नवध्येयं यथा कामं करोतु मे ३३ निरायुधवधात्पापं मास्त्वस्येति दृता सुधः अजिघांसुस्तत्र रिपुं तस्थौ भक्तप्रभाववित् ३४ यथास्थितस्य
 भक्तस्य भावं जानन्नथाप्यरिः चक्रे सपातकी हंतुं निजं पूर्णफलं मतं ३५ अथैनच्छिवभक्तो नरक्षितुं तं च शंकरः भस्मफालं च तं वीरं रक्षितुं स्वयमाययौ उ
 भयोर्धिध्यतो मेध्ये हस्ताभ्यां वारयं स्थितः गंगातुंगजयजूरः श्रीकंठः प्रत्यदृश्यत ३७ खड्गेन शत्रोः भवपाशबंधनादुन्मोच्य सा मीप्य पदे च तस्मै दत्वा शि
 वो हेमसभां विवेश नाभ्यां स्तुतो वै दृढभक्तिभावतः लोकादिनाथस्य पदाब्जं भक्तेरेनादिनाथस्य चरित्रमेतत् भक्त्या पठेद्यः शृणुयाच्च नित्यं शंभोः पदं शा
 श्वतमाप्नुयात्सः ३८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमोऽंश एनादिनाथचरिते द्वात्रिंशोऽध्यायः ३२॥ स्कंद उवाच भिक्षेन भल्लहस्तेन कालहस्तीश्च
 रार्चनात् प्राप्तं परं पदं पुण्यं तत्ते वक्ष्यामि सादरं १ तत्र श्रीपर्वते वासी भिल्लो नल्वप्रमाणवान् अस्ति गोधापरं तत्र खर्वटं वटभूषितं २ वेणुसंभूतमुक्तौ
 घमिभिल्लनिर्भरे वेष्टितं शाखासंकलिताम्राघकपित्थालं विवागुर ३ चत्वारः प्रांतविस्तारशिलाशुष्यत्रिपंगवत् हृत्पाकृष्णमृगव्याघ्रसिंहवदंति कि
 शोरकाः ४ वर्धिता व्याधिशुभीरुस्त्वसंनियदं कणे यत्र व्याधकुमारैर्भिश्चामरीहरिणीमृगाः ५ कौतुकनोपलाल्ये तैश्चिखिनः शारिकाश्रुकाः यत्र प्रति
 किरंतौ घट्टिरदाहरिर्गर्जितैः ६ प्रादुर्भवन्ति छिंदन्ति भिदन्ति गिरिमुद्गवाः वेणुडिंडिमशृंगाणामुच्चलं निखनासदा ७ यत्रोच्चगिरिश्च गणानिर्भराणा
 मथांभरीः आहुतानाहवाद्याधैलौचिकीनां न केवलं ८ यत्र कचन नागानां कुलं मुदिरवस्थितं तत्रोभितक्षमाप्रेमनयनां मांसभोजिनां ९ अध
 र्मानां पुलिंदानां मधिपोनागदत्तभूतं वेणुमुक्तामयं हारं यस्थियास्तनमंडले १० समीक्ष्य लज्जयै नासीद्वलमं नागदंतजं जन्मान्तरेपि तत्त्वापितपोया
 धकलोद्भवः ११ क्रूरे विक्रमदर्पोभ्यो सिंहवस्थन्विनां नृणां व्याधेन कुलसंभूतानां म्नादंतेति कन्यका भृगादनस्य व्याघ्रीवतस्यासीद्गृहमेधिनी शार्दूल
 लनखसुप्रातगुंजागाविधुकस्त्रजा १३ वर्हिर्वर्हावलीनस्थतमालदलचोलिका सप्तच्छदाच्छुद्धनैः छादिनाच्छादसीतदा १४ अनयत्पुष्पचमानोले
 कैः सादुःखिता भवत् विषण्णां तां प्रियां चीक्ष्य देव नित्यमसेवत १५ मयूरकक्षयोन्मत्तनीयमालाकरोत्तौणा घटावध्वासहस्रीभिः देवं भोजीस्वनमनः १६
 दंतापि दत्वा मांसानि सर्वेषां भोजनाय हि स्नात्वा निर्भरतोयेषु निर्जरादधिका भवत् १७ तत्र सापिचिरं देवं कार्तिकेयमतोषयत् वर्हिर्वीरस्तभिन्नाद्रेः
 पुत्रस्य परवैरिणः १८ विषादस्य निषादे कपचेलिमतपःफलं श्रीदेव्याश्च प्रसादेन निषादकुलभूषणं १९ दधौ गुणान्वितं गर्भं सानैषादी विषादहृत्
 शुभर्क्षे सत्तिकागेहे ऋक्षराजद्युतिसुतं २० असूत तनयं दत्ताचंद्रलेखे ववारिधेः व्याधोपिविव्यधेदुःखमृगं हव्यशैरस्तदा २१ देवासुमानिव दृषुः दिवि

नवमां स०

शिवरहस्य-

अ० ३३

३२

भेयोपिदध्वनुः सवालकोउदश्यमोकरिंदंतोत्यमोक्तिकैः २२ सुविद्युन्मेघमध्यस्थायथाभातिनथाचमो उत्संगेशुभुमेवालः शृंगेनीलगिरैरी
 व २३ सतदावेधभिः सार्धं हिंस्त्रान् व्याघ्रान् मूसुचन् विशसंश्रुतदान्यकूपललाशेमिस्त्वः २४ चक्रेतंवक्रितमतिः नीलनाम्नान्दामुदा व्याघ्रसिंहन
 खैस्तस्यभूषणैर्दंतिनारैः आकल्पिततदासर्वेबाधवाभोजनोत्सवाः गुंजामणिमयंहारंस्वकं गदवमुच्यतः २६ तत्कंठेकुलकंठीनांगनैराधजवान् शिशैः
 तत्रोत्सवे व्याघ्रपतिः प्रसाद्यकुलदेवताः २७ भिक्षानुह्लासयामास सत्त्वापैर्भोजनादिभिः सवालैवदृधेतत्रप्रावृट्कालधनोयथा २८ जानुभ्यामंचरं
 ध्यात्राधरिमांसंचरन्तदा ललाटेकालदंष्ट्राभगजदंतोरुभूषणं २९ शल्लालिखंडितप्रोतकाकपक्षधरांकितः दंतीदंताघ्रिकरकोमंजुमुंजामणीसरः ३०
 पांथाहरणालक्ष्यैश्चलुक्थकोभूषणैः शिशुं सकुमारः किरातानां कुमारैस्त्वयः समैः ३१ चिकीडकोडवालैश्चश्वभिः ऊकटमर्कटैः वाल्पकेलीविशे
 षेणधूलीपुबालकः ३२ दृष्ट्वा कुमारं मारभंघनवत्पीवराकृतिः उत्सोषयत्सत्परहैः कुमारैरुह्यनेधनुः ३३ श्रुत्वोदंतं माधसूतोः धनुग्रहणमंगलं
 व्याधासमाययुर्हृष्टापष्टागवितृजाननाः ३४ चापानिमधुमूलानिश्रान्त्यक्षविभूषितान् शिरसमद्गवाज्याश्चमधुमूलफलानिच ३५ खेटकांश्चत
 थापाशान् आखेटकवलानिच शुनश्चापायनंतस्पलशुनं पिशुनायिते ३६ समाजद्गुश्चतेतस्यभिक्षास्तेमल्लपाणयः प्रियंगुचूर्णं पूर्णतुसकपित्यंम
 धुमुतं ३७ विशालैः कदलीपत्रैरवधैवविनिर्ययुः व्याधाधिपंप्रणभ्येनं कुमारमभिनंद्यच ३८ सर्वतेश्वराभुक्त्वा शावरं पल्लतदा तृणायमेनिरेतज्ञा
 सुरानपिसुधाशनात् ३९ परिवार्याचार्यधृतं चापं स्खलितनिखनैः शृंगकाहलशंखोत्थैर्भैरीणां भीषणारवैः ४० वराहगजसिंहानां मृगाणां च
 सदायकैः आपूरितदिगंतस्तेवेदींचक्रः प्रदक्षिणां ४१ पार्वतीयापर्वतैर्द्रेमृगैर्द्रुसमविक्रमाः कर्तालोचरं नृत्तं नार्यो बालाश्चचक्रिरे ४२ देवतावे
 शविवशानदनुस्तत्रकन्यकाः गतेषुतेष्वहस्वस्वस्त्यमेदिनयोवने नदन्तुर्नृप्यधाचार्यो न बालैर्ग्राहयत्यनुः अद्रेस्तटेन दृष्ट्वैवविद्रवंतिमृगाडजाः ४४
 गुरुप्रसाधितो धीमांश्चापविद्यामशिक्षन् लक्ष्म्यलसहृदयो सव्यासमेवभूवह ४५ अन्योप्यप्यायुधैर्वैवप्रागल्भ्यप्राप्तवान्परं विशेषेण समुत्थासी
 सौंदर्यप्रापसोतदा ४६ नीलोनीलांबुदाकारेमातापित्रोर्मुदंयधात् सनागेमृगयोद्यागीचरं चैलान्वनानिच ४७ माहेशीर्द्धिषतांबहीरानीयाभ्यर्चय
 त्तवै वार्धकं स्वतनौ दृष्ट्वा शवरं शः सुतंतदा ४८ प्रवेष्टुं तद्वनं घोरमाखेटखेटधारिणं शनैर्विरतमाहुस्ते शवराशवरे श्वरं ४९ शबरउवाच व्याघ्रसिंह शिवः
 वराहैमैः शरभाद्यैर्मृगांडजैः उद्रिक्तैर्वनमाक्रान्तं तत्प्रवेष्टुं न शक्यते ५० इत्युक्तः प्राह तानांगोदृष्टत्वा न्नालमस्महं आखेटकाद्याधिपत्येषु प्राभिः स्थाप्य ३२

तांधनुः ५१ इत्युक्तास्ते पुनः प्राहुः गांभीर्योदार्यवीर्यवान् सर्वाधिपत्ये सधनः त्वयैव स्थाप्यतामिति ५२ आद्योऽस्य मृगयारंभः तस्मात्पूज्याहिदेवताः
 मंत्राण्यभ्यस्यतां त्वतोऽप्याग्नेभ्यमुखवंधने ५३ तदा देवार्चनं करिंसाहूयंति वने चराः **रावराजः** भद्रे चागम्यतामस्य स्वस्तये देवपूजने इत्युक्ता साभ्य
 गातत्र आगामूर्तिरिवापरा ५४ नत्थ प्रोच्यते केशो साकोलदंष्ट्रो रुकुंडलो करालधवलो दंष्ट्रदंतावलि विराजिता ५५ वेष्मिन् चर्मवसना कुक्षिमुक्षिपयो
 धरा पिच्छासक्तकरो दंष्ट्रनिवपल्लवधारिणी ५६ प्रसादधारिका दत्त्वा ददौ नागाय तस्थुषी आशीर्भिर्वर्धयित्वा तं जरयानागम ब्रवीत् ५७ जरती उवाच
 जीवामिमधुमांसादिलब्धा देवार्चनोचितं तत्प्रसादोऽस्तु ते स्वामि न किं मदाह्वानकारणं ५८ इत्युक्तः प्राह तं नाथो जरामर्तिमिव स्थितां **नागनाथ उवाच**
 निधस्यामि निषादानां माधिपत्यं सुतं धनं मतोऽपि मृगया सिद्धिस्तु देवं विजयेदरीत् ५९ गच्छतोऽखेटके नित्यं मत्स्वदुष्टमृगाद्वयं यथानस्यात्तथा भद्रे मु
 खवंधनमाचर ६० मधुमांसादि बलिभिः तर्पयारण्ये देवताः इत्युक्ता सा निमित्तानि शुभानि जरती तदा त्वतोऽप्यधिक एवायं भवेदित्यवदद्विसा म
 धुमांसफलादीनि कक्कुटाजविकवहू ६१ हत्वा विशस्य मांसानि पक्वान् जुलपायसेः च न्यपुष्पफलस्रग्भिरक्तवासोभिराब्रजत् ६२ आदाय तैर्वनं
 प्राप अर्चितुं वनदेवताः नतः स्वपुत्रमाहूय विनीतं विनतं धनं ६३ अभिमुख्येनैव वेष्मिन् चर्मणि स्थाप्य चाब्रवीत् नागनाथ उवाच पुत्रमेनास्ति मृगया
 कौशलं दृष्ट्वा भावतः त्वं मतोऽप्यधिको भूत्वा किराताधिपतिर्भव ६४ पाशान् चर्ममयान् दृत्वा चापं वै सशरावरं आखेटके खेटधरः खड्गं खड्गेष्वित्यस्र
 ६५ व्याघ्रतुल्यानि मायाहिनखदंष्ट्रायुधेन तान् ललजिह्वोस्तु कर्णाक्षान् दृष्ट्वा लङ्गोस्तु कक्षिकान् ६६ शुनां गणानि मानुषपशुपक्षक व्याघ्रमृगादनान्
 चर्मपदत्रयमाबध्य आगुल्फं कटके ब्रज ६७ बध्ना गोघां गुलित्राणो ग्लान्मत्स्येषु यातया मृगान् वराहान् विध्याशुशरासारैः करस्युनैः ६८ एभिः किरा
 तवयैस्त्वमाखेटकधृतायुधः इत्युक्त्वा छुरिकं कर्मतधस्ते दत्तवान् पिता ७० तन्न त्वापि तुराजेति ते उभे चाग्रहीतुं शुनः **नाग उवाच** त्वं मतोऽप्यधिकं र
 क्षमिह्वान् साधुकलोचितान् मृगयार्थं समं भिक्षैरनुगच्छेत्पथापिताः ७१ वनदेवीययौ नत्र पुत्रेणार्थ किरातकैः सच्चाभ्यगात्तदानीत्यनुभुजे पलला
 शनं ७२ निवेदितं देवताभ्यो शुनां च पललददौ आन्तां युरोस्तां प्रतिगह्य मूक्षी प्रणम्य तं सिंहसमानवीर्यः कृताभिषेकः सधनः किरातैर्निजं गृहं प्राप्य निशंति
 नाय ७३ इति श्रीशिवहस्येन वमांशे त्रयः त्रिंशोऽध्यायः ३३॥ **स्कंद उवाच** ततः प्रातः समुत्थाय सवयोभिः सवंधनः मृगयावेषमादातुं धनुशाला
 मुपागमत् १ केशान्तपल्लवस्तिग्धानुत्तरंगितकुंचितान् व्यायतो ग्रथितांश्चक्रे ग्रथितैः पिच्छपल्लवैः २ सौरभ्यभ्रान्तभंगौघवाणकुंडादिमाल्यभूत्

मूलांतपिंकामूलोद्यगुंजारामगुणोज्वलः गजदंतकतारंकोवरायानतकंधरः वराहदंष्ट्रेभद्रंतेमणिस्त्रकभिरलंकृतः ४ महाशार्दूललांगूलहस्त
 तालविराजितः ज्याघातसहगोधांककराजमणिकंकणः ५ सुतैलधौतसंवत्सुरिकाविलसत्करिः आर्धैकवीरकटकप्लक्ष्मणोपानपदद्वयः ६
 चापंप्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यादायपाणिना ज्यामारेप्यपरामृश्यंकारेणाप्यघोषयत् ७ वक्ष्येधुधिशरैः पूर्णचापमायम्यपाणिना विभ्रदन्त्येनचशरमंगुली
 रंभचारिणं ८ ग्रहांकणेडिंडिमानिप्रावाद्यन्मृगधारणे तस्थौसुदृप्ततरुणपुंगवप्रतिमोघनः ९ तावद्देवार्चनकरीमधुमांसफलादिकं निवेद्यवन
 देवीभ्यः तंप्रापमृगयोन्मुखं १० सुरामांसादिकंतस्मैददौदेवप्रसादजं उवाचतमसंभ्रांतकुमारंजरतीतदा ११ पितुः पितामहस्यापिनास्तित्वे
 भवंसुत दयातादृग्देवतानादृष्ट्यादृक्त्वयिप्रभो तातदाजरतीनत्वादत्वासपितरौधनं संतोष्यबंधवात्सर्वान्निर्ययौमृगयांघन १३ प्रसक्तपादुपदाः
 वाणकामुकपाणयः शवराश्रमवसनावीरवाघ्नतमन्वयुः १४ पटहैपटयंतस्तेध्वनिभिः दिग्बधूमुखं शुभान्यग्रेनिमित्तानिदृष्ट्वातैर्मुदितोघनः १५
 दत्तोव्याधैश्चभिश्चैवसययौमृगयावनं गृहीतशंखलापाशाघावद्भिः शवराभकैः १६ लंवास्तललज्जिह्वाययुश्चानासमंततः केचिद्ययुः पुरोरोधिगु
 ल्मादिकेदकारिणः १७ ययुरत्येमृगान्वाघ्वागुराभारवाहकाः केचित्किरणासन्नत्वाचर्मवर्मविधारिणः १८ आलोकदृष्टवोवाघ्रानिप्रहस्तास्तमन्वयुः
 पुरोरवत्सुशृंगेषुतूर्यढक्कारवैः समं १९ व्यायतः श्रेणिसंचाराययुः सर्ववनेचराः निषादबाहिनीसांद्रदुमशपांमेवतातरे २० ययौनीलावधिवहन्कलि
 दतनयोपमा पुलिंदवाहिनीभोमामृगाणामंतकोपमा २१ अद्यदक्षिणदिग्भागेस्थितस्यास्यागिरेस्तटे हरिण्यः संचरंतीतिशंसत्सुपदवेदिषु २२ घने
 नैवेष्टितंतत्रवनस्पजघनमहतं तंत्रीयंत्रसुविन्यासवागुरामंत्रसाधनैः २३ विपिनावनिसंचारविचारनिरस्तस्तदा वनेचरास्मधावंतितमुदिश्यम
 हीधरं २४ प्रसार्यवागुरासर्वानिरुद्धाथवनेचरैः आघ्रेभशरभैणीनांसमूहंकोलसंभव २५ निवेदितेयथादृत्तंघनस्तत्प्राविशद्वनं काहलाधारव
 त्रासादुत्पतत्सुपतंतुच २६ मृगगात्रेषुशवराकुधावाणानवाकिरन् कृताघ्रेशृंगमूर्धानः पतुरुर्वीमृगत्रजाः २७ सिंहवाघ्रवराहैणभल्लकाः शर
 भादयः पश्चार्धभागमग्रेषुफलाग्रेषुघनंच्युतैः २८ घनोघनाघनद्वयशरसारमवासजत् भालन्यस्तागृहस्तस्तामास्तावत्थोरणाद्व २९ अंजनाद्रि
 निभेभानांसमूहानारदेष्टताः किराताः केचिदिच्छंतोमेचनांतानममुचत् ३० उत्पतंनिषणोविस्थोकश्चिद्रुत्वोत्पतन्मृगः अदृश्यततदारुहृहीतिं
 दुसमप्रभुः ३१ भिल्लभल्लानलज्वालाभीतभल्लकराजिषु भानंगवृकसारंगमहिषाश्चययुर्वन ३२ प्राप्तावहुपयः पातुघनाद्वपयोनिधिं जालच्यु

नाश्रुगणारुरुधुश्चमृगीनबहून् ३३ विधून्वत्तद्रुश्चापानइंद्रियोधांश्चात्मनः कश्चित्त्रापतन्योत्रीप्रदुद्रावधनारवः ३४ तमन्वधावस्थावं
 तंशरचापधरोधनः तंघनं च महासत्त्वौहो किरतां वनुदुनौ ३५ तेनाप्यविज्ञातगतीनिष्प्रतिद्वंद्वे विक्रमौ घनश्चापकरो नौ च शुनौ मुक्ताशरंस्तथा
 ३६ वराहे वृषे सोपिवंचयंस्तान् वत्सानयंयोः सवराहो महादर्पगंजानलसमेक्षणः ३७ गिर्यंतर्गतं वृक्षाग्रादनिष्टद्वैरवारवः तंगुल्मांतस्थितं ज्ञात्वा याव
 न्नासक्तिभावतः ३८ अशक्यवाणोत्कलनो घनशुरिकयावधीत् चापरिवलजवा सन्नकोलनाथं द्विधा कृतं ३९ अहो पश्यति न द्युक्तं क्रोशानं
 घनमानयत् प्राहतुः तौ घनं स्वामिन् खिन्नाश्च सुधिता वयं ४० कालमांसं प्रताप्याग्नावासाद्या हृत्पदं पीत्वा तत्प्राततः सर्वे प्रजामो मृग
 यावनं ४१ तच्छ्रुत्वा तत्र पानीयमस्तीत्याह च तौ घनः तवाहतुर्महानग्रे गिरिरस्ति तदंतिके ४२ सुवर्णमुखरीत्यस्तिसरित्तुंगानरंगिणी इत्युक्तो सो
 तत्रयामः कोल आनीयतामयं ४३ इत्युत्वा योजनं गत्वा ददर्श शालयंगिरिं अत्र श्रीकालहस्तं द्वौ शिखा देवो विराजिते ४४ द्रष्टव्य इति
 केनोक्तः प्रीतः प्राह घनस्तदा दृष्ट्वा त्रिमेनं कोभारः कोपियातीव मे मनः ४५ अथथा पूर्वमाप्नोति द्रष्टव्यांतरकोतुकः स देवस्तत्र कुत्रास्ति इति ताभ्यां
 त्वरन्वितः ४६ गत्वा ददर्श सरित्तं सुवर्णमुखरीघनः तयंतवेणुनिर्मुक्तमुक्तापलिनशोभिनीं ४७ कालागरुमणिद्यो नितरंगं पुष्पदर्शनां छा
 यालवृक्षसंघे स्थास्तेरस्थित्वा धनुर्धरः ४८ चापाच्चमस्तं वन्हिदृष्ट्वैनमचलं पुनः आगमिष्याम इत्युक्त्वा घनः कोशसमन्वितः ४९
 अवातीरं नदीतीरं द्रुमप्रप्यरसोत्तरं वीतश्रमो निर्मलात्मा शैलं श्रीकालहस्तिनं ५० दृष्ट्वा सहर्षः स घनः तांतीत्वीजतयध्वनागिरिरूपतपको
 प्राप्य मध्याह्ने तस्य मूर्धनी ५१ शुश्रावनिः स्वनं धीरंचतुर्वीद्यसमन्वितं शब्दः कोयमिति प्राह स किरातस्तमब्रवीत् ५२ किरात उवाच
 सरघाणां मेघघोषो महामधुजुषामिति तपोभिः प्राक्जन्म कृतैः परां भक्तिं शिवे वहत् ५३ अस्ति न्यंतद्रुतानीव भावयन् हर्षनिर्भरः श्रीका
 लहस्तिशैलेंद्रशृंगसोपानपंक्तिभिः ५४ आरुरोह किराताभ्यां ददर्श सत्वरं विभुं प्राक् देवदर्शनादेव सहतात्मविवंधनः ५५ अभूते जौल
 सन्मूर्तिघनो कृत्रिमभक्तिमान् श्रीकालहस्तिशृंगोद्यज्जगद्बीजोद्यतांकरं ५६ दृष्ट्वा नंदावधौ मग्नः हर्षादालिङ्ग्य शंकरं सनत्वा विविशौ
 हर्षाच्चंद्रोमाचक्रंचकः ५७ सार्द्रानिंदां वनयनः किं कुर्यामिति मूढधीः करंतं रागतः सोयं श्रुत्य स्नेहो महानहो ५८ इत्युक्त्वा नमवदुप्रसन्नः
 दंशे प्रेमभागभूत् घन उवाच वराहवाराण व्याघ्रभल्लकं भवने वने ५९ एवंच मसहायो सिंहतोस्मिनि शुशोच हर्षाज्ञातस्वस्तचापो देव

मंभुदलादिभिः ६० कं पूजयेदिनिप्राहघनः प्राहनिषादकौ तावब्रूतानिषादेशघनं भक्तिघनाघनं ६१ निषादकचतुः सृगयार्थपुरासार्धत्वं
 निषावागर्तोहिवा कश्चिन्तदानीं दृष्टोत्रद्विजः शिवपदार्चकः ६२ सदेवमर्चयन् नूनेतेनाद्यप्यार्चितो ह्ययं न ह्युत्वाभूत्वा नो ह्युः कालहस्तीशलम
 धीः ६३ घनउवाच तोषयिष्याम्यहं देवद्रव्यैः सोद्वरसादिभिः इति ध्यात्वा शिवं हित्वा घनो गंतुं न चक्षमे ६४ नाप्यस्य पार्श्वगः कोपि मांसनोसे
 ददति च सुधातोयमिमं हातुं न शक्नोमि करोमि किं ६५ किं नाम मांसमादाय प्राप्तस्यामिति चिंतयन् स गच्छ न पुनरागच्छ न ह्युत्पन्नजिघ्रन्
 मुहुर्मदा ६६ गच्छन्भूयोप्यनिस्तेहात्यशंस्तं परित्यज्य च गोवत्सलावत्समिव देवहातुं न चक्षमे ६७ नवं मांसमहं नाथ न येयमिति चिंतयन्
 कोवधस्ते स्थितो ह्येकः कथं वा न्वाजहाम्यहं ६८ सुधातोयमिति श्यामिकथं वेत्यजलाशयः अश्रुधारा लनयतो भूत्वा गंतुं स दीर्घधीः ६९ चा
 पमादाय हस्तेन न त्वं शंकोश संयुतः स घनो निगतो यत्नाद्गिरि शृंगादवातरान् ७० तीर्त्वा सुवर्णमुखं रंगत्वा दूरतरं वने नत्वा चोपोषितं प्राह मयि
 तग्निं निरीक्ष्य सः ७१ सर्वैरंगे वराहोपि निष्ठितो ह्येकः च न त्वं इति ब्रुवाणं तं कोशो भावविप्रत्यभाषत ७२ कोश उवाच अयं न त्रिगिरिः शृंगे देव
 मालिङ्गकं च न विलाभिरक्तगोधेवनिरगान् न विसृज्यतं ७३ तस्मै देवाय मांसानि दातुं मन्त्राण्युपाययौ अस्मत्कलेशं न त्यक्त्वा न स्मिन्नासक्तधीरभू
 त् ७४ न ह्युत्वा प्राह चापोपि घनं किं न त्वया श्रुतं चाप उवाच इयं कानामते भ्रांतिः किं जहास्यस्मदीशतां इति रितो घनश्चापमुखं मैक्षत केवलं ७५
 विदध्वां गानि वाणेन दग्धरो मस्य पोत्रिणः मांसं तद्द्वारुसं प्रोतं प्रतप्तो ज्वलतो नले ७६ वह्निस्त्रिगंधयथापाकं स्वादुश्चास्तीति वेदितं तस्मिन् ह्यने
 न यत्वा दुग्धं सुस्निग्धमेदुं ७७ तं शूक्ष्णपर्णपात्रोते निचिक्षेप पृथक् पृथक् चापकोशो च तत्कर्म दृष्ट्वा नो प्रोचतुर्मिथः ७८ भिक्षोः ऊचतुः
 अहो मोहो घनस्यायमुपर्यपरिवर्धते मांसं प्रतप्तं वक्त्रेण निदधानि परीक्ष्य च ७९ नेवेति स्वाधुधां मांसमावाभ्यां न ददात्ययं मांसानि वि
 भ्नुरस्यानि वाराहाणि घनस्तदा ८० देवा विष्टघनस्याघनजौ नीयः प्रतिक्रियां देवार्चनकरं वक्ति नागेनात्र वधेद्यतः ८१ एवं विचिंत्य दीनो नो
 गोधं परमगच्छतां घनोपज्ञाततद्युनो मांसं निक्षिप्य पात्रनः ८२ जलं देवाभिषेकार्यमास्यं संपूर्य सोचिरान् विभ्नू पूजार्हं पृष्ठाणि गृहीत्वा सशरं
 धनुः ८३ हस्तेनैकेन चान्येन वहन् पललभाजनं सुधातोर्वर्तते देव इयं न कालमित्यसौ ८४ महादयालुः त्वरितत्वलन्ना रुह्यतं गिरिं सोपान
 हत्य देने शमूर्ध्नि पृष्ठाण्यपोह्य सः ८५ मूर्तेरिव प्रेमरसैरभिषिच्य मुखं वाग्भिः देवं करोद्धृतेः पुष्पैरभ्यर्च्य प्राणमह्यनः ८६ निदधे च पुरः शंभो मांसं

पत्रांतरापरित स्निग्धदासशिखाप्रोतप्रदंतपल्लवपृथक् ८७ दंतनिष्पीडितं जिह्वाज्ञानपूर्वरसोदयं मयार्पितमिदंभोज्यमंगीकरुजग
 त्रभो ८८ इत्युक्त्वा नर्पइत्येवंमांसं दद्यात्पुनर्विभो इति स्थितवतस्तस्य पुरोभक्तिं निरीक्ष्यतं ८९ दृष्ट्वा समानीनकरः प्राणमत्यश्रिमाजले
 प्रवृत्तायं त्रियामायातमो रूपा सुदिशुच ९० हिंसासंत्यजने नूनमनार्यैकपुंरीश्वरे इति चिंताकुलोद्भूत्वा घनः श्रूयधनुर्धरः ९१ जाग्रदंज
 नशैलाभोनजहो पार्श्वमीशितः घनस्वात्मतमो घोरैरेतत्तु यंतु तमो भरेः ९२ अराकं प्रदर्शनं देवानस्थौ पश्यन्निवस्वयं क्वाप्यद्रोवेणुमुक्तो धक्
 चिन्नागमणित्रजः ९३ तो पुष्पवंताविवतौ देवं सेवितामगतौ ज्वलितौषधिर्दीपैश्च गुहारतो पलांसुभिः ९४ मुनीन्द्रद्युतिभिस्तत्र शैले रत्रिमसि च्यति
 निशंतवेदिनां एवं निशम्य पठतां घनः ९५ अस्वत्यवीरस्वान्मेशभोज्याहरणाधीरभूत् सयूयमावासजुषां मृगाणां पृथक् निहंतुं मृगयोरभिज्ञः गिरिशमा
 नं मय गृहीतचापो प्रभातशेषे तमसि प्रतस्थ ९६ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवाख्ये नवमोऽंशो चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ३४॥ स्कंद उवाच उदिने तपने विप्रः पूर्वव
 देवपूजकः पूजाद्रव्याणि संभृत्य शिवमर्चितुमागतः १ तपःशमोदमोपेतः भस्मरुद्राक्षभूषणः शिवागमविधानज्ञः स्वात्पेशमचलस्थितं २ नि
 रंजनं नीलकण्ठं मवाप्यग्रे स्थितो द्विजः ददर्श मां सान्प्रस्थो निविकीर्णो नितनस्तनः ३ दूरंतो पसृत्यासौ हाकेनानुचितं कृतं निषादे निर्भयैरेन
 त्कृतमं होहिनापरैः ४ एवं सदुखितो भूत्वा देवमीहानिखिन्नधीः शिवार्चक उवाच शान्तं त्वयैतदित्यातो निपत्या व्यीरुरोदसः सहमानः श्रुतो
 प्रोक्तः महाकासणिको हरः ५ इदृशेन क्षमाकार्या अस्मसाक्षि वदुहि इमं विभुं पर्वताग्रे स्थितं ज्योतिर्मया कृति ६ अपूजयन् विलंबेन किं तिष्ठा
 मीति चिंतयन् पल्लवपत्रमस्थो निपादुकापदमप्यसौ ७ संमार्जन्या समुत्सार्य स्नात्वा नद्यां समागत्य संप्रोक्षणविधिं कृत्वा दोषांस्तैविधा
 नतः ८ पूजयित्वा पचारैस्तं देवदेवं नमामसः सुत्वा विज्ञाप्य देवेशं प्रयाति शिवपूजके ९ ततो धनो व्याधनाथो यच्च क्रेतुद्वयं धनुर्धरो
 यतस्तत्र गत्वा शैले कपार्श्वतः १० स्थित्वा निविडकूयश्ममहाध्नरसंधिषु चरतो धावतो हत्वा वराहैण दृक्कान्धनः ११ पदान्पत्विष्य गवयस
 द्राखड्गेन सोवधीत् वनमध्ये निविक्षेप क्वापि मेघ्यान् मृगान् हतान् १२ विच्छिद्य बन्धिमथ न दारुं क्षुरिकया घनः उत्सार्य सरघां प्रान्तं स्थित्वा शाखाम
 धूकरं १३ कर्दलीपत्रपदकं कृत्वा निष्पीडयन्मधु शुष्ककाष्ठचये बन्धिं प्रज्वाल्य सदनस्तृणैः १४ निर्मथ्य च विशसेव वराहैणां च कान्धनः
 उक्त्यमांसं स्थानेभ्यो मृदुपक्वं प्रताप्यतत् १५ विदार्य तां सुरमेणामांसपत्रपुटेन धात् दारुणां व्यापत प्रान्तं कृत्वा भक्षायतो घनः १६ नैवेद्याय

शिवरहस्यः महेशस्य तद्रसस्य परीक्षणं हव्यमग्निमुखेन्यस्तन्निर्दशनायथा तथा १७ कालहस्तिपनेह्यद्यं मांसं स्यात्तन्मुखार्पितं यत्त्वादुमांसं तत्पत्रं पुण्यं
 ३५ अ० ३५ स्य मधुप्लुतं १८ मुखेनापूर्य नद्यं भोक्ता त्वाभिज्ञो घनस्तथा हावभस्मसमुद्राह्यपुष्पाण्याहृत्य गंधिलात् १९ धनुःशरकरोभिज्ञो निषंगालं वि
 ३५ दिसर्वमुत्सार्य मुत्सार्य शमपूजयत् तन्मांसं न्यस्य देवाग्नेप्राह हर्षतरो घनः २२ मुखं बुभुक्षुः लिंगमौलिमाधुत्याक्षय्यतत्सुमं पूर्वमांसादिदं स्वा
 दुमयांगसुपरीक्षितं २३ क्रौडैणान्यं कृगवयखड्गकायसमुद्रं मिश्रितं मधुसारेण नवाभिष्यद्वा रूपा २४ मधुरं मधुरं मुंश्च मम नाथ म
 याशये एवं निवेद्य नैवेद्यं तस्योस्थाणो रथाग्रतः २५ एवं दिवासमृगयः रात्रौ वैजाग्रदन्वहं हिंसेभ्यो रक्षितुं देवं प्रातर्यति गिरिर्वनं २६ घन
 श्रीकालहस्त्यद्रावेवं देवमसेवत शिवद्विजोऽप्यनुदिनं विमनाभिज्ञपूजया २७ यथाशास्त्रं समर्चयति नायदिवसान्वहन् चापकोशेरितो
 नागो भार्यया तत्र चागतः २८ दृष्ट्वा घनं घनाभं तं हस्त्यद्रौ हस्तिवत्स्थितं उवाच प्रणतं पुत्रनागः सास्त्राविलेक्षणाः २९ नाग उवाच पुत्रमा
 साहसं कार्षीणि गिरावस्मिन्मृगां प्रति कोयं देवः कोत्र वासो नवानुचित एव हि ३० समयादिपुरं मेद्यभिज्ञं भलेन पालितं त्वया हीनोऽस्मि वार्ध
 केयो धैर्यं धर्तुं न हि क्षमे ३१ इत्थं पितुर्वचः श्रुत्वा घनघोषाघनो ब्रवीत् घन उवाच देवो दृष्टो गिरावस्मिन्सहायेन संस्थितः ३२ असहायः
 सुधार्ता यं तत्सहायेह्यहं धृतः मृगेभ्योऽप्यथ हिंसेभ्यो तं रक्षामि वने स्थितः पुरेण मे न ते कार्यं माता वधुरयं पिता ३३ कदाचिद्यमिते गेहं व्रज
 माश्रु च भोपितः इति तेनाशुपुत्रेण संवितो गृहमागतः ३४ उवाच स घनस्तत्र देवदेवदयारसैः सुतजन्ममलांगो भूतकृत्यं केन वर्णयेत् ३५
 देवं घनेर्चयत्येवं द्विजोऽप्यर्चयदन्वहं न च क्षेपापकर्त्तारं वारयेति चाब्रवीत् ३६ देवः सरिज्जया जूटः स्वप्ने प्राह तमर्चयै शिव उवाच
 व्याधतो वै हितं साधकर्म वक्ष्यामि तत्कृतं ३७ स भक्तिसारहृदयो शरासक्तकरोऽप्यतत्कर्म मत्प्रियं तस्य स्थितिरेव विभाव्यतां ३८ प्राप्तस्या
 द्विमितं स्थानं मद्भक्तिप्रेमवारिधेः मन्मूर्ध्नि पूर्वविधृतं पृष्ठात्सारणकारिणः वने चरन् स भक्तानां प्रथमस्य महात्मनः सापानत्प्रपदं न्यस्तं
 दुवत्तं दधाम्यहं ४० अंतहृदये मरसभरितं तन्मुखं वज्रं जहू कर्णपथो दीर्घगंगाभः पावनं मम ४१ स्वयं प्रतदिव प्रेमपुष्पजालेन दुत्कृतं शिवः
 तन्मूर्ध्नि कसुमं हृद्यं ब्रह्मादृष्टेन मौलिना ४२ गृह्णामि तस्मिन् युक्तोऽवसा म्यास्वाद्य तत्कृतं गाढांगारप्रतप्तं तन्मधुनिष्यं दितं द्विज ४३ मुखं ३५

जनिः सृजरसरसनालेढितं मम पललंतेनयद्दत्तं सफलेन विशेषतः ४४ भवेन्नसदृशं न स्पृह्यं शिखिमुखे हृतं स्वभावभुक्ता तस्याक्तिः ४५
 स्मितफल्त्राननस्य सा ४५ रेचते मे मुनिमुखे वेदवाचां द्विजाधिका द्रष्टा सित्वं न स्पृह्यं भक्तिमोहं संत्यज्य माश्रुच ४६ देवोक्त्या सहिजो रत्रोप
 रेहि प्राप्य पूर्ववत् देवसंपूज्य तं गूढः क्वाप्तिष्ठ कनूहली ४७ दिनमध्ये तदा प्रापचित्रमेघनिभो घनः प्राक् द्विजन्मागमात्कल्पे मृगयार्थे य
 यौवनं ४८ सपूर्ववत्त्वादुमांसं विभ्रन्नुष्यं न थोदकं भिल्लानल्वप्रमाणे यमाय यौ सद्यः शंकरं ४९ आरुह्य तं गिरिवरं गिरिशं प्रत्यभाषत घनउवाच
 विलंबितोस्मि किं शंभो सुधांती सितसंशयः संक्षेपं दंतवत्कृते मांसमुत्कृत्या नीतमंजसा ५० मृगांगेभ्यो महादेव सुस्ताहीति मुखोदकं संसेव्य पृष्ठा
 ण्युक्तीर्य पललं परतो न्यधात् ५१ देवो दर्शयितुं भक्तिं द्विजायां स्मिधनस्यतां सुतासृक् दक्षनेत्रे भूतदृष्ट्वा भूचविस्मितः ५२ शीर्णवक्राजहृदयो
 विह्वलंगो वभूवह वेगादुत्पुल्य गत्वा सौममार्जक्षतजंतदा ५३ तदृष्ट्वा नारदस्त्रावंनाज्ञासीत्कृत्यमाकलः निपतन्नुत्पतंतत्र दीर्घमुष्णचनिस्स
 न् ५४ केनेदं हि कृतं देवनिर्गते मद्भिस्सर्केः मारोदीरक्षिते दद्यात्त्रयहृद्यतमं मम ५५ इति सज्यं धनुः कृत्वा हि सुव्यापारमेक्षणाः शैलं मौलौ मृ
 गान्कांश्चिदृष्ट्वा पुनरागतः ५६ स देवपादमाश्लिष्य प्ररुरोद पुनः पुनः मयि तिष्ठति देवेश सहाय्ये तत्रैव ने ५७ यदि पश्यामि तं हन्मीश शरेणै
 नलीलया ५७ अस्मेदमनुरूपं किं प्रमाणेभ्यो दवीयसः केनायमसकृन्नेत्रसमभूयान्महेश्वर ५८ परिक्षितुमिदं तस्मादानयिष्याम्योषधं
 वनात् इत्युक्त्वा निर्गतः शैले विचचार वनाद्धनं ५९ औषधं ततदानीय निर्मथ्य स्वकरेण सः तदक्षिणसेचयत्कामंतद्रक्तं नशशाकसः ६०
 रोत्युं निर्भिण्णहृदयो भिल्लो भल्लकरस्तदा पुनः प्रवृत्ते सोप्यन्यमुपायं समर्चितयत् ६१ मांसेन वर्धते मांसं अतो ह मिसृणा सिमे उत्कृत्या
 स्य विभोर्नेत्रे न्यास्यामीति सहस्रधीः ६२ उत्कृत्य नेत्रं तं नेत्रे निर्यद्रक्तं समर्पयत् शीते रक्ते सचोपुल्य करेण स्फालयद्भुजं ६३ मया कृ
 तेयं सद्बुद्धिरित्यनृत्यत्सदर्थितः तदैवानंदचेष्टाभिः सचोन्मत्त इवाभवत् ६४ निजभक्ते स एन्यासात्प्रक्षीप्य क्षियुतो भवत् विप्राय तमे
 म पुनरित्यं दर्शयितुं शिवः ६५ वामेपि नेत्रं क्षतजं विभुरेषं व्यभाषयत् सदृष्ट्वा पुनरन्याक्षिस्वरद्रक्तमवीक्ष्य सः ६६ दृशितस्यान्यथा
 त्यादं ज्ञापनार्थं शरोद्धतं निजाक्षुत्कृत्य तस्याक्ष्णाव्यधाद्याधोति हर्षतः ६७ तदंतरे महादेवः प्रादुर्भूतसहोमया तत्सोढुमक्षमस्त्र
 सः तस्मेदत्वा क्षिणी हरः ६८ वीर्याभूद्विस्मितो विप्रः पृष्ठाणि वदुषः सुराः दृष्ट्वा देवं दृशः शरेण निजदृक्पाठैकधीरं करं संरुह्यात्मक

शिवरहस्य
अ० ३५
३६
रेण किंकरवरं तं शंकरः प्राह हि कैलासे वसवासवादिविनुतो मात्राचपित्रास्वयं मद्रुतैर्गणैः विहृत्य सुचिरं मत्त्रे मभात्कं भवन् नेत्रार्पक
स्पदं मुदारकीर्तेश्चरित्रमेतच्चयवित्रमिष्टं पठन्ति ये भक्तिपरायणास्ते प्रयानि सामोप्यपदं हरस्य ७० इति श्रीशिवरहस्येनवमांशे सदाशि
वाख्ये भित्तेनेत्रार्पणं नाम पंचत्रिंशोऽध्यायः ३५ श्रीस्कंद उवाच कलानाथो भवद्वैश्यासदावश्यधने युवा विल्वारण्ये वसत्युप्येदं डकारणमध्यमे
कल्हारसौरभोदारकावेशीभूरिवारिष चोलेष्वस्ति घटग्रामो भूसुरेन्द्रनिवासभूः २ यत्र गंगाशशिब्रह्मकपालांकजगभरः भक्तं पातु हरः क्रो
धात्पदाकालं परावधीत् ३ यत्र क्षेत्रेषु शालिं श्रीशंखमुक्तातरैश्च पार्श्वे तु यज्ञशालाश्च कल्हारौघाश्च सेतुषु ४ गीतानि शालिकास्त्री
णांधान्यरक्षोघभूमिषु ऋग्यजुःशास्त्रमुखरसामघोषोरुभूषिते ५ तस्मिन् श्रीवर्धिते ग्रामे कलानाथ इति द्विजः आसीत् सरित्किंघीयं प्रि
सदार्चनपरायणार्हं मृकंडसुखोर्वा लस्य गाढमाश्लिष्यतो भयात् भक्तसंवरणो मृत्युं जघान प्रपदेनयः ७ तं गंगावीचिवाचालकिरोदंसक
लाधिपः आनर्चसौरभुजुषानि न्यगुगुलधूपतः ८ देवेश दययारिक्तैर्जानेपि सकलाधिपः गुगुलुचयधूपेन नतत्पाजशिवार्चनं ९ गोगृह
क्षेत्रदासादिविक्रीयविभवं विभोः कुर्वन् गुगुलधूपाचीं सुतदारश्च चंचयात् १० उपोषितेषु पुत्रादिष्वतिरेके दिने द्वये यवान् क्रेतुं ददौ भवे
पत्नी मांगल्यसूत्रकं ११ स तद्गृहीत्वा विपणीं गच्छन् गुगुलपूर्णया नावासमागतं वैश्यं दृष्ट्वा दृष्टतरो भवत् १२ गंगाधरस्य पूजार्थं सुगं
धिवरगुगुलः लब्धवानास्मात्परोलाभो किं त्रीहि क्रयणेन मे १३ इति नृत्यकलानाथः स्वर्णं दास्यामि गुगुले दिशेत्याह विशं वैश्यः प्राह किं
मे ददौ भवान् १४ मांगल्यसूत्रं स्वर्णं ददामीति कलाधिपः तद्वत्वा गुगुलभरं दत्वा प्रीतमना ययौ १५ प्राप्य वीरेश्वरस्थानं तत्रासौ
गुगुलोच्चयं स्वगोत्रभक्तनाथस्य अन्यकोशगृहे स्थितः १६ भार्या सुतभया द्वैश्या कलानाथ धराचकः तद्भार्या तत्सुनांश्चैव विचित्रं नि
चतंतदा १७ विपणापणवीथीष्वक्तास्ति चाद्यकलाधरः वैश्यपुत्राश्च तानाहः निर्गतो द्वैवगुगुल १८ गृहीत्वा यानि वैश्यातो न गृहीताप
वास्तदा इत्युक्तं वैश्यपुत्रैः सापुत्रैः सहश्चाकला १९ तमन्वधावत्वरिताश्चून्त्यत्वा सुतेर्गृहं इत्यं स्थिते महेशेन प्रेरितो धनपः स्वयं २०
तद्गृहं पूरयामास धनधान्यावरादिभिः साप्यन्विष्य शुचापुत्रैः गृहं प्राप्य क्षुधातुरा २१ सुप्ता गेण तदा स्वप्ने दृष्टविप्रस्वरूपं दृक् भस्मरुद्रा
स संयन्तोतामुवाच महेश्वरः २२ महेश्वर उवाच माण्डयाद्यभक्तं मे कलानाथं मदर्चकं गुगुलुद्वामधूपेन पूरितं तेन मे गृहं २३ तव सं

शिवः
३६

पदियं सर्वापश्येत्याह सुलोचना इत्युक्ता सा तद्देव्याय समन्ताद्दीक्ष्य मंदिरं २४ स्वर्णरत्नादिभिः पूर्णं नत्वा शिवकृपेन सा हर्षाश्रुपूर्णं
 यनासुतैः सह मुदा तदा २५ पत्युर्भोज्यादिकं पक्तुं प्रवृत्ता भूत्पतिव्रता तमं नश्च शिवागारे सुसंभार्योभिया तदा २६ दत्त्वा गुग्गुलुधूपं
 च नत्वा दृष्टं भयाकुलं देवं देवोपि दयया स्वप्ने प्राह कलाधिपं २७ महेश्वर उवाच कलानाथ क्षुधातोसि निजं गत्वानि केतनं अन्नं क्षीरादिसं
 पन्नं भवता भुंजतामिति २८ तच्छ्रुत्वा यप्रवृत्तो सो न त्वं निर्गतो गृहं स्वर्णरत्नादिसंपूर्णं वीक्ष्य वेश्म विशिस्मये २९ तमार्गं न कलानाथ
 भार्या प्रत्युज्जगाम तं पुत्राश्च हर्षितास्तत्र पितरं प्रययुर्मदा ३० प्रणम्य तं कालनाथ मारुतिं केचन सेवितुं नद्गृहं प्रांत स दनाम दनातिदयेति ते
 ३१ प्राह स्वभार्या सार्धं पुत्रैः सोऽपि प्रहर्षितः उवाच भार्या हृष्टा तं कलानाथोति हृष्टधीः ३२ कलानाथ उवाच अत्र चित्रं कथं सुभुनिः सो
 माश्रितरियं वदा गोमहिष्यादिसंपूर्णं धनधान्यावरादिभिः ३३ प्रासादकक्ष्यावित्तं प्रसादः काश्यवामम इति तद्वचनं श्रुत्वा पत्युर्भार्या तमव्र
 वीत् ३४ भार्या उवाच स्वप्ने मामाह विप्रेन्द्रो तवाद्य सदनं शुभं श्रिया संपूरितं भद्रं गृहाण वसुपूरितं ३५ इत्युक्त्वा निर्जगामैव तदा द्राक्षं गृहं मम
 धनधान्यादिसंपूर्णं तूर्णं शंभो प्रसादतः ३६ इत्युक्त्वा सा तदा वैशेष्ये वैशेष्ये नाभूत्सु विस्मिता अन्नैष इह संपूर्णः भोजयामास बांधवान् ३७
 ब्राह्मणान् शिवभक्तान् श्रुभोजयामास हर्षितः लब्ध्वा श्रियं कृपो शेषैर्विभोभिः क्षादनस्यसः ३८ अन्नैरागधयत् भक्तान् न्वहं रसशालिभिः
 तच्छ्रुत्वा दंतमधुना चोलेन्द्रो विस्मितो भवत् ३९ तं वैशंपूजयामास धूपदंशकरालये सोऽपि गुग्गुलुधूपेन अधिकं सोऽप्यधूपयत् ४० तेन
 भक्तेन चोलेन्द्रो श्रीतालविपिनं ययौ तत्र तालवनाधीशो नीलग्रीवोऽपि शंकरः ४१ वक्रितग्रीवमालो क्यसमीकर्तुं नृपो भवत् पत्निभि
 र्वाजिभिः पाशैर्गजशंखावलो धृतैः ४२ पाशैरुद्धूय देवेशं च कर्षो निबलेन सः सतं दुन्नमया शक्तः भक्तेन स नृपो ययौ ४३ स्वयं दर्शयि
 तुं देवमृजू निरगमद्गृहात् मार्गे महेश्वरं नत्वा तेषु तेषु च धामसु ४४ प्राप यज्वद्विजावासं श्रीतालविपिनं ययौ दृष्ट्वा नृपस्य तत्कर्म तद्व
 लं च कृतं श्रमं ४५ कथं नृपः कृतार्थायादिति भक्तो व्यचिंतयत् सार्धं नृपवलेनैव यतिष्वे स्वयमित्यसौ ४६ देवो न मां गसं वल्लकं ठरञ्च
 श्चकर्षतं करवालं गले विभ्रं वैशेष्यो कर्षेत् नृपाग्रतः ४७ वैश्य उवाच पाही शेंदु कलाललाम भगवन् श्रीकंठकंठीरवो दुद्य चर्मधराम्ये
 श भगवन् मां पाहिसर्वे श्वर ब्रह्माद्युत वंद्य पादसु महानागां गंगेरीमुख उत्फुल्लाजविकासनार्क भगवन् असाधुना पाहि मां ४८ भक्ति

रूपेण पाशेन एवं कर्षति शंकरे कंठकर्तनजंदुखं न स स्मारस्मरदुहि ४८ भक्तिमाधत्तवैशेष्योसोऽत्र जुजातो महेश्वरः वदेषुः कसुमं देवाः तत्र
 वैश्वनरपोपरि ५० ततो नृपः कलानाथयादयोः प्रणनामसः वनस्थलीवतसेनावर्षेणोत्तासिताभवत् ५१ त्रिपुरंदरगुह्यकामस्य स्थितस्य पृथिवी
 रये मोर्वीनीति वनः शंभोः नागं कर्मुकमद्रिगडस्थितं स्थाणुमिवाशकस्थानुं वै भक्तिनिर्भरः ५२ ब्रह्मणामगुणमौलितं मृजुचक्रेन पाग्रतः भक्ताहो
 केन शक्यं महेशो भक्तिभावतः ५३ नृपः प्रसंगाभक्तः स वैशेष्योऽपि स्थितस्तदा तत्र तालवनाधीशं गुगुलुहामधूपतः ५४ धूपयन्त्री महादेवं तत्रो
 वासप्रदृष्टधीः प्रविश्य वैश्वसं प्राज्यमाज्जनैर्भक्तिपूजकः ५५ स देहं ते शिवं प्राप भार्यापुत्रसमन्वितः ५६ स तत उवाच कलाधिनाथः सघटेशं
 निधौ स्थित्वा प्रयतोरजताद्रिमौलिं सगुगुलुहामसुधूपसौरभैः सुधूपत्वाभवदीशसन्मुखः ५७ चोले श्वरोपी शकृपाभरेण प्राज्यं सराज्यं प्रश
 शासभूमौ देहं तिमे भूच्छिवधाम किं करसं देवैर्के कर्षतः स शंकरः ५८ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवाख्ये नवमांशे षडंशोऽध्यायः ३६ श्रीसुंदरवाच
 आस्यदं संपदामास्ति श्रीमत्कंचनदीपुरं संगंगां मौलिसान्निध्यं सांगवेदविदविदाश्रितं १ हलाजीववधूलूनशेषकल्हारसोरभं आघ्रातुमिव नम्राग्रा
 यत्र पाकेन शालयः २ यत्र शूद्रकलोद्भूता गृहस्थाश्रमधर्मिणः तारो नृजानकस्वो नैर्वीथ्यां च सुखं रंतराः ३ मानकं जनदीचारं यतस्मिन्कंजनदी
 पुरे कोऽपि शूद्रकलोत्पत्तिरासीच्चालचमूपतिः ४ चिंतनावंदनाभ्यर्च्यवर्तनाभावना निसः नियतं नीलकंठस्य निदधे पादपद्मयोः ५ बालेन्दुमौले
 विन्यस्य दास्य कलयतां घटिं शुशुभालग्नधीं आसीद्भक्तानां भक्तिनिर्भरः ६ निजसंपदमीशानभक्तानां भवभावयन् प्रागेवाभ्यर्थनाया सवाक्कापू
 णमातनोत् ७ ततो न पत्यताखेदात्तो भजत्परमेश्वरं तदीयदयया पुत्रौ प्रसूतास्य कुर्वन्विनी ८ चतुर्थवंशवारशे श्वद्विकारं तिसोदरं चतुर्मुखका
 भोजसृष्टिकौशलसंपदा ९ आसीज्जन्मात्सवेन स्याभूयान्मंगलसंभ्रमं हृदोशंकरभक्तेभ्यो यथेष्टितमसो धनं १० भृत्यद्रापूर्णसंघोषैर्मंगलस्ते
 हधारया भक्तानां समुदं कुर्वन्सचकार महोत्सवे ११ स तदा पोषयामास भागधेयस्य कंदर्ली मूर्त्तिमिवेदिरां सायमंदिरे सुंदराभवत् १२ साक्रमेण
 गौचक्रे जानुभ्यां परिरिखणं सिंजानहंसकोमंजुवाचालमणिकंकणा १३ धूलिकापालिभिरालीनानि कुस्वकरं विना केलीं वितन्वती वीथ्यासू
 लौ विल्लितमल्लका १४ मणिपांचालिकादं दृक्कृतोद्वाहोत्सवाक्रमान् अस्त्रिवंधनलीलाभिराततानमुदं पितु १५ वैदूर्योऽन्तरे न्यस्तपद्मरागशिवल
 हरिन्मणिद्युतभ्राजि क्षिप्तमौक्तिकतंडुला १६ सखीहस्तसमालंबविहितं भ्रमविभ्रमा डोकंतुकलीलाभिरे मेचित्ररथोक्तिभिः १७ माणिक्यमेख

सविवाहोचितोप्राणदशां प्रीतिं पितुमधात् रमाभिमुखिनीमेनासंचा४

लावत्यनानाचित्रदकूलका पृष्ठापचित्रमाज्जानीद्वारमेषसखियुता १८ पुरिते मधुनापद्मे निजाकारं विलोक्य सा ममश्रीराविरासेतिमौग्ध्ये
नानतिमातनोत् १९ शारिकाशुककेकीभिः ऋडाहरिणोषिणी विलासकलिकावल्लीमतल्लीसेककारिणी २० अनंगशृंगारसर्वस्वमिवाङ्ग
रिततत्त्वचो न दृश्यं तशिरो गंभे क्रियमाणं हि नागजं २१ आस्वदेतां भुवो तस्याः कदास्या भागमस्पृशन् गंडविं विततायंकच्छलात्तालस्तनद्वयी २२ न
दंत्यातन्मुखेलक्ष्म्यारत्निकामनयोद्धता लावण्यपरससंपूर्णातारुण्यकुलदेवता २३ रमणिदीपिकोऽद्भुतोद्भुताभिजात्यां चैरुचितस्नामयाचयत् रुसैः
संचिंत्य संमंत्र्य कुलक्रमगलद्वती २५ उद्धाहमनुमेनेस्यामानकं जनदीश्वरः उक्तायां समतोदूतैरेननाथोवरः सुधीः २६ अंतरानंदमाधत्त
मुहूर्ते द्विजकल्पिते मानकं जनदीशेषिवंधूनाह्वयसर्वतः नगरे लंकते स्त्रीभिरुत्तरापरिदाधे आह्वयनिखिलान्वधून् चतुरंगवलान्वितः २७ मानकं
जपरोधोशमायासीदेननायकः एतस्मिन्नंतरे शंभुमानकं जनदीशितुः २८ भवनं प्रापवेषणमहाव्रतिकयोगिनः जटाचंचन्मणीनागकृतजडलमं
डितः ३० रुद्राक्षभूतिधवलयोगपट्टोपवीतवान् कोपीनपादुकोल्लासिमदद्विरदसद्गतिः ३१ एकप्रकोष्ठव्यानस्थस्फारिकाक्षस्त्रगुज्वलः मानकं जन्
दीशेनकोतुकोल्लासिचेतसा ३२ संवदितोचभूवांतर्भवने भिक्षुशेखरः इत्याहतं न तं भिक्षुर्मंगलं किं भवद्गृहे ३३ इत्युक्तेऽसि विनीतः स आह प्रांजलि
रेव हि मानकं जउवाच स्वामिन्मत्तनयोद्वाहो भविष्यत्यद्यमेमृहे अस्तिकल्याणमित्यत्काकल्याणाचलकार्मुकं ३४ प्रणिपत्य स्वयंपुत्रातलनिं
कारयत्तदा प्रणिपत्यार्थिनामेनामुद्धाहलंकृतोज्वला ३५ आलोक्यचिज्जेतस्यां कपोलमुक्रेतदा भिक्षुर्वंधस्वां दृष्टिं दृशुसाराधरेतदा ३६
मुहुर्गलोक्यतन्व्याधं मिलंष्टनवल्लकं कृतांजलिपटे चक्रे तस्मिन्नक्षिसतापसः ३७ तद्दृष्टिपट्टिं वीक्ष्यैव भिक्षुं प्रांजलिरब्रवीत् कंजनदी उवाच
स्वामिन्किं कर्वाणीति वाण्यामेणि दृशेक्षणं तदीक्षणं च स्वपदेक्षणमक्षीणपत्यतिः ३८ उवाच भिक्षुस्तं तत्र तस्मिन्नेवाहिकैर्गणैः भिक्षुरुवाच
कर्तुं पंचवटीमेतच्चिकरे दीयतामिति मानकं जनदीनाथस्तथास्त्विनिमुदं यधात् ३९ छित्वाक्षुरिकया तस्याः केशानस्मै समर्पयन् आमूलल
नतत्केशान् ग्रह्यालुरिचेश्वरः ४० अंतर्धायो मया सार्धं माविरासीद्वेषोपरि प्राणं सीत्कं जनाथोपि प्रावर्षत्कसुमंसुराः ४१ चक्ररसरसो नृत्यने
दुदुंभयोदिवि भक्तिर्निभरजानंदभरितं भरितेजसं ४२ अभिवंद्य निजं धाम नयनीशस्तिरोदधे मानकं जनदीशोपि कृत्वा वैवाहिकं विधिं ४३
बंधभिः स्वसुतायाश्च पोरैरीरितैवैभवः विधायां तं सकैलासमयासीद्वक्तिभावितः ४४ येष न नाथ कलिकां मलिकां तदा त्रीं मित्रोक्तताखिलजगः

प्रणनामशंभुं कौतुकेन कृतकं तु कलीलां त्र्यक्षजातमहिमामृगलोलां ४५ श्रीमानकंजतरिनीशचरित्रमेतदत्यद्भुतं पठनियोभुवि यः शृणोति एते
 महेशपदभक्तिविधूतमायेकैलासधामविशतः स्वकलेवरांते ४६ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारव्यनवमांशे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ३७ श्रीस्कंद उवाच
 कावेरीशुक्तिनिर्मुक्तमुक्तासैकतमंडितं कणामंगलनामास्ति नगरं चोलमंडले १ चरित्वा सर्वतोयत्रशंखेष्वग्राधिरोहिषु पांचजन्यकरे विष्णु
 गोपुरेण विडम्ब्यते २ यत्र सौधविटं केषु च षेकचंद्रमंडले चकोरमिथुनमाध्वीसवीर्यं कुरुते निशि ३ तत्र दायभिधः कश्चिच्चतुर्थान्वयशेखरः मृ
 णालीति यशो यस्य मरालीलेढिवेधसः ४ भूमिन्यासायुतः शंभुं शिवभक्त्येवमूर्तयः सर्वथा राधयामास तथैव हरकिं करान् ५ हलबाहुल्यसातत्य
 सर्वकर्षधनागमः महाभिषेकपूजाभिस्तोषयामास धूर्जटिर्द ६ सरक्तशालिनी चूतशलाडु सहितं सदा शंभोर्निवेदयामास नवीतं शालितंडुलं ७
 संकल्पसदिशच्छंभोर्नियमेन दिनेदिने शाकिनी चूतशाल्यनपरां प्रीतिमुवाहसः ८ एवं गतेष्वनेकेषु वत्सरेषु महेश्वरः तस्य संशोधयन् भक्तिं
 विततानदरिद्रतां ९ पूजां पूर्वाह्निशेषेण तथापि कलयन् विभोः व्यर्थं कृषिमानासीत् परेषामवसत्सुरवी १० न किंचिदात्मने कर्तव्यं भूतिप्राप्तेषु शालिषु
 शिवायैव दिशन् सर्वनिनापदिवसान्वहन् ११ प्राप्यते कृषितस्तेन भूतिवैतनशिवाशया केवलं शालयस्तेषु न्यवेदिषत शंभवे १२ स्वकीयनिष्क
 रेशाकान्ससंपाद्य गृहीतदा प्रददौ सौमित्रैरेव क्रमादात्मस्थितिं व्यधात् १३ क्रमेणानिष्कटेशाकप्रभेदेक्षीणातां गते केवलं वारितद्वतं पीत्वा
 देहं रधारसः १४ एवं केवलमंभोभिर्देहयात्रां प्रवर्तयन् शाकिनी शंकरायादाच्छालिं चूतशलाडुभिः १५ सकदा चिन्महेशार्थमखंडितमहाव्रतः
 शाकिनीनवचूताभ्यां शालितंडुलमावहत् १६ महाभिषेकहेतोस्तत्तृगृहिणो पूजनान्वितं वहंतोशनकैः पश्चाद्ययोचरित्रदेवता १७ चंडभानुकर
 घट्टजातस्फोटविलेपथि च चालततदारं ध्रेतत्सर्वं न्यपतत्करान् १८ शालितंडुलमालोक्य शाकिनी चूतसंयुतं रंध्रे निपतितं रेवेदादंतस्तापम
 वापसः १९ भार्याकरं समालंब्य प्रस्वलत्सविलांतरे पूजाद्रव्यं समुधर्तुं न शशाककरादपि २० इतः परः किमेतेन पूजार्थं गमनेन मे व्रतदानेर्व
 रं कायं त्यक्तुमि लमिवेषसः २१ इति निश्चितकर्तव्यः कंठशंकुलयाहठात् हलयं संसृजे मूलमिव रेजे नि कोतुकी २२ तदा विलांतरे शंभुः पाणिमे
 कं प्रदर्शयन् च कर्षदशने श्रुतं विलंठितरवोद्धूतं २३ भक्तप्रीत्या महापूजां स्वीकृतेति प्रदर्शयन् अंतरेव विले चूतदर्शनाविवभूवसः २४ वृष
 भारूढमंद्रीद्रकं न्ययासहं शंकरं सभार्यो वीक्ष्य वीक्ष्णान्भावयन् प्राजलिः स्थितः २५ स्वामिजयजयेशानेत्येवं सस्तोतुमुद्यतः भोग्ध्यान्मेवोष्ण

भोज्यं तु भुञ्ज्यं भुक्तवानसि २६ शंभो वारक्षवामां कवामभागविनोदय प्रसीदया र्वितीनाथ भक्तवत्सलपाहिमां २७ इति स्थितो दृश्यवपुर्दृष्टिस्थि
 नस्त्वया स्पतां दारसखेन मत्पदं इति ब्रुवंस्तामिषतां दिवौ क संपरंपदं स्वपरमेश्वरेययौ २८ यः शंकुलारं वडितकंठकांडश्रीकंठकारुण्यपदं वभूव
 नदादिनाम्ना जगदीशभक्तास्तं शंकुलादाय इति ब्रुवंति २९ यः शंकराद्यधनभक्तियुक्तो श्रीशंकुलादाय कथां शृणोति संसारबंधं सविध्य सर्व
 साक्षात्पदं शाश्वतमेति शंभोः ३० श्रीस्कंद उवाच चालिषु शुभकावेशी स्तोत्रो वर्धितशालिषु श्रीविलासपदोद्देशोद्देशो रानंददायकः ३१ हंसाः
 स्वपंतिपद्मांतः कोकिलाश्चूतपल्लवे हाल्लकौकुट्टले भृंगायत्रमीनाश्च शैवले ३२ सहजं ब्रूवोत्सिन्नाः शास्वारं भादलोद्धताः पूगाग्ररुतस्रुता
 यनागल्लीविराजिते ३३ तस्मिन्देशे मंगलाख्ये ग्रामे नियतमंगले गोनाथ इत्यभूत्कश्चिद्गोपालकलपालकः ३४ भवेभक्तिं स्थिरा विभ्रतभूतिलेप
 नभूषणः व्यभावयत्सेनानाथः गावः शतसहस्रशः ३५ संचार्य शाडूलवने पायपित्तानदीपयः रक्षन् दुष्टमृगेभ्यश्च गवां कलमपालयन् ३६ गाः सव
 त्साः पयोहीनाः गर्भवत्यश्च दोहिनीः पूष्यपोतवैष्यक्तः वृधाश्च तस्यास्तथा ३७ ताः सपालयितुं गोपालोद्देशे गृहीः पृथक् पृथक् नियज्य देवाणां
 दानं वेणुना गालुमुद्यतः ३८ वेणो सुविरशास्त्रोत्तरंधाण्यष्टविधाय सः आदिरंभं मुखे न्यस्य रंध्रेष्वन्येषु चांगुलीः ३९ व्यापारयन् तथा स्थानं नानस
 सस्वरान्वितं देवेशं मनसा ध्यायं जगोपंचाक्षरं मनं ४० भावावेशवशं विश्वं कृत्वा स्थावरजंगमं तोषयामास देवेशं वेणुना दामृतेन सः ४१ सकदा
 चिद्वत्सलजुः वल्लिनीकेशरज्जुभिः नव्यदेतस्य कसुममेकपार्श्वसमुन्नतं ४२ चलिकाबंधने रम्यनिवेशाद्वा नशृंगकं कंदलं कसुमं कर्णे वहन्माले त्रि
 पंड्रकं ४३ वक्षालसकुंदमालाभृंगगीतमहाभुजः वल्कलोपरि संवीतव्यालं विश्वो मपल्लवः ४४ वेणुयष्टिलसेत्पाणि सपादुकपदद्वयं गोपे
 गोभिः सवत्साभिः गोनाथो निर्ययौ वहिः ४५ इंद्रगोपधरा चंचविद्युद्दामपयोधरः भृंगालकाकुंदहासावनं वर्षावधूरगात् ४६ गोष्टे तत्र चंती
 षगोपैः संभृतयष्टिषु पार्श्वे चरन्स गोनाथः कृतमालवनं ययौ ४७ तत्र दृष्ट्वा जयादीर्घालं वपुष्पावलिसुधीः आरग्वधं शिवं मत्तानस्थौ तल्लग्नमा
 नसः ४८ विलैर्नल्वप्रमाणो स्तैतत्फलैश्च पचेत्लिमैः कुर्वन्सोदरपूर्तिसंगोपः क्षोद्रालुनेषु च ४९ गोनाथो भूतनाथस्य गायन्पंचाक्षरं मनं वेणु
 नादाहृतं विश्वं गवांगणमंतद्रितं ५० स्तब्धकणीधृतं पुच्छं नृणवक्रसुतस्त्रवं वत्सानपुज्जिहंत्यस्तास्तमेवानुपरि स्रताः ५१ ससप्तस्वरत
 त्कालरागैः पंचाक्षरं मनं गायन्ति गाय गोनाथः सर्वान्वेणविकालुवि महद्भिर्मध्यमैः कानैर्माधुर्यपरिवृंहितैः वणभिर्देर्मनोहारि रागतालक्रमा

न्वितं ५३ व्यक्तमानादिविन्यासगतिवैचित्र्यसंभृतं विश्वविस्तारयामासरागमानंगतिक्रमं ५४ प्रारब्धतत्रोमेयंप्रस्मरंतिस्मधेनवः छायाव
 क्षेषुदिग्वातावधूतेषुपयोधिषु ५५ संविशंतीषुमध्याह्नेमध्येवत्सावत्तासुच वत्सामातुस्तनंहित्वाक्षरक्षीरंमुखस्थितं ५६ मृगाः तृणानिक्ज
 हः तांडवानिशिरंखडिनः विश्वतज्ज्ञानविवशंचित्रार्पितमिवाभवत् ५७ पातालगापार्वतीयानाकिनश्चनभश्चराः तज्ज्ञानश्रवणात्सर्वविवशाविस्म
 यययुः ५८ एकात्मभावातद्वेणुनिनादेनहृताशयाः सहजं वृषमुत्सृज्यगावोगोपंसमन्वयुः ५९ मंदवायुद्रुतस्तथानद्यस्तिमितरंहसः निस्तु
 गाः समुद्राश्चतद्वेणुनिनदश्चवात् ६० एकस्त्वेन्द्रियग्रामवृत्तिवैचित्र्यमीक्ष्यत अगम्यस्वात्मजस्तेहविवशागोयकन्यकाः ६१ तद्वेणुनादेदे
 वस्यश्रवणानिकमागमत् देव्यासहृदयो ह्लासिकैलासस्थापशृण्वते ६२ इंदुं नंदिजयचूलोवियेतोवतरंभुवं तद्वेणुनादेकचिन्नैरलोमी
 लितवीक्षणैः ६३ सेवितोगायतस्तस्यपंचाक्षरमतोहारं गोनाथस्यपरस्तस्त्वैस्तुवतो नटनायकः ६४ देवादयारंसेः सिचन्साजलिभक्तमागतं ॥
 ईश्वरउवाच गोनाथवेणुनादेनतवपंचाक्षरश्रवात् आगतोस्म्यद्यकैलासादगकन्यायज्ञोस्म्यहं ६५ गोभिः सहैभिर्गोपैस्त्वसमायाहिमदंति
 के सदाश्रोतुमिमंवेणुममधाम्नीतिवैदिशं ६६ गोनाथः प्राजलिस्तस्योगोभिः सहशिवाग्रतः देवेषु देवं विकिरत्सुपष्पाण्यधीतवेदेषुषट्सु
 वेदं ६७ गोनाथवेणुकृणितं सशृण्वन्विश्वाधिको हेमसभां विवेश वेणुनादविवशैकृते श्वरंगोपते श्वरितमेतदादत्तं ६८ यः शृणोति पठति स
 रत्यसौ शांभवं पदमुपैति शाश्वतं ६९ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवाख्येनवमांशे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ ॥ श्रीस्कंद उवाच सुकीर्तेर्मूर्तिनाथ
 स्पवर्तनं कथयामिवः यः श्रीमान्याड्यदेशोस्ति तत्र द्वर्षक्रमोक्तजः १ बहुश्रुतजनावासोयः प्रत्यक्षसुरालयः यत्र वेणुषु वन्येषु नाग्रणी
 युतार्णवे २ श्रीमुखेषु च मुग्धेषु मोक्तिकानि च कासनि मदानीलं चंदनाद्रिबंधभंगानुसंनतं ३ सुतेयः सुखदंनचंद्राविडंवाङ्मयामृतं
 तत्रास्ति मधुरानामपरीपांडुपरिश्रिया ४ यस्यां परिहरंत श्रीलावण्यं हरिणि दृशः यत्र सौधे चरंतो नां सुभ्रुवां नदितामपि ५ नारत्येनै
 वभूते यभेदपादपरीयसा यत्ससत्फलकस्तत्तु कवींद्रनिडस्तयः ६ लीलायुतो ललह्याणीकवरीगंधवधवः तत्र कश्चिद्वणिगंशे मु
 क्तामणिरभून्महान् ७ मूर्तिनाथाभिधोयस्य ब्रह्मसौधसुधाशयः श्रीमूर्तिकलधौरेयशंभुपादां वुजं परं ८ दृढमालं व्यचिन्ते न कैंकर्येन शिवः
 मुदाननीत् यः श्रीहालास्यदेवस्य पूजार्थं दिव्यसौरभं ९ द्वीपांतरात्सप्रानीते मर्षयामास चंदनं येवदिशति पाटीरंभास्वपरिमलोर्मिलं १०

शिवः
३९

शिवरहस्यः रंद्योनितां वारं ४३ मूर्तिनाथेपि देवस्य निशिप्रोक्तां स्मरं गिरं रक्षितास्थां क्षितेरस्य त्र्यक्षा ज्ञामे गरो यसी शिवालये स्थिरं तत्र स्थाणुमूर्तिमिवास्थितं सप्रविश्य गजेन्द्रेपि भु
 वोभागेन भूयसा ४५ प्रापकक्षामणिं स्पृष्ट्वा क्षितिस्त्वं स्वं ध्यायन् यत् उदयस्थरविप्रख्यमूर्तिमंतमिवानलं ४६ गजस्कंधस्थितं ते मुः पौराहृष्टाश्च मंत्रिणः शृंगदुंदुभिः
 राश्रपटहाश्चपि दधुः ४७ पेशुश्रुविरे श्राव्यावाचो मांगल्पसंयुताः वटुषः सुमनोलाजैर्नार्यः सौधगतास्तदा ४८ द्विपेन्द्रादवतार्ये नमंत्रिणो मान्यदर्शनं तेन ते वि
 विशुः सार्धं मङ्कयिष्यन्मंडपं ४९ तत्र सिंहासने दिव्ये रत्नमालापरिष्कृते अरेभिरेभिषेक्तुं नमानतानीति मन्तरं ५० कंडेषमंडितां तेषु सम्यक् प्रज्वलितेन ले जुहुवुः
 मंगलं हव्यं मंत्रपूतं महीसुरः ५१ नदत्सुभद्रवाद्येषु सोभिषिक्ते विधानतः आलोक्य सचिवान्मौरान्मूर्तिनाथो वचो ब्रवीत् ५२ हित्वा हि पर्वतं शैवं शसनं पालतामिति
 ते स्वामिन्यत्वयादिष्टं तत्कार्यमिति चाब्रवीत् ५३ गोप्तास्यलोकं तत्र स्पृष्ट्वा हं दीप्तभूषणं केटिरं शिवमुद्रां कजयकोटीरमेव मे ५४ इत्युक्त्वा मंत्रिणस्तेन प्राणम्येनं त्वया प्रभो
 सम्पगादिष्ट एवायं क्रम इत्यनुमेनैरे ५५ सभद्रवाद्यो मूर्त्तिशो जयामकटमंडितः नेतुश्रीनालचक्रेशं गजाखट्टः सनिर्ययो ५६ वीथिना विधिना चाद्यप्यदृश्यं चंद्रशेखरं न
 त्वाशिवं मूर्तिनाथः शुभवैद्यं यायौ पुनः ५७ प्राप्य राजगृहद्वारं खतं कल्याणलक्षणैः गलच्छदभूषणैः गङ्गाज्जादवतारसः ५८ भास्वानिवोदयं भास्वन्महार्हमणिमंडपं ससिंहासन
 मध्यस्थो रामाचामरवीजितः ५९ भुजेन बलयं भूमेच्छत्राद्ये दधौ च सः जहुः सर्वे च दुर्दान्तं सिसृक्षुः श्रीभस्मफालकः ६० जगतो मूर्तिनाथो यं भूमिनाथ इति स्मृतः सरामाभोगविमुखो वि
 हितेन्द्रियनिग्रहः ६१ शासनं वर्धयं क्वैवं शशास सुधिरं मही पादाननैः परनृपैः परिसेव्यमनोरथः ६२ रक्षास्तलोकदुरितो नृजकं जनकान्मजः कामारिदास्यपरिपूर्णहृषा
 धिपत्यः काले जगाम शिवधामसमूर्तिनाथः मूर्तिनाथचरितं स्मरं नित्ये कीर्तयंति शिवभक्तिपूर्तयः मूर्तिने शरहिता वसंतिते कार्त्तिके यजनकांतिके सदा ६३ इति श्री
 शिवरहस्ये सदा शिवाख्ये नवमंसे मूर्तिनाथचरितं नाम एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥ स्कंद उवाच स्कंदनाथस्य चरितं निबोध मुनिसत्तम ज्योतिस्फुटं द्रव्यमोलिचोलेषु प्रथितो
 भवत् विषये स ह्यजाकुल्या संभवत्सस्य संपदि शरण्यग्राम इत्युत्तिसालोच्चाय स मन्त्रितः २ उष्योद्यानस्फुरत्याश्च दीर्घदीर्घीकया वृतः यत्र संवित विमलप्रभभस्मप्रवा
 धयेः ३ नपरं निमिरं नैशधवलं भ्रमवानपि भृंगाक्रान्तं पुष्पमुखं मध्ययत्र न केवलं ४ मुंचंति पंचमोद्गीतके कीशुकमुखोद्गतं यत्राजामकरं दाश्च भृंगगानेन केवलं ५ तद्वा
 नाकर्णो नोत्तमृगरोमंश्च मथितं तस्मिन् श्रीशरणाग्रामे स्कंदारख्यो भूद्विजोत्तमः ६ फणिभूषणपदे भक्तः प्रवोधां भोधिचंद्रमाः सरोजपत्रनिद्राणकुलीरोद्धो धकादि
 भिः ७ मीनोद्गैस्फुरत्सेत्रसेतो नस्मिन्कृतस्थिते वृषवाहस्य देवस्य पादादस्य नपो निधेः ८ तं पुष्पैस्तजटाजूट्योग्यैस्सकंदं सदा र्वयत् उष्याणि गंगेदुलसत्तत्पदोचितानि सः ९ शिवः
 पृथक् पृथक् समाहृत्य न्यस्य पुष्पकरंडके सप्रापमालायथ न भवनं भुवने शितुः १० फलेके परतः शुद्धे आसीनो नियतः क्वचित् सपण्याणि विभज्याथ मालाः कर्तुं प्रवृत्तमे

११ संवत्तकेसरदलोद्वन्द्वनिर्कुण्डिताः लंविनीश्चयथाशिल्यसृजोवध्वाद्विजोत्तमः १२ सताभिस्तक्भिर्गतेशमौलिसंगतहर्षभूः भक्त्या नर्च्य शिवं जिह्वा
 न्यस्तपंचाक्षरमनुः १३ हेमपात्रेद्विजास्तन्यमास्वादिनवतः प्रभोः ज्ञानसंवन्धनाम्नोऽथ भक्तस्याभूद्विजः सखा १४ विरिंचिमाधवा
 दृष्टमौलिमूलार्चने रतः नमः शिवायेति जपन्नवर्त्तत शिवाश्रमे १५ स्तोत्रेण स्तोत्रविन्मुख्यश्रीपंचाक्षरलक्ष्मणा शिवमानर्चहृष्टा
 त्मा तुष्टावाभीष्टदायिनं १६ श्रीस्कंद उवाच नमः शिवाय निर्गुणाय निष्कलाय त्रिभूलिने नमः शिवाय शक्तपती त गोचराय शंभवे
 १७ नमः शिवाय निष्क्रियाय निर्मलाय योगिने नमः शिवाय सिन्धुमुक्तिहेतवे चिदात्मने १८ नमः शिवाय शाश्वताय कामकालमृ
 त्यवे नमः शिवाय नारसिंहहस्तिहन्निवाससे १९ नमः शिवाय विष्णुनेत्रपंकजार्चिताप्रिये नमः शिवाय सोमसूर्यवन्द्यनीतनेत्रसे
 २० नमः शिवाय वेदवागगोचराय वाङ्मयाय ते नमः शिवाय सत्यकृत्यसाक्षिणे महात्मने २१ नमः शिवाय शंकराय शक्तिबीजहेत
 वे नमः शिवाय चंद्रशेखराय ते कपर्दिने नमः शिवाय भूतिभूषणाय भूतिहेतवे नमः शिवाय नित्यशुद्धवद्वते जसे २२ नमः शिवाय भ
 क्तबंधमोचकाय शंभवे नमः शिवाय विंदुनादवाच्यवाचकात्मने २४ नमः शिवाय नित्यसांद्रसौख्यसोमभूमने जसे नमः शिवाय दि
 व्यबोधरूपिणे परात्मने २५ नमः शिवाय सत्यवागगोचराय बंधवे नमः शिवाय भक्तलोकवाञ्छितप्रदायिने रदं नमः शिवाय वि
 ण्वेधसाप्यदृश्यमूलमौलये नमः शिवाय भक्तिमुक्तिदायिने २७ नमः शिवाय शक्तिहस्तशस्ततारकासुरारिमुख्यसूनेवे न
 मः शिवाय पर्वतेन्द्रजार्धदेहभागिने २८ नमः शिवाय सिंधुरेद्रमुख्यकच्छसूनेवे सदानमः नमः शिवाय ते सदा शिवाय शंभवे २९
 सूत उवाच एवं देवं स्तुवन्भक्त्या पंचारमयं प्रभुं शिवाग्रतस्तव मिदं भक्त्या देवस्य यः पठेत् ३० स या नुत्पदमिति भक्तेन प्रार्थि
 तः सदा दृष्टः सदा शंभुसमर्चनेन स्कंदः स पंचाक्षरमंत्रसिद्धः ३१ तत्रापय तत्रापमहेशधाम संवद्वनाथः स विवाहवेषः इंदुमौलि
 पदकिंकरा मृतं स्कंदनाथचरितं शुभावहं ३२ चिंतयंति परिकीर्तयंति ये संततं शिवपदेव संति ते स्कंद उवाच प्रवक्ष्ये हं पशुपतेः व्र
 तं पशुपतिप्रियं कावेरीवारिपूरेण वर्धितक्षेत्रशालिषु ३३ चोलेषु द्विजधामास्ति पुरं श्रीमुखसंज्ञकं तस्मिन्नामे पशुपतिरितिक
 श्चिद्विजो भवत् ३४ सच्चिरित्रपरिष्कारचतुर्वेदिकलोद्भवः सदा शास्त्रवाहस्य वामांगे वहतः शिवां ३५ प्रमथे शस्य पादाज्ज

शिवरहस्य

अ०४०

४१

चंचरीकोवभूवसः रुद्रसूक्तेनतंरुद्रमधीतेनमहीयसा ३६ सकलाश्रुतिसारेणसंतुष्टावातिभक्तिमान् भस्मरुद्राक्षसंपन्नो।
 दीप्तफालत्रिपेद्रकः ३७ व्रजंतिष्टं कृत्या नोपिदिवानक्तमनन्यधीः कर्मांतरालेषसदा रुद्रसूक्तजपादरः ३८ सकदाचित्सरः
 प्राप्पमृगपक्षिसमाकुलं उत्फुल्लाजमरंदोद्यभृंगसंवंधगंधिलं कंठदधजलेतिष्ठन्यश्वन्मानुस्थितंहरं मौलिमस्ताजलिःप्रेम्णा
 प्रस्फुरत्पुलकांकरः ४० स्वच्छगंगातरंगोघाद्यंदुशेखरभक्तिमान् द्राविताद्यसमूहेनरुद्रसूक्तेनतुष्टुवे ४१ भूसुरःश्रुतिसारेणरुद्र
 सूक्तेनशांकरः पशुपतिउवाच नमस्तेरुद्रत्वाश्रुतिशिरगमन्योहमिषमन् ४२ नमस्तेवाहुभ्यांतवशिवशरेषूद्यनकराः शरव्याहे
 निभ्यांतववरदसंसुव्यधनुषे तवाशास्याहृद्यानतुरपिमनस्तेद्यपदयोः ४३ हिरण्योद्देवस्त्वनखशिरस्वमुखोत्तेनयनयोः तनुसंप
 श्यन्वैभवशिवनमः सोमवपुषे ४४ अतोणीयान्यायान्श्रुतिगदिनवाक्यार्थकलनैः नमःशेषोदेवःश्रुतिगतपंचाक्षरमनोः ४५ तस्य
 नादकृतोपनिष्ठाश्रीरुद्रजपवासनांअंगीकृत्याथतद्भावंआनीनायाथनंसदा ४६ तथासंसारकहरापथासंदर्शितोद्विजः शिवेनो
 त्तारितःशैर्वीसुराग्राप्यापुरींययौ ४७ रुद्रसूक्तजपेनैवसदापशुपतिर्द्विजः पशुपतिंशैर्विमुक्तोभूत्स्त्रिवप्रेमास्पदोभवत् ४८ श्रोतुंज
 नस्पशुभदंप्रथितस्यरुद्रपूर्वस्ययःपशुपतेश्रुतिंशृणोति लोकैकनायकमहेशकृपानिधेः संनाकौकिनामपिदुरासदमेतिलोकं ४९
 इतिश्रीशिवरहस्येसदाशिवारच्यनवमांशेस्कंदपशुपतिचरितेचत्वारिंशोऽध्यायः ४०॥ स्कंदउवाच श्वागंतुनाम्नोभक्तस्यवैभवते
 वदाम्यहं ऊर्ध्वोप्रिसंज्ञिकेदेशेलोकाभीष्टुतर्कोनिमत् १ धामद्विजन्मनांश्लाघ्यमत्सानंदपरमहत् अददानेशुभेभानिपंगो
 लेवाहिनीतटे २ पल्लवान्यानयस्तानान्यत्रशिंचतिभूरुहाः मधुवर्षस्तदग्रस्थावारिवर्षेश्रवारिहाः ३ द्विरदावारिहाकारायत्त्रा
 तोपवनेष्वपिधावत्करेणुपादोत्यरेणुभिर्मदजस्तवैः ४ भुवोयत्रविराजतेपंकिलाभाविनःसदा केदारस्मस्यसन्नत्थंमौलयोविन
 यानताः ५ प्रसादेनमहेशस्यप्रासादनलचारिणः एधंतेयत्रनियतंसदेवगृहमेधिनः ६ परस्यतस्यास्पवहिकेदारानोच्चसेतुष
 काचित्प्रकाशनेश्रेणिनिश्रेणीस्वर्गमार्गिणां ७ द्विजानांप्राज्यवेदानांतदंतोनिष्ठेयावहिः श्वककुटेर्विचरितंअत्यजानांगृहावलिः
 तृणांचितैर्जीर्णगृहेरलावनिलकान्तैः सूकरप्रांतचरितैः कुरीरैः सारमेयकैः ८ दृश्यादृश्यमनुष्येपिसारमेयरवालुकैः सासृकूपकै

 शिवम्
 ४१

धंकोषविक्कयक्कयक्कजिष १० उपरिभ्रातगृधेषसमृद्योग्रकगंधिष निशवसानेनिद्राणेचर्मणास्तुतभूतले ११ भवन्तिवोधितायत्र
 शिवाकुक्कुटकूजिनैः मधुपोत्वात्यजामत्तागायतोयत्रनिर्भयं १२ क्वचित्क्यासुहेरंडवसाणांचर्मणास्तुते वन्यधान्यावहननैः नयन्ति
 किलवालकाः १३ शुक्लमच्छाचनतलेमक्षिकायूथभूषिते पक्वणेनिक्कणानादशृंगवेणुद्वतस्वनेः १४ पलत्तासृणितानम्रवा
 लकैहस्तभूषितैः ग्रामकर्मकरः क्वश्चित्तत्रानेदाद्वयोत्पजः १५ जातमात्रसंमुत्पन्नभवपादाकुभावनः नंदोत्पकर्मकर्तापितृत्वा
 वाह्यान्मनोरथान् १६ शिवमेवपरमेनेनदास्पावशिनाशयः कृतस्थितिर्वेतनैश्चप्रवर्तततदात्पजः १७ अंत्यजोपिद्विजाप्राप्याभक्तिंलेभे
 महेश्वरे भक्तिमेवपरमेनेभवस्यभवनुत्तये १८ दुंदुभीनामद्वलानांचर्मयत्मुखबंधनं रथाकर्षणारज्जुनांचर्मणामपिदायकः १९ शंभोत
 दालयद्वारिपलकांकितगात्रकः भक्त्यासंप्रणमनायन्भस्मफालोमुदंगयो २० सकदाचिद्द्वारिद्वेषिशिवकैर्कर्यधूर्वहः श्रीकरंजवने
 शस्पद्वारिदेवालयस्यसः २१ गत्वास्तुत्वाशिवंनत्वाप्रार्थयामासभक्तिमान् चंडालउवाच शिवाभिधानरहितंवेदनंतवमास्त्विति
 तस्यानंदवतोन्नतवीक्षितुंशंकरस्वयं २२ उमापतिः परस्यंतंनंदिकेशंनदाव्रवीत् शिवउवाच पार्श्वेत्वयाधेनुसुतस्थीयतामि
 त्पशाद्वरः तथास्थितेद्विजेतस्मिन्देवेशमृजुदर्शनं २३ नत्वासहस्रस्तभैरीमुखचर्मादिकंददौ महल्लानांसतिमणिध्वनिपद्मलमा
 तनोत् २४ पुरोगतस्थलंदृष्ट्वातटाकमखनत्तदा प्रदक्षिणप्रणामाद्यैर्देवंनृनैरतोषयत् २५ स्वकैप्रत्यङ्गतोवर्गेनिजप्रापनिके
 तनं इतिप्रत्यालयंशंभोश्चर्मवाद्यान्यथातनोत् २६ दर्शनेल्लासिहृदयः शिवंतिह्लपेश्वरं विधेर्वशेनांत्यजोपिद्रष्टुंसनिदधेमनः
 २७ रात्रावनायानगतीश्वोगंतास्मित्यचिंतयत् प्रभातेकार्यमार्याणां कुर्वन्कृद्देहिबंधुभिः २८ एषप्रयाणविघ्नोहि शिवस्याज्ञेतिचिं
 तयन् तिल्लेशेभक्तहृत्यल्लासाह्वसितमानसः २९ श्वोगंतास्मीनिसंचित्यनिनायदिवसान्वहन् प्राप्तेशभक्तिसंदोहो नंदो मुदि
 तमानसः ३० ततः सतिल्लनाथस्यप्रणामोल्लासिमानसः अविचार्यनिजापत्यदारान्वधूनथात्पजः ३१ निरगात्कंजनगरान्मनो
 मारुतरहंसा आदूरतशिवोत्तुंगगोपुराणिददर्शसः ३२ सह्यजायाततस्नात्वाचिताभस्मविभूषितः अस्सस्यपुरमद्राक्षीद्विस्म
 यानांस्मयावहं ३३ मल्लीमल्लीसुमल्लीभिः वेष्टितंनिल्लभूस्तहैः अन्येशास्विसमूहैश्चमृगपक्षिगणोज्वलं ३४ अत्यंतदृष्टशफोर

वापीशतविराजितं श्रीनिखनगोपांतप्रापशंकरकिंकरः ३५ तत्रैव नत्वा चोत्थाय स्थीत्वा पांतददर्शसः त्रेताग्रिधूमपटलीविदधोषान्म
 ठेयतीन् ३६ परस्पतस्पमाहात्म्यं स्वकलंचसमीक्ष्य सः भीतः प्रवेष्टुं सहसा सहसादिविदूरतः ३७ पुराद्विस्थितो नित्यं परंचक्रे प्रदक्षिणं
 स्थितिं श्रुत्वा हिताग्नीनां त्रिसहस्रद्विजन्मनां ३८ प्रवेष्टुं न मया शक्यमित्यवर्तत सो बहिः कृतावासस्मरं देवगोपुरं तद्विलोकयन् ३९ इ
 तितत्र दिवानक्तं परंचक्रे प्रदक्षिणं कुर्वन् निखनमनाः शिकेधिजन्मेति विचिंतयन् ४० नृत्पशदर्शनोत्कंठो कुंठितात्मजनुस्तदा तंदुरितं
 महादेवो भवो भक्तार्तिनाशनः ४१ स्वप्ने प्राहांत्यजं गत्वा त्यजत्वं वैकलेवरं लोकोपचार्यनेयेन जन्मना तेन जंत्यज ४२ त्वं भक्तो सिद्धं तं मेघ
 विलोकय माचिरं सहस्रमणोगोष्ठीनिष्ठं स्वन्तं तस्मै प्रदर्शयन् ४३ द्विजान् तथागतस्वप्ने हरः प्राह दयाघनः शिव उवाच कश्चित्प्रवेष्टुं त्यनलं तद्
 वंतोद्य पश्यत श्रुत्वा शिवाज्ञां ते प्रातः दृष्ट्वा त्यज मथ द्विजोः ४४ द्विजा ऊचुः रेशिवाज्ञया साधो त्वत्कृते ज्वाल्यते नलः प्रवेष्टुं मर्हस्य चिरा
 द्देहमुत्सृज्य पापजं ४५ पुरेस्मिन् भक्तवर्षाद्यत्वं च जीर्णमिवोरगः इति तैः स समादिष्टो हर्षोत्कर्षाश्रुलोचनः ४६ कृतार्थो स्मृतिना तुक्त्वा प्रविष्टो
 ग्रेमहेश्वरं विचिंतयन् मनसा सन्तुष्टो पदाब्जः ४७ प्रविष्टमात्रे बुद्धौ स उत्पपातो पवीनवान् द्विजवर्षे वपुर्धृत्वा भस्मरुद्राक्षभूषणः ४८ पु
 ष्पाणि वट्टुषुर्देवाने दंडे दुभयोदिवि निखद्विजावने मुक्ते द्विजं तं हर्षनिर्भरः ४९ सद्विजोऽपि द्विजैः सार्द्धं परमागन्तुभाषति दृष्ट्वा संतुष्ट हृद
 योननत्तो नंदनिर्भरः ५० यं ही शान्त्या निधानमगवन् देहमातमां गोह्वसन्नाद्यां डवरनिर्जिता खिलजगत्त्रयन्महोडुक्कटं त्वां दृष्ट्वा मुनयः
 सुरासुरनरा प्रापः विमुक्तिं परं नो जन्मादिकृविभ्रमं वरभवतु मे तत्पादपद्मं प्रभो मच्चित्तभ्रमरः पिपासति हृदा त्वत्पादपंकेरुहं इत्युक्त्वा सति रोध
 ततस्मिन् हेमसभांतरे भक्तैश्चानंदमग्रेषु साश्चर्येषु द्विजेषु च ५२ सुवत्सु सुरवंदेषु हर्षस्रोतोऽप्लुतेषु च सतदा प्रापसायुज्यमिज्याद्यैरपि दूरगं
 ५३ आकाशोभासतः शंभो शान्तं भक्तभाषतेः श्र्यांगतुनाम्नश्चरितं विचित्रं त्रिनेत्रं भक्तिप्रदमुक्तिसारं शृणोति यः संततमादरेण सभा नरेण
 स्पदं सयाति ५४ इति श्रीशिवरहस्यसंदाशिवाख्ये नवमाशे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ स्कंद उवाच उक्तं विचारभक्तस्य कथ्यते द्यमया
 कथा जननी व्यस्तशस्त श्रीवस्तुमत्स्याद्यविस्मृतिः १ पापानां खंडने यत्र मंडनं च भुवो द्विज डिंडिगनिभमृत्सारं मस्तिनौ डीरमंडलं २ जननी शिवः
 जीवनानाम सर्वेषां सर्वमंगलां परिरक्षुं शिवाय त्रचकार सुमहत्तपः ३ तादृग्देव्या तपस्थानं भवितं यत्तपो यथा यत्र सर्वेपि मध्यस्थामध्याचारः प्रतिष्ठिताः ४२

४ यत्रैव कृत्तिनः सर्वे सुकृतांशयो द्विजाः भवन्ति गृहिणो यत्र संदेव दुहिणो यमाः ५ दशनानां विधो ह्यमधामप्राकारसंवृताः कालिको
 ज्वलकंठश्रीश्रीकंठोत्कंठयाशिवा हं द्वात्रिंशद्भर्मगोत्पीतिगाथायत्र च विश्रुता यत्र श्रीकालहस्त्यद्रीशृंगारपरयोषिता ७ केशशृंगा
 माधवधूकचलग्रानयाति च वृषारण्यचपूजार्थसुराश्चाप्सरसोपि च ८ शवरश्च शवर्यश्च यत्र जाता यशस्विनः श्रीकंठेशैलशृंगाग्रस
 रसौघमरीगणः ९ विहरं निशवर्यो यत्साचनांडीरभून्नतिः गंगागंगाधरस्यैव मज्जनार्थं महीतलं १० तमुद्दिद्योद्यता यत्र नगरेक
 लिशाह्वये नद्यद्विवारिसुरभिस्तनस्तुतपयोपमा ११ यत्र श्रीरापगापार्श्वे दूयंती वक्षुषी वलात् यत्रोद्यानवनेवाह्याश्चंदनामोदिवा
 यवः १२ रेभाचंपकजं वीरहिंता लाम्राजुनैरपि वेदशास्त्रमहावादेः वर्धितैर्वह्निधूमकैः १३ आविर्भवद्वार्षिकाद्याग्रामासंग्रामवर्जिताः
 यत्र द्विजात्मजा भूत्वा देवि वल्पाह्वये परे १४ तपसि स्थितवत्यस्ति देत्यं संरक्षणाद्रुमा वह्निरूपं शिवं शान्तं क्रौर्यं च क्रेदयानिधिः १५ शौरि
 लाभाह्वये शंभोर्यत्र धाम च संमतं यत्र मुक्ताभयाकारश्रीपाशपरशंकरः १६ जगत्प्रसूतेर्यस्यासौ ज्जननी वेणुवल्लीर्यत्राधिपरमेकांतं
 उमाकांतस्य संमतं १७ मयूरपरवाल्मीकिपरमहंसपरणिच तं डीरमंडले तस्मिन् वर्णनाशक्यैव भवे १८ अस्ति सर्वयगोत्कृष्टा परीक्षाचीनि
 विश्रुता सस्यावृतक्षेत्रयता सर्वलोकाभिनेदिता १९ प्रत्यक्षयत्तदाश्चर्यप्रभावाय प्रकाशते आत्मीयं नायकं यत्र दयासारकचाश्रयैः
 २० उपचारैः समानर्च्यते तैश्च श्रुतिसमीरितैः ररक्षराक्षसत्रस्तांधीरैर्त्रोधर्मगोपनैः २१ यथामतिपुरस्यास्य माहात्म्यमपि वर्णयते त्वंगंगा
 जयजूटंकैलासनिलयं परा २२ नत्वानाथमुमाधर्मानशृणो ह्येकनायिका सर्वधर्मात्प्रियं न स्मात्तस्य लिंगसमर्चनं २३ नामर्चनोत्तु
 र्वाकिंते पूजयेत्याह शंकरः स्मराननंतदारम्यादेवो प्राह तदर्चनं २४ देवी उवाच कर्तुं कामयते चेत्तत्त्वदुक्तागमवर्त्तेना देवि दक्षिणा
 दिग्भागे कांचार्धं कथामनि २५ ईश्वर उवाच एकां प्रधामनिलयां मामर्चय महेश्वरि इत्यादि शन्यहा देवो महेशानां दयानिधिः २६
 दधौ मनः तथा संवित्साच शंभोस्तथात्मनः ततश्च चतुराशीतिलसजीवात्मनः प्रभोः २७ सुरेन कथितं तत्र वेदमार्गं विदुष्वपि आत्म
 नायकमानं म्यसांजलिः सायनिर्ययौ २८ पर्वतैर्द्रश्च नांप्राप्य तस्यै परिजनं ददौ कांचोसाचययौ देवसिद्धविद्याधरस्तुता २९ पद्मनाभ
 मणीतत्र प्रणम्यैनामुवाच ह हरिरुवाच देवि भूतले मतमेभवत्याभवन्नं शुभं भवत्विति तदा तस्य वाक्यं चैवान्वमन्यत ३० सर्वस्य प्राणिजात

स्यदेवीतत्रविभूतये चंद्रशेखरमानर्चकृपागर्भमनासनी ३१ सिद्धः सन्नपि सर्वत्र सैरकीडः परः शिवः तस्यैवात्मानमद्वंद्वं जगन्मूर्तिरदर्शयत्
 ३२ कांक्षंतीमनसाद्रुं कामाक्षीत्यपि सा शिवा पंचाक्षरलसद्वर्णा प्रवृत्तात्मानपस्यभूत् ३३ सहेतकिंनदात्मेशः श्रुतमूलेतयैसिसः तपः
 फलेसादृष्ट्वेवं जहौ शृंगारभावनं ३४ शानाशयाप्रणाम्येनं विवोष्टीलं वक्त्रं तला इत्यं मनोदधौ तस्याभक्तभर्तुः समर्चने ३५ सा शिवा गमसाज्ञा
 शिवाभ्यर्चनकारणात् परस्मृता पत्रपुष्पपाणिभिश्चेदिका जनेः ३६ पादाभ्यां पद्मवाभ्यां प्राप्ताद्यानं स्वयं शिवाः पुष्पाणि पूजनाहोतिनानि
 हृद्यान्यपाविनात् ३७ अभिषिञ्च्य शुभैस्तोयैः कृपासरिदुपाहृतेः सुगंधिभिश्च दनाद्यैरुपलिप्य च चंदनैः ३८ अलंकृत्याहृतेः पुष्पैः धूपदीपा
 दिभिस्तदा हृद्यैर्नैवेद्यजालैश्च फलतांबूलकैस्तथा ३९ नीराजनार्णिकैश्च कर्पूरोज्ज्वलदीपकैः प्रदक्षिणप्रक्रमणेस्तुत्या देवमनोषयत्
 ४० पार्वत्युवाच शंभोरसालवरमूलगृहस्तथूलव्यालंगमालजितकालललामसोम गंगारसालरयचं विजटालवालश्रीकंठमूलभजतामघ
 हारिशील ४१ एकाम्रमूलनिलयं भुजगाधिराजराजकिरीटवलयं सदयं सदैव अत्यंतमेव भजमानजनांतरंगे नृत्यंतमाश्रुगिरिशं परिशी
 लयामि ४२ एकाम्रमूलनिलयं भजतामनेकजन्मार्जिताघविनिवारणकारणं तन् तेजः श्रयामि शिवसद्यश्च शिवेतराणां निर्णोदनैकनिरतं वरितं ज
 गत्यां ४३ एकाम्रमूलनिलयाय दद्यात्तथाय संसारघोरस्वरूपा लयनारणाय तापत्रयोपशमनाय सच्छं नतानां लोकत्रयैकविभवेकरवेनमस्यां
 एकाम्रमूलनिलया दिनवीतिहोम्रसोमावकादखिलपूर्वसुरांतकर्तुः मन्येशिवान्यदिह देवतमादिमध्यजगतोनाशकराच्छंकरान् ४४ सु
 तउवाच जगन्मातापीतं स्तुत्वा काले काले तं कान्तकं नायके च्युतमूलस्येगादुप्रेमजगन्प्रिये ४५ पाण्योरिदं फलमिति शिवमानर्चता
 न्वहं इत्यर्चितो बहुप्रेम्णा कृपां कर्तुं तद्देश्वरः ४६ सप्लाणवाभिवोक्तुल्लभो धैकं पानदीभरैः दृष्ट्वा स्वपतिना हृष्टान् दोग्धकामलोचना
 ४७ अनेनात्यहितं शंभोः स्यादिति व्यथिता भवत् करभ्यां लिंगमालिङ्ग्य तटिनी तटविल्लवे ४८ ब्रुवंती नाथ नाथेति मन्मथान्तकमीश्वरी
 कूले कं पातरंगिण्या मूले च्युतमहोरुहे ४९ दुकूलसंवृतांगी सामूललिंगं परिध्रजे कामाक्षी तत्र कामारिचकार कचमुद्रितं ५० शिवा क
 चाभ्यामाश्लिष्टो गाढं दृढतरो मृडः कं पाशं या भवेगेन कृणत्कणहस्तया ५१ स्थाणुर्मृदुलतां प्राप्य शिवः स्मेरमुखश्रिया करिंद्रचर्म
 वसनकर्कशांगोपिकामजित् ५२ प्रादुरासीच्छिवाश्लिष्टः शिपिविष्टो मूर्तिमान् दिव्या देवदयां दृष्ट्वा परिरंभणसंभवां ५३ नवीनपाणिष्ठ

हणशंगसंगचशंकरी देवैः प्रहर्षितो दृष्टो पृथ्वीकीर्णो रुच्यतः ५५ अंतर्हृता शया सर्वा जहृषु जीवकोटयः वर्षत्सु देवपुष्पेषु नेदुर्दुभि
कोटयः ५६ कं पानदीननामैनामं विकामनुकंपिनीं मदुलस्वच्छसौभाग्यवरवेषसदाशिवः ५७ शिव उवाच वरं देवि वृणीष्वेति प्राह दे
वीतदात्र वीत प्रांजलिः पादयोः शोभोः प्रणताशो भवौतदा ५८ देवी उवाच निरुद्धसरिदो घेन न समाप्तं त्वदर्चनं वर्तयिष्यामि तद्भयो
मत्प्रियस्तु प्रसीद मे ५९ अस्यानिःसीमसंपत्त्या कांची पुर्यो दिवानिशं करिष्याम्यखिलान्धर्मान्भवत्याहलसन्मना ६० क्रियावंतोत्र
सर्वेसुः फलैर्धर्मैश्च संयता इति लोकेशमात्मेशं ययाचैशैलनंदिनीं ६१ भोगाद्रभूषणो देवो न स्पेस्वार्धागमादधत् भुवनत्रयबीजा
र्थधर्मसंततेः शालिप्रस्थद्वयं देवैर्ददुः सर्वे पिशांकराः निर्दोषासुः सुकर्माण इति भूयो वरं देहौ ६२ सत उवाच लब्धा वरान्सगिरिशान्
गिरिंद्रजा त्रिलोक संरक्षणकारणाय श्रीकामकोष्ठे विभवे कथां हि द्वात्रिंशतं पालयति सधर्मान् सत्पत्न्यान्पुत्रान्येव देव्या श्रीसदने
शुभे ६४ अनिर्वोणैश्च नम्लानैः पुल्लहल्लकमंडितैः शारदादौ स्थापितो यंच कास्तिशरदांशतं ६५ मनक्ति द्विविधं च पिलोकांनां भावि
लक्षणं प्रत्युद्गमेव कल्हारत्रयमप्येवमेव ते ६६ इत्याश्चर्य करीतत्र जागर्ति खिन्ननायिका दुर्विनिघ्नमिदं तीर्थं तीर्थं देवाभिरसितं ६७ य
यत्रास्ते कामकोष्ठस्य दक्षिणे कच्छपेश्वरः महीनिदर्शनं तीर्थं मस्तिलोके कविश्रुतं ६८ कांची दामायितो भोधिः भूचक्राकारयोगतः रक्षं
त्या सर्वधर्माणि देवा श्रीमंदिरेशुभे ६९ कामकोष्ठे सदा हृद्ये प्रादक्षिण्यार्कचंद्रको शस्वच्छाया विपर्ययासादिशः प्राच्यादिषु क्रमात् ७०
निर्णेनुं न हि शक्नुते सर्वैरद्यापि मानवैः कामाक्षी रक्षते तत्र धाम्निकं पासरिते ७१ कामिकांची तस्वच्छाया संध्ययोरविकारिणी यत्र कृ
त्वा तपो देवैकतृत्सैर्महर्षिभिः ७२ समर्चिता न्यनेकानि शिवधामानि सत्तम शरासनमना लक्ष्यसाश्चर्यं तत्र तिष्ठति ७३ तं दृश्यते यैर्मनु
जैः तेषामायुर्विवर्धते पुण्यश्रावकमांगल्यतीर्थान्यन्यानि संति च ७४ एकनालां प्रपञ्चा च कापिरक्तसुपद्मिनी आश्चर्यकारिणी फुल्ल
हल्लकारुणगेधिला ७५ मज्जतां मघहं त्रीसात् पुण्यदात्री ससौरभा विलंतत्र प्रविशतां स्वर्गमार्गं गतिप्रदं ७६ तत्र पालयति द्वारं पंच
हस्तो गजाननः षडाननः शक्तिधरो वाह्यप्राकाररक्षकः ७७ त्रिशूलपाणिरंभोदतिं भो मुखरन्ध्रः निशोथेरक्षति च रन्ध्रैरवोभैरवारवः
७८ यत्र पश्यति भूतानि प्रविष्टस्तं पनः परेन पश्यामि यथा धामनतद्यत्रापि दृश्यते ७९ शिलाकांचनतत्रास्ति मुक्तिदो नैकवर्त्मनि य

किञ्चिन्पतितं यस्यावस्तुतत्कनकायते ८० नत्रपीठानि देव्यास्तु सत्यसंनिमहीतले देवोनुकेपमेकां प्रमूलेति स्मृत्युमार्चितः ८१ कदाचि
 नत्रकालाख्योचोलेन्द्रस्तत्रआगतः शिवकैकर्यनिष्णातो निधित्सुकां चनाचलं ८२ कांचीमालोक्य हृष्टात्मा कांचिंतामणिसद्युतिं तोपरीं
 प्राप्य कामाक्षीकामुकेभक्तिमानभूत् ८३ यत्रविष्णुर्महादेवं समाख्यावसत्सदा तोयोजनप्रमाणेन दिशा सुचचत्ष्वपि ८४ अकरोत्परिधा
 कारं हर्म्यमाकारेण पुरं नानावर्णजैः पूर्णं कृत्वा श्रयैकं रं पुरं ८५ ततो देवा जयामेरोः निदधे निजलांछितं तत्रकांचीपरेकश्चिद्रजका
 न्वयशेखरः ८६ शिवतद्भक्तपादाजुसेवनस्थिरमानसः विचारभृत्यनामा भूद्भक्तवस्त्राण्यनेकधा ८७ निर्णेजकः सदा स्त्रीभिर्नेतरेषां
 कदाचन सभक्तानां यदादेशवाससांक्षालकः सदा ८८ खेदमालिन्यजानस्य सतदा समपाकरोत् परीक्षितुं समुद्युजो देव्याभावंत
 यास्थितः ८९ सशिवो देवभक्तस्य भावे वेदितुमागतः कृशो मलिनकंथो कस्कंधः संबद्धनापसः ९० नंतदाशिशिरेकाले प्रपेदे प्रसवल
 तपदः सदृष्ट्वा भस्मदिग्धांगेन प्रणम्य कृतं जलिः ९१ कशलोत्था प्रसाद्यै नं रजकः प्राह हर्षितः रजक उवाच नाथ कांश्यं तव कथं कंथाचे
 यं मलीमसा देहि मां विमलां कुर्यामित्युक्तं संचात्रवीत् ९२ भिक्षुरुवाच नान्यो भस्मिक्तः कंथायथा हंत्या समागतः न ददामित्वमद्यैव
 धौ नाकृत्वा ददासि चेत् ९३ यदि दास्यसि सद्यो मे तदानो स्यान्ननुच्ययः इति कंथां विभुस्तस्मै तथेति ब्रुवते ददौ ९४ रजको विमलं कर्तुं तदा कं
 थां समुद्यतः अन्यैर्मलैस्तो संयोज्य पत्कां कंभ्यां सपाकतः ९५ धौ तुं पाषाणमैलौ नां यावन्निक्षिपते तदा तावच्छिवा जयामो घे मघाश्च
 वरपुश्चिरं ९६ वृश्चिर्न विरमते पासीनासारो रुवातका सीता तैथ कथा भिक्षुर्हाहा हंत हतो स्पृहं ९७ अतीता प्रोक्तवेलापि धौ त कंथान
 शुष्यते अन्यानि मम वासां सिनगृहं त्येव भिक्षुकः ९८ वस्त्राद्यानि महाग्रा विशिरः स्वघातयाम्यहं अतीता प्रोक्तवेलापि धौ त कंथान श
 ष्यते ९९ इति भक्तं शिरो ग्रावियावता घातयत्यसौ तावद्भरधरो ग्रीवांतस्पृहस्तनशीलयन् १०० अपालयत्फालनेत्रोरजकं भगवान्भवः
 वृषारूढस्तदा देव्या ववंदे सोऽपि भक्तिजः त्वं धीरो सीत्यपि वदन् गलागं मम सांप्रतं कैलासं रजकश्च ब्रजपत्मा सुतेः सह १०२ सुरवी शिवः
 भवेति देवेशो जगामैकां प्रमूलगः स्तुत उवाच जन्माहितं देवदया विशेषैः विचारभृत्येऽपि विधूय वंधं संचेकदंताद्यभिपूज्यमान एकाग्रधामेश्वरधामभजे ४४
 विचारभक्तस्य विशिष्टभक्तेर्विचारयुक्तेरभिवंद्यमानं विशिष्टमेतच्चरितं पवित्रं पठंतिये यंति परंपदंते १०४ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवारखेनवमांशे द्विच ४४

स्कंद उवाच कथयामि कथा पुण्या वागीशस्य महान्मनः कश्चिदत्यग्रवालेति विषयस्तिलको भुवः १ विलासभवनं लक्ष्म्या महीमंडलमंडनं यस्मिज्ज
 नपदे सर्वे हाण एव विहारिणः २ भस्म संपन्नफालास्ते महारुद्राश्च वक्षसः यस्मिन्कुटुंबिनां सोधे चरन्ती देवि धनुदः ३ संदिग्धे ग्रसितुं प्रायो मध्ये सुभ्रुपुत्रावली
 वेणीपुष्पसमुत्सृजे नानापुष्पमणित्रजैः ४ विभूषाहालिकस्त्रीणां यस्मिन्कृषिकलाजुषा यत्र कल्पासुकांदवमाधीषुं प्रपर्वसु ५ मुक्तासीतासुकल्हारसर
 त्सुकसुकावहिः यंत्रेषु कांडखंडोद्यद्रससोराणभूमयः ६ नदीमानकतां यान्ति रससंस्थादिसेतवः यत्र कानांगक्षोत्सासिक्तसुकाक्रमितं फलं ७ गृहीतालिकचद्वंद्वचवत्करिणं
 जहुः महिषो यत्र वपिषु घनपंक्तिवर्णवे ८ निमज्जन्त्यो रघोर्लोढेर्दुग्धैस्तत्कलयन्ति नाः यत्रारामतरुस्तोमसीमासंस्थौ विराजतः ९ ७ प्यवंतौ महीशखी भुजाग्रास्त्रिगतावि
 वा सोमौ जुषिकेदोरेस्वद्वीहिराशयः १० यत्र होलिकसौधेषु मिलंति शिखिनां बुद्धेः यत्र सुंदरवागीशवन्ती गैश्रिवाजया ११ जगद्धिताय हंतास्य महाम्पे केतवर्षते
 तस्मिन्सत्यप्रपालीति विषये विश्रुताशये १२ नानापुरेषु ते धेकामा मुरारं महत्युरं यदीयपरिधाचक्रे पंकजाख्यां गजासति १३ कर्तुमभ्युद्यता नीववप्रयुद्धं वधूमुखेः
 यद्विशेषफणीरत्नविशेषैः पाटलोत्सलैः १४ परिते परिधाचक्रे दिवो विव विमिवेक्षते नरः स्त्रियः सुरस्त्रीभियत्र सोधेषु सर्वदा १५ दिव्यभौमपदार्थानां क्रियंते क
 यविक्रयौ आमूरारं पुरेतस्मिन्चातुर्वर्णाश्रमाश्रये १६ यत्र भुग्नवलेनेनैव नेन समन्विते विपदामपदेशं भुभक्ति सिद्धैकवर्त्मनि १७ चतुर्थजातिधौरेयभक्तधैर्यो भक्तदा
 हलहल्लोहलोहं च संयदामानितातिथिः १८ कीर्तिमान् कीर्तिमान्नामवंधुमित्रप्रियो मवत् यौवनालंकृतांगस्य तस्य कीर्तिमतो भवत् १९ गृहीणी मोदिनी नाम कोम
 दीवकलावतः वारिधेर्वलयैवासीत् सरलाविरलातदा २० सत्संकीर्तिमतस्तत्संकाकन्यासीत् कमलावती शुभोदयासावभूवकमले वामलाशया २१ मातापित्रेभ्यु
 खाजुस्यविकासिरविसुप्रभा यथामेनादिमवतोस्तमेवैनामपोषयत् २२ विद्याहृद्यतमेवाभून्प्रियशिष्ये गुरुर्दिन तमो निवारको नाम्नामेदिन्यां कोप्यभूत्सुतः २३
 कीर्तिमान्सहमोदिनालब्धभयतनूजया अमन्यतान्वयं स्वस्य स्पृहणीयमिवोन्नतं २४ शुभांगलक्षणः सोयं जानकमोदिसत्कृतः पितुर्हृत्पद्मवाधाय सुतो वि
 द्यासमग्रहीत् २५ क्रमात्कलाविरुद्धो भूत्कलाधर इवोद्यतः गुरुणा विस्मयं कुर्वन्पुष्पवृष्टिर्मिवेंदुवत् २६ कन्या निलकवत्याख्यादातुं द्वादशाहमायना प्र
 वरायानुरूपाय वरायाचितयत्पिता २७ शूद्रः कलिरिपुर्नाम्नामंत्रिवर्यो महीयतेः पूर्वसंबंधशोभी च शिवपादस्थिराशयः २८ आत्मीयान्कीर्तिमायुत्रीव
 रितुं ग्राहिणो हितान् कीर्तिमंतं च ते प्राप्य वज्रिरेकन्यकां चतः २९ संभाव्य कीर्तिमान्प्रीत्या बाधवान्कलिवैरिणः तस्मै स्वतनया मेनादास्यामीत्यवदच्चतान् ३०
 कन्यापितृमंतं श्रुत्वा प्रत्यागत सुहृन्मुखान् कलिशत्रुः प्रहृष्टो भूत्तुर्हृन्कनूहली ३१ तावन्पूतिनां दिष्टकलिवैरिणे द्विषः जेतुं सतिर्ययौ धीरश्चतुरंगबलान्वितः ३२

शिवरहस्य-

अ० ४३

४५

प्रत्येकद्विषतेयुद्धेपुष्ट्यमानेषुतेर्मुहुः परजित्परयोयोस्थानापुधैः ससमागमत् ३३ तस्यास्तिलकवत्याश्चजनकः कालमेपिवान् मोदिनीचान्गानत्रपतिलोकपरपणा ३४
 नयोः सापुत्रकेणोर्ध्वदेहं चक्रे विधानतः रिपंकलिरिपश्चाभो सन्नखौ निहतौ युधि ३५ तदा कमलिनी श्रुत्वानिहंतकलिवीरिणं सा भ्रात्रा संत्विता सा धीवैधमं चान्भूतदा
 देहे स्थास्थिरतां ज्ञात्वा तद्भाता धर्मवान्भूत् अर्चयित्वा महेशानं अर्चिनो भर्चयद्धेनैः ३७ प्रावर्तयदमोघश्रीरंशालामयानपि कृतारामतटाकाश्च शिवगोपुखंधनैः
 ३८ चानुवर्णेतया भक्तान्नन्दनैरतोषयत् तमोरिपस्वच्छचित्तोपश्यन्सासारिकींस्तुजं ३९ अहिंसानिष्ठहृदयः श्रोतद्विद्वच्चार्हो भवत् हित्वा च धृततः सापितदा
 निलकवत्यपि ४० सहजातीरनिलयं वीरस्थाने श्वरंगत मठं तत्र विधायैव नीलकंठपदार्चिका ४१ प्रागेवार्कहयासां स्तन्मार्जेत्यापरिधूय सा धेनोश्चिरप्रसूता योगो मेयेनोप
 लिप्या ४२ स्वहस्तचूनेः कुसुमैः प्रथित्वा च नवस्त्रजः स्वयमभ्यर्चयं लिङ्गे ददौ वीरेश्वराय सा ४३ एवं सा शिवकैं कर्यनिष्ठशिशुन मासनिनिनाय वा सरान्मासान्हाय नान्न
 यनाशुभिः ४४ श्रुत्वानुजं जैनमार्गस्थितं दुःखाकलाभवत् नदुःखतप्ता सानित्यं विरद्वेशं यजिज्ञिपत् ४५ कुमार्युवाच विरद्वेशं भो मयि यदि ते कस्तुणा शिव ममानु
 जो वलादेव स्थाप्यः शेषपथि स्थिरः ४६ विज्ञप्तिमर्थं देवापिन स्यात्श्रुत्वा दिने दिने यदा तदुदरे शूलं कालाश्रुज्वलदीपिनं ४७ अवर्धयत्तदा सह्यं शूलं तदुदरे शिवः
 विह्वलस्तेन शूलेन धर्महीनजनालोपे ४८ न्यपतत्तद्रुजो शान्त्यै कस्मिन्तैस्तैश्चिकित्सितः मंत्रसिद्धाश्च ताविद्यानां शूलं व्यपोहितुं यजं भवेव सहसाम्पूलहाला
 हलोपमः आपादचूतं लमामज्यपिच्छोऽग्रेः पिच्छधारिणः मंत्रसिद्धान्त्वसिद्धान्तान् संजेषु जैनदेशिकाः तथापि वर्धमानो सो धर्मसेनममो हयत् ५१ धात्रेयां कां चिदाभा
 ष्यप्रेषयत् भगिनीं प्रति सा धात्री तां च दृष्ट्वा तर्ति भ्रातुः शूलकृतां वदत् ५२ सा सप्यगत्य ददृशे भ्रातरं शूलविह्वलं उवाच जेना संवीर्य भ्रातरं शूलविह्वलं ५३ कमरि उवाच
 सर्वरोगहरं चैतद्भस्मे दं शिवशासनं अनेन सस्पृशामीदं अस्पर्धोदरं मंजसा ५४ पंचाक्षरेण संजप्य शूलहस्तं हृदि स्मरन् रोत्थुमिच्छाम्यहं शूलमर्धयुष्मक्रियाभवे
 त् ५५ इत्यं जेना तदा वाक्यं श्रुत्वा जेपस्तदंगके नशं नो भूतदा शूलः शूलहस्तं हृदि स्मरन् ५६ यस्पर्शं भस्मना सापि पंचाक्षरमन्त्रं तदा तदुदरे पार्थिवं
 स्पर्धेशं निमानभूत् ५६ जेना भस्मक्रियां दृष्ट्वा तदा वनतकंधराः सोपयाचनदा भस्मपंचाक्षरं विमंत्रितं ५७ भ्राता उवाच भवामि भस्मफालो हं जेना न्यत्वा सुखी
 भवे शेषशिवस्य पादाब्जं नैतत्सं देहकारणं ५८ इत्यार्तेन तदा पृष्ठा भस्मना शान्तिमातनोत् सोपि भस्मत्रिपुंड्रां कोरुद्राक्षस्त्रग्भिस्तुज्वलः ५९ बभूव शिवधर्मज्ञः
 त्यक्त्वा जैनमनंतदा अनुजायामनेति संगिरिजापतिपूजकः ६० स्तुत्वेशं स्तुतिभिर्निसंजगो मकिलकालतः कलधौतमहाशैलं शिवप्रेमास्वयंतदा ६१ साचा
 पिगिरिजापादपद्ममूलजगाम च एवं भस्मप्रभावेऽग्निवरगदहच्छूलहस्तानुकूलज्वालाक्षानुलपादपद्मविलसद्भूतेव भुक्त्वा सुखं मुक्तिं चापि जगाम शंभुपुत्राय

शिवम्
४५

द्वे रूपायर्दिनोवाचाचापिपनिर्वभूवसतयायुक्तोहशंगविशन् ६२ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारखेन वमंशे भस्ममहिमानामत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ४३ स्तदुवाच
 कुलपक्षस्य चरितं सर्वपापप्रणाशनं भाग्यजन्मपदे देशेषां ड्यभूपालपालिने १ सौरभोत्तरकुंड्याखं क्रमुकाक्रमितं पुरं तत्रासीत्कुलपक्षारखेनिर्मलः शूलभृत्परः २
 हरभक्तार्चको नित्यं हरिताघोखिलात्मनां शंभुदासं तत्र भुत्वा त्पां ड्यस्यैवाकरोत्तदा ३ जातश्च त्रिषु वृणेषु निचोवायो महेश्वर भक्तिविभर्ति तत्पादे धने मूर्ध्नि सदैव सः
 ४ योवाकोवापितद्रक्तो आयानि परमार्थवित् स तं नत्वा सोपचारैरन्नादिभिरनोषयत् ५ स तं नत्वा सोपचारैरन्नादिभिरनोषयत् भस्मरुद्राक्षसं पन्नं दृष्ट्वैव प्र
 णमेक्षु सः ६ पंचाक्षरी मनुर्वक्त्रे तत्पादं प्रणनाम सः एवं शिवार्चको नित्यं कुलपक्षः सुधार्मिकः ७ परो घजे तापां ड्यस्य मंत्रिणामग्रणी भवेत् तेनैव बोधिता सा
 ध्वी महिला याच भूपतेः ८ शैवाग्निपूजन रत्नाराजानं पां ड्यभूपतिं जैनपक्षस्थितं सा ध्वी मंत्रिणामे त्रिनेन सा ९ तदा नेन प्रवदो सौ पां ड्यभूपोपि स जमः उ
 न्त जैनानां हूय स्वगात्रस्थं तदा ज्वरं १० नाशकुवंस्तत्वरितं रोगज्वरनिवारणे वागीशमाहूय तदा शिवभक्तं नदा सदा ११ तेन ज्वरं न पस्यं गेनाशयामास सा तदा
 जेनाभूलस्थिना नूचक्रे शूलपाणि पराङ्मुखान् १२ भस्मरुद्राक्षसं पन्नं पां ड्यभूपतिमा तनोत् मिथिलायां द्विजः कश्चिच्छूरशर्मेति नामतः १३ पूगपन्नागप
 नसनारिकेलाम्रणैभिना श्रीभूतिधरे तेजोभिदीप्ता विष्णुभूतिषु १४ गृहस्तधर्म निरैरग्नित्वा श्रीभिरावृता प्रकाशे मिथिलादेशे प्रथिता मिथिलापुरी १५
 मिथिलाद्विजशूरो भूजत्रात्मजः शिवाग्निभाक् नीलीमसं पन्नमुग्धे दुर्मौलि शंकरकिंकरः १६ मिथिलाद्विजशूरो यं भक्तानां भावितात्मनां अनुक्तमपि कैंकर्यं
 भक्तानां सतदा तनोत् १७ स्वयंप्रकोभवं नित्यं भक्तानां मर्चने रतः यथेष्टं षड् सैर्युक्तं भक्तं भक्तानमोजयत् १८ भूयः संतर्प्य तां भोज्यै प्राज्यै राज्यादिभिस्तदा भंगंगकवरी
 गौरीनाथं घ्नितलिनाशयः १९ शिवदास्य मसीमांतस्वीचक्रे विधिना सुधीः वक्तुं भक्तेशमहात्म्यं भूतेशकरूपानिधेः २० सोभूत्सुंदरनाथस्य पदस्मृतिपरायणः सौम्यः
 सोमार्धचूडस्य पादपंकजसेविना २१ पार्वतीशस्य पादाब्जभक्तिमुक्तिममंस्तसः एवं स्थितस्तस्यैवं भवो भावं परिक्षितुं २२ गोधिने त्रोगाधिप रमाजगामानि ऊ
 त्सितः नीचवेषेण कलशं धारयन् मद्यसंभवं २३ तन्मध्यगृहमास्थाय पार्वणे समुपस्थितः स्नात्वा द्विजास्तथा शंता उपविष्टावराशने २४ एवं स्थिते तदा शूलो धैर्य
 शूरश्च भक्तिमान् भस्मफालं तदा दृष्ट्वा भक्तमभुज्जहार च २५ चंडालाय ददौ पूर्वपैतृकार्यं कृतं हविः तं दृष्ट्वा चक्रधर्वि प्राधित्कामिनि विनिर्ययुः २६ विनिर्दिनो वंध
 भिश्च स्तब्धस्तथैव प्रहृष्टधीः अष्टमूर्तिममं दिष्टं भक्तिदृढतनूहाः २७ चंडालोप्यथ तदृतं वभुजे परमं हविः हृष्टोऽथ निर्जगामैव मौलिमां दोलयन् तदा निक्षिप्यो
 छिष्टपात्रं तदंकेण फणिकंकराः विनिर्गतेऽथ चंडाले तत्पत्नी कोपविह्वला २८ पात्रमुच्चा लयामास शूद्रात्तदुक्तमेव सा शूद्रात्तयात्र मध्येन दंडेनोत्कीर्णपतितं ३०

ग्रामाद्वह्निस्तन्निक्षिप्तं स्नात्वा शूद्रो समागता पुनरन्यतथा पात्रं स्थितमेव तदंके ३१ एवं पुनः पुनर्नीत्वा त्यक्त्वा श्रान्तिपरंगता शूरोऽपि भार्यासां त्वाथ पुनः पाकमथार
 भत् ३२ पूर्वनिर्मज्जितानि प्राप्तास्वयच्छाद्भोजने तंचुक्रधः पुनस्त्वेपि धित्वा चंडालभोजकं ३३ वहिष्यार्योऽसि विप्रैस्त्वग्रामादस्मान्म्राव्रज इत्युक्त्वा दुःखितो विप्रश्चाद्घातं समीक्ष्य च
 ३४ शिवं हृदि तदा ध्यायंनुवासासायमेव हि तद्वक्ति विप्रसंधानां प्रदर्शयितुमागतः ३५ दृष्ट्वा रूढो महो देवाचंचच्चंद्रविभूषणः नदत्सु देवतैर्येषु नृपतीषु सरः सुच ३६
 तमाह विप्रमाहूय पशंते पैतृकं गणं संतपन्ति तस्मै नैर्विमानेनाकरोचिषा ३७ गच्छंतं शक्रसदनं येषु स्यात्सहस्रेश्वरः तदानीं स च शूरो सो देवदेव प्रणम्य च ३८ कृतांज
 लि पटस्तस्थौ सुवज्रयजयेति च विप्रसंघैः पितृगणं स्वकीये विस्मयंगतः ३९ गंधालंकारवासोभिः भूषितं यानमास्थितं तं तदा पितरः प्राहुर्भक्तिशूरं शिवार्चनं ४० पितरुज्ज्वः
 अस्माकं प्रमातृपुत्रिः भवतो भाग्ये गौरवात् संजातां शुभुक्तेन भक्तशिवेन सर्वदा ४१ देशपात्रेऽत्र दत्तैः तृप्तिनः शतवार्षिकी भवभुक्तान् शेषेण अनन्तान् तृप्तिरेव नः ४२
 यतस्त्वशिवभक्तानां श्रेष्ठानाम्यो विशेषतः त्वया यद्वत्तमस्माकं शिवभक्तमुखे हुतं ४३ अनंत्याय भवेद्दन्तं किंपुनः शिववक्त्रं यो भस्मरुद्राक्षयुतांगकं सदा श्राद्धदत्तं
 जनकृत्सु देव अस्माकमेवेष्टुतमाहितृप्तिः स्यात्तर्पणेनान्यदन्नो विशिष्टं यो भस्मरुद्राक्षविहीनफालेतेनाफलं श्राद्धमहो सुदन्तं स्याद्देशकालोपि चितपात्रदत्तं भवेत्सदा
 निष्फलकंसदेव धन्यावयं शैवपितापितामहामातामहाबांधवये च सर्वे ४४ पुत्रासिनः पुत्रभूतो महेशभक्तेऽसि माम्योऽसि विशिष्ट एव पुन्नाम्नो नरकान् सुतारक
 इति ज्ञेयः शांभवो भूयात्तप्ततपस्यया फलमिदं ज्ञेयं पितुर्वै सुत ४६ नो चेत्पातयते सिपुत्रकहरे भस्माक्षभक्तगुप्तिनः पुत्रकुत्सिन एव भक्तिविधुरो न स्मादपुत्रो वरः इत्यु
 क्त्वा ते प्रणम्य शं पितरं तस्मै सुव्रत आशीर्भिरभिनेद्येनं शनं जीवेति नेययः ४८ शूरं ते भूयुरादृष्ट्वा क्षयद्वीरपदार्चकं ऊचुः संहृष्टमनसो धन्यो सीति मुहुर्मुहुः दक्षे
 वसुपितृन्सर्वान् महादेवं दृष्ट्वा नरा तु स्यावशिष्यविष्टं तं शूरो भूभिर्कृतांजलिः ५० शूर उवाच पायं पायं नेत्रपोत्रे त्रिनेत्रनामनामशश्च दुर्लभ्य हर्षान् हायं हायं दुःखजा
 तं समग्रं त्वत्पादाब्जालोकनेनैव शंभो ५१ या भिकैलासमूलं ते भार्यया हं महेश्वर कनीनकाविहीनस्तेनेत्रमेवात्र मे स्थितिः ५२ तवानुयायीति मृगमिशंभोरक्षरूपं कुरु
 इत्युक्तं शूरवचनं श्रुत्वा जच्चंद्रविभूषणः ५३ दत्त्वा योगं समायाहि इत्युवाच द्विजं प्रति इत्येवं द्विजशूरोऽपि समाधिगमनदा ५४ नाडीं सुषुम्नामरुद्राभिपूर्य द्रुतं सुधाचांद्रमसौ
 विधूय हित्वा सतत्र ह्यकपालरं ध्रं कैलासनाथस्य पदं प्रयेदे ५५ मिथिलाद्विजशूरवृत्तमेतन्नयितं भक्तिपरायणं परार्थं दृढभक्तियुतो मृडाब्जपादेन हि गा
 टं तम आविशत्सधन्यः ५६ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारखेन वक्तांशे चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ४४॥ स्कंद उवाच श्रीमतो बोधसंबंधनाथस्य कथय कथां अस्ति ब्रह्मपुरी शिवम्
 नाम पुराणतेः प्रसादकृत् ९ कावेरीशुक्तिमुक्ताभिः प्राकारत्रयकलिता परिधावल्लोयत्र पातालाकाशलंघने २ विघ्नपथिवितन्वंति प्राकारः

सोमसूर्ययोः यत्र प्राकारवीथीषु दिवा पिघनवाहनाः ३ विद्युद्भ्रंतिवितन्वत्यः संचरंत्यभि सारिकाः यस्यां हरिन्मणीबेदीकांतिशैवालमोचकाः ४ रत्ना
 कारप्रभापूरं वहंते विथिकापगाः यत्राध्वरहविधूमेरकालोप्युत्थिनाघनाः ५ मुंचंति पयसो धारा यत्र सोमसोऽन्तराः यत्र क्रीडामयूराणां लास्यवालादिदृ
 शवः ६ हंसैरातन्वते सौधैः पयोदपटहारवं सदृशश्चंद्रशालासुरमचंद्रोपलाभसा ७ केलीसरस्तु पूर्णेषु चंद्रापीडयते करैः यत्सौधचंद्रकोतावुप्रवाहो
 विपिनीमहीं ८ आकृष्य पूरितां बोधिः धत्ते रत्नकराभिधां यता कघटनाद्यस्यापतिनैरुडुभिर्यतः ९ अगृह्यते रतिर्यस्य क्लिन्तमुक्तावधूजनेः सु
 मनः सुमनामोदभ्रमत्वदपदराजयः १० आनंदवारिधेः पूरजलक्रीडां वितन्वते यत्र क्रीडाकरंगीभिः केलिपर्वतमूर्धति हरिन्मणिप्रभादूर्वाश्च
 रंति विसलाशयाः कवेरां पकूपानां पटीयसि विपावने १२ भाविनाध्वरधूमाभ्यां यस्यां तेजस्तमोजुषि अर्धनारीश्वरः स्तेनैर्नक्तं वादिभिधाम
 दा १३ प्रलयोत्कलयां भोधिमुक्तामुक्तालिवेष्टिता या शेषमूर्तिभिः शंभो आलयोद्भासिशोभनैः १४ नालिकेरवलीरंभाकरमुकाणममध्यगा अ
 संवर्ते प्रियाभातिवेलिनैव पयोधिना १५ केदारे यत्र माकंदरत्नां वज्रदले मधु मुंचते ज्वलनारतिभूसुराणां वितन्वते १६ वधैर्मुखं हितैर्यत्र सार
 सेस्तायसेतपः कुशेशयत्वमेतेषां कथं कारं चेद्वेत् १७ कस्तूरिगंधकर्पूरैः कंकमाक्षोदरशिभिः स्फोरैरवकरैर्यस्यां भरित्रीमणिमेदुरैः १८
 चंचले लोदराधारवालितैर्मणिमेदुरैः क्षिप्ते रक्तकरयत्र मेरुभ्रांतिवितन्वते पृष्पवंतौ यदा रामे चरंतौ विरपांतरे वितन्वते जपामल्लीगुच्छस
 छाड्नोतदा २० उल्लोलचान्तलोकेषु सप्तकल्लोलमालिषु द्रोणीरामोपयच्छंभुः भक्तां न्कल्यानिमेहरः तस्यामसिद्धिजाधीशः द्विजराजध
 रार्चकः आम्नायागमषट्शास्त्रपारदश्चाशिवव्रतः २२ शिवांघ्रिचिंतसद्व्रतषट्कर्माचरणोद्यतः विवर्त्तद्वधर्मस्य सर्वस्येव समुद्रतः
 २३ शांतेरिव परीपाको दौनेरिव परिग्रहः उल्लासद्ववोधस्य मोक्षस्येव महापथाः २४ परोरजोभिश्चरितैः पवित्रितजगत्रयः तपस्तु
 शं विकाजानैः प्रसादद्वमूर्तिमान् २५ विनयाभरणाकाचित्करुणैव शरीरिणि आसीद्भगवती नाम्ना तस्य धर्मकुटुंबिनी २६ धर्मानु
 स्थाननिष्ठा सावसिष्ठग्रहणी समा प्रतिष्ठातिथि सत्कारे गरिष्ठाशाठ्यवर्जिता २७ महतासापिका लेनतनयं विनयान्वितं अप्राप्य सा
 तदा खेदात्तत्तश्चिन्तामगाहता २८ तदा भगवती सापि सुतमप्राप्य दुर्मनाः किमप्यतश्चित्तयंती रवादीनं शिवव्रतं २९ व्यरीरचत्सोमवारं नि
 शितत्रशिवार्चनं सा प्राह शिवधर्माख्यं ब्राह्मणं ब्राह्मणी तदा ३० आर्या पुत्रवतो नास्ति लोके लोके द्युनंदनं मम किं जन्मना वापि चिरस्थि

त्यायषापिकिं ३१ पुत्रवताहिलोकानां सफलं संसृतेः फलं प्ररोहो धर्मसालस्य महत्त्वस्यैवैभवं ३२ धर्मपत्न्यनपत्यापि भुवो भारयकेवलं
 येन केन प्रकारेण सावमारध्यशंकरं ३३ तनयं प्राप्नुहि प्रौढं शिलादद्वनंदिनं इति तस्यावचः श्रुत्वा शिवपादरतो द्विजः ३४ शंभो रागधना
 लभ्यं किंचिन्नास्तीत्यमन्यत विप्र उवाच भद्रे सम्यक्त्वया भाणि अर्चया वो महेश्वरं अभ्यर्चत नयं प्रौढं प्राप्स्याव इति सो ब्रवीत् ३५ सजायया
 समं प्रौढं दृढं मृडयदा चेने अमीमंस्तद्रोणिकेशं समर्चयितुमंजसा ३६ पावने शंभु सरसि प्रातर्विहितगाहनः अर्चयामासरक्ताडैर्यथा वि
 धिदिवाकरं ३७ आरणोत्थैर्मंत्रवर्यैस्तरुणारुणनायकं नमस्यन् चरणां वरुहं रेवेः ३८ शिवं शिवायुतं विप्रो भस्मरुद्राक्षभूषणः
 रुद्रपंचाक्षरां च त्वाविल्वपत्रैरपूजयत् ३९ प्रदक्षिणप्रणामादिस्तुत्याधूपनिवेदनैः शिवागमोक्तविधिना द्रव्यैः सौभाग्यदायिभिः ४० प्रकलि
 तोपचारंचकंदमूलफलादिभिः तदा भगवती सापि स्वात्मना येन मोहिताः ४१ मनोयुक्तं तपः कर्तुं तर्तुं संसारवारिधिं भरितानेदहृदस्य द्वाशांत
 स्वांतामहेश्वरे ४२ यथा कुमारजनेने पार्वती पर्वताग्रगा शर्वमारधयामास तथेयं पुत्रवांछया ४३ स्नात्वा तदा सा धर्मिह्यमंदारप्रसवोचितं
 जयाभरत्वं तपसे गमयामास सुव्रता ४४ हंसकूलदुकूलं सा हित्वा वल्कलधारिणी अपि प्रसूता पंचयेनिः सहांगुलिपल्लवा ४५ पवित्रं सा
 कुशाग्राणां पवित्रत्वेन विभ्रति चंदनासारगात्रं सा परिधूयां गरागकं ४६ भस्मधूसरितां गं सा चक्रे सिंदूरलांछिते फाले त्रिपुंड्रचनं माला
 रुद्राक्षकल्पिताः ४७ अनल्परत्नाभरणास्वीचक्रे नरुणी तदा अंगुष्ठेण तिष्ठत्सा धर्मसावर्मेणावृता ४८ वर्षेण त्रिषु धारभिः वारिदोष्मापसा
 वभौ सौदामिनी वभूलोके कामिनी यामिनी षसा ४९ निमिरस्तिमिने कालेन स्यागप्रभयादिशः भान्ति तत्कुंदसंदोहकोरकानिवनद्रदाः ५०
 तस्मारुणाधरविंबंतिरस्कारिचमत्कृतिः पाणिपादेन पद्मानिमुखेनेदुकलामपि ५१ नेत्रेण नीलपद्मं सा धर्मिह्यजितसद्मना कृचाभ्यां नि
 तमानंगकुं भाभ्यां चारुहासिनी ५२ प्रदर्शयत्पनायासानिन्येसाहैमिनी निशाः निहारिहारिपद्मश्रीरप्यस्यामुखपंकजे ५३ मनोहारि स
 देवास्याहरहृत्पद्मसद्मगं तपस्वत्यां तदा स्वप्ने ददौ कोपि जराधरः ५४ भस्मतन्मुखगात्रेषु तेन सा दौहृदं दधौ उदेष्टुं चंदमार्तोडपरुहूत
 दिशेव सा तथापि मध्येनैतस्या महता समहूयता फाले विरचितारक्षारं खाकुक्षिजुषं शिशोः ५६ सा भक्षयत्तद्वुवं मृत्नां भस्मनोत्थूलेन कृया
 कुक्षिस्थस्य कुमारस्य विभूतैव वपुःश्रियः ५७ पांडुमानं वहत्यासीत् तत्वाधिष्ठातृदेवता सुधया परितीतस्याः कुचौ मेचकचूचकौ ५८ सं

वीक्ष्यतां प्रमोदेन प्रमदा मुदिता शयाः द्रुं दुशेखरभावेन भासुरो भूसुरस्तदा ५९ यथा विभवमातानि क्रियापुंसवनं क्रिया सीमं तो न्नयेन नासौ
 स्फुरितातिशयो वभौ ६० तदामणिशलाके वशाणो ह्रीढा प्रभावति अथैव जनने मासि गृहेषु चेषु पंचसु ६१ मुहूर्ते शोभने सतुं प्रसूताभाव
 यन्दिशः स्तिका मासया मासमणिदीपतिरस्तु या ६२ कर्तव्यं नानंदमानं नालीला इतमुदंचितं देवाश्च सुमुखाः सर्वे तदामखमुखे मयः ६३
 प्रदक्षिणां कारतया जज्वलुः पवनाववुः ववर्षुः कुसुमासारं देवगंधर्वजासराः ६४ जयः कलंतान नृतुः मेनकानाकिना गणाः अनाहतादु
 भयो ने दुर्जलदगौरवं ६५ अथ शय्या समारूढो वभौ भगवती सुतः उदयाद्रेरिवारूढः चंडभानः प्रचंडभाः ६६ पत्रजन्मा मृतं श्रुत्वा तपिता
 हर्षणैः तर्षितो वहुकालेन ब्राह्मणेभ्यो ददौ वसु ६७ महान्तमुत्सवं कर्त्तव्यं वधुवर्गसमन्वितः अपूपषलुमारं स्वं पूषेव गगने स्थितं ६८ दिने दिने
 परो वृद्धि मवापात्यंत हर्षितः अयासीदनुलां पृष्टि मिष्टं पित्रो रधाक्षि शुः ६९ मूर्धन्यन्मिति ते ते न वेदैस्तन्मिति शिरः अंकेण किं किं लीरत्न हंसकस्वनमं
 जुलः ७० जानुचक्रमणं चक्रे वाचालमणिकं कणः जननी करमालं व्यपंच पाणिपदानिसः ७१ वक्षस्थहेमस्तत्रा ह्यपंडरीकनखोक्तिः भवंगत इव
 स्कंदः कौतुकं पितुरातनोत् ७२ अव्यक्ताक्षरवाङ्माध्वो मुखरीकृतदिङ्मुखः अव्याजहसितो ह्लासीत दंतकमुखश्रिया ७३ फालत्रिपुंड्र
 रचनारोचनाक्तसुरेखया विलोलकर्णपाशांतरत्नरुद्राक्षकुंडलः ७४ भसितालक्तकासक्तपदारक्तभूतलः व्यालोलकुंतलानीलफा
 लान्तनिलकामुखः ७५ पूर्णदुग्धमधुविलसन्मकुशं काविशोभना फालेन भातिवालो सौपर्यकोत्तानशाय्यपि ७६ साजगौलालेने गीतिं नान्यापंच
 क्षरे मनोः अंके कनकपर्यं के सुक्ताश्च खलयाचिते ७७ मातोपलालयामासमधुरैर्गीतगुंफनैः वालिपिभस्मविष्टनामलरुद्रेनेत्रस्रग्भिर्विकीर्ष
 कुसुमानि च पांसुलिङ्गे नैवेद्यमिष्टमंददाक्षिपिविष्टलिंगं संपूजयन् शिवशिवेति सवालवर्गेः ८८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे
 ज्ञानसंबन्धोन्मत्तौ पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५॥ स्कंद उवाच एवं तस्मिन् शिशुः क्रीडापरिपाठी वितन्वति पित्रोर्न केवलं चैष त्रैलोक्यसुरवभागभूतः
 तदा कदाचिदुत्थाय मुहूर्ते ब्रह्मसंज्ञिते शिवतीर्थे भसिस्नानुंतपिता प्रस्थितो द्विजः २ संदंडशिखराधौ तोवेष्टुन इत्वा शिशोः सह सदभमुष्टि
 रुद्धलगात्रे मित्रजने द्विजः ३ नेनान्वितो ययौ वालो सरस्तदमुदारधीः पादाभ्यां पल्लवाभाभ्यां सिकता सुपदं दधन् ४ स्थापयित्वा शिशुं शं
 भुतीर्थतीरे सभूसुरः कृतोचितसमाचारः स्नानुं तीर्थमगाहना ५ वालकोपितमालोकाधूलीक्रीडापरायणः सरस्ते पठन्पुस्तु पितुरालोक

सोवदुः ६ अट्टस्वास्वचपितरमधमर्षणकारिणं सरोदगोपुरं शंभोः पश्यद्रोणीपुरेशितः ७ नांतावेत्तिचसोत्फुल्लहृत्कारत्तपाणिना कज्ज
लालेपलोलेनलोचनेनाश्रुकारिणा ८ पाहिमामितिदेवेशसवत्ताद्वालकोरुदत्त तदाकर्णमहादेवोमहादेव्यातदागतः ९ दयमानमनाद्रो
णानाथोसोमन्मध्यातकः आरुह्यचषभं दिव्यशरह्यनसमप्रभं १० गणयोगोद्गीर्वाणोवीणीशहरिसेवितः धारालवाष्पनयनंरुदंतेतंसनं
धयं ११ देवोदर्शदयासारस्त्रोतः शीतलयादृशा अक्षोवीक्ष्यदृशावालमवालसमविक्रमं १२ त्रैलोक्यजननीप्राहृदयमानमनास्तदा ईश्वर
उवाच सत्यंहेरंबषट्क्रपीतशेषगिरिद्रजे शिशवेस्मेस्तनंदेहिवात्सल्यात्वंसुवत्सले १३ इत्युक्त्वाशंभुनागौरीकांचनेचषकेपयः पयोधराभ्यां
निस्तुत्पावालायास्मेददौशिवा १४ आदायचषकंवालैः पाणिभ्यामुदिताशयः पपौपयः शिवज्ञानचतुर्वेदसमुद्भवं १५ विमज्ज्यलोचनेदेव्याद
त्तमाखाद्यतपयः उन्मील्यसंविदुह्वासंसस्मारस्मरशासनं १६ प्रबोधलहरीं प्राप्यपशुपाशविमुक्तये तत्सत्यंतत्ततोबुध्वा प्राध्यापोत्सकलाः
कलाः १७ अशेषजगतांमातुरास्वाद्यस्तनमक्लमः ख्यातोविकासुतइतिज्ञानसंबंधइत्यपि १८ सोपिविप्रोददर्शैवमग्नोभसिमहेश्वरं अक्षय
मुक्षाधिरूढंचवीक्ष्यदेव्यासमन्वितं १९ जजापशतरुद्रेश्चस्तुवन्नभ्युत्थितोभवत् वहंतंचषकंहेमंकरेद्राक्षीन्निजार्भकं २० तारामित्रपयःसिंधुः
तरंगीनहृदां वृजं लेलिह्यमानंभक्तैरेववीक्ष्यमाणंनभोतरं २१ आनंदाश्रुपरीवाहसेकसीतलितांगकं कदंबमुकुलोह्लासिपुलकोद्दामभूष
णं २२ नृत्पंतंकिंचिदाकुंच्यचरणारुरुहाचलं वीक्ष्यवीक्ष्यनिजंवालंविस्मरहृदयोभवत् २३ चिक्रीडमानंतंवालमुवाचसतदापिता पितावाच
त्वयिवालकंकेनदंतुभ्यंदत्तंपयोधना कस्योच्छिष्टमिदंहंतचषकंत्वत्करस्थितं २४ अद्वितेपावनेमंत्रैः कारिष्येहंद्रुतंवद एनदुच्छिष्टदातापिकुत्रवा
वर्ततेधुना २५ दर्शयेनितदापित्रासचोक्तोवालकस्तदा गोपुराग्रंतद्वाक्षीस्वेनांशुष्टेनवर्त्मना २६ नदास्तोषोत्कृष्टमारोपिदेवद्रोणीपुरेश्वरं वालउवाच
शंभुः सांद्रपयः पयोधिमज्जलं पातुं ददौयः पुरासंतुष्टः शिपिविष्टएवनिनरंवेयाध्रपाद्यायतु तेनैवार्थितमद्रिजाकुचगिरिस्तोतां वधारपयोज्ञानानं
दसुधासमुद्रलहरीसंहारिपापव्रजं २७ एवंवदनतदावालोजहर्षचननर्तच प्रसन्नदृष्टिमातेतुः भ्रमद्रुमरिकासुराः २८ दिविदुंदुभयोनेदुः ननृतुश्चाप
रेगणाः तन्पितापिसुखं बोधौममञ्जनितरंनदा २९ नभोनिविदितामर्त्यकिरीटगलितात्मणीन् पूर्णपेषपिनाष्टैर्वजननातत्रसंगता ३० दिविदेवैरसंख्योतैः क्षि
तौवहुविधैर्नरैः समूह्यवालंस्तंधेनपयोद्रोणीपुरेश्वरं ३१ शंखदुंदुभिनिर्घोषवीणाध्वननमंजुले अवस्तुततोवालः पितुंरसलंतांसतः ३२ प्राणम्यसतदालोकगोपुर

शिवम्
४८

द्वारमाययो प्रदक्षिणीकृत्यतदाशिवधामद्विजार्भकः ३३ प्रमुदं चित्तरोमांचकचकाश्रुमुखोयेयो नत्वासांघांगमीशानं श्रीमद्रोणीपुरेश्वरं ३४ अ
 स्तीषीदथदेवेशं मन्मथारतिमीश्वरं चालउवाच शंभो भर्गभवांतकाव्ययविभोपाहं वृजानेक्षणा लोचयोमोलिसुमूलफालविलसन्नेत्रप्रभा
 सित आलोलद्युतिसोमसुंदरजराजगंगोजमम्यालानद्वशरीरकांतगलजिच्छिरंजितांगप्रभो ३५ इत्थं संस्तुत्य देवपुनरपि सतदाशं भुधामानिनं
 तुंयातोसौ द्विजशंभवे धृतमहाभस्मत्रिपुंड्रांकितः पांड्यस्यानुमतेजिगाय सतदाजैनान् जितांगिः सदासिद्धांतोत्थितवेदवादजनिनैर्वाक्यैश्चतर्का
 त्वितैः ३६ स्थाप्यज्ञानमहोदधिं शिवजनैः श्रेयः स्वरं शंभवं धर्मभस्मवराक्षधारणविधियोनिश्चिकायादरात् सोतेधामययोगिरीश्वरभवाजा
 नेर्जनुर्नाशितुं श्रेयांस्याश्रितुं महेशकृपया नैश्रेयसीतां श्रियं ३७ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवाख्येनवमोऽंशे ज्ञानसंबंधचरितं नाम षड्विंशोऽध्यायः ३८
 स्कंदउवाच मिथिलाद्विजमानस्पवश्ये पूतवती कथां शार्ङ्गेरिव ननामास्ति पुरीभूचक्रभूषणं १ ययाचो लमहीकांतावदनेनिकलायितं
 सदाधनदकोटिभिरुपासितमहोच्चया २ विनायनेययासां हृसां धं वास्योकसारया यद्गोपुरैर्निजशिरोलसच्चंद्रार्कमंडलैः ३ विडंयतेसुहुः शंभो
 लनुरर्धेद्विशेखरायत्रसौ धानवसुधाधवलाभूरिभूतयः ४ भजंति शिवसारूप्यविलसत्पूर्वमंगला धनवंतं सुसंपूर्णजनताहसतिस्फुरं ५ अस्मा
 भिरेववसुभिः सहिताममरावती विध्यातवजरासिंधुपृषितासितमूर्तिभिः ६ भूयसेयत्रनिखिलैर्जनैर्भवनपावनैः तत्रासीन्नगरेकश्चिद्वनद
 नाभिधोवणिक ७ धत्तेलंकापतिर्यस्य संपदे स्पृहया लुता तस्मात्पूतवतीनामजज्ञेकाचनकन्यका ८ कलाचंद्रमसीकांताकलानां भोनिधेरि
 वयालावण्यपयोधिश्चीर्जगल्लोचनचंद्रिका ९ कमलासनहस्ताब्जकलाकौशलपुंजिका विवृतमितां कालेन विद्यामिव सुमेधसः १० प्राप्ते शैश
 वतारुण्यदशयोर्मध्यवर्त्तनां वक्त्रिभो ह्यासिवाग्रं भावोर्मिलदृगंचला ११ किंचिदुन्मीलरोमालिभक्तावक्तपयोधरां नागारख्यनगरीशस्य विशे
 निधिपतेः सुतः १२ परंपरमदत्तस्तामुपयेमे सुमध्यमां धनदत्तोयवात्सल्यादनुनाय सुतापतिं १३ स्वपुरेवासयामास प्रदाय बहुलं धनं तेन पु
 तवती साकं भारेणैव रतिः सदा १४ अभुंक्तबहुलाभोगान् संपत्सोभाय देवता वसन्परमदत्तोत्रभार्ययायः समानयाः १५ शिवैकतानस्तद्रक्ता
 निष्ठदानैरत्तुषत् सापिशंकरैर्कैर्कृतं नृजतोत्सुखमानसा १६ सततं पूजयामास माहेश्वरधरंधरान् पत्यासमं महादेवमर्चयंती पतिव्रता १७
 स्नात्वा स्नात्वा च तीर्थेषु शंभुभक्तिमपूषयत् तदा परमदत्ताय कश्चिन्म्रीतिमुपावहत् १८ सुवत्तसहकारस्य फलद्वंद्वमुपावहत् सुधारसचम

करिकल्पद्रुफलसोदरं १९ तद्वद्रफलमादायभार्यायैसमर्पयन् पत्न्यादनेसुगुप्तेयद्रुतिवत्पाफलद्वये २० आगत्यक्षुधितः कोपिशिवयोगीत
 दालयं विलोकासाग्रहं प्राप्तं शिवभक्तं सुधाकल २१ प्रणम्यसलिलैस्तस्य पादौ प्रक्षालयन्मुदा वमुक्षंतं मुनिवीक्ष्य कालक्षेपासहंसती २२ घना
 वतितदुःखेन सममन्नमदात्मुदा शिववेशितचित्तासाययेच्छंभोजनैः सह २३ सक्षीरसन्नंदत्वास्मैतयोरेकं फलंददौ यातेतपोधनेनृपेसापक्वान्नं
 चतुर्विधं २४ दृढीविधितापत्येशिष्ठं तश्च फलंददौ आस्वादयत्तदा दृष्ट्वा सुधाकरसहोदरं २५ माध्वीरुशेपरीपाकं वर्त्मकारिथ्यचेलितं सतसु
 स्वरमास्वाद्यतस्थो मुखमवेक्षत २६ साद्वितीयाफलाकांक्षा तस्य ज्ञात्वा कुलाभवत् अपारयंती नदत्तं वज्रमेत्यमहानसं २७ कंपमानाकरस्थं
 सार्कितफलमवेक्ष्यत अहोत्तवगिरिशेभूत आश्रयोजगतां पतिः २८ एनरीदृक् फलंदेहीत्याहतां सहसन्निव ध्यायंत्यागिरिशंतस्याः फलसद्यः
 करे स्थितं २९ विलोकासदृशं भीतो विस्मितं च व्यचिंतयत् महंती देवता मेना अजानन्नहमल्यधीः ३० अवजानेस्य जायेनिकि मत्र करवैविधिं
 त्यागेन शक्तिनेलोके गृहीपातके मापुयां ३१ अतो द्विपातरं ब्रज्यामपदिश्यत्यजाग्रहं इति निश्चित्य सोत्पत्कानारोप्य तरणौ वणिक् ३२ पुण्यानितत्र वि
 क्रीयक्रीत्वा तत्र भवानि च तरणीरावतीर्यथ पांडेषु नगरे विशः ३३ सुतामुद्वाह्य निवसन्कन्याकांती मजीजनत् सपूतवत्पवज्ञानभवमानो व्य
 पोहितुं ३४ स्वसुतां पूतवत्पाख्यां कृत्वा तत्र वसत्सुखी इतस्ततः प्रचारिभ्यः पथिकेभ्यस्तथाविधां ३५ तदा तस्याश्रुणोद्वाक्यं धनदत्तसुहृज्जनः
 सम्पत्तिं ज्ञायत द्वांती धनदत्ताय वांधवाः ३६ प्राहुर्यत्र पतिस्तत्र त्वत्सुतां प्रेष्यतामिति धनदत्तसुखी युक्तां स्वसुतां वंधपालिनां ३७ आरोप्य रत्नशि
 विं कामहृत्प्रस्थापयत्पुरं तन्महात्पुमसाद्य धनदत्तस्य वांधवाः ३८ अस्मै परमदत्ताय तत्प्रियां प्राहरागतां श्रुत्वा तामागती भीतो गृहीणीतन
 या सुतः ३९ पार्श्वसुतो तव त्यासः प्राप्यतां प्रणनाम च पत्नी कन्या च तस्या देपात इत्वा वचो ब्रवीत् ४० कल्याणितव कारुण्याद्वयं वक्तो मे हे सु
 खं त्वं नाम धरणीहोषा कन्यकेति ननामतां ४१ दृष्ट्वा पुनीतवत्पेयालज्जया भून्नतानना जमसित्वं कथं पत्नी कस्ते भावपरिप्लवः ४२ इति
 तद्वंधुभिस्तृष्टः सतानाह वणिग्वरः नमानुषी देवतेयमित्युद्वाह्या परं वंधूं ४३ तस्यां प्रसूये मां कन्या एतन्नाम्ना दूयं च तं अतो ह मेता प्रणतो
 धन्याय व्यानराय्यसौ नछुत्वा वंधुस्तद्य प्राह संस्मृत्य सा शिवं स्वामिनि श्रय एषो स्पपत्पु रर्थे मया स्थितां ४५ अपोह्य मां सभारं मे पिशाचं कु
 रूतामिति देवेशेपि दयां तस्याम करोद्भक्तवत्सलः ४६ समां सभारसहसा सर्वगात्रेषु चाधुनोत् विधूनां शेषमां सत्वादा स्थि शेषवपुश्च मा ४७

सामयेवममर्त्यैश्चरूपैशचमास्थितापुष्पाणिवटुषुर्देवानेहृदं देवभयोदिवि ४८ ननुतुश्चास्परसः संघाजगुर्विद्याधरादयः तां त्यक्त्वा वाधवाः
सर्वे भीतानां नायथागतं ४९ देवतां दिवि मेकैकं जगो ज्वानीयुता च सा वंधवोपि दुर्वत्येते पिशाचानि विचिंतयतां ५० भूतनाथः स भूतार्थमद्रूपं वेति
किं नरैः इति कैलासशैलेशद्रष्टुं नमो रिताशया ५१ सा चोदीचीं दिशं प्राप्य लंघिता द्रिवनापगा सुत्पिपासा श्रमैर्हीना वहंतीं स्वांततः शिवा ५२
कैलासापत्यकां प्राप्य दिनेर्वहभिरेव सा शंकराचरितः शैलः पद्मां सृष्टुं नयुज्यते ५३ इति मूर्ध्नीतमारुखदसापाङ्गुखैव भवा आरोहतीं वराहो ह्यदुरागो
हमिमंगिरिं तां ददर्शा चलायां गा शिववामांगदेवता शिरसोरोहति गिरिकाचिदस्थिमया कृतिः ५४ वीक्ष्य तामिति सा श्रमैर्हरो गौरी मुदा हरत् ३
मामुमेशमायां तीमद्भुतां विधिमद्भिरा ५६ परं रूपमिदं प्राप्ता भक्तिवैभवसंभूतं शिरसा सेयमायाति मामभेत्यं विकल्पति ५७ उक्ता शिवेन सामेत्य प्रा
णं सीतमुमासखं अं वकिं करवाण्यद्य न येत्युक्त्वा गजेन सा ५८ तावद्भुतेन वदद्युमिच्छामिनयनामृतं किंच जायेय माहूय उज्जयायेय ततदा ५९ भु
जिष्यते भविष्यामिदं तुवादीदनिदिता तस्या भक्तिपरावाहसौरमीमेदुरवचः ६० आकर्ण्य सस्मितं प्राह तथास्त्विनिमहो नटः गच्छ भद्रे वटारण्यं नृ
संभेदस्वसिस्फुरं ६१ मत्पार्श्वे च वसेत्युक्त्वा सानेन प्रापतद्वनं दर्शयामास तद्रक्षं सच्चिदानंदविग्रहं ६२ चंचज्जटापतच्चंद्रमलमलसुरध्वनि
उष्णीषयन्भुजादंडभ्राम्यन्ब्रह्मांडमंडलः ६३ नटः समरुको ह्यासिकारस्थामरणावकः किंचित्कुंचित्संघाघ्रिनाट्यो ह्यासमदर्शयत् ६४ सा
तत्र देवदेवस्य पश्यंतीतां डवं मुहुः वसत्यद्यापि तत्पार्श्वे परमानंदमंथरा ६५ अहो सर्वस्य जगतः स्वयं जनयितृपि वा अवेत्यादिभवस्तस्य महि
मा केन वर्ण्यते ६६ तदा प्रभृति देवस्य तत्राधिवसतो वेन अंवाता तेश इत्याख्या विख्याता चरणीतले सशैलकन्येव सदैव शंभोरानंदं नृनं प्रविलो
कयंती प्रमोदं भूमप्रथमानचेताश्च कास्ति मुक्तिरधि देवतेव ६७ ये पूतवत्याश्चरितं पठंति शृण्वंति वा शोभवमूर्तिभुक्तेः ते मुक्तिमानंदभूतां समेत्य प्र
यांति शंभोः पदमंत्यकाले ६८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारत्नेन वमोशे पूर्वभागे पूतवती चरितं नाम सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ४७ ॥ श्रीस्कंद उवाच
तद्भुतिनाम्नो भक्तस्य भूतिभूयस्य सत्तम चरित्रं नेपवित्रं च त्रिनेत्रं प्रेमपत्रिणः १ वक्ष्यामि पापनाशाय पावनाय च भूतये शशांक परवासासी चोले
कंश्चिद्विजाग्रणीः २ तद्भुतिरिति विख्यातः सदाशंकरकिंकरः सश्रुत्वा वाक्यतेर्दृष्टं तस्य नाम्ना किता प्रपाः ३ अनाती तत्प्रपाधर्मं सद्भिजो वाक्यने
स्तदा कदाचिद्वाक्यतिस्तत्र शिवधामानि पर्यटन् ४ तत्प्रपां वीक्ष्य हृष्टात्मा मन्नाम्ना केन कारिता इत्यप्राक्षीत् समीपस्थाने च वाक्यति मब्रुवन् ५

परिचरकृत्तुः आदत्तापसमूर्धन्यगणपश्रूयतामिदं तद्भूतिनाम्नाविप्रेणशशंकपुरवासिना वागीशप्रेमभक्तेननामेदंलिखितंविभो वापिकू
 पतयाकानिक्षेत्रारामगृहाणिच ७ प्रपेयंधर्मशालाश्चसर्ववागीशनामतः इतिश्रुत्वावचस्तेषांनानष्टकत्सवाक्यतिः ८ वाक्यतिरुवाच क्व
 र्त्तेतेसनद्भुतिरित्यथाहृश्चतेपुनः वेला मनीत्यमात्रांस्थित्वायातोनिजालयं ९ ततोवाग्मीसतिगंगाशुकिरेणैस्तापितोययौ सभूतिमद्गुहंप्रापतद्भुते
 र्गृहमासद्वत् १० शिवभक्तचनंप्राप्तंदृष्ट्वाचापतमंद्विजः निकेतनात्सनिगत्यः प्रणम्यविनयात्तितः ११ ननामवाचांनयोसौमन्मथारतिभावतः
 भूसुरांभासुराचारःतंप्राणंसीच्चभक्तिः १२ अन्योन्यप्रणयोक्त्यातौपूर्वपुण्यबलोक्तिभिः द्विजउवाच पचेलिततपोलब्धमलभ्यंतवदर्शनं कृतः
 समागतदेशाद्दृष्टिशंकरसत्तम १३ इत्युक्तस्तेनविप्रेणतंप्रहं प्राहवाक्यतिः वाक्यतिरुवाच त्वंचप्रपाकरोनित्यमूषरेक्षारसंयुते स्वयंश्रमार्तः
 कसेदं नामसंलिख्यतेवद १४ इतिब्रुवाणवागीशंतद्भुतिर्भूतिभूषितः कृतांजलिपदोभूत्वाप्राहसंहर्षिताननः १५ विप्रउवाच अहंनसाधुत्वव्योक्तं
 यज्जुत्वायाकुलोस्पहं दृढमृडाजपादोत्पमरंदानंदेमेदुरः १७ जैनानांजौविनिर्जित्यकृत्वाभस्मप्रकाशनं तस्यवाणीपतेस्तत्प्रभावस्यैववा
 क्यतेः १८ अलिखाम्यहमेवाद्यनामलेखेषुविस्मयं भक्तस्यवामहेशस्यनाम्नोर्नालिसदांतरं १९ क्वाहंमहेशः किंवाद्यशंभुभक्तपदाश्रयः भक्त
 भृत्योस्पहंशंभोः नास्तिमैन्यच्चतापस २० इत्येतद्भुतिवचसानुष्टुपवाहवाक्यतिः वागीशउवाच धन्यस्त्वंसर्वमान्योसिभासुरोभूसुरोयतः त
 त्प्रेमभावंभविषद्रुमुत्कंडितंमनः २१ समागतोगजोजोनिंप्रणम्यशिवधामसु वाक्यतिश्चाहमेवास्मिदित्युक्तेपिचभूसुरः २२ जहृषेनितरां
 दृष्ट्वाप्राणंसीत्वसुतात्तितः प्राहप्रेमभरभ्रांतमविश्रांतासुलोचनः २३ द्विजउवाच धन्योस्मिन्नितरांनानमातात्वंशंभवोत्तमः यन्मेगृहंस
 मायानस्त्रुतामेप्रपितामहाः २४ यत्रशंभवपादाब्जरेजोलेशः पतिष्यति यत्रतिष्ठतियोर्गोदः शंभवः शिवभावतः २५ तत्रैवशंभोः क्षेत्राणामुत्तमं
 पापतापहं यस्मिन्गृहेशंगलिंगंशंभवोवाधितिष्ठति २६ तत्रतिष्ठतिगौरीशः शिपिविद्योनिहर्षितः धन्यस्त्वपूतपादाब्जरेणोरेणुतेराप्यु
 २७ नापीयसामेतपसामेमनसापिविचिंतितः सत्तंप्रवेश्यासनेचउपवेश्यतदाद्विजः २८ प्रक्षाल्यविधिवत्पादौपावनैर्जीवनैस्तदा तत्पादौ
 दृक्माचम्यमूर्ध्नि संप्रोक्ष्यचागहत् २९ गंधाक्षनाद्यैः संपूज्यभोजनायन्यमंत्रयत् अत्रैवभोज्यंभोक्तासिप्राज्याद्यन्नमुत्तमं ३० इत्यभ्यर्थन
 यातस्यतद्भुतेः भक्तिपूतया वशीकृतात्मावागीशः ततथेत्यभ्यमन्यत ३१ ततोतर्गृहमासाद्यस्वप्रियांप्राहभूसुरः द्विजउवाच अस्मद्भाग्य

वशात्प्राप्तिशोभवः शंभुभावनः भुवने च सदा मान्यो नान्यस्तु लोस्य कश्चन ३२ देवेश दयया यातो वागीशो मे गृह्यतः पाकादिशुक्रियाश
 किं कुरुष्वेति तदा वदत ३३ पक्वा चान्नादिकं भक्ष्यं स्वसुतं साभ्यभाषत मातो उवाच उद्यानमेत्यानयत्वं विशालं कदलीदलं भोक्तुं सकृन्पथा
 दातुमर्जुमन्नादिकं वहिः ३४ इति मात्रा नियतः सन्नित्रा सोद्यानमेत्यसः करं प्रसारयामास कदलीदलं कृतं तने ३५ तं महानदशन्सोपौदपोत्थि
 नफणस्तदा विलेशय महाभोगं वेष्टितं स्वशयंतदा विधूय सविषातोऽपि रभसा कदलीदलं समानीय ददौ मात्रे धरित्र्यामूर्च्छितो पतत ३६ वि
 षविकूलमालोकयित्वा विह्वलं सुतं विषालीढं व्यजानीतावीत शोणिनविग्रहं ३७ मृते विनीततनये धैर्यमालंब्य दंपती वाक्यतेर्भोजने
 युक्तौ सात्साहोतौ वभूवतुः ४० अविकारितदा भोक्तुं समाह्वयतु शोभवं सोपि चोत्थाय धौतां त्रिभोजनासनमेत्यसः ४१ दृत्वा भस्मस्वयं ताभ्यां
 धारितं भस्म तद्ददौ प्रियपुत्राय वा भस्म दत्तं सर्वभाग्यदं ४२ इति तेनेरितवितौ सोत्रनास्तीत्युवाच तां तच्छ्रुत्वा विक्रियां ताभ्यां ज्ञात्वा ध्यानेन तं
 स्थितिं ४३ यथार्थं वदतं युष्मत्प्रियं कर्त्तुं स्मिंसां प्रतं इत्युक्तं तद्वचश्चुत्वा उद्दिग्धौ प्राह तुस्तदा ४४ दंपती उवाच यथार्थं कथने चाद्यभुक्ति
 विघ्नो भवेत्तव न चेन्महेश्वरवचो लघनं दोषकारणं ४४ किं कुर्वी गिरिशेवेतीत्यंतश्चिंताभरांतरे दंपती उवाच तनयो वां वने दं ह शूकद
 द्रोहं वृषाद्विवां किं वामे तनयेनाद्यविलंबं तव नोत्सहे ४५ भोजने भाजनं सिद्धं भजने नाद्य बीजये इति तत्प्रीतिं तो प्रोक्तं सदयो मदवर्जितः
 ४६ कर्मैव हि कृतं केनेत्युत्तस्थौ भक्तवत्सलः संजीव इतु माकांक्षन्तश्च विप्रनंदनं ४७ एवं ध्यात्वा जगौ वाग्मी सो भूत्सुप्त इवोत्थितः वागीश उवाच
 किं कालकूटगरलादपि घोरमेतच्छ्रेयं गंगारंगलस्य तवाजमेयं बालोपयं भुजगवक्त्ररदोरुदृष्टो दृष्ट्या तवैष लभतां खलु जीवितं हि ४८ पा
 पघ्नं सकलास्पगं किल विभोजनप्रभावे समं शब्दप्रोचरणेन शीघ्रमगजाकांतप्रभावो धकं संसारणीव तारणी सुखतरिंशं भो शिवेत्याद
 रादगन्मे हृदि सन्निधत्स्व भगवन्नामैव रूपं दृशे ४९ मनामहे चारुदेवस्य नामपापौघभित्ते वलशब्दमात्रात् त्वन्नामसन्मंत्रितभस्मसं
 गादुज्जीवतामेष सुतो द्विजस्य ५० इत्युक्त्वा तं सभस्मां कं कृत्वा फालंगलंतथा हृदिसंवागपादांतं संस्पृश्य शववालकं ५१ शिवनामानु
 षंगं कं भस्म नो ज्जीवयत्सुतं ससुप्त इव चोत्तस्थो तदा भस्मप्रभावतः ५२ नाम्नामाहात्म्यतः शंभोः तं दृष्ट्वा जातविस्मयाः जनानृपश्च
 तत्रत्यासपुत्रस्ततितावशी ५३ वाचा मधीश पदयोः पात इत्वा सुतं तदा वदतः कसुमासारं देवादि विमुदं व्यधः ५४ तेन वाक्यंति

नाविप्रः पुत्रेण च भुजे वशी संसृते तेन विप्रेण ययौ न तु सभापतिं वामालालितवामांगसभानरपदं ययौ यच्च पुत्रो वांछितकामधेनुः शृणो
 तितद्वृत्तिचरित्रमेतत् ५६ स्थित्वा खिलान्संसृतिपाशवेधान् प्रयाति शैवं परमं पदं सः ५७ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवत्वेन नवमोऽंशः अष्टच
 त्वांशिशौध्यायः ४८ ॥ श्रीस्कंद उवाच अगस्त्यशेषमहीकां नालंकारे चो लमंडले शास्त्रमंगलनामश्रीनगरं सहजातरे १ तत्रास्ति
 नीललग्नारम्यः कश्चिद्भुजेश्वरः शिवपादं वृजध्यानं विनिर्द्वैतान्यवंधनः २ अधीतवेदवेदांगतदुपांगप्रविस्तरः अष्टाविंशति
 कोटीनामागमानां च देशिकः ३ ज्ञानयोगकृपाचर्यापादेषुकृतसंस्तेवः दीक्षितो दीक्षयत्यन्यान् दयया शरणागतं ४ त्रिपदार्थविवेकांभः
 प्रक्षालितमलत्रयः वाजपेयादिभिर्यज्ञैरागधितमहेश्वरः ५ कदाचिन्मृगसन्तुष्टभार्यया सह सद्भिजः भयपंक्तिपतिशंभुमारुध्वपुरतस्थितः
 दं जपन् चक्षुरं मंत्रशिवैकाहितलोचनः पत्नी च सोजलितस्तस्य सिषेवे तं महेश्वरं ७ तदा पत्नी महेशस्य लूताकाचनमूर्धनि सावभ्रामशि
 वस्यो गतं तु जालविधायिनीं ८ शिवे निपतितां लूतां सा दृष्ट्वा सह सा कुला नां विमृज्ये तलीले हजिह्वया सृजितलीलया ९ लिहंती जिह्वा
 यानां वैवीक्ष्यमाणामुगीदृशं चुकोपनीललग्नो सौ दूयमानेन चेतसा १० तादृशो सद्भिजः पत्नी स पापेशिवदूषणं कथं कृतं त्वयोत्पत्का
 सह सापिदधेदृशौ ११ सशिवद्रोहिणीं मत्वा त्यक्त्वा तां स्वगृहं ययौ सापितत्रैव देवेश ध्यायंती न्यवसन्निशि १२ नीललग्नस्वके गेहे वि
 हाय गृहणी स्वयं अस्वाप्सीदंतरो शानमनु संधाय निर्भरः १३ नतस्वप्ने महादेवमद्राक्षीत् करुणानिधिं भुजंगपंगवो न द्रुतदृष्टिस्तं संभार
 संनिभं १४ गंगातरंगसंघैश्च भ्रष्टात्कारं महाध्वनिं विभ्राणमुन्नतैकाग्रशशिखंडजयाधरं १५ अंकुरितजगन्मूलकंदोयमिति भावितं
 ज्वलल्ललारुनेत्राग्निद्रवचंद्रसुधारसैः १६ श्वसत्पद्मजनः कोटिकरोतिघटितसृजं दयामृतपरीवाहमनोहरदृगंचले १७ समुन्नतन
 संभास्वत्यन्गगाधिपकंडलं मंदस्मितरुचिज्योत्स्नास्नपिताधरपल्लवं १८ गौरीवदनलावण्यादर्शगंडतलद्वयं लाक्षा मुद्रितसर्वज्ञद्र
 विणंगधिविभ्रमं १९ विभ्रनं भूतकाकोलकालिमानमहागलं सुमेरुपीवरस्कंधवंधवंधुरकंधरं २० भुजगेंद्रवृहद्रोगपरिणाहमहाभुजं
 अशेषभुवनत्राणप्रतिभावकरैः करैः २१ परश्वधमृगाभीतिवोद्भासिभिरंचितं गौरीघनकुचाभोगदृढविस्तारवक्षसं २२ नाभिशीरणैर्वाव
 र्त्तसनाभं प्रतिविभ्रतं मत्तैरवृत्तहस्तैरुसुवृत्तयगभासुरं २३ सारंगधरभूतेज्यनिषादितसजंघिकं अशेषलोकतमसामवसानं पदे पदे २४ सुरको

धीररत्नाशुपुंजकिंजल्कचासुणीं सुमनःसुमनोद्यानसुधनःस्तवकोच्चयं दयितं सहजामोदैः अधिवासितदिक्कट किरीटहारकेयूरपारिवह
 विराजितं २६ महार्हमणिमंजीरसमंजितपदांबुजं आसेचनकलावण्यमशेषदिविषद्वजं २७ पुंडरीकाजिनवसंपुंडरीकनिभद्युतिं पर
 स्तादृग्यजुःसामायर्ववेदैःसविग्रहेः २८ आगमैश्चाजलिकरैस्तुयमानस्वैवभवं यस्तुकिंनरगंधर्वसिद्धविद्याधरैरपि २९ चतुर्विधम
 हावाद्यविद्युन्निभसमारवैः सोमधामंसमच्छत्रवालव्यजनदर्पणैः ३० विभ्रद्विर्गणपेश्रेष्टैः शारदाभ्रोपमैः समैः भवपाशनिवहानाण
 शृंगापाशमोचन ३१ स्वप्रेष्टस्तदाशंभुरवदत्तंदयानिधिः ईश्वरउवाच त्वंमूर्खनविजानीषेतत्त्वमद्रुक्तिं संप्रयं दधानमपि वात्सल्यमधि
 कंस्वस्तनंधयात् ३२ यद्विलेहममांगसातत्वस्य कनकोज्वलं तवनिर्भर्त्सनात् भीतायं नलीढवती सती ३३ तदेतद्वृणसंक्लृप्तमत्युज्जुभि
 महावध इति स्वप्नात्प्रवृधैवभयविकलमानसः ३४ भयहर्नेश्वरं त्वापत्नीतामप्यसात्वयत् विज्ञानामोदसंवद्धमागतं स्वनिकेतनं ३५
 प्रत्युद्गम्य सपर्याभिरार्येत्तं पर्येतोषयत् सभार्येनीलकंठारख्यं गायंते च समागतं ३६ संपूज्य वासयामास निनरां सुखितं निशि प्रातर्विज्ञानसंब
 धोभयपंक्तीश्वरस्तवं ३७ विदधे नीलकंठस्पर्शभोर्नामपदां कितं ज्ञानसंवधं ज्यासजीकृतभोगकर्षणभरद्वायत्फणिग्रामणीनि
 श्वासानिलमुक्तदूरगरलज्वालावलीलीलया निर्दग्धत्रितये परंपरिपतत् भूरीजया वासनाया पारैकफलोवभूवतरलोयद्वाणज
 न्मानलः ३८ मौलीभूषणकंडलीधनुरहो धामस्वकीयं शरोलक्ष्मीशो गरुडासनो वज्रभवायं तासरोजप्रियः चक्रे चैनेंदुचक्रे नयनव
 परः श्वासजालातुरंगाः शेषान्यष्टनभवानि शिवे ते त्वद्भागधेयं जगत् ३९ स्तुत्वा विज्ञानसंबंधे प्रयाते निजवेस्मनि उवाससुचिरंध्यायं
 नुमालं कृतविग्रहं ४० ततो विज्ञानसंबंधविवाहो त्वददर्शिभिः सह सर्वैश्च सायुज्यमगमत्सहसा द्विजः संप्राप्य सायुज्यमशेषकर्तुर्वि
 धूय दूरे खिलयंच पाशान् आनंदसाम्राज्यपदाधिरूढः संप्राप्य साम्पपरमं शिवेन ४२ ये नीललग्नस्य चरित्रमेतच्छृण्वन्ति वा सविजग
 त्यवित्रं ते मुक्तिलक्ष्मीमनुभयभूमौ महेश्वरस्यांघ्रियुगं प्रयांति ४३ इति श्रीशिवहस्ये सदाशिवारत्ने नवमोऽंशोऽष्टाध्यायः ४४ स्कंदउवाच
 प्राणम्य नीललग्नस्य शिवसायुज्यमेयुषः बह्वधा चरणौ पीडयन्मिनंति कथां शुभां १ यदाज्ञां सर्वभूयालवहतो निजमूर्ध्निभिः नीराजयंति कोटीर
 रत्नदीपैः पदांबुजं २ नटनमूडपदांगुष्ठनखाग्रकृत्तरंध्रतः सत्प्रातपानरज्वालाजालरुत्सर्पिभिर्महः ३ ब्रह्मांडमुखनिक्षिप्तनवयत्नवसंहेतः

सुवर्णपूर्णकुंभस्यविभ्रमंवहतिस्फुटं ४ मनुमांघ्यात्तद्वहणानलशममुखान्त्वपान् अन्येशेरयतेचित्रेचारेनैर्विक्रमार्जितैः पुतादृशैः सूर्यवं
 शानांकूटस्यैर्वाहुजातमैः रक्षितचोलभूपालकचेरतनयाते ६ हेमलाभपुरेकश्चिन्नमिन्नद्वारस्ययाश्रुतः यस्त्रिताम्रौखोलिगेचित्ता
 नर्चशंकरं ७ शिवैकतानासततेशिवभक्तार्थिपूजकः जितारिवर्गसुमेनायश्चचारत्रयोपथी ८ सतत्रनिवसन्विप्रसाक्षादग्निरिवापरः स
 र्ववेदार्थविज्ञानतदनुष्ठाननिर्मलः ९ शिवमेवपरंदेवंप्रापयः शरणंविभुं त्रिविधैः करेणैरेनमाराधयतस्तुहः १० कमलालयमभ्येत्यकदा
 चिज्जगदीश्वरं प्रणम्यनिशिदेवस्यदीपारोपणमुद्दिशन् ११ घृतंयाचितुमेकस्यजिनस्यसदनंगतः जनदेतेनतत्रैषसायालंभमिदंवचुः १२
 विप्रमूढप्रदीपैः किंतद्देवस्ययतोह्यहं सोमसूर्याग्निनयनस्वयंचैतत्तथात्मकः तन्मूर्तेर्वह्निजलयोर्नास्तीत्यनिकीजदा अनोजलेर्भवादी
 पंप्रभूतं परिणामयं १४ इति श्रुत्वावचस्तस्मद्विजोद्यथितमानसः वल्मीकयतिमभ्येत्यववंदेशिरसाविभुं १५ तत्रवाचाशरीरिण्याकुरुदीपा
 जलैरिति उक्तः प्रमुदितश्चक्रेतयैवेतान्सहस्रशः १६ तिनविस्मायिताशेषजनताविहितस्तवः पुनः पुनरुपागम्यपूजया मासशंकरं १७ सत्त
 त्रोनरफल्गुन्याजातुपान्नात्सवोद्विजः मणिलस्थलमांयानं त्यागाधीश्वरमीश्वरं १८ कमलालयवास्तव्यं समस्तजनसुखिणं अनुव्रज्यपुनः
 सायंप्रिययानिजमंदिरं १९ शयानः सवह्निर्विद्योपूजाभोजनकर्मणो बोधयंतीनिजापत्नीप्रबुधोगिरिमभ्यधात् २० अदृश्यैर्वहुभिः स्तुत
 त्रयात्रोत्सवेविभोः स्नास्याम्याहारवानीतितांप्रेष्यस्वपुनः स्वपन् २१ कमलालयजाज्ञर्वाजानीहिसर्वशंकरान् इतिवाचंविभोश्चुत्वावचुधे
 धृतविस्मयः तंपत्न्यैस्वप्रवृत्तानंनिवेद्यसमगाद्विजैः कमलालयमभ्येत्यदृशनिखिलांजनान् परश्चथमृगाभीतिवरहस्तानत्रिलोचनान् २३
 चंद्रखंडधरानुद्यत्तपनायनतेजसः सविस्मयस्तानिखिलानभिवंद्यततोहरं २४ प्रणिपत्याजलिधरं प्राहभक्त्यानुकंपिनं प्रसीदपार्वतीनाथप्र
 सीदपरमेश्वर २५ प्रसीदसच्चिदानंदप्रसीदकरुणानिधे नमस्तेसर्वजगतांनाथकाराणंशंकर २६ पालकायनमस्तुभ्यंसंहैत्रैचनेमानमः सत्तंज
 त्तमश्चेतित्रिभिर्मापागणैर्वृतः २७ त्रिधास्थितत्वमखिलं सजस्यवसिहिसिच कार्पाद्यैर्नवभिलिगैस्तथैवाष्टतनुविभुं २८ सर्वज्ञं सर्वकर्तारं आ
 हुत्वा मानवेदिनः जीवादिभिन्नमेकेत्वा जीवकेचित्प्रचक्षते २९ भिन्नाभिन्नपरेकेपिभेदाभेदविवर्जितं चिन्मयात्मापिनं नित्यं शानमे
 कंसदाशिवं ३० सर्वानुग्रहकं शंभुत्वावदंतित्वदागमाः निगमाश्चवदंतित्वामहेशं पुरुषोत्तमं ३१ सर्वज्ञं सुगताः सिद्धाः परमेष्ठिनमाहताः हाहं

तकारवोप्याहविश्वकर्मेतिशंकरं ३२ त्वंलोकव्यापिकाश्चापिलोकसिद्धेश्वरंविदुः त्वत्कृपाश्रुतनिष्पदिनयनानविलोकिताः ३३ भूयतेभुक्तिस्तृणि
 पाणिगृहवैरैः द्रष्टुमिष्टेशिरोयस्यनेवधाश्ररणंहीः ३४ तस्यनेमहिमानंकः क्षमोवर्णोऽनुविभो अस्तातिशयसाम्पत्त्वंविश्वधिकइतिश्रुतो गीयसेत्वा
 विदित्वैवसुक्तिनीयेनहेतुना अपराधसहस्राणिभाजनंमामनुक्षणं ३६ कृपयाकेवलंनान्यकृतार्थमहधास्वयं इतिलुत्वाजगन्ताथनमनेनीवचक्रमैः
 ३७ तदाप्रभृतिनेत्रैवचकारवसतींषे ततः कदाचिद्वागीशः कमलालयमागनः ३८ तस्यनामांकितैः सूक्तैरस्तावीज्जगतांपति तदनुनदनुभावंभा
 वयभावितात्माभवचरणसरोजध्याननिर्द्धतपाशः अभजनपजमानोयज्ञदानैरलभ्यामुदमपदमघानां ईशभूयाह्वयंसः ३९ यत्नेशस्यविभूतयःत्रि
 जगतिनिर्माणत्वाक्षालयव्यापारः क्रियतेतेदिद्रुपदवीसंप्रापणेनैषणं ४० यल्लीलापितमुन्नतामृतपदावाप्तिस्तिश्चामपितोक्तैः कस्तुणामिमां
 प्रभवतिश्रीचंद्रचूडामणैः नमितंतिकथामिमांपठेदपिवायः शृणुयात्समानवः भुविभोगमवाप्तिस्तुलंनियतंधामतेदतिशंभवं ४१ इतिश्रीशिवर
 हस्येसदाशिवाख्येनवमांशेपंचाशोऽध्यायः ५०॥ स्कंदउवाच ज्ञानसंवंधनाथस्यचरणंशरणंसतां कलिकालजितोवक्ष्येकलिकामस्य
 वैभवं प्रकाशोचोत्तदेशेस्तिकावेरीतीरगोचरं चिरंसुरुचिरप्रखंश्रीमहामंगलाह्वयं २ आयतावीथयोयस्यसौधाउत्सेधशालिनः गिरिप्रका
 रप्राकारआरमानंदनोपमाः ३ कलिकामाह्वयः कश्चिद्देवगोपकुलोद्भवः अभवद्विभवोदारेतस्युरेश्वरसत्तमः ४ सेनापतिश्चोलपतेरुमापतिल
 सन्मतिः वाङ्मनःकर्मभिःसर्वैःशर्वभक्तैकपूजकः ५ श्रीकरंजपुरेशश्रीकर्ममेवविधायसः शिवभक्तांप्रियुगलंअमंस्तनिधिमात्मनः हंसौम्ये
 शेनमहेशोभत्सेषितोयोषितंप्रति इतिश्रुत्वाप्रचक्रौधकलिकामःसमाकलः ७ दूतेनिपुत्रकेनापिमानिनांप्रतिकामिना वीक्ष्यानिशीथेमन्वा
 थोयातायातंवतयथा ८ स्तुत्यःसुरैःशिवोदूत्येभृत्यप्रीत्यर्थमेत्यसौ आदीर्घदर्शितोमूर्खोहामहेशंसमादिशत् ९ तंद्रक्ष्यामिकदानिद्यंकिंवा
 दृष्टेननेनमे इत्युक्त्वाकलिकामोभूत्सरोषकलुषाशयः १० कलिकामोदितंक्रौर्यसौम्यः श्रुत्वाथशूलिने व्यपोह्योमेपरधोयमितिप्रह्लादव्यजि
 ज्ञपत् ११ शिवोघटयितुंभावंसौम्येशकलिकामयो कलिकामेक्षिपच्छूलंसचाभूतेनपीडितः १२ कलिकामःश्रुत्वापाणिंअस्तौवीकूलपीडितःतं
 भक्तंतुतिप्रीतंस्वमेप्राहचशंकरः १३ वर्षमद्रक्तवर्षाणांतवैतांशूलवेदनां सौम्यविनाशमयितुंनारःशक्रयादिति १४ अथाहकलिकामस्तसपुत्र
 न्माद्यनुक्रमात् वयंतत्किंकरनाथत्वहेतौसौमदर्जिहा १५ सौम्याद्यच्छूलशमनाद्वरंतहेदनामम नस्यत्वत्रियभृत्यस्यत्वयाशाप्यतामिति १६ तदाशिव

स्तिरोभूतः सौम्यमेसावबोधः किलकामस्य शूलनिशमयत्वचिरादिति १७ शूलं शमयितुं सौम्य आयातीति निशम्य सः कलिकामो भूतं शूलव्यसना
 दपिविद्ये १८ सतच्छूलं शमयितुं निवासान्निर्गयौ निजान् सच सौम्यागतिं श्रुत्वा कलिकामो व्यचिंतयत् १९ सयावदनिरीक्ष्यो मे शूलं शमयति स्वयं दारयाय
 दंतं तवदिनिजसिंघदारयेत् २० गता सो कलिकामस्य भार्यानुमरणोद्यता निशम्य सौम्यागमो न क्षणं तस्यावरोदता २१ प्रच्छाद्य सायति सद्यः कृता गृहमलंकृतं
 आगतं सौम्यमानयेति मयैवोपचारतः २२ कलिकामो दूरं रुजं शमनायाह मागतः इति वादिनमाहुस्तं तस्याः पार्श्वगतं जनाः २३ शान्ता च देवतश्चातिस्त्
 दागमनैवैभवान् सौम्यस्थित्वाद्यशेते हि सुखेनान्तर्गृहान्तरे २४ इत्युक्तः सपुनः प्राह द्रष्टुमिच्छामि तं त्विति अदर्शयंश्च तेन सौम्यं तं निर्गतांतकं २५ तं दृष्ट्वा
 हंतं हंतेति सौम्याप्याधितमानसः प्राणान् स्वयं परित्यक्तुं गृहीतदसिधेनकं २६ दयया देवदेवस्य कलिकामसमुत्थितः हा हतो स्मीत्यतिस्नेहादगृहीतत्कारण
 धं २७ अन्योन्यमनिमान्यो नौ नेमनुः स्निग्धमानसौ तत्कर्म विस्मिता देवा वदुः प्रप्यमेतयोः ८ तौ सिग्धसुहृदौ भूत्वा करंजपरशंकरं प्रणमनुः सतं सौम्यः
 श्रीगोमैः शंकरं जुगो २९ कलिकामयुतः सौम्यः समेत्य कमलालयं देवपद्मालयावासं नत्वा तत्रावसश्चिरं ३० तत्रावित्वा चिरं कालं सुंदरेशेन मानिनः
 कलिकामो निजं धाम जगाम तदनुत्तयाः ३१ दास्येन चिरमीशानं संतोष्या व्यभिचारिणा सुरथा कलिकामो सौम्ये वंधाम जगाम तम् ३२ प्रथितस्य पवित्र
 कीर्तनं कलिकामस्य चरित्रमुत्तमं पठति स्थिरंधीः शृणोति पः परमाप्नोति पदं महेशितुः ३३ इति श्रीशिवरहस्ये महाशिवस्त्वेन नवमोऽंश एकपंचाशोऽध्यायः ५१
 स्कंद उवाच श्रीमूलदेव नाम्नास्य भक्तस्य प्रथितां कथां अस्ति सर्वेश्वरैश्चर्यरक्षकाध्यक्षतांगतः १ कैलास इति विख्यातो महादेवस्य वासभूतस्मि
 न् संति महात्मानः शिवसामीप्यवर्तिनः २ भस्मरुद्राश्च संपन्नाः शिवलिंगार्चनोद्यताः तस्मिन् कैलासे शैलेशैकरधवलैर्लिंगसंघे वमोलौघानोद्य
 म्नाणि गोपरोत्तमलसत्कुम्भः प्रभाभिस्तने नानासालरसालताललिकुचः श्रीवृक्षसंघादृते श्रीखंडद्रुमदेवदारुतगरामोदेकदिङ्मांडले ३ मंदारसुंदारव
 नप्रभवाभिरामसोमप्रभोत्तमसुमप्रवलोरुगंधे वद्धद्विरेफपदचक्रं भणप्रकांते ४ सास्तोरप्रांतद्रुमगलितपुष्पव्रजरजोमरंदासारोत्थे भुविकरटिक
 दसुत्राविसलिले समीरणरणद्रवप्रवलवैणुंकारकृत्युपक्षिविरुतादृते परमकोकिलालापिते ५ मानं गच्छेत्तच्चमरः समराभिरामखड्गोद्यतो रु
 सुविषाणविघट्टभूमौ वेतं डट्टं हितरवोद्यतपक्षकांडप्रोद्यच्छिखंडिनदने मुदिरभ्रमेण ६ गणगणवरघोणपूर्यमाणे श्वरनिःसाणखेण पूर्णकाये
 हयवैरिगणरणं न गेद्रे सुसंघट्टमहौतलोत्परेणौ ७ तस्मिन्नाणवरश्रीष्टो मूलदेव इति श्रुतः सतु शर्वाज्ञया शंभोः स्थानामन्वोसितुं क्रमात्

८ उरगेन्द्रमहाहारं हृत्स्वासनिरगादिरेः सनुसंतीर्यगंगासुसुगंगादिनदीषु च ९ श्रीशैलकालहस्तिन्यग्रो धारायनामसुरीस्थानेषु गत्वा देवेशं प्राप्तः कांचीपुरे मुनिः
 १० एकाग्रनाथमानस्य तत्रोषित्वा चिरं मुनिः नत्वा लिकापुरं च पुंडरीकपुरं ययौ ११ नत्वा नदं देवं हृद्यं गोहृत्स्वास्थानं दत्तां उवं ततो निर्गत्य धामानि मान्यान्यन्यानि चानमत १२
 नत्वा गोवदुतीर्थं शंभुसंगच्छन्सहजातं अपश्य नो कुलं दीनं परीक्षाम्यनितस्ततः १३ गोकुलमाकुलत्वं सहेतुदर्शनं लालसः कवेरकन्यातीरे च चारसमुनीश्वरः १४
 शास्त्रग्रामजगोकुलं परासुं मूलसंज्ञकं धात्वा धात्वा तदंगं चक्रौ शङ्खिर्गोकुलैर्दृतं १५ दयालुः सुमुनिर्दृष्ट्वा गोकुलं च नदाकुलं उज्जीव्य गोपालमिमं विनेष्य गोकुल
 व्यथं १६ इति निश्चित्य सहस्रान्यस्य कपिनिजां तनुं प्राणैः सैः गोपदेहांतः प्राविशत्यवनाध्वना १७ मूलदेवः समुत्तस्थौ तत्राणावेशनक्षणे गात्मास्तमुत्थितं हृष्टः
 धात्वालिलिहिरेवताः १८ ततस्तन्मूलदेवस्तज्जोकुलं तदणशालिषु स्थानेषु चारयन्कीर्तनं कृत्वा पीतोदकं व्यधात् १९ दिवांते गोकुलं तस्मिन् विष्टे स्वान्मृदास्तु
 मूलदेवो निजावासमपश्यंस्तिमितस्थितः २० मूलदेवस्य गृहिणी मद्भर्त्री किं विलंबितं इति व्याकुलचित्तासातत्रागाद्यत्र संस्थितः २१ विलंबितेन नमि
 तां सदेहस्य शनोत्सुकां माप्राक्षीस्तेन संबंधो मया स्तीत्यभिधाय सः २२ नवं मठं विवेश न्यसा च शोकभयाकुला वृत्तां न तादृशं भर्तुः ग्रामणीभ्यो न वेदयत्
 ग्रामिणस्ते च बहुधा भेदेनेपि स्थिराशयं विषमेभ्यो विरक्तं तं स्पृष्ट्वा वचोब्रुवन् २४ उन्मादभूता वेशादिरेतस्मिन्नास्ति विक्रया भावना भूयसी प्रायः शि
 वयोगस्य निर्मला २५ इत्युक्त्वा ते ग्रामजना मूलदेवस्य गेहिनीं शोकाक्रांतां समाश्वास्य बांधवेष्वन्यवेशयत् २६ मूलदेवोऽपि स प्रातः तदनुवृज्य गोकुलं न्य
 स्तदेहं निजं तत्र नापश्यं च वचिंतयत् २७ भाषयामे प्रथयितुं प्रोक्तं मूलागमस्त्वं निरश्चकार मत्कायं प्रायेण परमेश्वरः २८ एवं विचिंत्य स्वान्वधूननुनीय
 स्वमास्यं यापयित्वा च वृद्धं शोभाहो वरतीर्थकं २९ परंतत्वं शिवं नत्वा मूलदेवः शिवालये पश्चाद्गोश्वत्थमूलमध्यास्वस्वस्य मानसः ३० शिवयोगासना
 रूढः शिवदेहांतं संहितं हृदयं वरुहस्थानं महान्तं मनसा स्मरन् ३१ मांसदेहो भिसंबंधविषं विद्राव्य दारुणं संसारसागरं तस्थज नोत्तारणकारणं ३२ अपश्यं
 नर्यमुद्रेयं संज्ञानादिचतुष्टयं प्रतिवत्सरमेकैकं दृष्टेनैनानुभवात्मना ३३ श्रीमंत्रमालिकां कृत्वा वरदां भवदेवतां वराहदंष्ट्रालंकारमेक एवेत्यपक्रमात् ३४ त्रिस
 हस्रं च दृष्टानां गीता त्रिभुवनं स्थितः त्रिसहस्रं च वर्षाणां अनैषीदु वितत्वं वितत् ३५ समूलदेवो वपुषा मुमैव देवाधिदेवस्य दयाविशेषैः विराजमानो रजताद्रिरा
 जेपदं प्रपदेत दविप्रयोगं ३६ जगत्पवित्रं जगदेकचित्रं पन्मूलदेवस्य चरित्रमेतत् पठंति शृण्वन्ति च भक्तियुक्ता प्रयान्ति शैवं परमं पदं ते ३७ इति श्रीशिवरहस्ये
 सदाशिवाख्ये नवमांशे द्विपंचाशाध्यायः ॥ ५२ ॥ स्कंद उवाच उद्दंडं दंडभक्तस्य चरितं कथयामि ते दंडभक्त इति ख्यातः कोप्यासीत्कमलालये १ सोंधोपिशिवभक्ता

नांदास्यात्मेनेदृशोः फलं कमलालयदेवेशं नत्वा स्तुत्वा च नित्यशः २ शिवभक्तिं स्थिरं चक्रे मनुपंचाक्षरं जपन् कर्मणा मनसा वाचशिवधर्मपरायणः
 ३ शिवभक्तार्चको नित्यं भस्मरुद्राक्षभूषणः अन्यहस्तावलंबोश्च चक्रे शंभोः प्रदक्षिणं ४ प्रणामान्यथ चाकार्षीदमर्षादिविवर्जितः सकदाचिद्वृद्धभ
 ५ को ज्ञानदृक् शिवनामतः ५ देवश्च पश्चिमे भोगे धाम्नः प्राप जलाशयं सविशालावकाशं नत्कर्त्तुं चरन् नोद्यतः ६ वननाख्यानसेवित्वे वेणुपात्रैः समृ
 त्वनैः निवद्धरञ्जमालाभिः दंडः कृत्वा गतागते ७ मृदं खनित्वा तद्गौरैः वहन्सेतुमचीकरत् श्रातः खननयोशाने ध्यात्वा पंचाक्षरं जपन् ८ भक्त्या प्र
 तिदिनं दंडी विशालमखनत्तरः विरामोत्सेधजननात् खननात् प्राणिहिंसनान् ९ इतीरितः सतानाहहे जना मत्तुबद्धयः शिवधर्मैव धर्माणां सारं न ज्ञायते
 जनैः १० इतीरितास्तेन प्राहुः नशृणोप्यस्मदीरितं दृष्ट्वा न केवलं नष्टे किंचानि श्रवणे अपि ११ इतिरितः सतानाहपश्यंतोप्यदृशो हिते ये ज्ञानं वधिरा
 स्ते च नशृण्वन्ति स्वकंहितं १२ न किंचिद्भुवि संवीक्ष्ये त्र्यक्षपादं बुजं विना सर्वतश्चक्षुषा वीक्ष्य वीक्ष्या किं पलं मम १३ इत्युक्तास्ते जनाः प्राहुः किं म
 धेनेति ते तदा त्वमस्मदीक्षया पश्य इति तत्करनो जनाः १४ खनित्रमुत्क्षिप्य तां चरञ्जुं चिच्छिप्रायर्त्ता दंडी सुदुःखिनं शंभुरसेत्युच्चैर्जगाद सः १५ अ
 विश्रान्तं मृत्वननाद्विश्रान्तः श्रान्तिमागतः निशिसुष्या पभूमौ सस्मरस्मर हंतं ददा १६ देवो दयानिधि स्वप्ने प्राह तं भक्तवत्सलः ईश्वर उवाच दुःखं त्यज सुखालोके
 विलोके ते भविष्यत जनाश्चाधा भविष्यति त्वदधि क्षेपकारिणः १७ तथा प्रातः संचोदुद्धौ नेत्राभ्यां लोकं दिशं प्रत्याययो सरस्तीरं तं दृष्ट्वा विस्मयं पुनः
 १८ जना ऊचुः अहो वने दमाश्चर्यं अंधो वीक्षा समन्वितः जनाश्च तदधि क्षेपकारिणो वीक्षयो भिताः १९ राजा चोजेत कृत्वा विरजं स्तस्य चेष्टितं
 दंडिभक्तेन तत्कर्म सदसा रूढधर्तः २० राजे विज्ञापयामास स्वस्याज्ञां प्राज्ञदापिनी ईश्वर उवाच दुःखितो यं दंडिभक्तो न दुःखं खंडयाधुना आखंड
 लाधिकां भुंक्ष्वश्रियमुर्वीयते धुना २१ इति स्वप्ने शिवेनोक्तो राजा विस्मयमागतः प्रवृद्धः पार्थिवः प्राह सरः प्राप्याथ दंडिने २२ राजोवाच किंचानि चरि
 तं दंडी त्वं दंडं त्वं भुवो ह्यसि विस्मापकं चरित्रं तेनेत्रदानं शिवेन हि २३ इत्युक्तो सौ नृपेणाह स्वत्वं वृत्तं तद्भुते दंडि उवाच राज्ञेन शठारुधात् राकखननं
 मम करत्वनितमाच्छिद्य च्छित्वा मृदा हरञ्जुकां २४ ममाधस्य नधीरस्तीत्यक्षिप न्यरुषाक्षरं शिवाजालद्वयदृश्याच्च किं कर्षयैति चानुवन् २५ ते चानुव
 स्त्वमीशानं कृपालव्येक्षणो सिचेत् स्थानादस्माभिरेतस्मा प्रस्थानं क्रियते धुना २६ उक्तं मया यथा वृत्तं मम स्यादपि तं नृप राजन् कुरुत येत्युक्तो नृपेणा
 निष्टदंति के २७ अथादूयार्हेतान् राजायुष्माभिर्भ्यस्तुरोदितं क्रियते तत्किमित्येतत्तथेति प्राह रूतं २८ त्रिनेत्रकृपया मे त्रिसिंधु रत्रप्रकाशयते तथेति नेदं

डिभक्तं नृपं प्राहुश्च तेर्हताः २९ हनेः क्षणाः पतन्भूमौ दंडिभक्तपदे तदा प्राहुस्तर्हताः सर्वे नृपं नंदं डिभक्तं ३० जेना ऊचुः पाहिने सि विहीनां श्रहीनां
 गान् विकलाजया जेना नृसरित्येतस्तीरे निस्तारयदसौ नृपः ३१ अंधोस्तर्हताः सर्वे हतास्ते नैव पापना वेत्र प्रहारति न्नाश्रुदुदुवः कमलालयात् ३२ अं
 धत्वा दृष्टमार्गं लेके चिह्नं तेषां तपनं स्वतन्तो गुल्यरुद्धाश्च भ्रास्यताश्च पदे पदे ३३ स्थाणुपाषाणनिर्भिण्णमूर्धनो नृपतिस्सितो अदृष्टदृष्टास्ते सर्वे त
 स्मास्थानाद्विनिर्गयः ३४ आसूलादुद्धृतैः सर्वैर्जिनालयशिलाभरैः कारयामास नृपतिः तदा कृतद्वंद्वं ३५ ललाटे नेत्रकरुणालब्धे नेत्रस्पंदे दिनः पादौ
 प्रहर्षयुक्तो यप्रणनामसभूपतिः ३६ सूर्यकास्यस्य भक्तस्य चरित्रं कथयेशुभं तुंदीरमंडले ख्याते महीमंडलमंडने ३७ शक्त्यारण्यपुरं नाम धामास्त्येकमुपापतेः
 तस्मिन्सीरसरित्तीरे संति भक्ता मेहेशितुः ३८ भस्मरुद्राक्षसंपन्ना चातुर्वर्णेषु संघशः तेषां कुलोद्भवः कश्चिद्भक्तार्चक इति श्रुतः सभस्मफालो निपतंभव भक्तार्च
 ने रतः अन्नैः षड्रससंपन्नेः व्यंजनैश्चित्रं रंजनेः ४० भक्तानतोषयंतित्यं विशेषेणां विकापतेः यद्यतेषां वस्तुहृद्यतत्सर्वमददात्सदा ४१ कालं सनिर्गुण
 तमेवं भक्ताजनार्चनैः क्षेत्राणामगृहादीनि क्रमाद्विक्रीयते र्धनैः ४२ सवात्माभ्यासविद्यातौ द्यूतेन धनमर्जयत् तदनिर्गुणस्य दौर्गत्यात्कुंभघोणमुपागमत्
 ४३ तस्मिंस्थाने स्थितो निसं द्यूतवैत्यमुपेत्य सः ये द्यूतवेदिनो जित्वा तद्वनैः पणवंधनैः ४४ क्रीत्वान्नादिस्वयंप्राप्नोः भक्तैर्भुजस्त्वयं स्थितः तोषयन्जात
 संतोषः नितायदिवसान्वहन् ४५ द्यूतवादविदित्येषां ख्यातो मूर्खक इत्यपि ततो द्यूतविदः सर्वे वंचयित्वा श्रुतं तदा ४६ तस्मिन्दिने जितं यच्च वसुनच्चाह
 रन्वलान् ग्राममालालयं नीत्वा तं वध्वाचिक्षिप गृहे ४७ सरात्रौ भक्तपूजादि निरासाया सह नदा निद्रावशनं च धीत्सः तद्गृहं शंकरस्थितः ४८ भि
 क्षो देही तं हावाच तं भक्तं शुधितो भृशं तं तदा स्वागतेनाहनमिषास्ति ममांतिके ४९ किंचित्त्वदीयं रुधिरं पातुमिच्छामि दीयतां इत्युक्तः सुरिकाहस्तो
 कंठमुत्कर्त्तयं स्थितः ५० तदा तद्वस्तुमालं व्यसंस्थितो वृषवाहनः धन्यो सीति वभाणेशः सारूप्यमददात्प्रभुः ५१ तीर्थं सकृत्वा चिरमीश्वरात्तन्नेत्रा
 वुजो भूत्स तदा हि दंडी भुत्वा च भोगान्भुवि पूर्णकामान्यदं प्रपेदे परमेश्वरस्य ५२ कमलालयधाम्नि दंडिताम्भः शिवभक्तस्य त्रिनेत्रदत्तससेः मन
 सावचं सैव कर्मणा वाचरितं वा पठते सधन्य एव ५३ समूर्खभक्तो द्यूतद्यूतं द्यूते श्रीकुंभघोणे कलिनाद्यकोणे भिक्षारणध्वस्तसमस्तपापाः पदं प्र
 पेदे ससुरैर्दुरापं ५४ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवाख्ये नवमांशे त्रिपंचाशोऽध्यायः ५३ स्कंद उवाच नत्वा श्रीमूर्खकद्यूतजानार्थार्चितं शंकरं
 श्रीसोमयाजिमारस्य कथयामि कथां शुभां १ आरामैरामकभ्रांतैर्भ्रांतैर्ग्रामे समावृते कश्चिदासीत् सोमयाजी मारखो यज्वनः कुले २ स्त्रीभ

सांस्तोषयंनित्यं अन्नैः संपन्नषड्रसेः द्रव्यत्वागयुनेर्यतैरसेः शिवमतोषयत् ३ सश्रौतैः कर्मभिः शंभुस्तुल्यलोकाभिनंदितैः तोषयंनिवभक्तोयंश्रोया
 नित्यभ्यनंदन ४ येः कैश्चिदपिवाद्यैः युक्तास्तेतुंशिवार्चकाः तथैवास्मत्कुलाधीशा इति तानभ्यनंदत ५ सत्त्वप्यनेकमंत्रेषु मंत्रस्थद्विप्रदायिषु
 जपन्चासरंमंत्रं एकः सगतिमानभूत् ६ वल्मीकनाथनिलयंकमलालयमागतः ससुंदरेशंन्यस्तात्मासोमयाजीसुदय्यौ ७ इंदुमैलेः पदद्वंद्वं
 जगद्वंद्वः प्रणम्य सः प्रत्यहं श्रीणयंभक्तानुवासकमलालये ८ शिवभक्तार्चनात्सिद्धमनः शुद्धैर्महात्मनः सोमसोमरसेन सोमशकलालंकारमौ
 लिहृदा ध्यायंस्तुंदरनाथकोक्तविधिना जुह्वान्द्विजौसौहविः तद्वक्तिप्रयनायकुत्सिततनुं कृत्वा भृगाच्छंकरः दार्ढ्यो विप्रविनिंदितोपिवहधाम
 न्वंसुधान्वानमप्यासुत्कृष्टदयारसाद्रसुदृशदृष्टाभ्यगाच्छंकरं १० श्रीसोमयाजिमारस्यप्रणम्यपदयोर्धुगं पत्युः षट्समयोगोपुः भृत्यैर्यः शाकरूपभाक्
 ११ तस्य श्रीशाकं नाथस्य चरितं प्रवदामिवः पुरेश्रीसंगमंगारेव्ये कश्चित्पादजवंशजः १२ दयालुः सर्वभूतेषु विफलार्थविशेषवित् सविचारविधिर्नाम्नाचहुदेशान्तरि
 भ्रमत १३ प्रापकांचीप्रंशाकंधर्मज्ञानुमगाहना सशाकंतत्रमालोड्यसमयानितरणपि १४ नैतानितत्वमित्येषैवतत्वमगाहत कर्मकर्ताफलं दाने तेषानीति श्रुत्वि
 धा १५ नान्यत्रैवेसिद्धं नेह्युपास्योतः शिवो महान् इति ज्ञात्वा स्थितः शैवेतत्त्वमुद्धमनाश्रयः १६ वैष्णवेन केनपि स्थितौ कस्यांचनानिशं स्मरति स्मृतिरेवेदं परतत्त्वमिति स्मरन्
 अमुंचतं निजं वैषं शिवाय्यर्पितधीरभूत् अदृश्यताग्रेयज्जोतिरूपं ब्रह्मावुजाक्षयोः १७ देवते मते देवेति शिवलिंगार्चको भवत् वीक्ष्यैवानुदिनं लिंगं भोक्ष्येयमिति निश्चितः १८
 दर्शनं शिवलिंगस्य कृत्वा न्वहमभुंक्तसः आत्मेनाहृतमालोक्य शिवलिंगं सज्जानुचित् २० शिलां तस्मिन् अचिक्षेप भक्तिहर्षप्रवर्धनः शिशोः प्रहारेण पिता यथा प्रीतिं प्रपद्य
 ते २१ शिलाघातात्ततस्तस्य शिवः प्रीतिमवाप सः अपरेद्युरपि प्राप्नोषाषाणक्षेपणक्षणे २२ पाषाणक्षेपणवद्धिदत्तामेशं भुनेत्यसौ इदमेव परं देवसमर्चनमिति स्मरन् २३
 पाषाणक्षेपणं चक्रे शिवलिंगे मुदान्वहं सर्ववैद्याः शिवस्येति शाकवेषानधात्सदा २४ शिलाघातार्चनं शंभोः सचक्रे प्रतिवासरं हृद्यं न च यमीशस्य ग्राण्वाशा
 ककृताहितः २५ मूर्ध्नि नेत्रार्पकायातोपानपादार्पणं चतत् एतद्वयं जनो लोके न वेति कुसुमार्पणं २६ सविस्मृत्य शिलाक्षेपकदाचिद्भोक्तुमुद्ययौ विस्मृताहशि
 लाक्षेप इति स्मृत्वा धृतोदनः २७ सभक्तिप्रेरितो देवसमीपमगमद्वनं आदाय कंचिदश्मानं भावयद्भक्तितः शिवं २८ साक्षाद्वक्ष्यं समीक्ष्येन चिक्षेपस्तिमितेक्षणः
 आगताय मुक्षेति तद्वक्तिप्रीतिमाशयः २९ दृष्ट्वा दयया युक्तः अबको अंवि कांचरे विलोक्य शाकं वा वृषवाहनं तं प्रणम्य भक्त्या प्रवणो ननाम देवो दयासिंधुर
 थानपायं विरायजेनं निजमास्पदं तत् भरितं शिवभक्तिभावेनैश्वरितं शाक्यपतेः शृणोति यः ३१ दुरितैरभितः समदुष्टुरितं लोकमुपैति शाश्वतं षड्रमं

जेताविजिताखिलेंद्रियः प्रसाद्यभक्तप्रवरणसंपदा ३२ वरेण्यसौम्येशकटाक्षवैभवा ससोमयाजीशिवलोकमभ्यगात् प्रख्यातमेतद्विसेषया
 जीमारस्यनान्यैर्महनीयकीर्तेः चरित्रमौदार्यगुणोपपन्नशृणोत्तियः शेषपदं सयाति ३३ इति श्रीशिवरहस्यसदाशिवाख्येन वमोशेचतुःपंचा
 शोध्यायः ५४ ॥ स्कंद उवाच अनंतकीर्ते श्रीभक्तदभ्रस्प्राच्यते कथा चालभूमौ भूरिभूग्निकावेरीतीरगोचरे १ अरुणारण्यना
 मास्तितद्दामेंदुशिवामणेः तत्र केचिन्महाभक्ता अरुणारण्यधामनि २ संतिशंभुस्मृतिहृतिः शिवदास्येकसंपदः श्रीभस्मालंकृती
 नाचप्राणिरक्षणकारिणी ३ तेषां कुलेकश्चिदासीत्यरं ज्योतिरिति श्रुतः आयुर्वेदायुधाद्यासुविद्यासुसकलास्वपि ४ गजवाजिस
 मारोहेष्यति कोशलमापसः परमेश्वरपादाजं परंतत्वमिति स्मरन् ५ शिवभक्तिरसस्त्रोतो निम्नभूमिरभूच्चसः समर्थं सर्वकार्येषु मंत्रतं
 त्रादिषु स्वयं ६ महाप्रधानमेवैनमकरोच्चालभूपतिः चतुरंगवलोपेतश्चतुरः समरेषु सः ७ दिक्मागंश्चतुरोजित्वा चालभूलमपाल
 यत् ततः सवातापिपरीसुरासुरदुरासदां ८ निरुद्धनिजसेनैस्तादभ्रांजित्वा भयोभटेः संगृहीत्वा यजीवंतं भूपतिं तं परेश्वरं ९ तुरंगं
 गमातंगशतांगादीन्यनेकशः तस्य राज्ञः कोशगतं दासीदासधनादिकं १० सचालभूमिपालाय समस्तानि समर्पयत् अभ्यनंदच्चरा
 जेनं जयिन् धनदायिन् ११ अनेन हि कृतं कर्म दुष्करं विक्रमादिति राजन् स्वसेन्यवाहुल्याद्विजयन्नन्वसौरिपून् १२ महेशभक्तिमा
 हात्म्यादिति ज्ञात्वा तदब्रुवन् माहात्म्यं मंत्रिणस्तस्य शिवभक्तिसमुद्भवं १३ श्रुत्वा चालमहीपालाभूतिभावेन ते ब्रुवन् अजानेन
 वमहात्म्यं दासुणेरणकर्मणि १४ न्ययो जयं हस्तास्तेन अपराधं समस्वमे इति प्रणम्य भूपालो दत्त्वा ग्रामान् धनानि च १५ सुखेन भु
 क्त्वा स्वग्राममुवासासायमर्चयन् देवदेवमुमाकांतकृतांतभयवर्जितः १६ स्वसंपदक्षणाया यत्र क्षमी सन्सभक्तितः आदृत्य दी
 र्ये तं राजा ग्रामं प्रस्थापयन् निजं १७ प्रसाद्य पार्थिवं रम्यैर्वचोभिरनुगैः सह स्वावासमरुणारण्यं संप्राप्य न्यवसत्सुखी १८ क्रायेव तस्य
 भार्यासीन्मूर्तेर्वायार्चने रता शिवभक्तान् भोजयित्वा पश्चादुक्ते स्वतंद्रितेः सकृत्वा संविदं नित्यं अविवादमनास्तदा अन्नेनैव जन
 संपन्नेः षड्रसाद्यैश्चतुर्विधैः २० मधुरैः प्रश्रितैर्वीकैः शिवभक्तान् पूजयन् अदभ्रविनयो दगोदभ्रनाथा चैनैरतः २१ इत्यसौ तेन नामा
 सीद्भ्रभक्त इति श्रुतः शिवभक्तां बोधयित्वा तस्य पत्न्या महात्मनः २२ श्रीलाल इति नाम्ना सीत्तनयो विनयान्वितः सुते मूर्ते इवानेदे जाते
 तं बोधयामुदा २३ तैलैर्मूर्तिमिव स्नेहैः विधुमाभिः अर्चयत् विप्रेभ्यो दत्तविजै नदभ्रभक्तेन धीमता २४ जातस्यास्य कुमारस्य जातक
 मादिकं कृतं निरवद्यैरवयवैः कात्याक्रांतदिगंतैः २५ आनंदेन समपित्रोः ववृधे सकुमारकः आणादमौलिपर्यंतं स्ववर्णां लभूषितः २६

चचारचरणन्यस्तस्तिकाजपदक्रमैः वालंकालेवृत्तचौलंसवयोभिर्हिजाभकेः २७ वेद्यामक्षरशिक्षायेतत्कृतायान्यधातिता सजन्मांतरसंस्काराद्यस्यकस्योपदेशतः २८ जग्रामवाङ्मयसर्वसंस्मरन्निवविस्मृतं शस्त्रशस्त्रेषुनिष्ठातोविशिष्टः सभवस्सितौ २९ तं दृष्ट्वाहर्षतर्षणजहर्षकेवलंपिता तदातद्रुक्तिजिज्ञासुरीश्वरस्तद्गुहगतः ३० वभारभैरवंवेधभीरूणाभयवर्द्धनं तदातस्यजटाजूटोवभ्रुभिश्चालकाचयेः ३१ रेजुस्तन्यस्तपुष्पाणिमिरैतारकाद्रव ततीयनयनंतस्यफालंपेङ्गान्तरेस्थितं ३२ संध्यारूपेतदंगेतद्योस्नीवनिमिरंधनं कालकंद्यालमालदीप्तमूलवरापुधं ३३ संध्यारक्तासुणेनेत्रेविचत्तापांगकेतदा विवृत्तदंष्ट्राघोणंचज्वलज्वालायुताननं ३४ सितभस्मांगरांगंचसर्वगंधतपुङ्कं चतुर्भुजंभुजंगौरुक्कंकणंकिंकिणीकरिं ३५ वरादिकालसन्मालामेदुरदुदरावलिं पादुकाविलसत्यादंमत्तमातंगगामिनं ३६ यामिनोरमणोत्तंगशेखराफरितंगकं स्फारिकेकंडलेविभ्रदस्थिहारलसद्गुलं ३७ कंचुकीकंचुकंविभ्रत्कपालकलिनाशयं दक्षशिक्षितहस्तस्थडमरूहामघोषवान् ३८ मेजुशिजितमेजीरपरिशोभिपदांबुजः दिव्योपनिषदस्तस्यपादनूपरताययुः ३९ तत्त्वनिःपादलग्नानांतासांस्तुतिरैवावभौ एवंतदभ्रभक्तस्यद्वारमागात्सभैरवः ४० कुर्वन्सभैरवेनादंभ्रभक्तः कृतिष्ठति इत्यष्टच्छतदाघोरगवनादितदिङ्मुखः ४१ भैरवउवाच अविमुक्तादहंप्राप्तोदभ्रभक्तस्यवैग्रहं इतिगीतस्यश्रुश्रावतदातद्गृहिणीहिता ४२ समाहिताद्वारदेशमागात्त्रांजलिरब्रवीत् सतीउवाच धर्मात्त्वदागमनतोमान्यामन्येजगत्रये भक्तान्विशिष्टानन्वेयुंगनवान्नाहवानिहि ४३ घटिकाभात्रमासेदंविष्टरंत्वंप्रतीक्ष्यवे अदृष्टपूर्वत्वा दृष्ट्वाप्रहृष्टश्चभविष्यति ४४ अदभ्रहर्षवर्षेनमद्भर्तादभ्रभक्तकः इत्युक्तस्तोहारैः प्राहगिरसंहर्षयंनिव ४५ भैरवउवाच प्रवेयुंनभवेद्युक्तं गृहिणारहितंगृहं इत्युक्त्वा सतदाधात्रीवृक्षमूलमुपागतः ४६ दभ्रभक्तोपिभवनंप्राप्यप्राहचगेहिनीं श्रमेणमहतान्विशोभोक्तंभक्ता न्महेशितुः ४७ किंकरेमिनमोक्ष्येहंदुरदृष्टंममेदृशं भर्तारंयथादीनंएवंप्राहाथगेहिनीं ४८ गृहिणीउवाच अदृष्टपूर्वोभक्तोत्रधात्रीमूलमुपागतः अद्ययानिगृहीचेतियाचितोभ्यर्णमागतः ४९ इतीरितोदभ्रभक्तः कृतार्थोस्मीतिहर्षितः भक्तउवाच त्वयाहंगृहवानस्मि स कुत्रास्तेवदस्वमां सातदाप्राहभर्तारंहृष्टंहृष्टतरासती गृहिण्युवाच अध्यास्तेधानकीमूलेशिवभक्तोमहामुनिः इत्युक्तस्तरयायुक्तोप्राप्यतंप्रणतस्थितः ५१ भक्तानभ्रतमोलोक्यसस्मितेनमुखेनसः हर्षनिर्भरपावाचातमुवाचाभ्रभक्तकं ५२ भैरवउवाच महान्तं दभ्रभक्तस्तुविश्रुतोमच्छ्रुतौपरा दर्शिताकृत्रिमाभक्तिः वाचातेद्यातिहर्षितः ५३ गमिष्यामियथाजोषंदृष्टोप्यत्रविशेषतः इत्युक्तवन्तं तंप्राप्यप्रणम्यपदमोशितुः ५४ देवदेवदयाप्तिष्टदभ्रभक्तोपभाषत दभ्रभक्तउवाच नकश्चिदद्यदृष्टोत्रभक्तोभोक्तुंममालये ॥

मद्रागधेयाद्रगवान्नागतोभोक्तुमर्हसि ५५ तेनधन्योस्मिलोकेषुमान्योस्मिनितरंविभो भैरवउवाच अस्मद्यथेप्सिताहारोत्तयादातुंनशक्यते त्वयालो
कनतोहस्योगच्छभक्तयथासुखं ५६ इत्युक्तोथप्रणम्यासौप्राहप्रीतो नचेतसा भक्तउवाच आहारस्यक्रमं ब्रूहि सोहंते कर्तुंशक्त्यहे भवानीयतिभक्तेषुसंप्राप्ते
षुमहात्मसु ५७ अप्राप्यं च भवेत्प्राप्यं न किमप्यत्र दुष्करं इति तां गिरमाकर्ण्य भक्तं प्रत्याह भैरवः ५८ श्रीभैरवउवाच ओदनं भुज्यते स्माभिः न रसो सोदनं
सदा अतस्त्वयानशक्ये तन रसोपपादनं ६० इति तं भैरवच बोधोषणं श्रुत्वा भक्तउवाच संपादयिष्येति त रा माहारं ते दृशे विभो तेनेरितोथवे
प्राह भोज्यो नरपशुर्यदि ६१ संपंचवर्षदेशीयः सर्वेष्वंगेष्वनिंदितः त्वत्पुत्रो लक्षणोपेतो यदि भोज्ये भवेममं ६२ वालस्ति यंचवर्षीयः एकपत्रः सुला
क्षणः भोजनेयदि मेलय्योतदा भोक्तास्मि ते गृहे ६३ मातापितृभ्यां हर्षेण विशास्यो नितरं सुतः इत्येतेनेरितो भक्तः पुलकाकरभूषणः ६४ तथा करिष्ये
इत्युक्त्वा निर्जगामाथ गेहिनीं अभ्रभक्तः सतां प्राह भद्रे देहि महाधनं ६५ तं ता दृशे नरपशुं क्रेतुं याति परीमिति विचिंत्य साविहस्य हस्वामे चंजने
स्थिते ६६ किमापणेषु गच्छंति कथं नामोपपद्यते विक्रीयापि सुतं किं वापितरौ खंडयिष्यतः ६७ अथ बाधनलोभेन सुतं चेत् खंडयिष्यतः कथं प्रमु
दितात्मानो स्यातां तत्पितरो भुवि ६८ इदं चाघटनं मन्येयत्कलाकरविक्रयः तस्माच्छीलालनाम्नायं प्रियं पत्रं समानय ६९ तमेवावं विशस्याथ
हर्षा भैरवपारणां साकल्यं पत्रवत्ताया सहसा प्राप्यतामिति ७० आदाया स्मरणात्तातो वालं वालशशिप्रभं नीलालकं भूषणाढ्यं सददौ हीणी
दृशे ७१ अनंगमिव लब्धांगं जयंतमिव भूगतं सपिहर्षात्सुनकचातमादाय महानसे ७२ तैलेनाभ्यज्य गंधाद्यैस्नापयित्वा वभिः सुतं भोजयित्वा
तलिकायां शयालुमतनीच्छनेः ७३ संनिद्रितं विलोकाय दभ्रभक्तेन सातदा उद्धृते कचंचंद्रे भर्ता साहर्षितां तरा ७४ अंके निक्षिप्य जननीं पाणि
पादे व्यदारयत् चरखंडकंठमेतस्य चक्रे चरणौ तदा ७५ त्वमेत्सीत्करं मेच्छत्सीत्सर्वाण्यंगान्यनुक्रमात् विशस्यांगानि तन्मुंडे निरस्पवहि
दृतः ७६ गृहीत्वा शोणितं पात्रे पतुं पत्नी करे ददौ अपाक्षीत्सापि जीरैलामरिचादिसुसंक्रुतं ७७ तस्यांगमाज्यधाराभिनिष्पदिकमया तनोत्
अपाक्षीच्चतुरातस्य शिलालस्य शिरोवहिः ७८ गृहिणी प्राह भर्तारं शीघ्रमाहूय तां हविः भैरवाभिभूतं पक्वं मांसं तव सुतस्य हि ७९ तच्छ्रुत्वा दभ्र
भक्तोपि प्रणम्याहूय भैरवं दभ्रउवाच संपन्नमन्नं स्वमतं स्थितो सिंस्थुधितश्चिरं वेलासेयमति क्रान्ता भुंक्ष्वशीघ्रं दयानिधे ८० त्वंसंप्राप्तोसिमद्राग्या
त्वामिन्नागच्छतामिति प्रक्षाल्य पाणी पदपंकजे तदा स भैरवस्याथ सदा भ्रभक्तः प्रणम्य भक्तिप्रणवः स्वगेहं प्रवेशयामास च भैरवंतं ८१ इति श्री
शिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे पंचपंचांशोऽध्यायः ५५ स्कंदउवाच गृहंगोमयलेपादिस्त्रिधा नादिशोभितं रंगवल्लीवितानाद्यैः पूर्णं कंभां म्रप
ल्लवैः १ कदलीस्तंभसंवद्धगृहस्तंभैरलंकृतैः प्रविष्टे भैरवे हृष्टा गृहीणी सा न मानयत् २ निधाय खट्वा मास्तीर्णां विस्तीर्णां सोत्तरच्छदां पुष्पासनं पूर्ण

मनादेवेशायदिदेशसा ३ तस्मिन्नासनआसीनेतत्पादक्षालनायसा दधौकरकमोशस्पपादौप्रक्षालयत्यनिः ४ तत्पादक्षालनजलप्रोक्षितात्मशिर
स्तदा सुगंधधूपदीपौघैः स्रग्भिरानर्च्यभैरवं ५ प्रक्षाल्यकांचनेपात्रेनत्रशाल्योदनंन्यधात् ६ तानितानि
व्यजनानितत्वातेषुनिधायसा ततास्मिन्मुखंवीक्ष्यमाजहारसभैरवः ७ भैरवउवाच मदुक्तं पशुमालभ्यतेस्तेरंगैः समाहितः कृतवत्यसि किं
सम्यक् उपदेशं शुभं सम ८ अंगेषु तममित्युक्तमुत्तमोगमिति श्रुतं तदानेयेति तेनोक्ता गृहिणी व्याकुला भवत् ९ गृहिणी उवाच निषिद्धं न त्छिरो
मांसं निषिद्धं वहिरंकणैः सर्वसंपन्नं भवेद्दमांसं बालस्य मेधुना १० तद्बालस्य शिरो गृह्यमुसलोत्खलेन हि खंडयित्वा धूमस्तिष्कं पक्वापात्रे ददेति
भो ११ आनेदादप्यमासमांसभैरवभोजने भुंक्ष्वेत्यभिहितो देवो दभ्रभक्तमुवाच सः १२ भैरव उवाच गृहिणारहितं भोज्यं मन्येस्माकं विगर्हितं तत्ता
निधिं गृहीभुक्तानरकं यातिसात्वयः १३ गृह्यपि स्वातिथे भुक्तौ विधया सीभवेद्यदि ब्रह्मणो लोकमाप्नोति इत्युच्यते नृणां १४ एकोनभोक्ष्यत्वात्
त्वातस्मात्पक्तावपाविश भैरवो वादिनितथा दभ्रभक्तस्तदा स्थितः १५ पात्रेन तेन स तदा पुत्रमांसं परिष्कृतं स्थितं दृष्ट्वा पुनः प्राह भैरवो भीषणाकृतिः १६
भैरव उवाच निंद्य च कथ्यते लोके अपुत्रान्नमसंस्कृतं तस्मादन्नं न भोक्ष्ये हं पुत्रहीनस्य ते गृहे १७ इति तद्गिरसाकर्ण्य भीति साध्वसलोचनः कथमा
हारविघ्नोऽस्य संजातो देवकारितः १८ इति ततो भिवीक्ष्य वसंस्त्रिष्टोभिः शुभाभिः तैः तदा तौ दंपती भिक्षोरज्ञया दुर्विलंघया १९ दीर्घमुष्णं च निश्चस्पतो विला
क्य परस्परं उच्यतुस्तावसंभ्रांतौ दंपती हार्षितांतरे २० दंपत्युच्यतुः पारणा भैरवस्यास्तु निर्विघ्नेनेति तौ तदा यथा तथा यमेवैष भैरवो भक्तिदुर्घटं २१ किं
वच्मि भैरवस्याज्ञाकरवैकिं भणामिनि सभैरवः पुनः प्राह दभ्रभक्तं तदा मुदा २२ भैरव उवाच न कदाचिदपुत्रस्य पंसे भोजिगृहे मया आहूयतां वहि
र्गत्वा भोक्तुं सह मया भक्तः २३ इत्युक्त्वा भैरवस्याक्तिं विलोक्य गृहिणी मुखं चिंतयन्तं तं शिशनं चित्रार्पित इवाभवत् २४ पुनः पुनः क्रुधाः प्राह भैरवो
भीषणाकृतिः भैरव उवाच किं विलंवेन भक्ताद्य शुधाकुक्षौ प्रवर्धते आहूयतां द्रुतं बालो नयनानंदं चंद्रमाः २५ हंत बालं विसृज्येव भोजं ते यत
ते मनः एषापि निघृणा पुत्रेन वभक्त कटुं विनि २६ न चिंतयति सा बालं भोजने सारता भवत् युवयो रिव मेचेतो नैव वात्सल्यवर्जितं शीघ्रमाहूयतां
गत्वा सह भोक्तुं स्तनधयः इति सूक्तिमतिं वाचोयुक्तिमाकर्ण्य भैरवो २७ दभ्रभक्तः समं वध्वानिर्गतस्य वहिरंकणे आहूयते वहिर्गत्वा सा शुधा
राललोचनो २८ दंपती उवाच आगच्छागच्छ शीलालभोक्तुमाहूयतेति धिः आगच्छंतं ददर्शते बालं मक्षरवेदितः ३० काकपक्षधरं तत्र विशा
लसंच घूलितं रत्नग्रेवैयकटककुंडलादिविभूषितं ३१ कटिमेखलिकाराज नृकिंकिणीपादनूपरं तातां वेति च भाषते ददर्शते उभावपि ३२ शिवम्
विस्मयोत्फुल्लनेत्राब्जेर्विलोकेतामुभावपि ह्यानंदाद्यौ निमज्जंतौ परमशुभनिजेः करैः ३३ आदाय तनयं भिक्षोः पारणा संभवत्विति पुत्र

लब्धापितौ मोदं प्रापतुः भिक्षुपारणे ३४ भैरवाहारे गेहं तं हन माजग्मतुः सुदा तौ तु गृहं प्रविश्यातः अपश्यंतौ स बालकं ३५ भैरवं खेदसंवीतौ चिं
तयामासतुश्चिरं किमावाभ्यां पराकारि शिवपूजा व्यतिक्रमः ३६ किं शां भवद्रोहपरो भस्मरुद्रास्वर्जितौ किं शिवालयविक्षेपं शिवारोमाभित्तिप्रा
३७ अभंजि शिवभक्ताज्ञाक्रमावित्याकलेचितौ इतस्ततो विचिन्वन्तौ पश्यंतौ तौ दिशो दश आलोकमाना वाकांश्च षभंतावपश्यन्तौ तदारूढौ गु
होपेतौ विलोकादिमदंपती ३८ सोमं सोमललामगंगसुजटा चूडं मृदं शंकरं सोमाकर्णललोचनं गरगलं वैष्णवचर्मो वरं ४० मंदस्मेरसुखं
ब्रजं समहावाहप्रभाभासुरं मूलोद्यन्मगं कयंकुपदनतामंदारं चंदैर्युतं ४१ नत्वास्तु त्वेवमिशानं सुपत्रेण मुदान्वितौ आनंदभरितापारमानं सतौ
वभूवतुः ४२ दभ्रभक्त उवाच शंभो पाहि महेश सामशकलालं कारमौले हर स्वामिन्देव दयानिधे करुणयामो पाहि सर्वेश्वर त्वं विश्वाधिकवेद
वेद्यभगवन् कारुण्यवारान्निधे धन्योऽस्मीश भवत्पदां बजरसास्वादैकसन्मानसः ४३ तदामहेशोऽप्यथ दभ्रभक्तस्तुत्या विलोकाथ मुदा दयालुः
प्रोवाच धन्योऽस्मि ममैकमान्यो भवेद्युना त्वंससुतः सदारः ४४ स्तुत उवाच नागेश्वरश्चारुशशंकमौलिसमैहि मां राजन पर्वताग्रं कैलासशैले
सनीनाय दभ्रभक्तं सदारं ससुतं महेशः ४५ श्रीदभ्रभक्तस्य चरित्रमेतत्पुण्यो नित्यः साहसिकोत्तमस्य न केवलं भुक्तिरमुष्यहस्तस्थिता परानंद
मयि च मुक्तिः ४६ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे षष्ठं चांशोऽध्यायः ५६ ॥ स्कंद उवाच भणामि भक्तिभरितं चरितं चोलभूषणेः प्रविश्य प्रा
णिनामंतः दुष्टानां शासितास्वयं १ कैरलोनाम विषयः चोलभूपालपालितः अपदं विपदामस्ति सर्वासां संपदापदं २ अस्मि प्रकाशदेशे
स्मिन्नवकाशांतरं श्रियः महोदय परं नाम धाम चोलमहीपतेः ३ श्रीवांछमिति नाम्ना स्तियत्रांतर्धामशांभवं प्रियं महोक्षवाहस्य प्रपन्नजन
भद्रदं ४ वेदघोषैर्वौच्यघोषैरगमभ्रमरारवैः गजवाजिरवैर्यत्र योधि रभिभूयते ५ पूर्णानुष्ठानधर्मैर्यश्चुत्याश्रमपथाजनेः निष्ठत्यनुष्ठानप
रैः निष्ठावद्भिः कृपालुभिः ६ शिवयोगियतींद्राणां मणैर्वेदांतघोषितैः भस्मरुद्राक्षसंपन्नैः शिवलिंगार्चनप्रियैः ७ पुष्पारामाभिरमाते परेतस्मि
न्महोदये महागोदइतिख्यातः कोप्यासिञ्चालभूषतिः ८ सशुद्धभावः सत्पत्तिलोकोत्तरेति रविप्रियः शिवपादाब्जभावेन विभासितजगत्रयः ९
श्रीवांछी परं नाथस्य कैकर्यनिरतो भवत् प्राकारेणोपुरेण गमं दपादिविधायसः विल्वप्रियालसरलकरवीरवनानि च मंदारकर्णिकाराद्यस
हकारण्यकारयत् ११ पुष्पारामाण्यथा कर्तुं चकार मतिमान् नृपः रथं च वाहनादीनि कुर्वन् तत्रोत्सवं विभो १२ शंभो भक्ता र्चनैरेव निनाय दिव
सा ब्रह्मन् प्रातः प्रातः समुत्थाय शिवं संचिंत्य वै हृदि १३ स्नात्वा तीर्थे महेशस्य पावनेन च भस्मना कुसुमेर्कामलेर्मालांचंद्रमौलेरकल्पयत् १४
श्रीमंजनां बुमानीय चक्रे संमार्जनक्रियाः गोमेये भक्तिभरित उपलिप्त शिवालयं १५ दीपानां रोपयन् भक्त्या विद्योतयति शंकरः अर्चयन् शि
वमेकांते सदा तौर्यत्रिकार्षणैः सदा शंकरनामानि गायन्नास्ते शिवालये महागोदो महोपालो मंत्रिभिर्यत्रितः सदा १७ अथार्णवोद्यत्परि
घेशैलावहपरीवृते लक्ष्मीविलासकलिते महोदये परे वसन् १८ आज्ञाचक्रसमृद्धश्रीक्षमावानिति विश्रुतः पालयित्वा चिरं पृथ्वींतपः कर्तुं

वनंययौ १९ क्षमां त्यक्त्वा क्षमायुक्तो क्षमावति वनं गते कस्माद्वा ज्यार्ह इत्येतन्मन्त्रिणोऽपि व्यचिंतयन् २० इति निश्चित्य ते जग्मुः तत्रासौ यत्र तिष्ठति
 भक्तैरेव निरतं शंभोः ध्यायन्नेव शिवं स्थितः २१ महागोदं प्रणम्यैव स्वकार्यं समुदीरयन् त्वयि शासति राजेन्द्र सर्वेश भवसन्तमाः २२ क्षमापतिः क्षमा
 युक्तः क्षपानाथ दृगर्चकः नृपात्त्वयोद्भवः प्राच्यां राज्यं शासितुमर्हसि २३ मन्त्रिणां तन्महागोदो वचः श्रुत्वा व्यचिंतयत् विघ्नस्यास्ति वदामस्य प्राज्ञ
 राज्यस्य पालनं २४ शिवस्याभिमतं राजन् तव राज्यस्य पालनं एवं निश्चित्य देवस्य पुरतो हं भवन्मत्तं २५ करोमि किं न वेत्येवं पश्चान्निश्चित्य कथ्यते
 इत्युक्त्वा मन्त्रिणस्तेन तथा स्त्वित्येव ते ब्रुवन् २६ सोऽपि तद्वचनं श्रुत्वा गत्वा तन्महेश्वरं पुरस्ताच्चंद्रचूडस्य विज्ञापितमकरोदिमां २७ स्वामिन्मया पा
 लनीयं किं राज्यं परिपालनं प्राज्यं राज्यं मनोयस्य त्वत्पादं दूरं गमयेत् २८ तवेदमपि मेवात्सर्कं कार्यं अवबुध्यथाः नहि द्रोहो महेशस्य महापूजा
 करो भवेत् २९ यदि राज्यं समृद्धिं स्याद्धनधान्ययुतो मुनेः मम धातुसर्वाणि वप्रप्राकारगोपुरं ३० मंदपंती रवं धाश्च शिवं तीर्थेषु कारय महोत्स
 वविधिं चापि महापूजाप्रवर्तनं ३१ इत्याकर्ण्य गिरंगोदः प्रादेशयदिते मतं तर्हि मे दीयतां स्वामिन्प्रादेशयदि मे मतं ३२ सर्वजीवत्रयं तज्जत्वं इंगि
 तं च मे विभो समस्तभाषाज्ञात्वं त्वस्य ग्वितरणाय सः ३३ तादृशं श्रीरिति प्रोचे तथा स्त्विति न भोगिरा तदा कर्ण्यविभो राज्ञां शिरसा स समुद्रहन्
 ३४ अमात्ये सह मने भवाहः प्राप महोदयं वीथ्यां महोदयस्याथ पूषा कलितविग्रहं ३५ रजकं वीक्ष्य न मत्वा भस्माद्धूलितविग्रहं प्रणमत्सतदा
 राजारजकं सोऽपि भीतिदः ३६ प्राहराजानमच्यो रजको हं न तापसः तं प्राहराज रजकं त्वं भस्माद्धूलितोऽसि ३७ इत्युक्त्वा स्तेनराजा वै मन्त्रिणोऽपि
 मुहुर्भृशं सोऽपि भद्रासनाखट्टो राज्यं तं पर्यपालयत् ३८ तस्मिन्महागोद इति प्रतीते सिंहासनस्थे वरके रलेषु सर्वप्रजानामभवन् प्रमोदः सस्यैर
 वंध्या धरणी तदासीन् ३९ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांसे सप्तपंचाशोऽध्यायः ५७ ॥ स्कंद उवाच वज्रसिंहासने खट्वे महागोदे महाभुजि
 तत्कीर्तिललनापाणो ब्रह्मांडैः कंजका इत १ तस्मिन्काले दरिद्रः सन् भद्रारख्यः कौपि गायकः मधुरायां महादेवमगासीदर्थं वाञ्छया २ स्वमे
 तं हालवक्तेशः समुद्धोध्य दयानिधिः दत्त्वा पत्रमिदं चो लहस्ते देहीत्यचूडदत् ३ सोऽपि केरलमभ्यत्य कोटिकालापुराभिदं महोदयपरंगत्वा
 राजेपत्रं समर्पयत् ४ राजानं पत्रमादाय शिरस्याधाय शंभवं नृत्यन् गायन् शिवेयस्माद्भक्त्या क्षिपितले पतत् ५ रोमाचकंचुकोत्कीर्णप्रमोदा
 श्रुद्वा गंचलः इति कर्तव्यतामूढो जहर्ष च न नर्तनं च ६ तस्मै गायनपत्राय ददौ सर्वस्वसंपदं अमात्यैर्वारितो भूमि मंडलं च समर्पयत् ७ स गा
 यनो विलोक्यैव मन्त्रीनाह किमेतया शंभोः नामारख्य सुधयानाहं वसुधया सुखी संपदां समुदायेन भूत्या पत्रं प्रसाध्यतां ममोपयुक्तमेतावद
 धिकेन धनेन किं ८ इत्युक्त्वा स्वोचितं द्रव्यं मनीषिमधुराप्रति सकदाचिन्तयः शंभुं पूजानेन पूरध्वनि १० अश्रुण्वतां डवेशस्य यथापूर्वमचिंतयत्
 अद्य किं कृतमीशस्य मया तपननिषण्णाधीः ११ उरस्थलं तदाच्छेत्तुं कृपाणमशूहीत्करे मध्ये वक्षसि तं खड्गं निदधानं महीपतिं १२ राजन्मासाहसंका
 र्षिदृष्टितुल्योसि हे नृप आलं विसुंदरेशस्य श्रीगानेशमृण्वताचिरं १३ इति वाक्शंभवी योगी स मुदस्थान् पंप्रति इत्थं सभापते र्वाणि निशम्य नृपति

तदा १४ अहादेवदयाभक्तेर्धीतिविस्मयमाययौ अहंहेमसभांगत्वानत्वातत्रनेश्वरं १५ द्रक्ष्यामिवलवद्रक्तवशेष्वरपदां वुजं श्रावयामासमं
 जीरनादंस्वत्यागसंमतेनपोनूपुरनिष्काणंशृण्वन्तत्रमहेशितुः अवर्षयन्महानंदधनाभोधोममज्जसः १७ अहर्निशमहेशस्ममहागोदामहीपतिः
 आसेवतपदद्वंद्वंसेवित्सर्वदैवतैः १८ नटेशसेवाकुर्वणोभक्तिरक्तः सपार्थिवः तत्रानैषांनिमिषवदवसन्नदिवसान्वहन् १९ तदानृपसमाहूयप्रा
 वाचेत्यसभापतिः श्रीशिवउवाच सौम्यशगानमाकर्ण्यभयानपविलंबितं २० इतिहेमसभानाथवाक्श्रुत्वासम्भूतिः अथजंबूपराधीशदर्शनेनो
 त्सुकमानसः २१ श्रीनिह्ननगरतस्मात्सेनयासहनिर्ययौ तत्रश्रीकंठमुख्यानिस्थानानीशस्मसेवितुं २२ भक्तियुक्तः प्रणम्यासावाययौकमलालयं
 नत्वास्तुत्वामहादेवंवल्मीकेशप्रहृष्टधीः २३ सुंदरेशसमालिङ्ग्यतत्रोषित्वाचिरंनृपः सौम्येनगच्छतानंतुपांक्ष्यदेशेशिवालयान् २४ चोलोययौहा
 लवत्क्रंशिवशासनलम्बधीः हालास्पलास्पन्त्येशदृष्ट्वाहृद्योनयोभवत् २५ प्रयातं पथिभूतेशश्रीधामानिप्रणमनुः वहंतौसह्यजानीर्त्वाततौ
 रस्थंशिवालयं २६ दृष्ट्वानत्वाभिनुष्टावसुंदरेशानसादरं पंचापगातयाधीशनेमनुः श्रवालसुंदरो २७ ततोमहोदयपरसंप्राप्यप्रीतमानसो कुर्वन्तौ
 विविधां क्रीडांतस्मिन्यवसतांचिरं २८ ततः सचोलः सौम्यायगच्छतेकमलालयं ददौधनानिचित्राणिवस्त्राण्याभरणानिच २९ गच्छतंसुंदरं
 दूरदन्वगाच्चोलभूपतिः चोलः शिवरतस्तत्रउवासशिवधामसु ३० एकांतपत्रेणचिरंसर्वामूर्वीशशासहि इतिहासंशंभवस्यकथ्यतेन्यसुखो
 दय ३१ द्रोणीपुरेशश्रीकर्मकरेणैकपरायणः शिवोद्यानागेपणेचरक्षणेनुक्षणेनतः ३२ पृथ्वापचयनेमालाग्रयनेसन्पयोजयत् श्रीमज्जनां व
 नयनंमार्जनालेपनादिषु ३३ प्रदीपारोपणेकांश्चिद्वीघ्रंस्तकलेखने तद्वाचनेचकतिचित्तनियोज्यप्राज्यजीवनेः शिवभक्तिं कृतः सर्वान्ानुच्चे
 भीषयन्सदा इत्येवमाहृतो नित्यंशिवकैकर्यकृत्सदा ३५ प्रीणयन्ज्ञानसंबंधपदद्वंद्वप्रपन्नधीः वर्णीश्रमकलाचारनिरतोभस्मभूषणः
 ३६ प्रहर्षभक्तिश्रद्धाभ्यांशिवभक्तार्चनेरतः तस्यभक्तिपरोक्षार्थंशोविप्राकृतिर्वभौ ३७ भस्मत्रिपुंड्ररुद्राक्षभूषीतोभासुरस्तथा हृदयं
 किंचिदालंब्यतद्देहमगमत्स्वयं ३८ तंतत्वाहगणश्रेष्ठकिंकरेमिप्रशाधिमा इत्युक्तोभासुरप्राहभासुराचारवेष्टितं ३९ विचारोमेहदिचिरं
 प्ररूढागृहमप्यहं वेदामितेश्रुणुष्वेतदेकलिंगार्चकस्त्वहं ४० भाक्ष्येगृहेतेसिद्धान्संपूज्यप्रमथाधियं लिंगसंस्थापयाम्यद्यस्तातुगच्छ
 सरिद्धरा ४१ इत्युक्तानिर्गतोविप्रोतथनिप्रतिगृह्यसः लिंगसंस्थापयामासस्वगृहेगृहणीकरे ४२ एतस्मिन्नंतरेविप्रेस्तात्वातत्रसमाग
 ते अदर्शनंगेतलिंगसविप्रः सचभासुरः ४३ अन्विष्यसुचिरंतत्रप्राणान्सक्तुंसद्वेद्विजः प्रयत्नमकरोत्तेनसदारोपिसभसुरः ४४ प्राणांत
 कुमथोच्छासास्त्रयोपिविधचोदिताः तदामहेशवाक्येनहर्षिताभक्तिशोधने ४५ चोलस्यचापिगणानामकभसुरस्यभक्तिदृढांप्रमथ
 पोथदृशाविलोका कैलासेशलमनयत्प्रशमेनभवाद्यैरुत्तारणंशरणमीशजनेषुशर्वैः ४६ इतिश्रीशिवहृदयेसदाशिवात्मनवमंशिश
 ष्टपंचाशोऽध्यायः ५८ ॥ श्रीस्कंदउवाच ॥ ततः कृताभितान्तस्पृष्टतकीर्तैः कृतात्मनः कृतांतकस्पचरितंदुरितापहमुच्यते १ यः शूराधीर

नवमास
शिवरहस्य
अ० ५९
५९

वीरणं विजिता विजितेन्द्रियः स भक्तो भवदीशानेकलिङ्गापरनायकः २ महेश्वराय जिह्वायां प्रह्लायां परिवर्तयन् नित्यभक्तपदार्चनो नान्यच्च
 क्रेपरायणं ३ वीरः सगौरिरमणं करुणाकवचारणे अद्रावयन् नृपालेशान् नानागानिवर्तगाधिपः ४ विध्वंस्तेषु स्मृतेषु विदुषु नृपेषु सः प्राज्ञ
 पूज्यगुणैराज्यविभज्यप्रशशासकः ५ सचकार द्विजाचारं सशिवद्वेहं कृतं च तत् कृतं तत्कइति स्मातः सनाम्ना भवदुग्रहर्द्द नृपैरिभिर्गुह्यतो
 गर्वितैर्द्रोणदामवान् निर्जितदुर्जयाने तान्ससशीर्षस्त्रजन्दधौ ७ मकुटेन विनारजा विराजितपराक्रमः अपालयत् कृपा मूलं सरसां सागराव
 रां स्त्रराजामणिकोटीरधारणाय कृतोद्यमः ८ प्रख्यातान् प्रार्थयामास श्रीनिहपुत्रं भूसुरेण वयंचोलमहीपालां मणिकोटिरदायिनः ९ नै
 तरेण मिनिप्रोच्यते ययुः केरलक्षितं शिवार्चनायतत्रैकः तस्थौ तिहपुत्रे द्विजः १० चिरं तिहपुत्राचासा केरले न्यवसन् सुखं श्रीनिहपुत्रे वि
 प्रेषतया भूतेषु तेषु सः ११ राजा ससंशयं भजे सभानाथं कृतान्तकः महेशमकुटे देहिभवत्यादयुगं मम १२ इति प्रार्थनया सार्धं निद्रां निशिवि
 शसः दर्शयित्वा निजरूपं तस्मै स्वप्ने सभानटः १३ अथाभिजपदद्वन्द्वं तन्मूर्ध्नि मकुटोपमं प्रबद्धउत्थितः प्रातः नटनाथपदावुजं १४ दधानो मू
 र्ध्निकोटिरमहाराजधुरंदधौ साक्षात्प्रसादेन वीक्षितो विश्वरक्षितो १५ चक्रैरत्नमयैः सर्वश्रीमहेश्वरमंदिरं शिवधामानि चान्यानि महो
 त्सवयुतानि च १६ पूजयामास सतदा धनदोपमसंपदा धीरः केरलदेशस्थानादयन् भूसुरानपः १७ यथापूर्वेतिहपुत्रेन स्थापयामास तान्
 द्विजान् असत्यदास्य इति वैतत्राभूत्कविशेखरः १८ नवसारस्वतसरसयोर्मैने जन्मनः फलं सभक्तिरसया सूक्त्या विनाविषमलोचनं १९ स्ताप्या
 म्यहं सुरं वा तन्मन्त्रं वेत्यान्निश्चयः एवमेव शिवान्नाम्यमस्तावित्सयतः ततः २० असत्यदास्य सहितः अतिदास्य इति श्रुतः सुधाधामखंडो
 ज्वलच्चारुमौले ललच्चारुकाकोदरापारहार स्फुरत्सारकर्पूरधाराशरीरस्मरापारगर्वापहारप्रसीद २१ सुगंगातरंगो घोरिखज्जटाजूटनीड
 प्रफुल्लोवुजारक्तनिर्यत्र भाकोटिकूयनलाकारफालत्रिपुंड्रांकमध्योज्वलन्नीलकंठं अगाधीशकन्यासनाथप्रसीद प्रभो मारमारान्तक
 भोगभोगाद्यकादग्धसंदिग्धरक्तत्रिशूलं २२ विशालाक्ष उक्षागसंस्थानहर्षप्रकर्षोत्तर्षी नटलोलदिव्यालवृंदोज्वलच्चारुमौलिविलो
 लाजपादाध्वराध्यक्षपाहि शिवानंगभंगोत्थभस्मांगसंगकृता थोगरा मंगलिंगोत्तमंग भुजंगांगभूषा नलाक्षोरुभासा विशेषांगसंगप्रसी
 द प्रभो विश्वविश्वधिकाशास्यगोध्यक्ष्यमुक्षाध्वराध्यक्ष्यदक्षाध्वराध्यक्ष्यभूतासुराध्यक्ष्यशिक्षाविनोद २४ विभो पाहि वाही कृतान्मायसा
 होतमेततवाजादिपादे समर्प्याहि हार भवामि प्रभो मुक्तिकानाकराक्रान्तमार्गसमायाहि मोद २५ तस्य सारस्वतस्तोत्रतरंगितमना शिवः द
 दौतस्मै दृढां भक्तिमैश्वर्यमतिमानुषं २६ चारुवर्णपरिष्कारादुहिने वसलक्षणा श्रीमती तस्य कविता जज्ञे शिवपतिव्रता २७ सारस्वतोत्तुशब्दा
 थमाधुरीचातुरीजुषा संवोध्य सकविर्देव सततं तत्पदययौ २८ एवं स देवेश हृदे कभक्त्या निजित्य शत्रून् परित्यज्य पृथ्वीं समर्च्य सर्वान् सुरभू
 सुरांश्च परात्परं शैवपदं प्रपद्ये २९ कृतान्मनः तस्य जितांतकस्य चरित्रमेतत्परमं पवित्रं यः श्रोत्रपात्रे निदधानि मित्रेनेत्राजपादे लभते स भक्तिः ३०

शिवः
५९

कवित्वस्तत्त्वासकर्वोद्रभक्त्याविमुक्तियुक्ताश्रितशंभुभक्त्या पवित्रगात्रः शृणुयात्रिनेत्रसुप्रेमचारित्रमहोसुपण्यभाक् ३१ इति श्रीशिवरहस्यसदा
 शिवारम्भे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ स्कंद उवाच अथाहं कीर्तिचोलस्य कीर्तियिष्णुमिवैभवं कलाचलशिखासूढोवीरशार्दूललक्षणः १ ओदार्यवी
 र्यगोभीर्यचातुर्यगुणभूषणः अभवन्भुविभूपालशिवकैर्कर्यतत्परः २ अपालयन्चालमूलं कावेरीवारिवर्धितं श्रीनिवासंतदादेशं निदेशेक
 त्यपार्थिवः ३ हृष्टपृष्ठजनेः कीर्णैर्विविष्टपमिवापरंगोप्राप्तात्तत्रगोत्रायाः कीर्तिमित्रो भवन्नुपः ४ निर्मलश्चालभूपालकलोदधिकलानिधिः पू
 र्णकर्मविदायेन जनतादेन्यहारिणः ५ अक्रियेनोत्सवास्तत्र श्रीसदाशिवधामसु नित्योदयादस्तमयसमयं समयं करोत् ई प्रतापकीर्तिनि
 कारैः न्यक्तार्कनिशाकरैः सर्वमुर्वोपतिः गर्वनिर्वापयदसौरियोः ७ प्रतापेन प्रतापेन चक्रे भूचक्रमात्मसात् देवेर्निरूपितो मे देशे वसिष्ठान् दर्शन
 च कृत्यमित्यवगसासै नित्यतद्दर्शने हृदा सोमावतंसधामानि कुर्वन् सर्वाणि सर्वदा ८ महापूज्यान्सवयुतात्मशादशेषविशोपतिः जित्वा सर्वादिशो
 जिष्णुः वर्धिष्णुर्विष्णुर्विक्रमः तद्देववृद्धीवत्तानि जगद्देहरूपजने हरधामान्यसौ नत्वा गत्वा लुत्वा च भक्तिनः ११ जित्वा कृत्वा धनैः भित्वा गां च हत्वा त
 दानेन विवेश विलसत्कोशनिजं प्राज्यपुरं ययौ १२ कालेस्मिंश्चिव कामारम्भकरपृष्ठापहारिणं गजहस्तिपकैः सार्धं हत्वा वीरोद्भूतस्थितं १३
 समभ्यर्चमुदाप्रादाद्धनधान्यतदाहृदा कदाचिन्मटपे स्थित्वा राजभिः सपराजितैः १४ हयमातंगरत्नानिवस्त्राणि च स्युः शपन्ति राजोवाच
 भूमौ सिन्धुपरीताया यो ददाति करं न मे स नृपो स्ति किमिच्छामानमात्मानं न्वयं कृतसः १५ गिरिदुर्गं श्रय कश्चिदधिकारं कृत्य ममदः नृपो महानि
 मात्यैः ईरितः प्राह तान्नुपः १६ दुःसाध्यमस्ति किं दुर्गं प्रबलं वावलस्य मे युष्माभिर्गिरिमारुह्य तस्मात्संक्रियतामिति १७ कृतैकमत्यास्ते मात्या
 ज्ञातिमत्यागमन्ति रिराजा चाज्ञापितास्ते वै संज्ञाप्या जगुरे वही १८ चूर्णिकर्तुरिपो दुर्गं मार्गजघ्नः स्वसेनिकैः आसेदरधिकारं स्वगिरिदुर्गं दु
 रासहं १९ कीर्तिचोलस्य शैलाग्रमारोहं तीमसुंचमुं प्रत्युद्युः पार्वतीयाः गर्विताः सर्वसेनया २० कीर्तिचोलमहीपालसेनाप्रत्युजगाम सा
 अधिकाख्यस्य नगरे सेनासासागरोपमा २१ चतुरंगे तरंगेने से सिन्धुनिभे उभे आयोधनं विविधतुः विविधैरायुधैर्धिया २२ पतिः पदातिना
 युक्तोरथिनोरथीनां वरेः तुरंगिणा तुरंगस्थो गजसंस्थो गजेन हि २३ उत्पतन्ति पतन्ती श्वावाण पाषाणपिषणं युद्धं वद्धजनस्य धर्मसेनयोरनयो
 रभूत् २४ बहत्वात्प्रबलत्वाच्च कीर्तिचोलमहीभुजः सायपाषाणविक्षेपासेनेयं विजयं ययौ २५ अनया कीर्तिचोलस्य सेनया यद्वमानया
 अभूदधिकभूपस्य निहतं निखिलं बलं २६ असुभिस्त्यक्तवसुभिः सह भीत्या ससाध्वसः गहनं गहनं प्राप सोधिकः सुभयाधिकः २७ निर्भि
 त्यनिःसमं दुर्गं निहत्य निखिलं बलं धनमादाय निःसीमं समं तेर्यदुपार्जितं २८ परेषां च प्रमथनं अमात्या समुपेत्य ते प्रणम्य कीर्तिचोलाय

नृपालायन्यवेदयत् वीरश्चरिष्वीराणां निष्कृतानि निजायुधैः कोटीररत्नोत्कर्षाणि शीर्षाण्यस्माददर्शयन् ३० तेष्वेवमशरीरिष्कृद्दृष्ट्वा
 वज्रजयधरः निषादवेपथुभरैः भूपालो व्याकुलो भवत् ३१ शिवं शीर्षजयाजूरस्वने हृद्वाविलप्यसः पराजयं परेषां च निशम्य परिदेवने ३२ हृष्टो म
 यान्यथा दृष्टो वैरिणा विधिना धुना मया श्रीभूतिमाहात्म्यं पृथिव्यां परिपालितं अविचार्य चोरियं भक्तस्य हि कृतो मया मन्ये निन्ये सदुत्तेन कोलेश
 लभदर्वया ३४ तद्धिसंचित्य सोमात्यानाह देहविरक्तधीः शंभोः स्थापयितुं दास्यमादास्ये भक्तिमीदृशी ३५ गोगंगोत्रिभिः तुल्यगान्त्रे पत्रं मया द्यैवै
 आत्मजवैगुणैः पूज्यं प्राज्ये राज्ये भियो ज्यता ३६ इत्यादिश्यन्त्यो मात्याना ज्यतां प्राज्यपावकं प्रविवेश महादेवं ध्यात्वा पंचाक्षरं जपन् ३७ प्र
 विष्टमात्रे भूपाले शिखिः शांतशिखो भवत् वचर्षु कसुमासारं विवधावसुधाधिपं ३८ पुरारिः प्रगवास्तुहः प्रादुर्भूतैः तः सहो मया नृपंत
 स्वपदं नित्यं भक्तेन जटिना सह ३९ आर्तिपापेभ्यां हरिष्पृण्वतां कीर्तिचोलचरितं शृणोति यः भक्तिमेतत्सुखधाम स श्रेयैकार्तिके यजनकस्य तत्परं
 इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारख्ये नवमांशे षष्ठितमोऽध्यायः ६० ॥ स्कंद उवाच ॥ उग्रस्थानं सदा त्रास्ति स ह्यजातीरगोचरं नरसिंह इति ख्यातः त
 त्राभूत्सत्रियाधिपः १ भवानोपतिपादाज्जभक्तिहृत्पद्मसंश्रयात् मेने विभूतिं श्रीभूतौ संपत्स्वपि सती प्रयः जेनारि पूर्णा यो वीरः प्रजाश्च परिपालय
 न् शरणं चरणं शंभोः मेने सोऽक्षुण्णं विभो ३ सोमावतं स धामानि सर्वाणि समहीपतिः महोत्सवमहापूजा महिमानि चकार च ४ आर्द्रायां चंद्र
 चूडे स्यन्त्यन्तत्र विलोकयन् मालाप्रदीपं नैवेद्यं भूरिभागे समर्चनं ५ आर्द्रोत्सवे प्रसवे प्रशिवा भक्तान भोजयत् संपूज्य गंधपुष्पाद्यैः नि
 ष्कमेकमदापयत् ६ कालेस्मिन्कामभूता गः कश्चिद्भूस्मांगभासुरः स नखक्षतिरागच्छन् निन्द्यमानो जने र्वतः ७ देशीलोपि सारिन्मो
 लिपाद्भक्तः स भस्मयत्क अनिद्यत्सौराज्याद्विगुणं तम पूजयत् ८ अतिभक्त इति प्राज्ञो ह्यवभवत्स ह्यजाते अतिभक्तो हेमरत्न
 माणिकुट्टिमपट्टण ९ तत्र त्रिगुणषट्द्वीपसंघट्टीनदर्पणे अस्ति कैवर्त्तपाठतः स्थानं दानं निवेशनं १० तत्रानिभक्त इत्यासीच्छि
 वभक्तपदार्चकः धीवरो धीवरवरो भवपादाज्जसक्तधीः ११ जलाहतेः पीतजालैः संपन्नद्रव्यसंचयैः ईशेयं सर्वदेशानं शर्वभक्तान्
 समर्चयत् १२ जलाहते मीनजाले यो दृष्टः प्रथमं रूपः अथ शंभोरिति जहौ सोऽयं भक्त इति स्मृतः १३ एकं चे मीनमेकस्मिन्वासरे सव्यो
 हति संपादितं स्वजालेन रक्तपद्मसमप्रभं १४ तं मीनं मेरुकूटमभं नाभूदा कश्चुमीश्वरः ततः सर्वपिकैवतीः तस्मात्कृष्य कथंचन १५ अ
 यन्न मीन इत्युच्यते तदृष्ट्वा मीनमद्भुतं विस्मितालापयुक्तेषु दाशाधीशेषु नाद्भुतं १६ एष शंभो हितं दृष्ट्वा तत्पादाभमिव जहौ कथ्यते
 कलिकं पस्पवर्तनं पुण्यकीर्तनं १७ आरामैरभिरामात्मस्ति स्वस्तिदमास्पदं पेणाकटापरं नाम्ना पुण्यपुण्यजनास्पदं १८ कलिकं पा

दयः कश्चिद्देशो भूतत्रयश्रद्धाः भवानीपतिपादाब्जमधुपायितमानसः १९ प्रलंबहस्तप्रासादनाथपादांखजार्चकान् अर्चयन्ति
 वभक्ताश्च स्वच्छमानसदर्पणः २० प्रलंबहस्तप्रासादनाथस्यात्सवदर्शने नान्यत्समेनेतिः संगमंगलेश्वर्यनिश्चलः २१ अन्नेः षड्ससं
 पत्नैः व्यंजनैः शिवन्नंजनैः आत्पाहतमनाभक्तान् भोजयद्भक्तशशिभिः २२ कदाचिद्ब्रह्मोभक्ताभोजंतद्ब्रह्मसागताः सन्नाभोजयितुं
 तेषां पादप्रक्षालनमथात् पतिव्रतातस्य पत्नीनाम्नानीति मताजलं करकान्तकरेणोदधेप्रक्षालनायसा २४ प्रक्षालनायतत्पादम
 स्पृशद्देशसत्तमः भक्तवेषसमास्थाप्य शिवोभ्यागद्यदृष्ट्या २५ तत्पादपद्ममालम्बपादप्रक्षालनायसः पादमाकर्षयन्नाहसन्
 दाभस्मभूषितः २६ अकृत्वा शिवलिंगाचामागतोस्मितवदनिकं त्यक्त्वा यः शिवलिंगाचोभुक्तेनारकीभवेत् २७ इत्युक्तेन विन
 वंती पत्नी वीक्ष्याथ कोपनः पत्न्याः पाणिं कृपाणेन चिच्छेदाथ विचिंतयन् २८ स्वयमादाय करकं प्रक्षाल्यास्पृष्टद्वये परिवेष्य स्वयं भक्ता
 न्ब्रह्मेशो भूद्देशसत्तमः २९ तद्भक्तिं शिवभक्तेशु मनः सक्तिमतिस्थिरां दृष्ट्वा देवः प्रसन्नात्मा प्रादुरासप्रियासखः ३० तद्दृष्ट्वा देवदेवेशं
 तृष्णावसविशोपतिः भोशंभो त्रिजगत्तूरण्यकरुणातारुण्यवारानिधेपाहीशप्रमथाधिनाथगरधृकुविश्वेशविश्वधिक विश्वाशास्पवि
 भो विभूषणमहाकाकोदराकंधरसोमानन्दकिरीटकोटिविलङ्गस्मागरागारुणा ३१ तत्सुत्यातोषितः शंभुतमात्वविनयान्वित शिवभक्तिषुते
 प्रीत्या सुप्रीतास्तुतवप्रिया ३२ विप्रयन्नेव तैकिंचिन्मत्प्रियः स्तुतलसंशयः स्तुतुवाच आशंविहाय परिते समितेनुपाशादाशंविहाय सबु
 धोपिविहाय दं स्मरारिपादस्मरणेकभूतैः तस्मातिभक्तस्य परः पुररिः ३३ आविर्वभूवाद्रि सुतोसहायो वृषाधिरूढः सुखर्यसंघैः हृष्टः
 प्रहृष्टः सतमष्टमूर्तिप्रणम्य संप्राजालिरेव तस्थो ३४ एवं भवानीपतिरन्मभक्तं निनाय लोकं निरपायसौख्यं प्रक्तिप्रसन्नः परमेश्वरो
 सौप्रदाय पाणिं पुनरस्य पत्न्याः ३५ वैशोन्नमं तोशिवभक्तवश्यं पत्न्यासेमतं स्वपदं निनिने कलिकामजितः स्थिरात्मनः कलितं पश्य च रि
 त्रमजुते ३६ कलिकालजकस्मलापहं कलयन् कालजिदंघ्रिभाक् भवेत् इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवाख्येन वमंशे एकवर्णितमोध्या
 यः ६९ ॥ स्तुतुवाच कलिनीति कथ्यतेद्यजगद्वाप्तिप्रथां कथां तौडीरमंडले भातिमहीमंडलमंडने १ अधिकापरनामास्ति
 परंस्वः परसन्निभं विबुधाधिपसौधाभंसुधाधवलितं सदा २ शिवप्राकारसंबद्धपरवीथीसंमधितं प्राकारप्रकराय त्रस्य मार्गतिरूद्धकाः
 ३ समुच्छायाः समीक्ष्य तेशरच्चंद्राशवोपमा यत्सालाग्रथितांधोभोधेः मोदनादानदीपेतः ४ मुरादिरवाश्रैव नव्यज्पते परस्परं ॥
 तत्र रत्नमुखद्रव्यपाणिजप्राप्तसंपदा ५ चक्रिणः श्रूयते वीथीनामतश्चक्रपरिको तत्रः चारुचरित्रोभूतैर्लिकान्वयसंभवः ६
 कामारिकिंकरः कश्चित्कलिनीतिरिति श्रुतः यशोधनाधनेनापिशोधनः सर्वपापना ७ साधुरावीथिराशोशोभूतेशोभक्तिमानसः

मंदिरं तव हिः शंभो दीपानारोपयन्सदा ८ शिवधर्मपरस्तत्र सोवात्सीद्विनयानतः भक्तिपरीक्षितं तस्य तैलिकाधिपते स्थिरं ९ शनैः शनैः धनं सर्वशमयामा
 सशंकरः असंख्यायां क्रमेणैव क्षीणायामपि संपदि १० अत्यादरो न न त्याज्य शंभोः दीपानुलापनं ऋषयश्च यत्तद्वा भूतैर्लेनैव त्रिशूलिनः ११ दीपानारोपय
 न्छस्तं स तैलिककुलाधिपः नित्यमत्यंतदौर्गत्यो विक्रयभूमिचक्रकं १२ मनो नियम्य दम्पावप्यथ क्रीत्वा शिवोत्सवं उपपन्नेन तैलेन दीपानारोपयत्तमोः
 १३ सर्वग्रहादिविक्रीय दीपदापनकृत्सदा कलिनीतिस्तता जायामासीद्विक्रेतुमुत्सुकः १४ विक्रीयते मे जायेयं धनेन क्रियतामिति जनेष्वघोष
 यामासवीथ्यां वीथ्यां तदा मुदा १५ बध्वा बध्वा शिवाज्ञां तां बध्वा हृदिसखिन्नधीः न क्रीणाति सत्ताकश्चिदाप्रदोषं शिवो ज्ञया १६ सच देवालयं
 प्राप्य विषण्णात्मा व्यचिंतयत् कालेशिवालये दीपानद्यानर्पयतो मम किं प्राणेः गेलमुत्कृत्य तदुक्तैस्तैलपूरणं करिष्यामीति संकल्प्य कंदेख
 द्मनिवेशयत् १७ तावद्देवोऽस्य जग्राह करबालधरं करं माभक्तसाहसं कार्षीरित्यवोच हृदयानिधिः १८ श्रीमत्तः शक्तिनाथस्य चरितं कथयामिवः
 कावेरीवारिपूरो घहृष्टसस्य समाकुले २० देशप्रकाशमेवास्ति विरिंचपरनामकं क्षेत्राणामभिरामो तेन तत्र शृङ्गलोडवः २१ शक्तिनाथ इति
 रम्यतो भक्तिमानभवद्भवे ब्रह्मविष्णवादिदुष्प्रापमंजुसिंजाननूपरं २२ अरुणं श्रीमहेशस्य चरणं शरणं यथो अनन्यसिद्धसद्गतिजन्मभृक्किंवेक
 मेकत २३ निंदकानामहेशस्य सच्छिन्नद्रसना रूषानि शान्तशक्तिधृक्कहस्तो निंदकान्वेषणे रतः २४ भक्तिगर्वेण न्यकुर्वन्ता दृशं शिवकर्मकृत्ताष
 यामास सशिवं सरिचंद्रकेलाधरं २५ काउवः पद्मिनाथो भूदमभक्तो भवद्विवे सुद्रायेभिर्ब्रह्मपालपत्न्यादविपत्न्यवः २६ कश्चिदेते वार्यगृ
 ह्या आर्यपादा इति श्रुताः कीर्तिधर्मप्रतापेन सत्पवाकत्समहोपतिः २७ कलिं निराकरे द्वारं शत्रुं युद्धे धनानि च अश्रान्तशिवसिद्धांतराद्वा
 नितमनाः सदा उर्वीमपालयत्सर्वां प्राज्यसाम्राज्यदीक्षितः रक्षितस्मिन्महाप्राज्ञे रक्षति क्षितिमंडले नात्यजन्मनुजः कश्चिन्मार्गमनुनयो
 चितं स्वातंत्र्ये राज्यतंत्रे पितं त्राशिवमगायत ३० कुमारं च कुलांकुरं प्राज्ये राज्येभिषिच्य सः शिवकैं कुर्यात्तिष्णातो धुर्यो धैर्यं भृद्गुणैः ३१
 सिधेवेशिवधामानियानि सन्ति महान्तले तेषु धामसु सर्वेषु कुर्वन्कैं कुर्यात्तुः ३२ प्राकारगोपुरादीनि मंढपादीन्यनेकशः पुंडरीकपु
 रीशस्य सेवाकुर्वन् यथोदिवं ३३ आविर्भवन् आधिपुराधिनाथः आरुह्य गोपं गवमद्रिजासखः जाया समंतं कलिनीतिमेतं निजं पदं नि
 फलमानिनाय ३४ कलिनीति कथामिमांशुभां शिवदीपार्पणं जातवैभवं हृदये निदधानियः सदा तदयं याति परात्परं पदं ३५ श्रीवी
 रभक्तः शिवशासनेन त्रासो भित्तः तादृशकर्मकर्ता सशक्तिरत्यंतमहेशभक्तो मुक्तिप्रपेदे वरयोगि दुर्लभा ३६ राज्ञश्चरित्रं परमं पवित्रं भु
 क्तेरिहा पायममुत्र मुक्तेः भक्तिनिधेते हृदि शंभुपादे स्तुतिवहेतुश्रुतिमौलिमार्गे ३७ इति श्रीशिवरहस्ये सदा शिवारमे नवमोऽंशो द्विषष्टित
 मोध्यायः ६२ स्कंद उवाच अस्ति श्वेतनदी तीरे दक्षिणे वीक्षणास्पदं मदनांतकरस्यैव मदनं वदनं प्रियः १ अभिरामारामयुक्तविरामं

दुर्द्धियांसतां शिवभक्तोद्विजः कश्चिच्छिवपादाजसक्तधोः २ नक्तभक्ताशेनो नित्यं रुद्रसूक्तपाशिवंस्तुवन् अवतिष्ठ चिरं कालं शिपिविष्टेष्ट
 मानसः ३ सत्सुसंप्रीणानां नार्थेषु विश्राणितधनः सदा आत्मावनं धनं मेने शिवपादां वुजार्चने ४ स्वसंपदाफलं मेने दीपारोपणमित्यसौ कौसुभ
 कमधूकादिविपिने सोकरेत्सदा ५ तद्दीजकर्षितैः तैलैः देवदीपानचोकरन् एवं तस्य स्थितवतो दृष्ट्वा वनमनीनशत् ६ कृत्वोपवीतं क्रित्वापि देव
 दीपान्मधाद्विजः तद्रक्तिरमापनार्थो यशिवोऽस्यार्थमपाहरत् ७ शिवदीपारोपणार्थं महायत्नपरो भवत् ततः सत्तुद्विजो नित्यं व्याघ्रेश्वरशिवालये
 ८ विक्रीय वेश्मक्षेत्रादिशिवे दीपमदीपयन् वांघवान्याचितुं भोतः क्षीणाशेषधनोपि सः ९ गत्वा वनं स्वयं छित्वा काष्ठं भारवहोद्विजः वीथ्यामानीय
 विक्रीय तद्रम्यक्रीतसर्पिषा १० दीपानुद्दीपयन् कृभोः वेश्मशमादिविनिर्मितं प्रकाशयत्सविशदं निशि पादविमुक्तये ११ कदाचित्केश्चिदक्रीते काष्ठ
 भारेद्विजस्तदा दीपारधनविघ्नो भूदिति निघ्नस्वकं शिरः १२ रुराददुरिव तोविप्रो हाहा शिवशिवेति सः सायं देवालयं प्राप्य शिखासुद्दीपयत्स्वकां १३
 तेन प्रकाशयन् कृभोर्धामदिभ्यः समुसरः तन्साहसं समुद्दीप्यते ग्रक्षः स्वपदनयत् १४ आत्मविद्वेदविद्वंशे ग्रामे कटपुराह्वये कारिनाथ इति स्मातः
 कश्चिदासीत्कवीश्वरः १५ त्वंगङ्गातरंगौ घमंगनिः संगपाद्वैः सारस्वतैः सभूपालान्वशी चक्रे चतुर्विधैः १६ सचेरचोलपांड्यानां सभासु सदस्य
 नि अस्तु वनमोदमनयने तैर्दनेः द्रव्यसंचयैः १७ प्रसरत्कवितासारसमार्जितधनोच्चयः प्रबंधबंधेन सममावबंधं शिवाश्रयान् १८ कारिनाथ उ
 उच्चंडतांडवीनिमग्नभवोद्वेते भयं डोरुकांडविधृताजसृष्टिपिंडं ब्रह्मांडभांडशकलाकलितोरुमुडप्रोक्तं गण्डमगजापतिमानतोस्मि १९
 वेतंडगंडकलितेक्षणकुंडलीशश्रीकुंडलारुणमणिक्कविदीप्तगुंडं केदंडितोत्तमनगोष्ठतकोडबाणचंडांश्च सूत्रविनिवारकमानतोस्मि २०
 तापस्पदीधिमारस्पचरितं विरतिप्रदं क्रीडयाभूषितो यस्य मलयारम्भो महीधरः २१ वीर्यस्तं भाद्रतभजो भुजानिर्जितनाशकः कान्तासिंहास
 नार्थापकृणत्कं कणघातज २२ किण्वभारकोटीरकलितं कलिशायधः ज्ञानसंबंधबोधेन सवोधाया भवद्बुधः २३ प्रबोधयन् मनः पद्मेजेन
 स्वातमलोमसं दक्षिणे पादक्षिणा माशां च पानाथानुर्कपया २४ सराजायेजयामास शिवधर्मसमंततः काले तस्मिन् तपाश्र्वान्ये औत्तराश्र्व
 बलात्तराः २५ रुरुधुर्वीरुधवती मधुरांधीरवत्तराः निशम्य रोधने नृपतिरन्योन्यजन्यसंज्ञवे २६ अभूदभूतपूर्वतदखवेचलगर्वयोः युद्धं
 तिरोहितात्पतंदेसादित्यरणोपमं २७ शंखकाहलभेरीणां भैरवारवभीषणं दंष्ट्रितैर्गजचंदानां हयानां अपि हेषितैः २८ यंत्रस्य दननिस्तो
 नैः शरासनगणस्वनेः धिः कृतांभो निधिरवं वधिरीकृतदिङ्मुखं २९ शस्त्रक्षतेषु बहुषु गजवाजिपदादिषु छत्रफेनतरंगोर्मिमातंगोत्तुग
 भूतयो ३० प्रवाहप्राचुरीतत्रदधिरेरुधिरापगः रणरंगोनुरंगेन पिशाचाननृतुस्तदा ३१ शोणितंगासमुत्तीर्णाः शूराधैर्यधुरारणे इत्थं युद्धेज
 यस्य र्धावद्विजिताः समुद्रताः ३२ पांड्यनरं वडिताः सर्वे बलेन प्रबलेन ते गिरीशकृपया पांड्याजित्वा नत्वा भगच्छिवं ३३ तत्सुतोपि सदा वा
 मीवागीशमृशितं त्रिके आसादितानंदरसः चिरं राज्यशशाससः ३४ यः काष्ठभारक्रयणेन दीपानुद्दीपयत्केशकपालदाहैः शृणोति यः तस्य

समेधिताशयोगणोत्तमाधीशपदंसयति ३५ त्रैलोक्यनाथंगिरिजासनाथंकैलासनाथंकवितासनाथः चित्तेदधानप्रणिधानभावः देवशिखेवेग
 नाथमूर्तिर्इह श्रीभस्ममुद्राप्रविसार्यदिक्षुसुरप्रसंदानितवैरिवर्गैः विधूतपापोविजितारिवर्गो ब्रजत्यसेनद्वेषवाहधाम ३७ कालारिपादेकलितान्तरा
 त्माकालान्तरेणामलधीः सवाग्मी हालाहलाहारसदानिवासंकैलासेशैलनिलपंचकार ३८ इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारेखनवमांशे
 त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ ॥ स्कंद उवाच कोवेशिवारिकलितेचोलभूपालपालिते देशप्रकाशविभवमस्तिदोघपुरं परं १ दीर्घदर्शी दीर्घपुरे तत्र
 दकलोद्भवः नासीरभंजनाख्याभूत्कोपिशंकरकिंकरः २ सवात्सल्यवश्रीकंठभक्तेषूक्तमानसः अनिशंपूजयोमासपूजयाचंद्रशेखरः ३ अंग
 कारकलाटोपैः सपाद्यसतदाधन ओदनैः षडसापेतेः मोदमानः सशोभवान् ४ विभूतित्रिसिकाकंथाकौपीनचक्रमंडलं अभिवाञ्छितमन्नं
 चभक्तेभ्यः प्रददौ मुदा ५ दुर्वलानां क्षितौ शानां प्राण्ययुद्धसहायतां कामारिपादभक्त्यैवजित्वारीस्नानहृतुषन् ६ कृत्वा राजकुमाराणां अस्त्रशिष्णा
 सुपादवं संपाद्य संपदस्ताभिः ईसपूजामरीरचत् ७ नाम्नमनशिवादमद्वरिष्मिन्मन्यते नागमात्यरमशास्त्रनपंचाक्षरतोमनोः ८ भस्मत्रिपु
 ण्डफालस्ययस्परुद्रासधारणं अंत्यजानपि ईशानभक्तान् लान्छिरसानमत् ९ अध्वक्षगोचरानंतशिवज्ञानप्रदायकान् मोदमानशिवभजेभजने
 नशिवापति १० आसीत्पुल्लवभूपालवंशोभोनिधिचंद्रमाः पादसिंहद्वितीयातः सिंहसंहननो नृपः ११ चतुरंतजयाकांक्षी चतुरंगवलान्वितः य
 थापट्टविकेशानमग्रणीरुत्तरादिश १२ विनिर्जित्यभवन्भूपानुत्तराशाधुरंधरान् अर्थानुपचिनोतिस्मसदाशंकरकिंकरः सनेरथैर्महादेवधामा
 नेत्यचकारसः कलयन्विदधेवापीकूपगोपुरमंडपान् १४ सहजानीरयोः चक्रधामश्रीचंद्रमौलिनः कालहस्तीपरीप्राप्यपंडरीकपरं ययौ १५
 कांचिरीणाद्रि वृद्धाद्रिगोपवेतसखेषुसः प्रणम्यंदुकलामौलिमयासीत्कमलालयं १६ वल्मीकनाथमानस्यतत्रोवासप्रियासरवः मालागेहंति
 केतस्यमहिषीपतितं सुमं १७ अजिघ्रदेकंकुसुमस्त्रेणेणाज्ञानहेतुकं तापसारणमित्रस्ताविलोक्यातीवकोपनः १८ बलादाकृष्यतन्नासां करो
 चिच्छेदशस्त्रतः रक्तैरक्षितवक्षोजिह्वान्नासाग्रानिस्तुतेः १९ यथाकुंकुमपंकैः साराजपत्नीमृगजतसंसाजनपतद्वाप्यविंदुनाकीर्णभूषणा २०
 पुष्पाकरितवल्लीवपपातपतितालिनी नत्वा वल्मीकनाथं तं निर्गतो नृपतिस्ततः २१ क्रौंचीमिवैनां क्रौंशतीं दृष्ट्वा सोती वरुष्ववान् मयि जाग्रति
 वधेन केन मोठ्यमिदं कृतं २२ इतीरयन्सदुःसाध्य एधतक्रोधवन्दिना त्रासो कुलः तदा सोपीभक्तः तत्पार्श्वतः स्थितः २३ रणमित्रो यथावृत्तं
 नृपायास्मैत्यवेदयत् सतदाज्ञाततत्त्वार्थोदंडेगुरुपश्यतीं २४ पुष्पे घ्रातः करोष्यस्याः छेद्य एवेति निर्गतः भक्त्या तथा पार्थिवस्य प्रसन्नपरमे
 स्वरः २५ आविभूतवृषारूढपुरे वल्मीकनाथकं दृष्ट्वा हृष्टः प्रणम्य शं पार्थिवः प्रांजलिस्थितः २६ जगाद जगतां नाथो भक्तप्राप्ती नोस्मिन्ने
 नृप ईदृशं कर्मकः कुर्यात्त्वमिवेह महीतले २७ अज्ञाता ह्यपराधस्य महान्दंडस्त्वया कृतः राजनृप्रीताहिते पत्नीसंपूर्णा वयवा भवेत् २८ प्रा
 ज्यराज्यप्रशाधित्वं समेधितमना मया पुरस्कृतः पत्रपोत्रैः भुक्ष्व भोगान्भुवः स्थले २९ अन्ते यास्यसि मल्लोके मल्लसद्गतिभावतः भूपोविवेश भू

तेशोनिजमेवनिवेशनं ३० गिराहरहरेत्युच्चैरुदश्रुहर्षजास्तदा ववर्षः पुष्पवर्षाणिहर्षवतः सुरा अपि ३१ भूपालः स्वपरंप्राप्यस्थापयित्वाशिवा
 लयं स्थेयसीं शिवमुद्रां च सर्वा मुर्वी शशाससः ३२ तत्र संकर्षित्वासीत्पार्थिवो भानुवंशजः राजा प्रजाराजको सो निजित्य निखिलान् लयान् ३३ ध
 राधुरममात्येषु निक्षिप्य निभृतो भवत् सराजा शिवपादाब्जादास्यकै कयमोदभूः ३४ सभेशस्य सभाचक्रैकाचनी मरिचक्रजित् शिवभक्तपदा
 जाच्योक्तत्वावसंनपः ३५ सोमावतसधामानिचक्रै हेममयानिसः महापद्मोत्तयुक्तानिमहोत्सावयुतानिसः ३६ शिवभक्तो भवद्भक्तभोजनार्थे कृतादरः
 क्षुत्सामपीडिते काले धान्याद्यादशवर्जितं ३७ अयमत्यंतदोर्गत्यागतंतरमदृष्टवान् शिवभक्तेषु भक्तार्थे धैर्यधी मुदिताशयः ३८ एतौ राज्ञो धान्यकूटं
 भित्वा धान्यमचूचरत् एवं सवत्सरं तत्र भक्तभोजनमाचरन् ३९ दृष्ट्वा गृहीतः तत्पाले दुर्तराज्ञेन वेदयेन् ताडितः पीडितो त्यंतं कशाभिः शोकदा
 यिभिः ४० कित्वाद्यकृतं मूढगूढ चौर्यमिदं कृतं चिकीर्षितं ते वेदमो निर्मली को न चेत्सा ४१ इत्युक्तः सन्तपेण वतदा प्राह मुदा द्विजः क्षुत्सामार्तान्
 क्षमेशामेभोक्तुं भक्तान् शिवस्य हि ४२ मयामहेश्वरप्रीत्येगत्यभावादिदं कृतं नृपस्तस्य निशम्योक्तिमुत्क्रात्यंतं मुदितो ब्रवीत् ४३ मदीयं विभवं सर्वं
 भक्तसात्कुरु वै द्विज इत्युक्तमात्रेण ततो कोशचुद्धिर्वै भवह ४४ शिवान्नयातदारक्षः दत्तभक्तधनस्यो ह एवं स देवश्चरकिं करेभ्यो विष्णोः सर्वविभवं
 वरेण्यः ४५ विचिंत्य शंभुं भविभक्तभोगोपदंसलेभे परमेश्वरस्य नासीर भजन इति प्रथितो धरण्णापराक्रमारम्भापितसर्वरत्नः ४६ संप्रीणयन् गि
 रेश धाम सुभक्तचंद्रकैलासशैलनिलयं सुलये प्रपेदे संपाद सिंहः परनागसिंहो भोगाननेकाननुभूय भूमौ ४७ असेवतांते परिपूर्णकामः कैलो
 समूलेशिवपादजाले इति श्रीशिवरहस्ये सदा शिवाख्येन वमंशे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ६४॥ स्कंद उवाच ॥ राणवीरो भवन्ताम्ना शिवद्विजकुलोद्भवः कोणा
 सीत्कीर्तिमित्राख्यो कल्याणगणभूषणः १ पूर्वजन्मकृतेः पुण्यैः भक्तिमान् परमेश्वरे शिवतत्त्वैकधीः सोपि संतु संसारवासनः २ निद्रान्द्रादिमु
 द्रांतां विद्रावद्रापि सेवकः स्नानार्थं देवदेवेशकुंभोदकमुदावहत् ३ एवं स पूजयामास कुंभाधारधरस्त्रवेः चरंसोढु अशक्ते सोऽक्षुधाक्षौ
 णवपर्वलः ४ भवानीपतिपादाब्जोपपातप्रापत घट्टः देवेशमाययामुह्यन्निविष्टो भूत्सु निद्रया ५ प्रसन्नस्तत्क्षणैस्वप्ने प्राप्तेन पार्वतीपतिः
 यावद्भूमिस्सकालांततावद्धेमविशंकटं ६ ददामि पीठं नोतुभ्यं क्रीत्वा तेनैव धान्यकं तेनैव त्ववलीभूत्वा उदकं भेददस्वमे ७ प्रवृद्धास्थितो
 दृष्ट्वा पीठे टंकं हिरण्मयं कीर्तिमित्रः शुधांतोऽपि प्राप्नोति रभूतदा ८ सदा शिवार्चनरतः कुंभधारग्रतः सदा प्रकाशयामि प्रथितं वीरशार्दूलवै
 भवं ९ प्रकाशे चो लदेशे स्मिन्नाम्ना नाम परंपरं तत्र शृङ्गकुलोत्पन्नः वीरशार्दूल इत्यभूत् १० संचालेन्द्रमही पालतत्र पालः सुशीलवान् प
 राजितपराजुष्टः संपदमावहन् ११ भवानोरमणो भक्तिभावनापरिपूरितो त्यक्तदेवांतरो देवं भजन् भुजगे भूषणं १२ परारिभोगपूजाभिः व
 द्दीभिः परिवर्तते शर्वालये १३ सर्वेषु शिवधर्मीण्यकारयत् १३ सर्वोरो वीरशार्दूलो नृपेणाजोनियोजितः जित्वारिपूत्राणि स्थाप्य शिवलिङ्गान्मे
 कशः १४ वालेंदुमौले पूजार्थं शालिकूयः सहस्रशः संपादिता मयैतेषु मायूयं कुरुतमयं १५ यः करोति मयैतेषु सदा दंड्यः सनिर्द्वयं इत्युक्त्वा

वीरशार्दूलः प्रतस्थो मदितं पशन् अनागते चिरंतस्मिन्काले दुर्भिक्षभक्षिते ते क्षुधाभक्षिताश्चासनवीरशार्दूलवांधवाः १७ स्थितेषु शालिकूटेषु
 धया किंभियामहे इति निश्चित्य ते सर्वविभिन्ने तस्य यदधुः १८ वीरः सवीरशार्दूलो विजित्य विमतां नरो प्रत्याययो वांधवान्स्वान्मादमानमनास्त
 दा १९ तेषां ज्ञात्वा शिवद्रोहमजानन्निवविस्मितः अद्य वो द्रविणं दद्यां यूयं मायातवांधवाः २० इत्यनेनैषात्सतान् चून्त्येनाद्यपरवासिनः
 दातुं द्रव्याणि चोद्युक्ता वांधवास्वगृहागतान् २१ युष्माभिः शिवपूजार्थं शालिकूटव्ययः कृतः अतः कृतशिवद्रोहकोशादाकृष्य चायुधं २२
 पितृभ्रातृपितृव्यादीन् वांधवानच्छिनद्गुणं स देवभावनाबंधो बंधुच्छेदं न केवलं २३ संसारबंधच्छेदश्चाशिवचारंचकार सः सतनंधयं का
 चिदस्पृक्तलालं करतां गतं २४ संरक्षतामिति सुते विधिवातत्करे ददौ अयं च गिरिशान्नाहः पृथं मातुः सतनंधयः २५ इति तं वीरशार्दूलो रव
 ज्रे नाखंडय द्विधा तत्कर्मदृष्ट्वा तस्मिन् दुर्मौलिः प्रादुर्बभूवा स्य पुरः पुरारिः २६ दृष्ट्वा भित्तुं शिवं प्रहृष्टो निष्ठावतां सेवसुचेन साहरं २७ ह
 रहरदुरितानि दीनबंधो कुरु मम बंधविमोचनं भवोद्वाद्य परिहर संसृतिभारमुग्रैव दंगरगरलाशनं देवदेव पाहि २८ इति तं भक्तितुष्टो
 प्रभुरवददहो भक्तितुष्टो स्मिभक्त्या तव सुखसुरिवने जीविताः संतु सर्वे २९ भोगांश्च भुक्त्या चिरमेहि मे पदं संसेव्यमानं गणं ददवैर्यैः सत्तेन
 नीत्वा गिरि शार्पितेन कालं चतं काचनं ककेन ३० विटंकनाशस्य सपर्ययारतो स भक्तवर्धः पदमिंदुमौलिः कीर्तिमित्रचरिते कृतचेताः कीर्तिदा
 यिनी सुकर्मणोयः ३१ आर्तिमप्यभिविजित्य भवाप्तावर्त्तितैव शिवधामसौ मगः ईश्वर उवाच भक्ताः सर्वे शिवध्यात्वा कलावेवं भवन्ति हि
 शिवभक्तान्समुद्दीक्ष्य शिवमेवानुचितकान् ३२ नीचा अपिशिवे भक्ताः भवन्त्येव हि शैलजे कर्मणामनसा वाचा सर्वे भावेन शंकरं ३३ ये प्रप
 न्ना महादेवं ते भवन्ति गणेश्वराः चरणं करुणां भोधे मम ये शरणं गताः ३४ नेवाप्यजननास्ते मीपरिच्छेद्याः कथं परैः लोकानां लोकयेतोपि
 निलयायालयं मम ३५ निःसीममहिमानं सेवणे नीयाः कथं परैः स्मरन्ति च स्मरन्ते सदा पदसंगरुहं ३६ मस्तु नो गद्गदतरहर्षवाध्यपरि
 मुताः नेत्रां वनिर्भरासकः पलकां कुरं भूषणाः ३७ नादां न रूपे हृदयां वजस्ते शिवे परं ज्योतिर्विचित्य रूपे चित्ताविरतान्यकामाः विन्यस्य
 कामारिधामैकगता भवन्ति विन्यस्य नाचित्तमुमासहाये यो भक्तमाहात्म्यमिदं महार्थं ३८ हृद्यानि चित्ते सततं नरोयः परात्परं शैवपदं प्र
 पद्येत् त्रिषष्टिभक्ताशिपिविष्टनिष्ठाः कनिष्ठवर्णा अपि ते पिशिश्याः ४० इष्टा शिवस्याज्ञापदे कभक्तिजुष्टानि कष्टानपि नाशयन्ति निष्ठे
 पिद्युष्यच्छिवभक्तिसंक्तिममुष्यपुष्पप्रथिनप्रभावाः ४१ विशिष्यपुष्पापेण तोपि भावासमर्च्य शिष्याकृतयो ममां विके चंडाज्ञः श्व
 पचास्तु वागिरि सुते विप्रोपि वा वेदवित् ४२ मद्भक्त्या भुवने वनेपि निवसन् भूयाच्छिवेषावनः तस्मे तां वितरामि मुक्तिपदवीनां चा
 रजातिः स्पृहो नाशीलं न कुलं न दीयमगजे पश्यामि भक्त्या हतः ४३ यो वीनमन्युः स न कादिमान्यो वालोपमन्युर्मम शैलकन्ये
 मद्भक्तमान्यं चरितं कलौ युगे विस्तारयेद्दृशतमन्युहर्षदं ४४ संगृह्यात्तत्स्त्रतया क्तमेतद्भक्तमाहात्म्यमिदं तवेशि भक्तिप्रभावं क

॥ इति श्रीशिरहसेनवमाससमाप्तम् ॥

लिकालमर्त्येष्वपि दमेतं न हि जातिवर्णाः ४५ संसारच्यौ विषमविषया गाधवो धैः कर्तुं जन्मा च तैव मर्त्यो मरणभयमहावात्ययाश्च
 ऋषयो ४६ व्याचूतवप्रभवति शिवे मानवो भारते स्मिन् कामक्रोधोभिलोभोन्मदमुदितमहावात्यवक्रान्तराले सन्नाभिन्नाद्यिनो का
 हतविषयपराभक्तिभावोक्तितामे नवग्रहावग्रहविग्रहोभिन्नापतेति जन्यभयमद्रिकच्ये ४७ मासुग्रमीशेशरणं प्रपन्नानैवेन्द्रियग्रा
 मपराभवति स्कंद उवाच सदाशिवारम्भः शशिशेखरोदितो दैवै मुने शो नवमोयमेव श्रुत्वा सदाशिवमयो भवतीह विप्रस्वर्भानुमुक्त
 इव शीतगुणांति तुल्यः ४८ भक्तानामथ भक्तिभावजन्यो भक्तिप्रभावप्रथां लोकानां कलिकालनिर्णयविधिः श्रीकालकालार्चनं
 अस्मिन्नेव शिवेन पर्वतमहापुत्रैः सवित्रैः मम विस्तारेण सदाशिवश्च यथा प्रोक्ता श्रुता मुक्तिदा ४९ श्रोतॄणां इदमेव मंगलमहाशे
 वरहस्यं मुने अंशद्वादशमंडितं श्रुतिमहावाक्यार्थसारोत्तरं पुण्यवर्ण्यपदैकपूर्णमंगजाकोतांघ्रिभक्तिप्रदं तूर्णस्वस्त्ययनाय
 कर्णसुरसामोदायभूयाद्विने ५० सूत उवाच इत्थं स्कंद सुनंदितो रुचचसा चंदारं चंदैर्गणैः सानंदाश्च विलोचनोऽथ समुनिः श्रु
 त्वाभिनंदन् हिरः ५१ ब्रह्मानंदरसोत्तरो रुसुहृदादधोपदंशं भवं धन्योऽस्मीति वदन्मुदागिरिभवाजातं प्रणम्याहोः ५२ ॥ ५३ ॥
 इति श्रीशिवरहस्ये सदाशिवारम्भे नवमोऽंशोऽयं च षष्ठितमोऽध्यायः ६५ इति श्रीशिवरहस्ये श्रीसदाशिवारम्भे स्कंदपौराणिकसंवा
 दः महेश्वरकथनेन नवमोऽंशस्य बृहद्वचनान्तरम्भः श्रीकाशपाहरकेशनन्दनवनौ मठोत्मा जंगमदेवया स्वस्वामिनाव
 र्तेते आदौ गादिवरो भूरुद्रमान्यो महास्वामी नरोनां हरर्द्रेश्वरो ततसिष्यो वरवीरभद्रभिधया तेजस्वि महापराक्रम
 वरो भूत्वा मान्यत देवश्रीवीरभद्र अधुना तत्प्रेमशिवद्रष्टव्या ज्ञयाणां शिवरस्पनमोऽंशः वरकीर्तिः शिवनामतः शिवः राम

1

13.9" X 7.3"

96